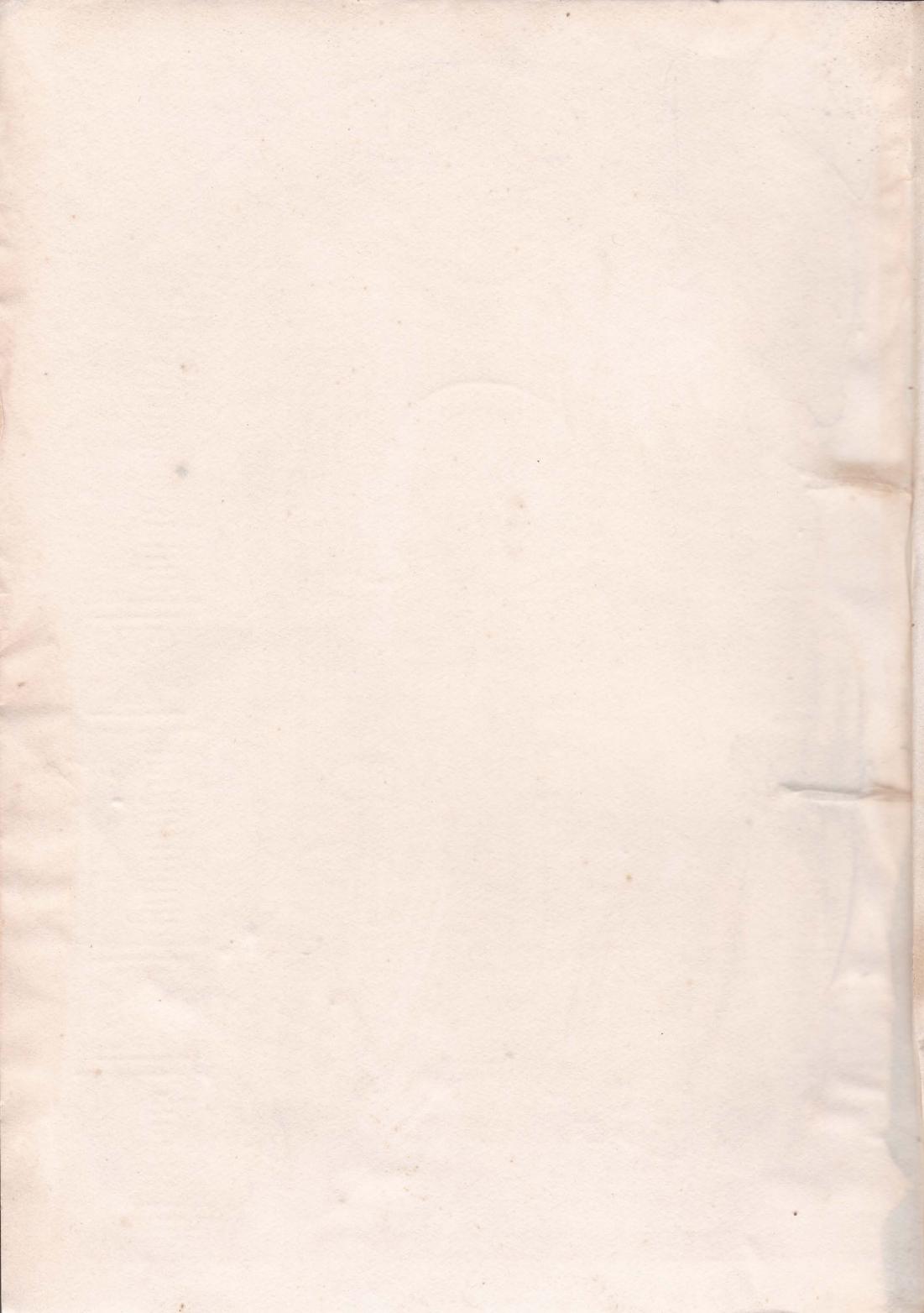
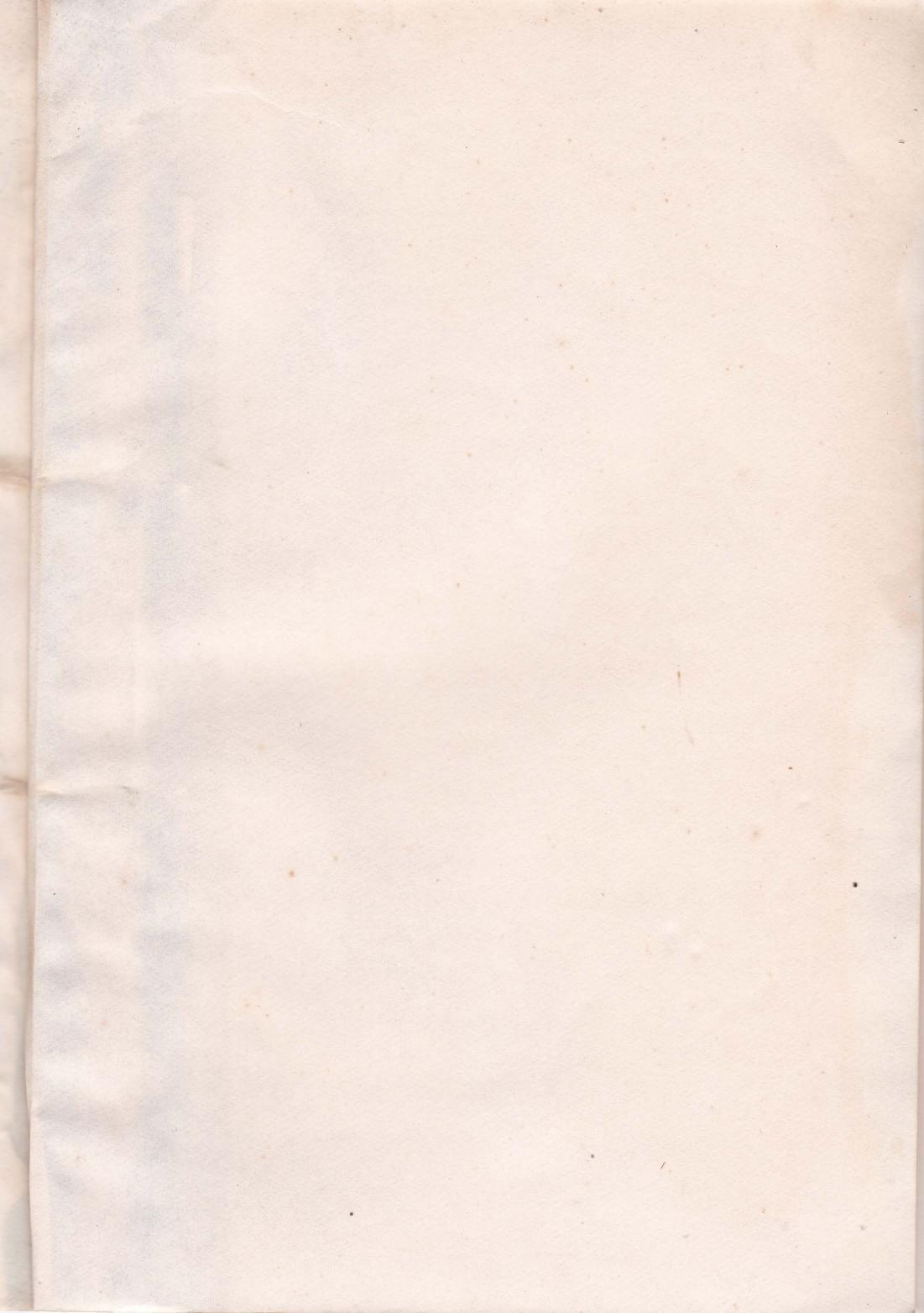
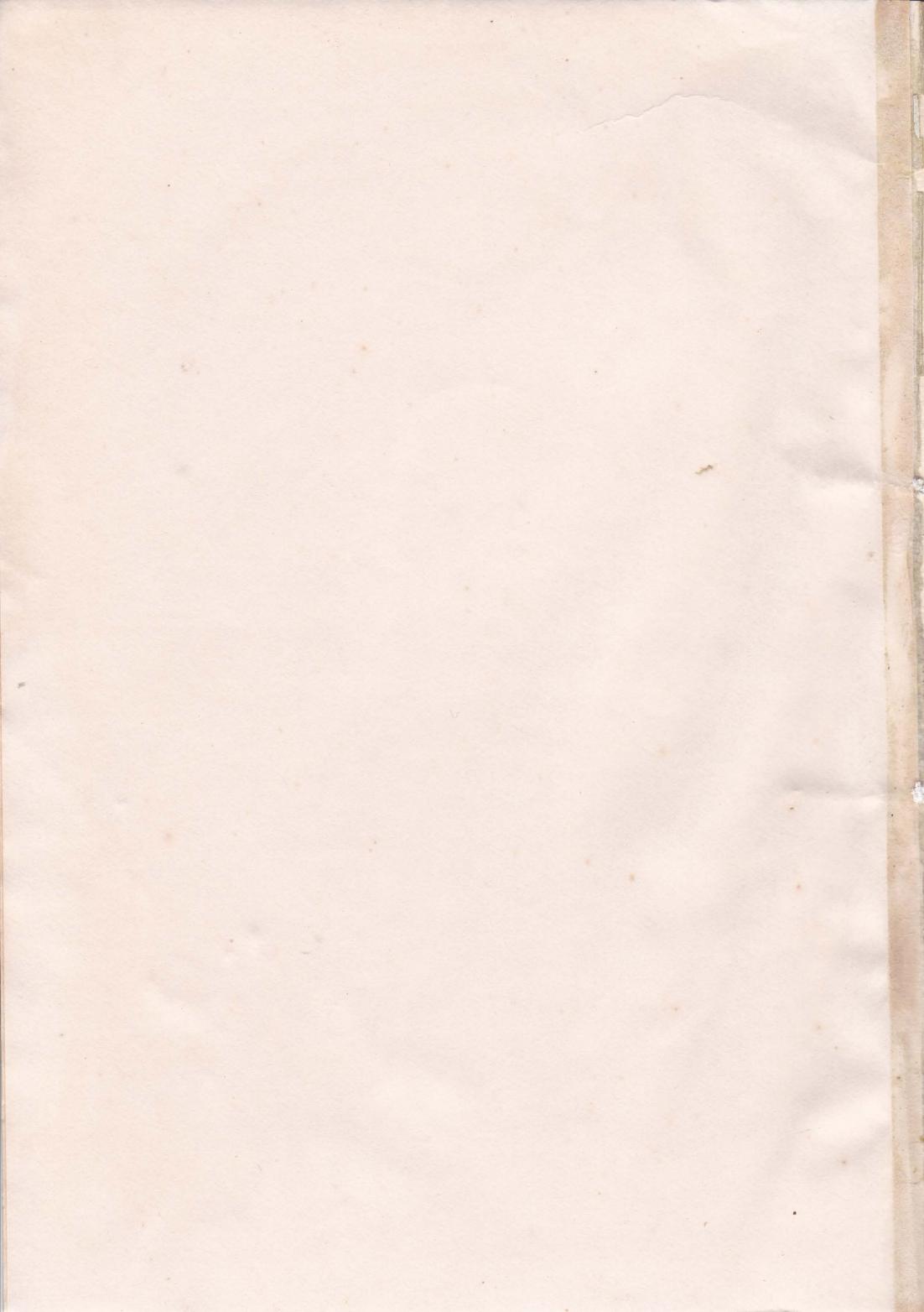

யாழ்ப்பானை
திருச்சபை வரலாறு

யாழ். திருச்சபை வரலாறு

கவாமி J. E. ஜெயசிலன்

வளன் ஆச்சிரமம்,
47, 6ம் குறுக்குத் தெரு, (102, பிரதான வீதி)
யாழ்ப்பாணம்.

Imprimatur :

✠ Thomas Soundranayagam
Bishop of Jaffna.

27-07-1997
Bishop's House
Jaffna.

	பக்கம்
● ஆவியருங்கள்	iii
● அணிந்துரை	iv
● நுழைவாயில்	1
● I ம் பாகம் — ஆதிகாலம்	3
கிறிஸ்தவத்தின் நிழல்கள்	3
ஆயிரம் மௌன ஆண்டுகள்	10
● II ம் பாகம் போர்த்துக்கேயர் காலம்	
இரு நோக்கு	14
மிசனரிகள்	17
மனத் திரும்புதல்	19
வேதசாட்சிகள்	21
நான்கு வகைக் கிறிஸ்தவர்கள்	24
வானும் மணமாற்றமும்	30
தாந்தரிகமும் மரியானும்	36
பண்பாட்டு மயமாக்கல்	42
போர்த்துக்கேயர் கால வரலாற்று பின் குறிப்புகள்	48. i — xiii
இல்லாந்தர் கால முன் குறிப்புகள்	48. xiv — xvi
● III ம் பாகம் ஒல்லாந்தர் காலம்	49
இரு கண்ணோட்டம்	49
யோசவ்வாஸ் முனிவர்	53
ஊங்காபாங்க சுவாமிகள்	64
வேத கலாபணையும் அறவழியும்	78
● IV ம் பாகம் ஆங்கிலேயர் காலம்	
இரு பார்லை	95
மத சுதந்திரமும் பிரச்சனைகளும்	97
வசந்தகாலம் I	110
வசந்தகாலம் II	121
● அடிக்குறிப்புகள்	162 — 168

● V ம் பாகம் சமகாலம் — சுதந்திரங்காலம்	169
ஆ. ஆரம்பநிலை	169
ஆயர் எமில்	170
மறைமாவட்ட குருக்கள்	174
ஸோங்கும் எமிலும்	175
ஆ. சமகாலப் பின்னணி	177
அதிர்ச்சி தந்த அறிக்கை	178
மிசனரிகள் வெளியேற்றம்	180
இனப்பிரச்சனை முதல் பாதிக்கூட்டாய்வே	181
புதிய மிசனரிகள்	183
பண்டாரநாயக்காவின் முடிவு	184
இ. சுதந்திரகாலம் 1960 — 1977	186
1. யாழ் அரசியல் கலாச்சாரம்	186
2. கல்வி விருத்தி பிரச்சனைகள்	187
3. கிராமக்கல்வி	189
4. பாடசாலைகள் பற்போது	190
5. கல்வி நிர்வாகம் அரசு மயம்	193
6. 2ம் வத்திக்கான் சங்கம்	194
7. இல்லற அப்போஸ்தலர்	197
8. மறைக்கல்விப் பணி	198
9. பாதுகாவலன் மறுமலர்ச்சி	202
10. எமிலின் ஆளுமை	204
இயற்கை அமைதியில் இறைவனுடன்	206
எமிலும் பிறசமய சகோதரர்களும்	208
சௌவ சமயப் பெரியாருடன் தோழமை	208
உறவும் உபத்திரமும்	210
உறவில் திருப்பம்	212
செபமாலைத் தாசர் கண்ணியர்	I பாதை 212
முடிவுரை	II பாதை 213
க. சுதந்திர கால அடிக்குறிப்புகள்	215

அங்கியானதை....

1988 செப்டம்பரில் கலீடன் நாட்டுக் புகழ்த்திக்க “உபசாரி” பல்கலைக்கழகத்தில் “யாழ் தலைச்சபை வாலாறு” பற்றி உரையற்ற அறைக்கப்பட்டதேன். எனது உரை அந்நாட்டின் ஏடு ஒன்றில் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வுரையை, 1995ல் ஆண்டு. சுருக்கமாக, 3ம் மிலேனிய ஆயத்து உரையின் 2ம் பகுதியாக யாழ் ஆபரி இல்லத்தில், ஆற்றிய போது, நூல்வடிவத்தே கையை உணரப்பட்டதன் முடிவே இவ் வெளியிட ஆகும்.

1996 ஜூவரியில் யாழ் நகர் வெறிக்கோடி இருந்தவேளை, நானும் கல்லீரியர் திரு. ரீஸிப் நேரியும் ஒருங்கமர்ந்து, ஒழித்து இவ்வாற்றிறை எழுதினோம். சகோதரி J. A ஜஸ்மின் அவர்களது உடலியும் கிடைத்து

1996 மத்தியில் மக்கள் மீண்டும் நகர் திரும்பிய ஒஸ், இந்நாலை சீர்திருத்தி, ஒழுங்கமைத்து, புதிப் பிரதிமை உருவாக்கிய திரு. திருமதி சாமுவேல் பென்டக்ர் அவர்களது உதவி, ஒருப்போக்கி, அச்சேற்றி, நூல் வெளிவருமளவும் நினைவு.

தொடக்கம் தொட்டு, இறுதிவரை அச்சுக்கோர்த்தவர் S. ஆண்முகதான் திருக்கன் மேல் அட்கடைய வடிவமைத்து. நூலை அழுதற உருவாக்கிய வர்கள் அன்னை அச்சை உரிமையாளர் திரு. S. A, அழகாஜாவும் உடன் உழைப்பாளிகளும்.

இந் நூல் முழுவதையும் படித்துப் பார்த்து ஆலோசனைகள் அளித்த வர், அருள்திரு G. சௌந்தரீன் அடிகள். ஒது பல ஆய்வு அலுவல்கள் மத்தியில், இந்நாலை ஆய்வு செய்து அணிந்துவரை முங்கியவர், யாழ் வளாக வாலாற்றுத்துறை முதலீடு விரிவுமையாளர் திரு. செ. கிருஷ்ணராஜா அவர்கள். அச்சை அனுமதி தந்தவர். யாழ். ஆயர் மேதகு ஓராமஸ் சுவந் ரநாயகம் ஆண்டகை.

எல்லோருக்கும் நன்றி.

இந் நூலை எம் ஆச்சிரமத்தில் துணை டீன்று, கீர்ஸ்துலின் தியாகி களாய் வாழ்ந்து, மும் கிளாயையிலேயே இந்த காட்சிகளாகிய அறவழி வீரர் A. G மனோகாரனுக்கும், ஏழைகளின் அன்பன் A. விழவாசனாக்கும் அப்பணிகளின்றேன்.

15-08-1997

வளங் ஆச்சிரமத்
47, 6ம் முறைக் குட்டிடத்து,
யாழ்ப்பாணம்.

யேசுக்கிரிஸ்து ஸ்துதிக்க
கவாயி J. E. ஜெயசேலன்

அணிந்துரை

... இக்குறையிடை

யாழ். திருச்சபை வரலாறு என்ற இந்நால், முதன் முதலாக தமிழ்மொழியில் வெளியிடப்படும் மிகத் தெளிவான விரிவான கத்தோலிக்க வரலாற்று நூல் என்ற வகையில் இது பல் நிலைப் பட்ட முக்கியத்துவத்தினைக் கொண்டுள்ளது. இந்நாலின் பிரதான பொருளானதை கத்தோலிக்க மதத்தின் சமுத்துச் செல்வாக்கு நிலையினாலையும், அதனால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களையும் வரலாற்று ரீதியாக ஆவணப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சமுத்துச் கனாயோர மாகாணங்களில் சிறப்பாக வட இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதம் வேறுஞ்சி – வளர்ச்சி பெற்ற காலத்திலிருந்து இற்றைவரைக்கும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சி நிலைகளை ஆவணச்சான்றுகளுடன் இந்நாலில் எடுத்துக்காட்ட முயன்றுள்ளமையானது கிறீஸ்தவ நாசரீகத் தினை கற்கின்ற மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லது, நலீன்கால இலங்கை வரலாற்றைக் கற்கின்ற மாணவர்களுக்கும், பிற ஆய்வாளர்களுக்கும் பெரிதும் பயண்படக்கூடிய ஒரு முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பின்பு ஆங்கிலேயர் ஆகிய மேலைத்தேயத்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மத - நிர்வாக நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு நிலை, அவற்றின் பின்னணியில் தத்தம் மக்கோட்பாடுகளை அவர்கள் முறையே எவ்வாறு, எவ்வெவ்வழியினைக் கையாண்டு முன்னெடுத்துச் சென்றார்கள், கடேசிகள் எவ்வாறு ஒழிகினார்கள் என்றெல்லாம் இருமுணைப்பட்ட நிலைகளில் நின்று, அறிக்கைகளையும் ஆவணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நாலின் ஆசிரியர் விளக்கியிருப்பது இந்நாலை வெறுமென ஒரு மதத்தின் வரலாறாக மட்டுமே கூட்டி நிற்காமல் ஒரு வரலாற்று ஆவணத் தோகுப்பாகவுமே கொள்ள வைக்கிறது. சிறப்பாக போர்த்துக்கீசர்கள், ஒல்லாந்தர்கள் மதநடவடிக்கைகளையாழ்ப்பாணத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்வோருக்கு இந்நால் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இவற்றிற்கும் மேலாக, இந்நால் கொண்டுள்ள தனித்துவமான சிறப்பயல்பு ஒன்று கத்தோலிக்க மதமானது கடேசிய வழக்காறு களையும். வழிபாடுகளையும் உள்வாங்கிய வகையில் - கடேச மொழி கள் - கலாச்சார சூழ்நிலைகளை விளங்கிக் கொண்ட வகையில், யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திச் சென்றிருப்பதனை ஆசிரியர் மிகப் பொருத்தமாக எடுத்து விளங்க வைத்திருப்பது ஆகும். அவ் வகையில் தாந்தரிய/க மரபுகளுடன் கத்தோலிக்க மதம் இணைக்கப் பட்டு வளர்ச்சி பெற்றுச் சென்றிருப்பதனை ஆசிரியர் இந்நாலில் கூட்டிக்காட்டியுள்ளமை பிரதானமாகும். இது வரையில் கண்ணோக்

கப்படாத இவ்வமசம் இப்பிராந்திய தாந்தரிய/க மரபுகளுடன் விணைக்கப்பட்டு கத்தோலிக்க மாதா (அல்லது) தேவமாதா வழி பாட்டு முறைமையாக (முடுமாதா) வலுப்பெற்று - வளர்ச்சியடைந்து சென்றமையை ஆசிரியர் ஆய்வுநோக்கில் எடுத்துக்கூறியிருப்பது வரவேற்பிற்குரியதாகிறது.

தென்னாசிய நூடுகளின் வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதல் நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே திருப்புமுனையைக் குறிக்கின்ற சமூக-சமய பொருளாதார மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. பொத்தம் தத்தில் மகாயானக் கோட்பாடுகள் வன்மை பெற்று புதிய சமூக உருவாக்கத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்யவாரம்பித்தமையைக் காண்டு நோம். தென்னாட்டு இந்து - பக்தி முறைமையில் புதிய தோற்றப் பாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு சமய - தத்துவக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சி அடையத்தொடர்கிய காலகட்டம் இது. 'லிங்காயத்' முறையில் புதிய சமய சமூகக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட காலகட்டம் இது. விஷ்ணுவின் அலங்கார விக்கிரஹக்கால மரபின் பின்னணியில் கிரேக்க-ரோமானிய கலைமரபுகள் செல்வாக்குச் செலுத்திய பிரதானமான பருவம் இது. இக்கால சமூக - சமய பின்னணியிலேயே வாணிப கணங்களினாடாக (Merchant Guilds) கிறிஸ்தவ சமயம் அற்றுக் கொள்வதற்கான நீங்கும் நடைபெற்றது. இதனை இப்பிராந்தியத்தில் கிடைத்த கொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இலங்கையில் அனுராதபுரத்திலுள்ள நெஸ்ரோநிய கிறிஸ்தவ சிலுவையின் படைப்புச் சிற்பம், கந்தரோடையில் கிடைத்த அச்சக்குத்தப்பட்ட வெள்ளி நாணய மொன்றில் (Punch - Marked Silver Coin) வாசகத்துடன் பொறிக்கப்பட்டுள்ள நெஸ்ரோநிய சிலுவையின் வடிவம் ஆகியன மேலே கூறப்பட்ட கருத்தினை உறுதி செய்துள்ளன. இந்நாணயத்தின் கால வரையறை கி. பி. 4ம் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்டது என்ற நிலையில் இப்பிராந்தியத்திற்கு கிறிஸ்தவ வனிகக் கூட்டுகள் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டிற்கும் முன்னரேயே வந்து வாணிக நடவடிக்கை களில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் கிறிஸ்தவ வாணிகக் கூட்டுக்களினாடாக கத்தோலிக்க மதம் தனது தொடக்க பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினை செலுத்த முற்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக்கொள்ளலாம். இது இலங்கைக்குப் போர்த்துக்கீசர் வருகை தருவதற்கு முன்னர் நிகழ்ந்த கிறிஸ்தவ வாணிப முயற்சிகளின் பின்னணியில் உருவான பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தினை கோடிட்டுக்காட்ட உதவும் வரலாற்று விளக்க மாக அமையும். அனுராதபுர மன்னர்கள் தாதுகேளன் அல்லது காகி யப்பனுடன் கிறிஸ்தவ மதகுரு உருவரின் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற பரணவித்தானாவின் கருத்தும் இவ்வழியே உறுதிப் படுத்தப்படுவதற்கும் வாய்ப்புக்கள் உருவாகியுள்ளன எனலாம்.

இந்து சமூத்திர வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் கிரேக்க உரோமானி அருடன் இணைந்து சீரிய வர்த்தகர்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதையே கந்தரோடையில் கிடைத்த நெஸ்ரோநிய: கிறிஸ்தவ சிலுவை பொறிக்கப்பட்ட வெள்ளி நாணயம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. அந்நாணயத்தில் பொறிக்கப்பட்ட “மாகிரேக்க காஸ்ல்” என்ற வாசகத்தினை கலாநிதி பொ. ரகுபதி மிகவும் ஆணித்தரமாக அடையாளம் கண்டு வாசித்து எமக்கு உதவியுள்ளமை மேலும் எமது கருத்தினை ருகப்படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளது. அநுராதபுரத் துடனும் இவ்வர்த்தகர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. அவ்வாறா சின், சங்ககாலத் தமிழக மரபில் வந்த வாணிக நடைமுறைகளுடனும் சீரிய வர்த்தகர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்திருப்பார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. அப்பின்னணியில் கிறிஸ்தவ மதச் செல் வாக்கின் வெளிப்பாட்டினை சங்ககால வாணிப நகரங்களில் கண்டு கொள்ள வாய்புகள் ஏற்படுமா என இனி ஆராய வேண்டும்.

ரோமானிய வணிகர்களுக்கு ஓர் அரிக்கமேடு போல் சீரிய வியாபாரிகளுக்கும் ஒரு மையம் இருந்திருக்குமோ? எதுர்காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகளின்றோடே அக்கருத்து துலக்கம் பெறவேண்டும். கந்தரோடை அத்தகைய மையங்களுள் ஒன்றாகுமானால், சமூத்துக் குத்தோலிக்க மத வரலாற்றின் தொன்மையும், வரலாறும் நிர்ச்சயமாக மாற்றுமடையும் என நம்பவாம். சமூத்திற்கு கண்ணகையம்மன் வழிபாட்டு மரபின் அறிமுகம், தேவமாதா அல்லது சிலுவை மாதா வழிபாட்டு முறையின் அறிமுகம் மற்றாயானக் கோட்பாட்டிற்குரிய ‘அவலோக’ ஈஸ்வரி அல்லது ஈஸ்வரர் போன்ற வழிபாட்டிற்குரிய, தாய்ப்படிமங்களின் அறிமுகம் ஆகியன, கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குள் நிச்சுந்த அம்சங்கள் ஆம். இவையனைத்தும் தாந்தரிய/க மரபின் செல்வாக்கு நிலையையே வெளிப்படுத்தியுள்ளன. ‘மடுமாதா’ வழிபாட்டு மரபின் கொன்மை யும், பின்னணியும் இப்பின்னணியிலேயே ஆசிரியரால் நோக்கப்பட்டுள்ளன, பாராட்டிற்குரியதே.

எனவே எனது நன்பரும் பல்கலைக்கழக கற்கை நெறிக்கால சுகபாடியுமான் சுவாமி ஜெயசிலன் அவர்களின் யாழ். திருச்சலை வரலாறு எதற் இந்றால் பல்துறைப்பட்ட முக்கியத்துவத்தினை ஒருங்கே கொண்டுள்ளது. என்பதில் சந்தேகம் எழுமுடியாது. ஒரு புறத்தே குத்தோலிக்க மதத்தின் கோட்பாடுகள் காலத்திற்கே இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களிலும், வன்னிப்பரப்பி லும் பரந்து கொண்ட வரலாறும், அதன் பின்னணியில் எழுச்சி பெற்ற குருத்துவ முறையின் பங்கும் - பணியும் பற்றியும் தமிழ்ச் சமூகம் எவ்வாறு - எவ்விவரவுகளில் இம் மதத்துடன் தமது வாழ்வினை

இணைத்து வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டது என்பது பற்றியும் அவர் ஆராய்ந்திருப்பது அவரது வரலாற்று அனுகுழறையின் பயிற்சியையே தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். போர்த்துக்கிஸர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர், ஆட்சிக்கால இலங்கையின் வரலாற்றுப் போக்கில் கத்தோலிக்க மதத்தின் செழிப்பு, அறுவடை, வசந்த காலம் என்பன குருத்துவ முறையின் பங்கு - பணிகளினுராடாக இந் நூலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறை, அதனை ஒரு 'வரலாற்று நூல்' எனக்கொள்ள வைக்கின்றது. இது இலங்கை வரலாற்றைக் கற்கின்ற மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளருக்கும் சிறப்பாக ஓப்பிட்டு யலில் மதவரலாற்றைக் கற்போருக்கும் மிகவும் பயன்தரக்கூடிய ஓர் ஆவணக்களஞ்சியமாக அமையும் எனக் குறிப்பிடலாம்.

ஆசிரியர் தொடர்ந்தும் விரிவான அடிப்படையில் 'தமிழர் வரலாறு' துவங்கும் வண்ணம் ஆவணங்களினுராடான ஆய்வு முயற்சி களில் ஈடுபட்டு அவற்றை நூல் வடிவில் வெளிக்கொணரவேண்டும் எனக்கேட்டுக் கொள்வதுடன் எமது 'இறை' அதற்கான வழிகாட்டுத் தலையும் அவருக்கு வழங்கி ஆசிரிவதிப்பார் என மன்றாடி இவ்வணிந்துரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

நன்றி

30-07-1997

வரலாற்றுத்துறை,
யாழ். வளாகம்.

செ. கிருஷ்ணராஜா
முதுநிலை விரிவுவரயாளர்

நூல் பாடிக்கப்படவில்லை என்றால் அதைப் பாடிக்கவேண்டும். அவைகளையுடைய வர்தாங்களைப் பாடிக்கவேண்டும். அதைப் பாடிக்கவேண்டும்.

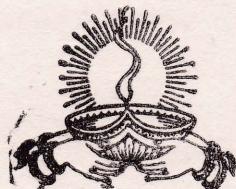
வேண்டுதல்

அண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ் குவீவ், இறைவனின் திருமகனே, எங்கள் ஆபனும், சகோதரனும், வழிகாட்டியும், எதிர்பார்ப்பும் தீரே.

நற்செய்தியின் தாரகையான இறை அன்னையுடன் சேர்ந்து, அன்பிலும் நம்பிக்கையிலும் உம் ஆவியை இரந்து வேண்டுகிறோம். இப்புதிப் நற்செய்திப் பணிக்கு, அழைக்கப்பட்டிருக்கும் நாம் எல்லோரும் குறிப்பாக, பொதுநிலையினர். இளைஞர், யுவதிகளாகிய எம்மை முழுவதும் அர்ப்பணீக்க அருள்தாரும்.

உம்மைப்புகழ்ந்து பாடி, தோடரும் வீசவாக வாழ்வில் வளரவும் உம்மை அறியாத மக்களுக்கு, நற்செய்தியை அறிவிக்கவும், முழுமையான மாணிட முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கவும், ஏழைகள் பக்கமாக சார்ந்து நின்று, வரும்பிற்கும் குடும்பத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தித் தளத்திலிருந்து உழைக்கவும் புதிய வல்லமையைத் தாரும்.

மன்மயமாக்கப்பட்ட நற்செய்தியுடன், எம் மக்களின் மாணிட குழுமங்களுக்குள், நவீன ஏழைமைச் சாதனங்களுடாக உட்புக உதவிய ருளும். ஆமென.

· யதுக்கிடு சூதாச் பட்டமாபடியை மூலம் சூதாக்கா மாண்பப்பட்டாய்
ஒரு சூதாக்கம் தீரவு மொக்கைக்குத்தாக நெகிளங்கா சூப்பிலை
மாண்பு இரு சூதாயை காய்ப்பது என்றது . முப்பிரிவுகளை மூடிய
சூதிக் குத்தாக்காப் பூத்திட மரிப்பானப் படியை கூற்றுத் தூத்து
கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து

கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து
கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து
கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து
கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து

நுழைவாயில்

நுழைவாயில் கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து

‘யாழ். திருச்சபை வரலாறு’ என்ற நூல் திரியுக வரவேற்புக்கு (2000 ம் ஆண்டு) ஆயத்தமாக வழங்கப்பட்ட (1994 - 96) மூன்று உரைகளில் 2 ம் உரையிலிருந்து பிறந்ததாகும். தலத் திருச்சபையின் வரலாற்றை, திருமறையினர் நன்கு அறிந்து ஆய்வுசெய்து - சிந் தித்துச் செயலாற்ற ஒரு மனித்தியால் சொற்பொழிவு போதா தெண்பதால், நூல் வடிவத் தேவை உணரப்பட்டது.

நம் சொந்த மன்னில் திருமறை வித்திடப்பட்டு வேறுன்றி விருட்சமாகிய கடந்த காலப் பாதையை பின்னோக்கிப்பார்த்து, ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்ட அருள்வளங்கட்கு நன்றியும், எம் குறைபாடுகட்கு மன்னிப்பும் கேட்டவின் அவசியத்தை பாப்பிறை தமது “ 3 ம் மிலேனிய வருகை ” என்ற சுற்றுமடவில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

இதனாலேயே இது, நம் திருமறையின் நிகழ்வுகள், அமைப்புகள், அதிகாரிகளின் வரலாறுகளாக எழுதப்படாமல், முழுமையான மறை நிகழ்வுகளின் நிறைவான தொகுப்பாக இராமல், சில அடிப்படை உண்மைகளைக் கணிக்க உதவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில நிகழ்வுகளின் நிறைப்படுத்தலாகவே அமைகின்றது. மேல்மட்ட, பங்குமட்ட பதிவேட்டுக் குறிப்புகளில் மட்டும் முற் றாக சார்ந் திராது, சிறுபிரசரங்கள், நினைவுக் குறிப்புகள், மறைந்துகொண்டிருக்கும் வரலாற்று ஞாபகங்கள், பாரம்பரிய நினைவுலைகள். எங்கெங்கு காணப்படுகின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் சீர்தூக்கி சமன்செய்து, பரவலான தேசிய, சமய, சமூக அரசியல் பாரம்பரிய பின்னணியில் ஆராயப்படுகிறது,

யாழிப்பாணம் என்றால் யாழி மறைமாவட்டத்தைக் குறிக்கும். புவியியல் எல்லைகள் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வந்ததனால் வரலாற்று விஸ்தரி ப்பு, கட்டம் கட்டமாக மாறுதல், ஒரு தேவை ஆயிற்று. குழக்கள் மட்ட பாரம்பரிய அதிகார பார்வைக்கு இருக்கும் தெளிவு, ஒடுக்கம், இதற்கு இல்லை.

இருப்பினும் இறை அரசென்னும் விரிந்த பார்வைக்குள் வைத்து நோக்கும் தன்மையில் மலரப்போகும் திரியுக்கத்திற்கு தேவையான ஓர் புதிய தரிசனத்தை எம்முன் வைக்க இந்நாலும் ஓர் அளவு உதவும் என நம்புகிறோம்.

யாழ். திருச்சபை வரலாறு 5 பாகங்களைக் கொண்டது,

1. ஆதிகாலம்.
 2. போர்த்துக்கேயர் காலம்.
 3. ஒல்லாந்தர் காலம்.
 4. ஆங்கிலேயர் காலம்.
 5. நவீன காலம்.

முதல் நான்கு பகுதிகளும் இப்போது நூல் வடிவில் உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நவீன காலம் சிறிது தாமதித்தே வெளிவரும்.

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା କି ଏହା କାହାର ଦେଖିଲା ନାହିଁ । ଏହା କାହାର ଦେଖିଲା ନାହିଁ ।

நீதி படித்துப் படித்து கூறுவதுமிருக்கிறது. பெற்றுகிடைத் தலையிலே வருமானம் கொண்டு வருவதுமிருக்கிறது. கடிச்சிலிருந்து குடும்பத்தின் முன்வரை வருமானம் கொண்டுபடித்து வருவதுமிருக்கிறது.

யாழ் திருச்சபை வரலாறு

I - ம பாகம்

ஆதிகாலம்

கிறிஸ்தவத்தின் நிழலிகள்

மிகத் தெளிவான வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்காவிடினும், கிடைக்கும் சில சான்றுகளிலிருந்து முதலாம் சுகாப்தத்தின் முதல் 500 ஆண்டுகளில் யூத, சீரிய கிரேக்க, ரோம வர்த்தகக் குழுமங்களினாடாக கிறிஸ்து, இம்மண்ணில் கால் கோள் கொண்டுவிட்டார் என்பதனை நிருபிப்பதற்கு புவியியல் இலக்கிய அகழ்வாராய்ச்சி சான்றுகள் சில உள் என்றாம். இது பற்றிப் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது;-

“போர்த்துக்கீசருடைய வருகையுடனேயே கிறிஸ்தவம் இந்நாட்டின் ஒரு நிலைபெற்ற மதமாகியது என்பதை எல்லோரும் அறி வர். ஆனால் போத்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்னேயே நம் நாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இதற்குச் சான்றாக இலக்கிய ஆதாரமும் தொல்பொருள் ஆதாரமும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.”

தென் இந்தியாவிலே தோமாஸ் முனிவருடைய மத பிரசார நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டு வரும் கதைகளைப் பல

கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருப்பர். கிறிஸ்துவுக்கு சிறிது பிற்பட்ட நூற்றாண்டுகளிலே வர்த்தகர்கள் மூலமாகக் கிறிஸ்தவம் இந்தியாவை அடைந்திருந்தது என்பது அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒரு கருத்தாகும். கி. பி. 1 ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியளவில் தோமாஸ் முனிவர் கேரளத்துக்கு, அதாவது பழைய சேரநாட்டிற்குச் சென்று கிறிஸ்தவத்தைப் போதித்து ஏழு (7) தேவாலயங்களை நிறுவினார் என்பதாக கிறிஸ்தவ மரபுக் கதைகள் கூறுகின்றன. கி. பி. 1 ம் 2 ம் நூற்றாண்டுகளிலே சேரநாட்டுக் கரையோரத்தில் கிரேக்க, உரோம வர்த்தகர்கள் அடிக்கடி வந்து வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதி யளித்த பிரசித்தி பெற்ற பழந்துறைமுகமான ‘முசலி’ என்ற துறை இருந்தது. அங்கு நடைபெற்ற பெரு வர்த்தக த்தின் மூலமாக மேலைத் தேசத்துடன் ஏற்பட்ட பிணைப்பின் காரணமாக கிறிஸ்தவம் தென் இந்தியாவிற்கும் அறிமுகமாகியது என்று கூறலாம். ¹

மேலைத் தேச வர்த்தகர்கள் கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளிலே இலங்கை நாட்டிற்கும் வந்து சென்றனர். பிற நாட்டு வணிகர் சந்தித்துச் சென்ற யாழ்ப்பாண வணிகநகர்களான, கந்தரோடை, காரை நகர், ஆனைக் கோட்டை, நவாலி, முதலியன் ஆதிகாலத்திலே இங்கு வருகை தந்த வர்த்தகர்கள் மூலமாக கிறிஸ்தவமும் இந்நாட்டில் அறியப்பட்டிருந்தால் அதில் எது வித ஆச்சரியமில்லை.² இதன் பின்னணியிலேதான் யாழ்ப்பாணத்தையும், மன்னாரையும் புனித தோமையாருடன் தொடர்பு படுத்தும் பின்வரும் இலக்கியக் குறிப்புக்கள் கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

‘சீரியாக் மொழி யில் எழுதப்பட்ட 2 ம் நூற்றாண்டு ஏடு ‘அப்போஸ்தலர் படிப்பினை’ (The Doctrine of the Apostles) என்ற நூலாகும். அதில் இந்தியாவும், அதனை அடுத்த நாடுகளும், தூர கடல் பரப்புக்களும் அப்போஸ்தலரின் குருத்துவ கருத்தினை, யுடாஸ் தோமசிடம் இருந்து பெற்றனர் என்றுள்ளது. 3 ம் நூற்றாண்டில் ‘புனித தோமையாரின் செயல்கள்’ என்ற நூலில் வட இந்தியாவின் அரசனான கொண்ட பொரஸ் குறிப்பிடப்படுகின்றான். இம் மன்னன் புனித தோமையாரால் கிறிஸ்தவனாக்கப்பட்டான். இம் மன்னனுடைய முத்திரை பொறிக்கப்பட்ட பொன் நாணயங்கள் கி. பி. 1857 ல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டமையும் இம் மன்னனின், காலம் கி. பி. 1 ம் நூற்றாண்டு என்பதனையும் பேராசிரியர் பீன்ட் குறிப்பிடுகின்றார்.³

4 ம் நூற்றாண்டில் திருச்சபையின் பிதாப்பிதாக்கள் ‘புனித தோமையாரை’ இந்தியாவின் அப்போஸ்தலர் எனவே குறிப்பிடும் புனித தோமையாரை போன்ற பெருமைகளைக் கூறுகின்றார்.

கின்றனர். அது மட்டுமன்றி பல வேத சாட்சிகளின் பட்டியல்கள் புனித தோமையார் இந்தியாவில், மரித்தார் என ஜியத்திற்கிட மின்றி எடுத்துரைக்கின்றன. இவர்களில் புனிதர் எபிரேயிம் நசியான் சன், கிறகோரியார், அம்புறோசியார், ஜெறோம் ஆகியோர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ⁴

‘சொக்கோத்தராதீவு பழமை வாய்ந்த கிறிஸ்தவ சமூகமாக இருந்து வருகின்றது. எனவே சொக்கோத்தராவின் ஊடாக புனித தோமையார் இந்தியாவை வந்தடைந்தமைக்கு எதுவித தடையோ தடங்கல்களோ ஏற்பட்டிருக்க காரணங்கள் இருந்திட சாத்திய மில்லை. அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் தென் இந்தியாவில் புனித தோமையார் வேதசாட்சியாக மரித்தார் என்பதே ஒரு அசைக்க முடியாத சான்று என பேராசிரியர் வின்சன்ற் சிமித் குறிப்பிடுகின்றார். ⁵ பிரான்சில் சவேரியாரும் சொக்கோத்தரா வழியாகவே இந்தியா வந்தார்.

புனித தோமையாரின் வாழ்க்கைப் பீன்னஸியை சுற்றுத் துல்லிய மாக மனதில் கொள்ளும்போது புனிதர் சேர நாட்டில் பல புதுமை களைச் செய்து நம்புதிரிப் பிரீவு பிராமணர் உட்பட பல்லாயிரக் கணக்காணோரை கிறிஸ்தவர்களாக்கினார் என்பதனை கருத்தில் கொள்ளுதல் முக்கியமானது. அதுமட்டுமன்றி இவர்களின் வழி வந்த வர்கள் இன்றும் கேரளாவில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்களை புனித தோமையாரின் வழி வந்த கிறிஸ்தவர்கள் என அழைத்து வருகின்றனர். சேர நாட்டி விருந்து, பாண்டிய நாட்டிலுள்ள மயிலாப்பூர் (சென்னைப் பட்டி னம்) சென்று ஏறக்குறைய 4² மாதங்கள் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை போதித்தார். இதன் பின்னர் சீன நாட்டிற்குச் சென்று நற்செய்தியை எடுத்துரைத்தார். மீளவும் அங்கிருந்து மயிலாப்பூர் வந்து கடல் மார்க்கமாக கேரளாவிலுள்ள கிரங்கனூர் சென்றார். தென் இந்திய மேற்குக் கடற்கரைக்கும் கிழக்குக் கடற்கரைக்கும் இடையே பல தடவைகளில் கடல் மார்க்கமாக பிரயாணம் செய்த குறிப்புக்களும் உள்ளன. இதன் அடிப்படையைக் கொண்டு ஆராயும் பொழுது புனித தோமையார் மாதோட்டத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் சில பட்டினங்களில் வந்து தங்கியிருக்கக் கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு. எனவேதான் ‘‘தொமாஸ் பார்வம்’’ முதல் செய்யுள் 12 ம் வரியில் ‘‘தோமையார் வேறுநாடுகள் சென்றார். ‘‘ இலங்கைக்கு ம் மலாக்காவுக்கும்’’ என்று குறிப்பிடுகின்றது. அது மட்டுமன்றி ‘‘இலங்கையில் நற்செய்தி போதித்தார்’’ என புனிதர் நிசேபோறல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கை என்றால் மேற்கூறப்பட்ட தமிழ் நாட்டுக்கு மேற்குக் கரை, கிழக்குக் கரை கடல்வழி மாதோட்டத்தை அல்லது பாழ்ப் பாணத்தை இடையே குறிக்கும் இடமாகக் கொண்டது. இது காரணம் பற்றித்தானோ என்னவோ இரு பாரம்பரியக் கதைகள் ‘சழம்’ பற்றி காணப்படுகின்றன. ⁶

இன்று ‘எருக்கலம்பிட்டி’ என வழங்கிவரும் கிராமம் ‘சான் தோமை’ பட்டணமாக அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கிறிஸ்து பெருமானை பெத்தலேமில் காணவந்த மூன்று அரசர்களில் ஒருவர் யாழ்ப் பாணத்து கஸ்பார் பெரிய பெருமாள். இவர் ஆயராக அபிசேகம் பெற்றபின்னர் தோமையாருடன் வேதசாட்சியாக மரித்தார் எனவும் மைலாப்பூரில் உள்ள சமாதியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார் எனவும் பல்டோயல் குறிப்பிடுகின்றார். ⁷

வரலாற்றுத்துறையில் பெரிதும் மதிக்கப்படுவரான நீலகண்டசால்தீரி தமது கருத்தைக் குறிப்பிடுகையில்:-

“1 ம் நூற்றாண்டு இந்திய கிறிஸ்தவம் பற்றி ஜயம் கொண்டாலும் அலெக்ஸாண்ட்ரியாவின் கொல்மஸ் தென் இந்தியாவைத் தரி சித்த பொழுது கி. பி. 522 ல் இரண்டு நெல்தோரிய கிறில்தவசபைகள் கேரளத்திலுள்ள குழலனிலும் இலங்கையிலும் இருந்ததாக குறிப்பிடுவதை ஏற்கலாம். கி. பி. 774 ல் கண் டெடுக் கப்பட்ட செம்பு, தகடு சாசனம் இந்தியாவில் பல கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்ற உண்மையை குறிப்பிடுவதாலும் இவர்களுடன் பக்தர்கள் ஜெருசலேம் நினைவே முதலிய இடங்களிலிருந்து பெயர்ந்து வந்தே குடியேறினர் என்கிறார்.” ⁸

மார்க்கோபோலோ கி. பி. 1293 ‘புனித தோமையார் மலையையும் அங்கு அவர் வேதசாட்சியாய் மரணித்ததையும் குறிப்பிடுகின்றார். ⁹

கொல்மஸ் ஒரு துறவியான பின் லத்தீன் மொழியில் அவர் எழுதிய நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்-

“தாம்ரபரணியிலும் (தாம்ரபரணி, இலங்கையை முன்னர் அழைத்த பெயர்) ஒரு தேவாலயம், அங்கு குடியேறிய பாரசீகக் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சொந்தமான தாய் அமைந்துள்ளது. அங்கு பாரசீகத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்டுள்ள குரு ஒருவருடன் கிரிகைகளும் நடைபெறுகின்றன. ¹⁰

அநூரதபுரத்தில் (1912 / 13 ம் ஆண்டுகளில்) அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்றபொழுது திரு. எட்வேட் எயர்ட்டன் எனவைர் ஒரு பழைய தூணின் உடைந்த பாகம் ஓன்றைக் கண்டுபிடித்தார். அதில் ஒரு கிறிஸ்தவ சிலுவை படைப்புச் சிற்பமாய் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது அனுராதபுர இராசதானிக் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகவும், இதன் காலம் 6 ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததெனவும், எனவே இக்காலப் பகுதியிலே கி றி ஸ் த வர் கள் வாழ்ந்தார்களென்னும் கொஸ்மசின் கணிப்பை இச்சிலுவை நிருபிக்கின்றது. அதுவுமன்றி தென் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிலுவை அடையாளங்களும் எகிப்திலும், மேற்காசியாவிலுமின் பழைய வாய்ந்த கொப்பிக் தேவாலயங்களில் காணப்படும் சிலுவை களும், அநூராதபுரத்தில் காணப்படும் சிலுவைக்கு ஒத்ததாக அமைந்துள்ளமையையும் கூலாநிதி கே இந்திரபாலா ‘நண்பன் ஏடு’ கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். 11

1972 ல் பேராசிரியர் பரணவிதாரண தாதுசேன அரசனின் மக்களான காசியப், மெகலான என்போரின் இராணுவத்தில் (473 - 508) கேரள கிறிஸ்தவர்கள் உயர் அதிகாரிகளாக பதவி வகித்துனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்கள் இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டு பின்னர் மீளத் திரும்பிய பொழுது அமைக்கப்பட்ட இராணுவப் பிரிவில் மிகாரா என்ற கிறிஸ்தவ அதிகாரி இருந்தார் என்று தெரியவருகிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசன் மெகலானா கிறிஸ்தவனானான், இவனது ஆட்சியில் கிறிஸ்தவ சின்னங்கள் பொறித்த தங்கக்காசுகள் வழக்கத்திலிருந்தன எனவும் கூறினார். 12

ஆனந்த சுரவீர என்னும் 15 ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிக்கு ஒருவர் எழுதிய சிகிரியாவின் கதை என்ற ஏட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இத்தகவல் எவ்வளவு உண்மையானது என நிருபிக்க முடியா விட்டனும், கேரள பல்லவ நாட்டிற்கும், இலங்கைக்கும் இருந்த பரஸ்பர தொடர்பை இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

1994 ம் ஆண்டில் கந்தரோடையில், யாழ். பல்கலைக் கழகத் தின் தென்னாசிய புராதன வரலாறு, தொல்லியல் துறை விரிவுரையாளரான திரு. S. கிருஷ்ணராசா M. A. அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளின் பொழுது ஒரு தொகுதி அச்சுக் குத்தப்பட்ட வெள்ளி நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இவற்றில் ஒன்று, நீள் சதுர வடிவிலைமைந்தது. அதன் முற்பக் கத்தில் நெஸ்தோரிய சிலுவை வடிவமும் அதன் கீழ் பிராமி வடிவிலைமைந்த வாசகமும் காணப்பட்டது. இதை மாலை தீவுகளில் வதியும் கலாநிதி. P. இரகுபதி அவர்கள் ‘மாகிரேக்க காசுச’ என வாசித்

தார். அவரது கருத்துப்படி இது கி. பி. 4 ம் நூற்றாண்டின் நாணயமாகும். பெரிய கிரேக்க நாணயமென்று, அர்த்தம் பெறும்.

காலத்தினாடாக வளர்ச்சி பெற்று வந்த வரிவடிவ இயல்பினடிப்படையில் 4 ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியாக அவர் இதனைக் கொண்டிரார்.

கலாந்தி இரகுபதி அவர்களது கருத்துப்படி தென்னிந்தியாவில் கிறிஸ்தவ வணிக கலங்கள், வியாபாரத்திலீடுபட்டமைக்கு தொல்பொருட் சான்று இதுவாகும். மேலும் இதுபோன்ற நாணயங்கள் கேரளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதை அவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இச் சான்றின்படி இத்தீவில் கிறிஸ்தவர்கள் முதலில் வாழ்ந்த பகுதி யாழ்ப்பாணமாகும். யாழ்ப்பாணத்து வணிக நகரங்களில் முக்கியமான கந்தரோடையில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்ததில் ஆச்சரிய மேதுமில்லை.

மேற்காசியாவுடன் இலங்கை கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பு கணையும் தென் இந்தியாவிலே 10 ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் கிறிஸ்தவம் அறியப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு கவனிக்குமிடத்து அநூராதபுரத்துச் சிலுவையும், கொஸ்மஸ் தரும்சான்றும் இலங்கையில் ஆதிகாலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் எனக் கொள்வது பிழையாகாது. இலங்கையில் வர்த்தகர்கள் மூலமே ‘இல்லாம்’ சமயமும் மேற்காசியாவிலிருந்தும், தென்னிந்தியாவிலிருந்தும் இங்கு பரவியது என்பது தெளிவு. அவ்வாறே ஏற்கனவே கிறிஸ்தவமும் பரவியிருக்க வேண்டும். போத்துக்கீசர் வருவதற்கு முன்னரே இலங்கையிலேயும், தமிழ்ப்பகுதிகளிலும் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை சந்தேகமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளலாம். 13

இதன் நிமித்தமே யாழ் ஆயர் இல்லத்தில் காணக்கிடக்கின்ற 1877 ல் எழுதப்பெற்ற வழி காட்டியில் கி. பி. 189 ல் அலெக்சாந்திரியாவைச் சேர்ந்த புனித பன்றேனாள் இந்தியாவில் கிறிஸ்தவத்தைப் போதித்தார் எனவும் புனித மத்தேயு சுவிஷேசத் தின் எபிரேய மூலப்பிரதியைக் கண்டார் எனவும் கி. பி. 871 ல் இங்கிலாந்து அரசன் பெரிய அல்பிரத் ‘சித்தெஷல் எம்’ என்றவரை புனித தோமையாரின் கல்லறையை நந்திக்க அனுப்பினார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

18 ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற ‘தேவதாழ்ச்சி உத்தியானம்’ அல்லது திருச்சபைச் சரித்திரம் என்ற முகவுரையில் கீழ் குறிப்பிடப்படும் வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன.

“சிந்துதேசத்தின் அப்போஸ்தலரான புனித தோமையாரால் வேத உபதேசம் பண்ணப்பட்டதென, நிசேபொருள் என்பவர்...” என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ¹⁴

எனவே இது காறும் நாம் அறிந்தவற்றினாடாக கிறிஸ்தவம் இலங்கை நாட்டில் முதல் ஜிந்து நூற்றாண்டுகளில் காலான்றியிருந்தமை நிதர்சனமே.

புத்துணர்வுடனும் புதுமெருகுடனும் 2000 ம் யூபிலி ஆண்டை அண்மித்து நிற்கும் அனைத்துலக கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஒரு அங்கமான யாழ்ப்பானத் திருச்சபையின் பாரம்பரியம் என்ன? அது ஏறக்குறைய கி. பி. 50 ம் ஆண்டிலிருந்து இம் மன்னில் காலான்றியமை பற்றிய, ஓர் பின்னணி வரலாறு இல்லையா? என்ற வினா வகுக்கு விடைகாண முற்படுவதே இந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் 1 ம் பகுதியான ஆதிகாலத்தின் நோக்கமாகும்.

வத்திக்கானிலிருந்து வெளியாகும் ‘‘நோமன் அவதானி’’ என்ற பாப்பரசரின் உத்தியோக பூர்வ ஆங்கிலவார ஏட்டின் 25 - 9 - 96 திகதிய இதழில் ஆசிய ஆயர் அவைக்கு பாப்பிறை அனுப்பிய ‘‘ஆசியாவில் நற்செய்திப் பணி’’ என்ற சுற்றுமடவின் இப்பகுதி, நாம் முன் கூறியவற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது.

‘‘பெந்திக்கோஸ்து விழாவைத் தொடர்ந்து ஜெருசலேமின் மறை பரப்புப்பணி ஆரம்பமாயிற்று, முதல் கிறிஸ்தவ சபை அங்கு உருவாக்கப்பட்டது. இப்பணி ஜெருசலேமிலிருந்து அந்தியோக்காவிற்கும் அதன்பின் மேற்கு கிழக்கு நாடுகளுக்கும் பரவியது. திருச்சபையின் ஆதிச் சங்கங்கள் ஆசியாவிலேயே நடைபெற்றன. திருச்சபையின் பெரும் பிதாக்களில் பலர் ஆசிய நாட்டவர். ஆதித் திருச்சபையின் வழிபாட்டு மரபுகள், குழுமங்கள், பிதாப்பிதாக்களின் பீடங்கள் ஆசியாவிலேயே ஆரம்பமாயின. யேசுவின் அப்போஸ்தலர்களான பேதுரு, யாக்கோபு, போவான் ஆகியோர் ஆசியாவிலேயே முதலில் போதித்து ஜெருசலேம், அந்தியோக்கா ஆசிய இடங்களில் தம் முதற் சபைகளை நிறுவினர்.’’

‘‘பாரம்பரிய வரலாறுகளுக்கிணங்க, அப்போஸ்தலர்களான பார்த்தலோமியுவும் தோமாவும் முதலில் மெசப்பத்தோமியாவையும், பாபிலோனியாவையும் கிறிஸ்துவின் பக்கமாகத் திருப்பினர். பின்பு பாபிலோனியாவிலிருந்து (கல்தேயா) பார்த்தலோமியு, தரைமார்க்கமாக வடமேற்கு இந்தியாவை அடைந்து யேசுவின் நற்செய்தியைப் போதிக்க, அப்போஸ்தலர் தோமா, கடல்மார்க்கமாக தென்னிந்தி

யாவுக்கு வந்து கி. பி. 50 ம் ஆண்டளவில் மலபார் கரையோரமாக திருச்சபையை நிறுவினாரெனத் தெரிய வருகிறது, ’

‘‘திருத்தூதர் பர்த்தலோமியு பற்றிய மரபுக்கதைகளை விட திருத்தூதர் தோமா மலபார் கரையோரங்களில் திருச்சபையை நிறுவி யமை பற்றிய சான்றுகள் கூடியளவு ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. முழுமையான வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் கண்டுபிடிப்பது கடின மெனினும் 1 ம் நூற்றாண்டின் முடிவிலே அங்கு ஓர் கிறிஸ்தவ திருச்சபை காணப்பட்டது என்ற உண்மை முன்னைய வரலாற்றின் தன்மைக்குச் சாதகமாயுள்ளது. மேலும் அவர்களது வழிபாட்டு மொழி, திருச்சபை அமைப்பு. இறையியல், ஆன்மீகம் முதலியன பெரும்பாலும் சீரிய திருச் சபையின் வழிவந்ததாகவே கருதப் படலாம்.’’¹⁵

ஆயிரம் மௌன அண்டுகள்

யாழ்ப்பான் வரலாற்றின் நிகழ்வுகளை சுற்று பின்நோக்கிப் பார்க்குமிடத்து, கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் முதல் ஐந்து நூற்றாண்டு களில் நிழல்போல பின்தொடர்ந்து வந்த கிறிஸ்தவ சமயம் பின் வந்த பத்து நூற்றாண்டுகளில் அறியப்படாமல். மறைந்துபட்ட நிலையில் ஒரு முற்றுப்புள்ளியைக் கொண்டதாக நிகழ்வதை அவதா னிக்க முடிகின்றது.

ந்தரோடையை முக்கிய நகராகக் கொண்ட யாழ்ப்பானத்து பழைய வரலாறு 5 ம் நூற்றாண்டு ரோமசாம்ராச்சிய வீழ்ச்சியுடனும் அதன் வாணிபத் தொடர்புகள் அறுந்த நிலையில் தனது முக்கியத் துவத்தை இழந்து விடுகிறது. 6 ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் அநு ராதபுரத்தை மையமாகவும், இராசதானியாகவும் கொண்ட ஓர் சிங் கள் அரசு முக்கியத்துவம் பெறுவதை அறியமுடிகின்றது. இதன் பின் னனியில் பெளத்த சமயத்தின் செல்வாக்கு வளர்ச்சியடைகின்றது. இவ்வரசின் கடல்வழி நுழைவாயில்களான மாந்தையும், இயற்கைத் துறைமுகமான திருகோணமலையும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

பின்னர் படிப்படியாக ஏற்பட்ட சைவசமய எழுச்சியுடன் இவை இரண்டும் பாடல் பெற்றவையாக புகழ் பூத்த திருத்தலங்களாக தேவாரங்களில் பாடப்பெற்றுள்ள இதே காலத்தை ஒட்டி, ‘கருங்கல்லில் பொறித்த சி லு வை அனுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டமையும், அனுராதபுர அரசின் அக்காலத்திய முக்கியத்துவத்தை எடுத்தியம்புவதாக உள்ளது. 16

இலங்கை நாட்டின் கேந்திர முக்கியத்துவமான இடமாக அநுராதபூரம் அமைந்துள்ளது. இங்கிருந்தே பெளத்த சமயத்தின் எழுச்சியும், வளர்ச்சியும், சிறப்புற்றதை 6 ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் கொள்ளப்படும் “மகா வம்சம்” என்ற “வரலாற்று நூல்” எடுத்தியம்புகின்றது. எனவே இத்தகைய ஒரு பின்னணியின் குழலில் கிறிஸ்தவம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்க முடியாது. அதுவுமல்லாமல் யாழிப் பாணத்தின் தனித்துவமும் இக்காலப்பகுதியில் மங்கிப் போயிற்று. சோழப் பேரரசின் படையெடுப்பால் அநுராதபுர, பொலன்றுவை இராச்சியங்கள் வீழ்ச்சியடைய நல்லார் இராசதானி முளைவிடத் தொடங்குகின்றது. யாழிப்பாணத்தின் சிறப்பு, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்திலே மீண்டும் முக்கியத்துவம் பெற்றத் தொடங்குகின்றது. இக் காலப்பகுதியில் நிலவி வந்த பெளத்தம் சமனம் யாழிப்பாணத்தில் சைவசமயம் பெற்றிருந்த வளர்ச்சியால், வீழ்ச்சியறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக யாழிப்பாணத்தில் ஐயனார் கோவில் களில் புத்தருடைய உருவச்சிலைகள் ஐயனாராக உருமாற்றம் பெற்றமையையும் அகழ்வாராய்ச்சி சான்றுகளினால் கலாநிதி இருக்குப்பதி அவர்கள் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 17

ஈவ வலுவிழந்த சிங்கள அரசு ஒருவற்றமும், தளர்ச்சியடைந்த தென் இந்திய சோழ அரசும், பாண்டிய பேரரசும் மறுபுறுத்தில் கோலோச்சிய 13 ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் யாழிப் பாணத்தில் ஓர் ‘தமிழ்ச்சைவ’ அரசு உருவாவதற்குக் காரணிகளாயின. இந்த அரசின் கட்டுக்கோப்பை நிலை நிறுத்த சோழ மண்டல வேளாளர் யாழிப்பாணத்தில் குடியேறித் தமது பங்களிப்பை நல்கினர்.

இத்தகைய சரித்திர முக்கியத்துவமான நிகழ்வுகளே, ஒரு நீண்ட இடைவெளியில் கிறிஸ்தவம் தொக்கி நின்றுவிட ஏதுவாகின்றது. இதன் பின்னர் ஆட்சி புரிந்த ஆரிய மன்னர்களின் காலத்திலேயே அதாவது 16 ம் நூற்றாண்டளவில் கிறிஸ்தவம் யாழிப்பாண மன்னில் காலுன்றுவதையும், தளிர்விட்டு மேலோங்குவதையும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

எனினும் இங்கு ஏற்பட்ட மௌன இடைவெளிக் காலகட்ட நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவின் கேரளத்தில் திருச்சபை வளர்ந்ததையும், கி.பி. 635 இல் அலோபபென் என்னும் கிறிஸ்தவ துறவி சக்கரவர்த்தி ரெயிட்சுங்கினால் சீனாவில் கெளரவத் துடன் வரவேற்கப்பட்டு அங்கு திருச்சபையை உருவாக்க அனுமதிக்கப்பட்டதையும், கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். இக் காலவேளையில் சீனா தேசம், பண்பாடு கலாச்சாரம் ஆகியவற்றில் மேலோங்கி நின்றமையும் வரலாற்று உண்மையாகும்.

கி.பி. 1309 ல் பிரான் சிஸ் கன் மிசனரி சபையைச் சேர்ந்த யோன்மென்டி கோர் வினோ என்ற துறவி பலடிடங்களில் திருச்சபையை நிறுவி வளர்த்ததும் அங்கு அவர் ஆயராக நியமிக்கப்பட்டமையும் சர்ன்றுகளாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் மௌனம் நிலவிய நூற்றாண்டுகளில் முக்கிய சனத்தொகையைக் கொண்டிருக்கும், சீனநாட்டில் அதன் மக்களிடையே கிறிஸ்தவத்தின் வலுவுடமை அறியப்படவும் வேறுன்றவும் தொடங்கியது 16 ம் நூற்றாண்டு போர்த்துக் கேயர் வருகையுடன் யாழ்ப்பாணத்திலும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. இதை உறுதி செய்ய “நோ மன அவதானி” 25 - 9 - 96 பக் 7 கூறுவது:

“சீரிய கிறிஸ்தவம் ஒரு மிசனரி இயக்கமாகவே வளர்ந்து தென்னாசியாவுக்கு மாத்திரமல்ல, மத்திய ஆசியாவினுடோக சீனா வரை பரவலாயிற்று, 4 ம் நூற்றாண்டுக்கும் 7 ம் நூற்றாண்டுக்கு மிடையே அனேக புவியியல் அரசியல் தடைகளையும் தாண்டி கிறிஸ்தவ மிசனரிகளால் துருக்கில்தான், மொங்கோவியா, சீனா முதலாய் பெரு நிலப்பரப்பு நாடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது, அதன் மிசனரி ஆர்வம் திருச்சபையில் ஆவியின் அக்கினி பற்றிப் பரந்ததோன்றாக மாறிற்று. 1625 ல் வடசீனாவில் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட கற்றுண் ஓன்றில் (“Hsianfu tablet”) சீன சீரிய எழுத் துக்களில் சீனாவில் எவ்விதம் கிறிஸ்தவம், கிழக்கின் சீரிய மிசனரி களால் பரப்பப்பட்டதென்பதை மிகத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.”

“இவ்விதம் ஆதி மிசனரிகளாக தூதுரைத்தவர்களில் ஆயர்களும் துறவுச் சபையினரும் ஒருபுறமும். சாதாரண குருக்களும் வியாபாரி

கனும் மறுபறமுமாவார். அவர்கள் பொது மக்களுக்கு திரும்பறையே போதிக்க விவிலியத்தை பாவித்தனர். பெளத்த, கொன்பியூசியஸ் ராஜவிஸ்ற் குறியீடுகளை, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை அறிக்கையிட உபயோகித்தனர். அந்தந்த மக்களின் கலாச்சாரச் சூழலில் கிறிஸ்து வின் நற்செய்திகளை விளங்க வைத்தனர்.”

13 ம் நூற்றாண்டில் பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளும் ஆசியாவில் கிறிஸ்தவம் பரவுவதற்கு முயற்சியெடுத்தனர். இவர்களில் பிரபலவிய மானவர் சீனாவில் பணி புரிந்த யோண் மென் டி கோர் வி னோ என்பவர். இவரைத் தொடர்ந்து பணியாற்றிய ஜியோவான்னி மரிக் னோவி இந்தியாவினாடாகவும் பிரயாணம் செய்து சில சபைகளை நிறுவினார். இப் பிரான்சிஸ்கன் மிசனரிகள் உருவாக்கிய திருச்சபை கள் பின்னர் எழுந்த கலாபணகளால் மறைந்து போனாலும் இந்த மிசனரிகளின் விகவாசம் நிறைந்த வீரமூம், இயேசுக்கிறிஸ்துவின் மேவிருந்த அன்பும் மக்கள் மேல் காட்டிய பரிவும் எல்லோராலும் வரவேற்றறப் பின் செல்லக்கூடிய சிறந்த வேவார் எடுத்துக் காட்டாய்ற்று. 18

ଦୁଇତମ ହେଉଥାଏଟିଥା ପାଇଁବୁ . କେବଳ କରିପିଲେ କଥାକଣ୍ଠ ଦେଖିଲୁ
ନାହା , କଥାକିରାପାପାହି , ଯେତେବେଳେ କିମ୍ବା କଥାକାରୀଙ୍କୁ , ଗୋପିଲିପିଶିବେ
କାହାକୁ ପାରୁଛି ଆପଣ ମୁଖୁକ କଥା କଥା କଥାକାରୀଙ୍କ ପାଇସାଙ୍କୁ , କଥାକାରୀ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀଙ୍କ ପିଲାକାରୀ କଥାକାରୀଙ୍କ ପାଇସାଙ୍କୁ ଆପଣି , ଯେତେବେଳେ
କଥାକାରୀ କଥାକାରୀଙ୍କ ପିଲାକାରୀ କଥାକାରୀଙ୍କ ପାଇସାଙ୍କୁ ଆପଣି , ଯେତେବେଳେ

யெட்டுவரும் குதாபி கூக்காலை . ராமாவழிமுடிய விழுது
யெரியுபிச்சாலை . இத்துபி ராமாவிலிருக்கிற காலைபி
பிரிக்கைக்கீடு கூக்காக்கம் மதுக்கீடு . கூக்குவிலிருக்கிறதாக
கூக்கீடு எனிலும் கூக்காக்கம் கூக்கை இத்துப்பி . ராமாவிலிருக்கிறபிச்சாலை
“ ராமாவிலிருக்கிற கூக்கை கூக்கை கூக்குவிலிருக்கிற கூக்கை ”

யாழ் திருச்சபை வரலாறு

II - ம பாகம்

போர்த்துக்கேயர் காலம்
(16 ம், 17 ம் நூற்றாண்டுகள்)

ஒரு நோக்கு

3 ம் மிலேனியத்தின் வருகையை அறைக்கும் பாப்பிறை, ஆசிய திருச்சபை தனது விசேஷ ஆயர்களின் ஓன்றுகூடவினாடாகச் சேர்ந்து சிந்திக்க, “ ‘யேசுக்கிறில்து எம் மீட்பர்’ , ‘ஆசியாவில் அவர் அன்பும் பணியும்’ ,” என்ற தலைப்பில் ஒரு சுற்றுமட்டலை அனுப்பியுள்ளார். அதன் 2 ம் அதிகாரம் ஆசியாவில் மறைபரப்புப் பணி - 10 ம் இலக்கத்தில் காணக்கிடப்பது:-

13 ம் நூற்றாண்டில் கப்பலோட்டிகள், புதிய நாடுகளைக் கண்டு பிடிப்போர், அவர்களின் கூலிப் பட்டாளங்கள், வீயாபாரிகள், வணி கர்கள், வாணிப நிறுவனங்கள் எனப் பல பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்குடனும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் உலகைப் பிரமிக்க வைக்கும் இலட்சியத்துடனும் புதிய அனுபவங்களைத் தேடிப் புறப்பட்டனர்.

முதலில் மார்க்கோபோலோவுடனும் தொடர்ந்து வாஸ்கோட காமாவுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒரு நீண்டகால காலனித்துவப் பரவலாக்கம், ஆசியாவின் பல நாடுகளையும், போத்துக்கேய, ஒல்லாந்த, ஸ்பானிய, பிரான்சிய, பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சிக் குள் கொண்டுவந்தது. இதே காலகட்டம் தான் பாரிய மிசனரி செயற்பாடுகளின் காரணமாகவும் அமைந்தது காலனித்துவப் புறவு

வாக்கம், ஆசியாவில் நிறுவப்பட்ட வர்த்தக மையங்கள் என்ப வற்றைத் தொடர்ந்து ஆசியாவின் பல பகுதிகளிலும் மிசனரிகள் வந்திரங்கத் தொடங்கினர்.

1510 க்கும் 1640 க்கும் இடையே பிரான்சிஸ்கன் டொமினிக் கன், கார்மேல், அகஸ்தினியன், தியேற்றின், இயேசு சபையினர் ஆசியாவில் தங்கள் மடங்களை நிறுவியிருந்தனர்.

நவீன மிசனரிகளில் புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் முதன்மை யானவராகக் கணிக்கப்பட வேண்டியவர் பத்து வருட குறுகிய கால கட்டத்துள் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரமாக கோவா தொடக் கம் கன்னியாகுமரிவரையும் இலங்கை மலாக்கா உட்பட யப்பான் வரையும் பல சபைகளை அவர் நிறுவினார். ஒவ்வொரு இடத்திலும் அந்தந்த மக்களின் நிலைக்கும் தகுதிக்கும் அமைந்தபடி அவர் வெவ் வேறு முறைகளைக் கையாண்டார். இருந்தும் எந்திலைக்கும் இடத் துக்கும் மாற்றமுறாது எதையும் ஊடுருவிப் பிரகாசிக்கும் அவரது பரிசுத்த தனம், ஜெபவாழ்வு, தளர்ந்து போகாத திருமறை அறி விப்பு ஆற்றல் மிக்க ஆன்மீகப்பணி என்பன அவரது வெற்றிக்கு முக்கிய காரணிகளாக அமைந்தன.

ஆசியாவில் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் ஆரம்பித்த மிசனரிப் பாதையில் 16 ம் நூற்றாண்டு வரை, அவர் போன்று அறிவாற்றல் மிக்க, பரிசுத்த தனமுடைய, திறமை வாய்ந்த பேரறிஞர்கள் பலர், அவரைப் பின்தொடர்ந்து பணியாற்றினர். அவர்களில் சீனாவிலும் யப்பானிலும் சேவை செய்த அலக்சாண்டர் வலிக்ஞானேர், மத்தேயோறிச்சி, பேர்டினன்ட் வேர்பியஸ்ற், அடம்ஸ்கல், பென்ரோ தே கோமஸ், வின்சென்ற்லெபி என்போர் அந்தாடுகளின் மதங்களோடும் கலாச்சார பண்பியல்களோடும் உறவாடி உரையாடி, நற்செய்தி யையும் வழிபாட்டையும் இறையியல் மொழியையும் அந்தந்த நாடு களின் விளங்கக்கூடிய வகையில் பண்பாட்டு மயமாக்கினர்.

இந்தியாவில் இதே அளவு முயற்சிகள் நொபோட்டி நோபிலி, கொன்ஸ்ரன்ற் பெச்சி, யோண் டி பிறிற்றோ முதலியோரால் இந்தியாவில் நிலவிவந்த சமூக அமைப்புகளுக்கேற்றபடி, எடுக்கப்பட்டன. வியட்னாமிலும் அலக்சாண்டர் றோட்ஸ் என்பவர் இதே பாணியில் அரும்பணியாற்றினார்.

சக்கரவர்த்தி அக்பரது மொகலாய அரண்மனையில் ருடோல்ப் அக்குவீவாவும் அவரது உடனுழைப்பாளிகளும் எடுத்துக்கொண்ட நற்செய்திப் பணிகள் வெற்றியளிக்கவில்லையெனினும் எதிர்கால மிசனரி அலுவல்களில் அவை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய நல்ல தாக்கத்தை குறைத்துக் காட்ட முடியாது. ¹⁹

இப்பரந்த ஆசிய பின்னணியிலேயே யாழ்ப்பானத்தில் 16ம் 17ம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் பணியை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இப்பணியினை சுருக்கமாகவும் விரிவாகவும் திருச்சபை யின் வரலாற்றாசிரியர்களான சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், S. G. பெரேரா அடிகள், ஆயர் எட்மண்ட் பீரிஸ், டொன் பிற்றர் அடிகள், A. J. B. அன்றொன்னஸ் அடிகள் முதலியோர் திறம்பட எழுதியுள்ளனர்.

இன்றைய விமர்சனங்களின் கண்ணோட்டத்தின் சர்ச்சையாகத் தோன்றும் ஏழு தலைப்புகளிலேயே, யாழ் திருச்சபையின் போர்த்துக் கேயர் காலத்தை ஆய்வு செய்கிறோம்.

1. மிசனாக்கள்
 2. மனந்திரும்புதல்
 3. வேதசாட்சிகள்
 4. நான்கு வகைக் கிறிஸ்தவர்கள்
 5. வானும் மனமாற்றமும்
 6. தாந்தரிகமும் மரியானும்
 7. பண்பாட்டு மயமாக்கல்

மிசனாரிகள்

மிசனாரிகள் வந்த பாதை:

முன்கூறிய ஆயிரம் ஆண்டு மொனத்தின்பின் யேக்கிறிஸ்துவின் இனிய நந்செய்தியை ஈழத்தின் கரைகளில் அறிவிக்க வந்தவர்கள், போர்த்துக்கேய நாட்டு மிசனாரிகளே. அவர்கள் வந்ததோ போர்த்துக்கேய நாட்டு வணிகக் கப்பல்களில். இவ்விரண்டு முக்கிய அம்சங்களின் பின்னனி குறிப்பாக உற்றுநோக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

ஆசியாவின் பெரும் மதங்கள், வணிகத் தொடர்புகளினாடேயே பரப்பப்பட்டன. முதல் மிசனாரிமதம் பெளத்தும். அதன் மிசனாரிகள், அசோக அரசனின் இரண்டாம் பொத்த சங்கத்தின் பின் தரை மார்க்கமாக திபெத், மத்திய ஆசியா, அசாம், வங்காளம் பர்மா, சினா, முதலியவற்றினுள் வியாபார குழுக்களின் பின்னேயே நுழைந்தனர். १

தொடர்ந்து ஆந்திரா, தமிழ்நாடுகளின் துறைமுகங்களிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக கம்போடியா, தெலாந்து, யாவா, சுமத்திரா முதலிய நாடுகளுக்கு கடல் வணிகர் ஆதரவுடன் சென்றனர்.

பின் சைவ வைணவ எழுச்சியும், கடல் மார்க்க வணிகக் குழுக்களின் பின் சென்று, தம் மதக் கொள்கைகளை ஊன்றினர். வணி கத்தைப் பாதுகாக்க போர்ப்படைப் பலத்தின் பின்னணியில், அரசுகள் நிறுவப்பட்டன. அரசுகள் மதங்களை ஸ்திரப்படுத்த கோவில் களைக் கட்டுவித்து, மதச் சடங்குகளையும் செயலாக்க, குழுக்களையும் நிறுவின.

தெற்காசிய, தென்கிழக்காசிய வரலாற்றில் சுதேசிகளின் ஆதி இயற்கை மதங்களின் மேல் பொருத்தி வளர்க்கப்பட்டிருக்கும் பொத்தம், சமணம், சைவம், வைணவம், இஸ்லாம் முதலியவற்றுக்குப் பின்னணியாக இவ் வரலாற்று நியதி காணக்கிடக்கிறது.

மனித போக்குவரத்து அசைவுகள், வணிகத் தொடர்புகள், அரசுகளின் இராணுவ அசைவுகளே, ஈழத்திலும் தெற்காசியாவிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் நிறிஸ்தவம் பரவுவதற்கும் உதவின. २

போர்த்துக்கேயின் உதவேகம்:

போர்த்துக்கேயர் பின் வந்த ஒல்லாந்த ஆட்சி போன்று, வெறும் வியாபார அரசியல், ஆதிக்க நோக்கங்களுடன் ஆசியாவில் உட்புகவில்லை. பாரசீக வளைகுடா, கோவா தொடக்கம் மலாக்கா, யட்ச

பான் வரை அவர்களின் ஆதிக்கம், அவர்கள் கட்டிய கோட்டைகள், போர் அரண்கள் என்பன இவர்களை வெறும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக அல்ல. ஓர் இலட்சிய உலகு தேடி அலையும் காவிய வீரர்களாக, சிலுவைப் போர் வீரர்களாக, புதுயுகம் படைக்கப் புறப்பட்ட நாயகர்களாக, நவீன உலக வணிகத்தின் முன் ணோடி களாக ஆக்கிற்று.

பின்வந்த பிரித்தானியரும் வெறும் வியாபாரச் செல்வத்தைப் பெருக்கி, இலாபத்தைப் பகிரும் பணப்பெருக்கிகளாகவே இருந்தனர்.

போர்த்துக்கேயரின் உத்வேகத்துக்கான முக்கிய காரணி 3 ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 15 ம் நூற்றாண்டு வரை அவர்கள் வாழ்ந்த பெரிய குடாநாடு. இஸ்லாமியரின் படையெடுப்புக்கும், அவர்களின் ஆதிக்கத்துக்குள்ளும் வீழ்ச்சியிற் இவர்கள் நடாத்திய மூவாயிரத்து எழுநாறு போர்களாகும்.³

1492 ல் தான் இறுதி இஸ்லாமியக் கோட்டையாகிய கிரன்டா வீழ்ந்தது, வரலாற்று ஆசிரியர் ஆர்நோல்ட் ரொயின்பீயின் (Arnold Toynebee) “அவர்களின் பிரமிக்கத்தக்க ஆழ்கடற் பிரயாணங்கள் ஆசிய தென்னமரிக்கப் போர்கள், உலகளாவிய இலட்சியக் கனவுகள் அபிலாசைகள்.. இக் கனவுகளை நனவாக்கும் அபாரத்துணிவு... அவர்கள் தம் மன்னில் அடைந்த தேசிய வெற்றிகளின் விளைவுகளே இப் புதிய உத்வேகமாகும்.” என்ற கூற்று போர்த்துக்கேயரின் இயல்புக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

இப் பதினாறாம் நூற்றாண்டு போர்த்துக்கேய ஸ்பானிய உத்வேகமே இருப்தாம் நூற்றாண்டு மேற்கத்திய கிறிஸ்தவ சாம்ராச்சியங்களின் வளர்ச்சிக்கும், உலக சமூகம் என்ற இன்றைய எண்ணக்கருவின் பரவலாக்கத்துக்கும் வித்திட்டது எனலாம்.

“இன்றைய மேற்கத்திய உலகின் நிகரற்ற, ஒப்பற்ற சாதனையின் முன்னோடிகள் இஸ்பானிய போர்த்துக்கேயரே” என்று வரலாற்று அறிஞர் ரொயின்பீ கூறுவது உற்றுநோக்கத்தக்கது.⁴

1498 ம் ஆண்டு வாஸ்கோடிகாமா இந்தியாவின் கலிக்கட்டுறை வந்து சேர்ந்தார். இந்து சமுத்திரத்தின் இஸ்லாமிய ஆதிக்கம் இதை ஒரு சவாலாகச் சந்தித்தது அவர்களின் வியாபாரச் சரக்குக் கப்பலை வழி மறிக்கும் முயற்சியில், 1505 ல் லோறன்சோடி அல் மெயிடா கொழும்புத் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தார். (முதலில் காலி) கோட்டை இராஜதானியில் புனித வெறுவேண்சியாரின் பெயர் கொண்ட சிறிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு அங்கு திருப்பவி நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்று கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட போர்த்துக்கேயச் சின்னம் இன்றும் காணப்படுகின்றது.⁵

மனந் திரும்புதல்

யாழ் கிறிஸ்தவ விதைப்பு:

16 ம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணத்து கிறிஸ்தவ வரலாறு, மனாருடன் தொடங்குகிறது. கோட்டை இராச்சியத்தில் பிரான்சிஸ் கன் மிசனரிகள் வந்து இறங்கிய சில வருடங்களுக்கு ஒன்றேயே (1540 ல்) பாழ்ப்பாணத்தில் பிரான்சிஸ்கன் மிசனரிகள் நற்செய்தி அறிவிப்பு வேலையை ஆரம்பித்தனர். ஆயின் அது பெரும் பயன் அளிக்கவில்லை.

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியாரின் கடிதத்தை இங்கு கணிப்பில் எடுப்பது நல்லது, 1546 மார்ச் 18 ம் நாள் எழுதிய கடிதத்தில் இப்புனிதர் நம் மண்பற்றிக் கூறியவை:

“ஸமூம் பெரும் அறுவடை செய்யப்படக் கூடிய ஒரு தீவு, என் பெயர் கொண்ட ஒருவரை, 1544 ல் ஈழத்து மன்னுக்கு அனுப்பி, மன்னாரில் ஒக்டோபரில் பலருக்கு ஞானதீட்சை அளித்திட, நவம் பரில் சங்கிலி அரசன் தன் படையை அனுப்பி 500 க்கும் மேற்பட்ட டோரைக் கொன்றான்.”⁶

பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள்:

1543 ம் ஆண்டில் கோட்டை இராச்சியத்தின் அரசனான புவனேங்க பாகுவின் அழைப்பின் பேரில் ஆறு பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள் இலங்கைத் தீவு முழுவதிலும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க உத்தரவு பெற்று நற்செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கினர். பின்வரும் ஏழு சத்தியங்களான, 1) இறைவன், 2) மோட்சம், 3) வானதூதர் 4) புனிதர்கள், 5) பிசாசு, 6) புண்ணியம், 7) பாவம் பற்றி விளக்கினர். அரசன் மன்றத்திற்கும் பற்றி விளக்கினர். அரசன் மன்றத்திற்கு விசேஷமாகத் தன் அரண்மனையைச் சார்ந்தவர்களின் நில, புல உடமைகளைப் பறித்து கிறிஸ்தவர்கள் ஆகாமல் தடுத்தான்.⁷

அனுகு முறைகள்:

கிறிஸ்தவ நற்செய்தி அறிவிப்பைப் பொறுத்தமட்டில் இருவகை அனுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டன, அரசனையும் அரசு குடும்பத்தினரையும் மனமாற்றம் செய்யும் முயற்சி; இதனைப் பிரான்சிஸ்கன் துறவிகள் புவனேங்கபாகுவின் அரண்மனைப் போதனையில் செய்ய முயற்சித்தனர்.

அரசன் மனம் மாறினால், இராச்சியம் முழுவதும் கிறிஸ்தவம் ஆகும். இது அசோகச் சக்கரவர்த்தி, தேவநம்பியதில்லவை மனம் மாற்றிய காலந்தொட்டு வரலாற்றில் நிருபிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

அடுத்து குடிமக்களை மனந்திருப்புதல். இதுவே புனித பிரான்சில் சவேரியார் தமிழ்நாட்டில் செய்தது. பாமர மக்களை யும், புத்தி ஜீவிகளையும், சாதாரண மக்கள் குழுமங்களின் தலைவர்களையும் மனம் மாற்றினார். திருவாங்கூர் முக்குவர், தூத்துக்குடிப் பரவர், இலங்கைக் கரையோரக் குடிமக்கள் ஆகியோர் தங்கள் சாதித் தலைவர்களுடன் மனம் மாற்றினர்.

புனித சவேரியார்:

இவர்களுக்குத் தொழில் செய்யும் வசதிகளையும், பாதுகாப்பை யும் கதேச அரசர்கள் அளிக்காதபோது, மிசனரிகள் போர்த்துக்கேயரின் உதவியுடன் அளிக்க முயற்சித்தனர். இதுவே புனித சவேரியார் 1544 டிசம்பர் 18 ல் எழுதிய கடிதத்தில்:

“கவர்னரிடம் சென்று யாழ்ப்பான அரசன், மன்னார்க் கிறிஸ்தவர்களை நூற்றுக் கணக்காகக் கொண்று குவிப்பதற்காகத் தன்முக்கப்பட வேண்டும்.” என ஊக்கு விப்பதற்கு முதல் முக்கியகாரணம்.

1536 ம் ஆண்டு முன்குறிப்பிட்டவர்கள் முகமதியர்களோடு தமிழ்நாட்டில் போராடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில்தான் போர்த்துக்கேயர், அவர்களை விடுவித்து திருமறையிற் சேர்க்க உதவினர். முதலில் 85 பரதத்தலைவர்களும் பின் பெரும்பாலான ஆண்களும் 1536 ம் ஆண்டு மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் தூத்துக்குடியில் முத்துக்குளிப்புக்காகக் கூடிவந்திருந்தபோது முத்துச் சிலாப முகாம்களிலேயே அவர்களுக்கு ஞான தீட்சை வழங்கப்பட்டது. ஆனால் பெண்கள், முதியோர், குழந்தைகள் அனைவரும் மேமுதல் ஒக்டோபர் வரை அவர்களது சொந்த ஊர்களிலும் வீடுகளிலும் திரநீராட்டுப் பெற்றனர். 8

புதிதாக மனந்திரும்பிய பரதமக்களைத் திருமறையில் திடப்படுத்த சவேரியாரையும், மான்சிலாசையும் யேசுசபை அனுப்பியது. 1542 ல் சவேரியார் இந்தியாவந்தார். அதே ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் மணப்பாடு வந்தார். அவ்லூர் மக்களுக்கு முதன்முறையாகத் தமிழில் செபங்களையும், பக்திப்பாடல்களையும் கற்றுக் கொடுத்தார். தளர்வற்றுக்கிடந்த அவர்களது விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தி னார். ஏழு ஆண்டுகளாக ஞானதீட்சை பெறாத சுமார் 10,000 குழந்தைகளுக்கும் இன்னும் சில பெரியோருக்கும் ஞானதீட்சை வழங்கினார். ஊர்கள் தோறும் ஒலை வேய்ந்த ஆலயங்களை எழுப்பி

னார். சிறுவர்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தினார். ஆலயங்களில் செபவழிபாடு நடத்தவும், மறைக்கல்வி போதிக்கவும், கணக்கப்பிள்ளைகளை நியமித்தார்.

இதன் எதிரொலியே மன்னார் மக்கள், புனித சவேரியாரைத் தமக்கும் ஞானதீட்டைச் சமீக்கும்படி அழை முக்கத் தூண்டியது. ஆகவே 1544 ஆவணி 21 ந் திகதிக் கடிதத்தில் “நாகபட்டனை கப்ரின் யாழ்ப்பான் அரசனுடன் நல்லுறவு கொண்டவனாதலால், மன்னார் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் என மான்சிலால் சுவாமிக்கு எழுதினார். ஆனால் மன்னாருக்குப் புனிதரால் அனுப்பப்பட்ட பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்ற பணிப்பாளர், குருவா? தியாக்கோனா? துறவுச்சகோதரரா? எனத் தீர்மானிக்கமுடியவில்லை. அவரும் 500 புதுக் கிறிஸ்தவர்களுடன் வேதசாட்சி முடிபெற்றார்.”⁹

வேதசாட்சிகள்

சங்கிலி அரசன்:

மன்னாரில் 1544 ஒக்டோபரில் ஞானதீட்டை பெற்று கிறிஸ்தவர்களானார், அதே வருடம் இறுதியில் சங்கிலி என அழைக்கப்படும் செகராச்சேகரனால் கொல்லப்பட்டனர். புனித சவேரியாரின் கடிதம் (20 - 01 - 1545) யாழ்ப்பானை இராச்சியத்தை இலங்கை மன்னனின் அரசில் புறம்படுத்தி இருந்தது என்றும், இலங்கை அரசன் கிறிஸ்தவர்களை எதிர்க்கிறான் என்றும், மாறாக யாழ்ப்பானத்தில் பெரும் ஆன்மீக அறுவடை 1545 ம் வருடம் முடிவுதற்கு முன் காத்துக் கிடக்கிறதென்றும் குறிப்பிடுகின்றது. இது விடுந் து போர்த்துக் கேயர் சங்கிலியை நீக்கி அவன் சகோதரனை அரியணை ஏற்றக் கூடும் என அவர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம் என அறிய முடிகின்றது.

1545 தை 27 ல் புனித சவேரியார் எழுதிய கடிதத்தில் சங்கிலியன் கொலை செய்த கிறிஸ்தவர்களை வேதசாட்சிகளென்றும், சங்கிலியன் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வேறொரு யாழ்ப்பானை இலவரசன் கிறிஸ்தவனாக மாற விரும்புவதைக் கேள்வியற்ற சங்கிலி, அவனைக் கொல்லுவித்தான் என்றும், அவன் கொலையுண்ட இடத்தில் வானத்தில் ஒரு நெருப்புச் சிலுவை தோன்ற, நிலம் சிலுவை வடிவில் பிளந்தது என்றும், இது கண்டு பலர் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁰

யாழிப்பான் வைபவமாலை, சங்கிலியன் கொன்ற இளவரசனின் சகோதரன் பரநிருபசிங்கம் எனவும் (தன் சகோதரனின் மரணத் தின்போது நிகழ்ந்த புதுமைகளைக் கண்டு கிறிஸ்தவனாகினான்.) அவன் தென் இந்தி யாவில் புகளிடம் புகுந்தான் எனவும் கூறுகின்றது. 11

சோற்றுக் (அன்னக்) கிறிஸ்தவர்கள்:

இம் மண்ணில் தமிழ் மக்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியதற்கான முக்கிய காரணங்கள், போர்த்துக்கேய அரசு நல்கிய சலுகைகள், பணம், உத்தியோகம் போன்றவை எனக்கொண்டு 19 ம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தில் (Rice Ghristians) சோற்றுக் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை (சோற்றுக் காகமதம் மாறியவர்கள்) தமிழ், சிங்களப் பகுதிகளிலும் சிலர் முன் வைத்தார்கள்,

V. பேர்ணியோலா அடிகள் தமது நூலில் போர்த்துக்கேயர் காலம் பற்றிய முன்னுரையில் சிலர் அரசியல் இலாபத்துக்காக கிறிஸ்தவராக மாறினாலும், இலங்கையில் சோற்றுக் கிறிஸ்தவர் என்றோர் இருக்கவில்லை என எழுதியுள்ளார்.

உலக காரணங்களுக்காக கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள் கூடவிரைவில் தாங்கள் எதிர்பார்த்த நலன்களை விட, நட்டங்களே அதிகம் என உணரத் தொடங்கினர், தம் குலத்தவரால் அந்தியப்படுத் தப்பட்டனர்; போர்த்துக்கேயரால் அவமதி கீக்கப்பட்டனர். அரசு ஊழியர்களால் ஏமாற்றப்பட்டனர்; சிலசமயங்களில் தம் சொந்தக்குழுக்களாலும் இவர்கள் கைவிடப்பட்டனர்.

இது மட்டுமல்ல, சங்கிலியனைத் தண்டிக்கும் போர் 1560 ம் ஆண்டுதான் தாமதித்து நடைபெற்றதும், அதன் பின்னும் போர்த்துக்களின் நேரடி ஆட்சி நிலவைவில்லை என்பதும் உற்று உணரப்பட வேண்டும். 1621 ம் ஆண்டில்தான் இறுதியாக போர்த்துக்களின் நேரடி ஆட்சி ஆரம்பமாயிற்று. அதுவும் 36 வருடங்கள் மாத்திரமே நிலைத்தது என்பதையும் மறந்துவிடலாகாது. 12

எனவே ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பதித கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகப் பாவித்த (Rice Chritians) சோற்றுக் (அன்னக்) கிறிஸ்தவர்கள் என்ற சொற்பதம் இம்மண்ணின் கத்தோலிக்கருக்கு எதிராகப் பாவிப்பது பொருத்தமற்றதும் அர்த்தமற்றதுமாகும். 13

வேதசாட்சிகளின் இரத்தம்:

‘வேதசாட்சிகளின் இரத்தம்’ கிறிஸ்து பெருமானின் விலை மதிக்கப்பெறாத தூய இரத்தத்துடன் இரண்டறக் கவந்து கத்தோ லிக்க மக்களை இரட்சனியப் பாதையில் வீறுநடை போடச் செய்தது என்பது இறையியல் உண்மையாகும். முதல் மூன்று நூற்றாண்டு களில் வேதசாட்சிகளின் இரத்தச் சாட்சியமே உரோம சாம்ராச்சி யத்தில் மாபெரும் மனமாற்றத்துக்கு அடியிட்டது. ¹⁴

புனித பிரான்சில் சவேரியாரின் கிறிஸ்தவத் தொண்டு இம் மண்ணிலும் இதைவிட யப்பானிலும் பெரும் ஆன்மீக அறுவடைக்கு வழிகோலியது. அவர் யப்பானில் நற்செய்தியை அறிவிக்கப் புறப் பட்டபோது, ஆயிரக்கணக்கானோர் மனந்திரும்பினர். அது காலப் போக்கில் 7000,000 கிறிஸ்தவர்களாகப் பெருகிறது. அங்கு எழுந்த வேதகலாபனையினால் ஏற்றதாழ 50,000 யப்பானியக் கத்தோலிக்கர் வேதசாட்சிகளாயினர். பலர் கொடுமையான சித்திரவதைக் குள்ளாக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்பட்டனர். நாகசாக்கியின் மலைச்சாரல்கள் அன்று சிலுவைக் காடுகளாகவே காட்சியளித்தன. ¹⁵

இதுவே கோரியநாட்டுக் கிறிஸ்தவத்தின் வரலாறும், வியட்நாமிய கிறிஸ்தவத்தின் வரலாறும் ஆகும். அன்றுதொட்டு இன்று வரை ருசியா, போலாந்து, கங்கேரி முதலிய முன்னாள் பொது வுடமை நாடுகளின் அடக்குமுறைக்குள் கிறிஸ்தவம் நீடித்து வளர்ச்சி கொண்டிருப்பது 20 ம் நூற்றாண்டின் சிறப்பான புதுமையெனக் கொள்ளலாம். ¹⁶

1560 ம் ஆண்டில் தொடங்கி, 250 வருடங்கள் நீடித்த கொட்டு மான யப்பானிய கத்தோலிக்க வேதகலாபனையின்போது, பல கத்தோலிக்கர் மலைக்காடுகளில் போய் ஒடி ஒளிந்துகொண்டனர். இவர்களின் மனந்தளரா விசுவாச வாழ்வை, 19 ம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ மிசனிகள் வந்தபின்பே, வெளி உலகு அறிந்தது.

20 ம் நூற்றாண்டில் யப்பானின் புகழ் பூத்த நாவலாசிரியர் என் டோசுக்கி, ¹⁷ தன் முக்கிய நாவல்களான ‘‘வெள்ளை மனிதர்கள்’’ ‘‘மெளனம்’’ போன்றவற்றிற்கு யப்பானில் நடந்த கத்தோலிக்க கலாபனையை பின்னணியாகக் கொண்டு படைத்துள்ளார். பொது மக்கள் மத்தியில் புதிய வேதத்தை (கத்தோலிக்கம்) கட்டாயத்தின் நிமித்தம் வாள் கொண்டு புகுத்தினர் என்று கூறுவோர், தம் கூற்றி ஒள்ள உண்மைத்தன்மையைச் சுற்று அலசி ஆராயவேண்டியது அவசியமாகும்.

நான்குவகைக் கிறிஸ்தவர்கள்

முதலாம் வகையினர்:

16 ம் 17 ம் நூற்றாண்டில் நான்கு விதமான கிறிஸ்தவர்களை இனங்கண்டு கொள்ளலாம்.

முதலில் போர்த்துக்கேய குடும்பங்களும், அவர்கள் சுதேசிகளுடன் கலப்புமண்ம் புரிந்ததனால் ஏற்பட்ட பறங்கியர் குடும்பங்களுமாம். இவர்கள் மேற்கத்திய நடை உடை பாவனைகளை மேற்கொண்டு போர்த்துக்கேயராகவே மாறினர். இவர்கள் போர்த்துக்கேய மொழி பேசி பெயர்கள் வைத்து சுதேசிகளிடமிருந்து தம்மை அந்நியப் படுத்திபோர்த்துக்கேய ஆட்சியில் தங்கி நின்றனர். இவர்களுக்கு கிறிஸ்தவம் என்றால் போர்த்துக்கீசம்தான்.

போர்த்துக்கேய ஆட்சி முடிவுற்றதும் இவர்கள் பரதேசிகளாயினர். பலர் நிலபுலன், அந்தஸ்து, பணம் முதலியவை களை இழந்து பரம ஏழைகளாயினர். சப்பாத்துத் தைத்தல், உடை தைத் தல் போன்ற தோழில்களைச் செய்து வாழ்ந்தனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இவர்கள் பரம ஏழைகளாக்கப்பட்டாலும், சிலர் பிரித் தானியர் காலத்தில் படித்து உத்தியோகம் பார்த்தனர். சிலர் வெளி நாடுகளில் குடியேறினர். சில குடும்பங்கள் இன்றும் யாழ்ந்தர், மூல் வைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு முதலிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவர்களில் சிலர் இன்றும் வீடுகளில் போர்த்துக்கேய மொழி பேசுகின்றனர். இவர்களது பாரம்பரிய நடனங்கள் பைலாக்களே நவீன சிங்கள தமிழ் இளைஞர்களின் மக்கள் பாடல் நடனங்களுக்கு அடித்தளமாயிற்று. ¹⁸

இரண்டாம் வகையினர்:

இரண்டாம் தரப்பினர் சாதாரணப் பாமரமட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள். இவர்கள் பல திராமங்களில் கிறிஸ்துவை அறிவித்த பிரான்சில்கள், யேசுச்சபைத் துறவிகளின் போதனையைக் கேட்டு கிறிஸ்து பெருமானை ஆண்டவரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொண்ட வர்கள். புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் இத்தரப்பினர் மத்தியிலே ஊழியம் செய்ய விரும்பி, தமிழ்மண்ணின் கரையோரத்தில் வாழ்ந்த மக்களிடையே 4 வருடங்களாக ஊழியம் செய்தார். கைமணியும், சிலுவையும், வெறுங்காலுமாக கிராமம் கிராமமாக அலைந்து திரிந்து அம்மக்களுக்குப் படிப்பிக்க தமிழ் தெரிந்த மிசனரிகள்

இல்லையென மனம் வருந்தி, தானே தமிழைக் கொஞ்சம் கொஞ்ச னாய்க் கற்று, விசுவாச மந்திரம், பரலோக மந்திரம், பிரியத்த ஷந்திரம் முதலியவற்றைத் தமிழிலே கற்பித்தார். அத்துடன் கற்பிக்க கவும் வைத்தார். 19

என்றிக்கஸ் என்றிக்கஸ் என்ற குருவானவரை தமிழ் படிக்க வைத்து, முதல் கத்தோலிக்க மந்திரமாலையை எழுத வைத்துப் பதிப்பித்தார். இதுவே தம்பிரான் வணக்கம் என்ற தலைப்பில் முதலில் அச்சேறிய தமிழ் நூலாகும். 20

புனிதர் சாதாரண பாமர கத்தோலிக்க மக்கள் பற்றி தன் கட்டுங்களில் உருக்கமாக விபரித்துள்ளார், சாதாரண படிப்பில் லாப் பாமர கத்தோலிக்கர் பறனாந்து, சந்தியோகு, சஞ்சோன் போன்ற தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்ட போர்த்துக்கேய நாமங்களைத் தவிர வேறு போர்த்துக்கேய பெயர்களைத் தரிக்கவில்லை.

மன்னார் வாழ் கத்தோலிக்கருள் பரதகுலத்தவர் மாத்திரம் போர்த்துக்கேய பெயர்களைக் குடும்பப் பெயர்களாக வைத்திருப்பது இன்றும் உள்ள ஒரு வழக்கமாகும். வங்காலை, பேசாலை, தலை மன்னார் போன்ற இடங்களில் சில்வா, பல்டானோ, பெர்னான்டோ, சியாஸ், பீரிஸ், கூஞ்ஞு, குரூஸ், குலாஸ், மிராண்டா, பச்சேச்கு போன்ற பெயர்கள் இதற்கு ஒர் எடுத்துக் காட்டா கும். இவை யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்க வழக்கில் அருகியே காணப்படுகிறது. இதை 1816 ல் தமிழில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஞானஸ்நான (திருமுழுக்கு) பதிவேட்டிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். 21

இவர்களது விசுவாசம், உணர்வாதியில் ஆழமாகவும், சிந்தனை ரீதியில் மேலோட்டமாகவுமே இருந்தது. இந்த விசுவாசம், திருச் செபமாலைப் பக்தியாலும், அந்தோனியார், சந்தியோகுமையோர் முதலிய பிரார்த்தனைகளாலும் (மன்றாட்டு மாலை) புனிதர்களின் வாழ்வை எடுத்தியம்பும், சந்தியோகு, அக்கினேஸ் முதலிய அம்மானைகளாலும், நாட்டுக் கூத்துக்கள் (எஸ்தாக்கியார், ஞான சௌந்தரி, எம்பிறதோர், செபஸ்தியார்...) போன்ற வற்றோடு ஒப்பாரிகள், பள்ளுக்கள், உலாக்கள் முதலியவையாலும் வருத்த துன்பத்தின்போது நேர்த்தி வைத்தல், உபவாசம் அனுசரித்தல், கோவில் காத்தல், நூல் கட்டுதல், சத்துரு சங்காரமாலை ஒதுதல், முழங்காலால் செல்லுதல் போன்றவற்றாலும் வளர்க்கப்பட்டது.

இவற்றுடன் புனிதர்களின் கோவில் திருவிழாக்கள், அவற்றுள் இணைந்திருக்கும் கொடியேற்றம், நோவினை (நவநாள்) சுருப சற்

ரூப்பிரகாரம், தேர்இழுப்பு, விருந்து போன்றவற்றால் குழும விசுவாசம் உறுதி கொண்டது, பாஸ்கா காலத்தில் (தவக்காலம்) உடக்கு (பொம்மை) பாஸ் (திருப்பாடுகளின் காட்சி) பசாம், ஆசந்தி. நடுத் தீர்வை உலா, ஒப்பாரி போன்றவை அருள்வாய்க்கால்கள் ஆகின். இவைபற்றி குவேரோஸ் அடிகளார் தெல்விப்பளையில் கத்தோலிக்க நாட்டுக்குத்துக்களும் யாழிப்பாணத்தில் வேதாகம நாடகங்களும் மேடையேற்றப்பட்டன என்கிறார். பிலிப்பல்டையஸ் இதற்காக கோவில்களில் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்றும் குறிப்பிடுகிறார். எனவேதான் இவர்களும் இவர்களது குழந்தைகளும், வேதகலாபனைக்கு முகம் கொடுத்து விசுவாசத்தில் நிலைத்து நின்றனர். ²²

யாழி, இராச்சியத்தில் வேதசாட்சிகளின் பட்டியலை நோக்கும் போது இது புலனாகும். பட்டித்தோட்டத்து வேதசாட்சிகள் 500 பேரில் ஒரு குரு அல்லது தியாக்கோனைத் தவிர ஏனையோர் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆவர். இவர்கள் ஞானஸ்நானம் (திருமுழுக்கு) பெற்ற அடுத்த மாதமே (நவம்பர். 1544) கொல்லப் பட்டனர். கோப்பாயிலும், விஸ்பன் நகரத்து பெலக்கியோரும் யோவாலோவும் சாதாரண மக்களும் கொல்லப்பட்டனர். நல்லூரில் மேற்றிராணியார் டொம்மெயாஜ் மெமெனோர் தெய்வாதீனமாகத் தப்பினார். ஆனால் சில போர்த்துக்கேயரும் புதிதாக மனந்திரும்பிய கிராமக் கிறிஸ்தவர்களும் கொல்லப்பட்டனர். கிறிஸ்தவர்களை திரும்பவும் பெளத்த சைவ மதங்களுக்கு மாறஶ் செய்ய, சிங்களதமிழ் மன்னர்கள் பலாத்காரத்தை உபயோகித்தனர். ²³

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள், கத்தோலிக்கர் 135 ஆண்டுகள் வேதகலாபனையின் ஊடாக, இன்றுவரையும் இம் மன்னில் நிலைத்து, செழித்து நிற்பதற்கு, ஒருபெரும் சமூகவியல் காரணத்தையே சுட்டிக்காட்டுகிறார். ‘‘சாதிக் குழுமங்களாக மனந்திரும்பியதனால்தான் கத்தோலிக்கராக நிலைத்து நிற்கின்றனர். ²⁴ என்பது இவரது கூற்று. இது ஒரு அரைகுறை விளக்கமே.

ஏனெனில் மாதகவிலும் வேறு சில ஊர்களிலும் ஓரேசாதியினர் - அவ்வவ்வூர்களில் ஒரு பகுதியினர் கத்தோலிக்கராகவும் மறுபகுதியினர் சைவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்த அரைகுறைச் சமூகவியல் காரணம், மன்னார்ப்பகுதி மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரளவு பொருந்துமென்னாம்.

மண்ணின் மதம்:

பாமர மக்களைக்கொண்ட திருச்சபைக்கு மனமாற்றம் பெற்று வந்த கத்தோலிக்கர்பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர் பேர்னியோலா குறிப்பிடும்பொழுது ‘‘பிரான்சீஸ்கள் துறவிகள் வெறும் திருமுழுக்குச்

சடங்குகள் அற்புதமான மனமாற்றம் கொண்டுவரும் என்று நம்பி னர். இதனால் திமூர்த்திஹர் திருமுழுக்குகளை ஊக்குவித்தனர்.’’

‘‘திருமுழுக்கின்பின் மறை அறிவைப் புகட்ட முயற்சித்தனர். சிலர் மறையறவு இல்லாமலே வாழ்ந்தனர். மறை அறிவைப் பெற்றவர்கள் தாம் புதிதாக இ ணைந் து கொண்ட மறையில் பிரமாணிக்கமாக இருந்தனர்,’’ என்று கூறியவர் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக் கிறிஸ்தவ மனமாற்றத்துக்கான உண்மைக் காரணம் இன்னும் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. திருப்தியாக ஆராயப்படவில்லை. ஒல்லாந்தர் காலத்து வேதகலாபனைகளின் மத்தியில் தங்கள் உடமைகள் பறிபோகும் நிலையிலும், தாம் நாடு கடத்தப்படும் ஆபத்தின் மத்தியிலும் எப்படி? ஏன்? தம் விசவாசத்தில் நிலைத்து நின்றனர். என வினாக்கள் எழுப்புகின்றார். 25

கத்தோலிக்கம் இம்மண்ணின் மக்கள் வாழ்வில் அகத்திலும் புறத்திலும் இரண்டறக் கலந்து, ஆழமாக வேரூன்றத் தொடங்கி, ஒரு மக்கள் மறையாகி, உயிர் துழிப்புள்ள ஒரு கிறிஸ்தவ வாழ்வை, தனியாகவும் சமூகமாகவும் தழைக்கப் பண்ணிற்று.

இதைப் போர்த்துக்கேயர் காலம் வித்திட்டு விடைத்து, யோசன் வாஸ், கொஞ்சாலஸ் அடிகளார் காலம் அறுவடை செய்தது. இதானாடாகவே அந்நியநாட்டு மதமாகக் கருதப்பட்ட கத்தோலிக்கம், இம் மண்ணின் மக்கள் மதமாக, மண்ணின் கலை பண்பாட்டு இலக்கிய வாழ்க்கை வடிவங்களைக் கொண்ட மதமாக மாறிற்ற என்பது ஆழமாக சிந்திப்போருக்குப் புலனாகும். 26

முன்றாம் வகையினர்:

16ம் 17ம் நூற்றாண்டுகளின் ஈழத்தமிழ் கத்தோலிக்கருள் மிக முக்கியமானவர்கள் இவர்களே இரண்டாம் வகையினருள் எழுந்தபுத்திஜீவிகளே இவர்கள். இவ்வகையினர் இயற்கைமேல் காட்டும் பற்றினையும், இயற்கைக்கு மேற்பட்ட இறையருள் வாழ்வினையும் ஒட்டுப்போட்டு இணைத்து வளர்ப்போராவர்.

இம்மண்ணின் மக்களான கத்தோலிக்க சுதேச இல்லற புத்திஜீவிகள், மனத்திரும்பிய புலவர்கள், வைத்தியர்கள், கலைஞர்கள், மெய்யியலாளர், சித்தர்கள், பக்தர்கள், ஞானிகள் அனைவரும் இம்முன்றாம் வகைக்குள் அடங்குவர். இவர்கள் இம்மண்ணின் அடிநாதத்துடன் அது எழுப்புகிற வெளிவடிவங்களான குறியீடுகள், உணர்வுகள், தேவைகள் என்பவற்றை நன்கு அறிந்தவராவர்.

இவர்கள் யேசுசபையின் பயிற்சிக்கூடங்களில், பிரான்சீஸ்கன் பாடசாலைகளில் கல்விப்பியின்றோர் அல்லது பிரபல ஆசிரியரான

என்றிக்கஸ் என்றிக்கஸ் அடிகளாருடன் அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் சிலகாலம் வாழ்ந்த தேநோபிலி (தத்துவ போதகர்), யுடன் தொடர்பு கொண்டோர் ஆவர். இவர்கள் வீரமாழுனிவரின் எழுத் தோவியங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

இவர்களில் சிலர் வேதியராகவும், ஏனையோர் கத்தோலிக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளாகவும், கலைஞர்களாக, நாடக ஆசிரியர்களாக, சிற்பிகள், ஒவியர்களாகவும், மூலிகை வைத்தியர்களாக, கட்டிடக் கலைஞர்களாகவும், நோய்களை மிக்கேல் சத்துரு சங்காரமாலை, செப்புத்தகட்டு யந்திரம் முதலியன கொண்டு குணப்படுத்துபவர்களாகவும் தொண்டு புரிந்தனர்.

இவர்களது இச்செயற்பாடுகள் எல்லாம், மக்கள் சமூகத் தேவைக்கு ஏற்ப எழுந்த இல்லறக் கத்தோலிக்கபணிகளாகும். இவர்களாலேயே, மிசனிக் குருக்களால் சாதிக்க முடியாதிருந்த மண்மயமாக்கல், பண்பாட்டு மயமாக்கல் என்பவை அன்றே வெற்றி கரமாகச் செயற்படத் தொடங்கின. ஒல்லாந்தர் காலத்து வேதகலாபணையின்போது, குருக்கள் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் இவர்களது செயற்பாடுகளே கத்தோலிக்கம் அழியாது நிலைக்க உதவியது.

அரசு குடும்பத்தவர் சிலரும் மனந்திரும்பி கத்தோலிக்கர் ஆகினர். யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் வேதசாட்சியான சங்கிலியனின் மகனின் சகோதரிகள், கோவாவில் துறவிகளாகியதுடன் அவர்களிலொருவர் பின்பு சாந்தமொணிக்கா துறவற மடத்தின் அதிபராகவும் பணி புரிந்தார். இன்னொரு சகோதரர் குருவானார். இவ்வரசு பரம்பரையின் வாரீசுகள் மாணிப்பாய், அச்சுவேலியில் வதிந்தனர் எனவும் இப்பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரே சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எனவும் அவரிடம் இருந்த குடும்ப வரலாற்றுக் குறிப்புக் கூறுகின்றது. 27

நான்காம் வகையினர்:

இவர்கள் அதிகமாக 1620 ம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் முழுஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபின் கிறிஸ்தவத்தில் சேர்ந்தவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வம் செல்வாக்குமிக்க குடும்பத்தினர், அரசு ஊழியர், நிலச்சுவாந்தார்கள், உலகீக புத்தி ஜீவிகள் ஆவர்.

இவர்கள் போர்த்துக்கேயரின் உத்தியோகங்கள், சலுகைகள், அதிகாரங்கள், பணவசதி பெறவே கிறிஸ்தவத்தில் சேர்ந்தவர்கள். போர்த்துக்கேய பிரமுகர்கள், தளபதிகள், அதிகாரிகளின் குடும்பப் பெயர்களை இவர்கள் தமக்கும் தம் குடும்பத்தினர்க்கும் சூடிக் கொண்டனர். அத்துடன் அவர்களைப் போலவே உடை உடுத்தி, உல்லாசமாக உலவி வந்தனர்.

தங்கள் பிள்ளைகளை அவர்களின் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்துப் படிப்பித்தனர். பல்லக்குத் தூக்கும் பாட்டாளிகளை அடக்கி ஆணும். அதிகாரிகளாக செயல்பட்டனர். வீதிகளில் வீறுநடை போட்டும், கோவிற் திருநாட்களில் பூசை பிரார்த்தனைகளில் முண்டியடித்து முன் நின்று பங்குகொண்டும் வெளிவேடுதாரிகளாக வாழ்ந்தனர்.

1656 ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி கிழக்கிந்திய கம்பனி யிடம் வீழ்ச்சியற இவர்கள் ஒல்லாந்தருடன் ஓட்டிக்கொண்டனர். கூட்டுறவில் குளிர் காய்ந்தனர். உள்வீட்டில் சைவமும் வீதியில் வேதமும் என இரட்டை வேடம் பூண்டு வாழ்ந்தனர். இப்படி வாழ்ந்தவர்களும், இவர்களோடு ஓட்டி வாழ்ந்த ஒட்டுண்ணிகளும் வேதகலாபணயின்போது வேதத்தை மறுதவித்ததில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை. 28

கோட்டையின் அரசன் தர்மபாலா, தொன்யு வான் என்ற போர்த்துக்கேய அரசனின் பெயரை, தன் பெயரோடு சேர்த்துக் கொண்டதுபோல, இங்கும் சில முக்கிய பிரமுகர்கள் சுயநலத்துக்காக இப் பெயரை சூடிக்கொண்டனர். 29

பணம், பதவி, பொருள் ஆசையால் தூண்டப்பட்டு மனம் மாறிய சில போலிக் கிறிஸ்தவர்களாலேயே, இம் மண்ணில் ஏறத் தாழ் 50 வீதம் கிறிஸ்தவர்களாக மனம் ஶாறினர் என்று குவேரோஸ் என்ற ஆசிரியரைக் குறிப்பிட வைத்தது. 30

வன். யோசவ்வாஸ் அடிகள் காலத்தில் இவர்கள் தொகை மிகச் சிறிது. இவர்களில் பலர் பெயரளவில் டச்சு சீர்திருத்தசபை அங்கத்தவர்களாயினர். பல வருடங்கள் ஊழியம் புரிந்த பல்டேயல் என்ற டச்சுப் பாதிரியார், இப் போலிக் கிறிஸ்தவர்களின் வெளி வேடப் போக்காலும் கம்பனியாரின் உலகாசையாலும் மனமுடைந்தார். பின்னர் வெளியேற்றப்பட்டார். இவர்களின் தொகையை இவர் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 31

இப் போலிக் கிறிஸ்தவர்களின் ஆதரவில் வாழ்ந்த ஒல்லாந்த சீர்திருத்த சபையின் அங்கத்தவர் ஒருவர் கூட இன்று இம் மண்ணில் இல்லாது போய்விட்டனர். இச்சபையின் கோயில்களே, வெறும் எச்சங்களாக, பிரித்தானியர் காலத்தில் இங்கு வந்த அமர்க்க ஆங்கில மிசனரிகளால் தங்கள் கோயில் தேவைக்காக பயன் படுத்தும் கட்டிடங்களாக மாற்றப்பட்டன.

வானும் மனமாற்றமும்

சந்தியோகு:

போர்த்துக்கேயர் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மக்களை, துப்பாக்கி யும் வானும் கொண்டு பயமுறுத்தி, அடக்கி ஒடுக்கி, பலாத்கார முறைகளில் மதமாற்றம் செய்தனர் என்ற சிலரின் கூற்றில் எவ்வளவு உண்மை உள்ளது என்பது ஆராயத்தக்கது.

இக் குற்றச்சாட்டு சிங்கள வரலாற்று நூல்களான மகாவமசத் திலோ, ராஜவியவிலோ அல்லது போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த நூல்களிலோ வெளிவரவில்லை. இது முதன்முதலாக ஆங்கிலேயர் கால புரட்டஸ்தாந்த மிசனரிகளால் முன்வைக்கப்பட்டு எமர்சன்ரெனன்ற என்ற பிரித்தானியரால் எடுத்தாளப்பட்டது. பாரீயா யே சூசா என்ற போர்த்துக்கேய ஸ்பானிய எழுத்தாளரின் கூற்றை தவறுதலாக கையாண்டதால் ஏற்பட்ட விளைவு இது. இதை 1930 களில் பேராசிரியர் டேவிற்ஹுசியும், கலாநிதி மல்சேகராவும் ஆதரித்தபோது S. G. பெரேரா அடிகளார் இக் கூற்று தவறென்பதை நிருபித்துள்ளார். 32

போர்வழி வந்து எம் மண்ணை ஆக்கிரமித்த போர்த்துக்கேயரின் போர் முறை களையும், மதமாற்ற முறைகளையும் உற்று உணர்ந்து வேறுபடுத்தி இனங்கள்கொள்ளுதல் அவசியம். தமிழ் அரசனுடன் போர் பொருதி, அவன் படையினரைக் கொன்ற போர்த்துக்கேய இராணுவம் சிலுவைக்கொடி ஏந்தி, தம்போர்த்தாரக மந்திரமாக ‘சந்தியோகு’ என்று முழங்கியது.

எழுநூறு வருடங்களாக தம் மண்மீட்டுப் போரில், ஆக்கிரமிப்பாளரின் போர்க் குரல்கட்செதிராக பரிசுத்த தேவனே என்ற அர்த்தம் தொனிக்கும் (San Diaago) சந்தியோகு என்ற பத்தையே ஒரு சோகமாக போர்த்துக்கேயர் பாவித்தனர் போரில் மடிந்த சிப்பாய்க்ட்கு இராணுவ பணிக் குருக்கள் (Millitary Chaplains) சிலுவை ஏந்தி, செபங்களைச் சொல்லி அவஸ்தை பூசுதல் அனுமானம் கொடுத்தனர்.

அதே வேளை போர்த்துக்கேய இராணுவம் தமிழ் அரசனின் அரண்மனையையும், அதன் காப்பரணான கோட்டையையும். அதனருகே இருந்த அரசன் வழி படும் ஆலயங்களையும் தகர்த்தது. தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களும் போர்த்துக்கேய ஆவணங்களும் குறிக்கும் இச் சம்பவங்கள் போர்க்கால நடவடிக்கைகளாகவே கணித்து மதிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

தென்னிந்தியாவில் 6 ம் 7 ம் 8 ம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வை எழுச்சியின் போதும் 9 ம் 10 ம் 11 ம் நூற்றாண்டுகளில் சோழ எழுச்சியின்போதும் மாற்றுச் சமயங்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் இடிக்கப்பட்டு அவற்றின் மேலே தமது வழிபாட்டுத் தலங்களைக் கட்டியெழுப்பினர் என்பது அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் நிருபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். 8 ம் 9 ம் நூற்றாண்டுகளில் வட இந்தியாவில் இஸ்லாமியப் படை எழுச்சியில் புகழ் மிக்க இந்துக் கோவில்கள் தரை மட்டமாக்கப்பட்டு, அவற்றின் செல்வங்கள் சூறையாடப்பட்டு அவ்விடங்களில் தாழ்மகால், செங்கோட்டை நிறுவப்பட்டன என்பதும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. 33

இந் நூற்றாண்டில் எம்மண்ணில் அமைதி காக்க வந்த இந்துக்கள் நிறைந்த, இந்திய அமைதி காக்கும் படை அழித்த சகல மத ஆலயங்களும், அவற்றின் வளங்களும் எப்பெறுமானம் கொண்டவை என்பதையும் எண்ணிப்பார்ப்பது ஏற்படுத்தைது. போர் என்ற வெறிக்கு ஆண்டவனும் ஆலயங்களும் விதிவிலக்காகினவா?

யாழ்ப்பாணத்து முதல் வேதசாட்சி, விஸ்போனின் பெல்கியோர் அடிகளாரைப்பற்றி A.J.V. சந்திரகாந்தன் அவர்கள் தம்நூலில் அடிக்குறிப்பில் விமர்சனம் செய்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்து அரசினின் முன்னிலையில் அடிகளார் விசாரிக்கப்பட்டபோது, “சிரஞ்சீவி யரதன், இறைவனுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய மகிமையை விக்கிரகங்கட்டு கொடுக்கலாகாது என்ற காரணத்தாலேயே, விக்கிரகங்களை உடைப்பித்தேன்” என்று பகர்ந்தார். 34

அடிகளும் அவருடன் கோப்பாய்க் கிராமங்களில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் போதித்த ஐவரும் சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு நான்கு நாட்கள் பட்டினி போடப்பட்டு, சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் கோப்பாய்க் கிராமத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலுமே வேதம் போதித்தனர். இவர்கள் போதனையால் மட்டுமே மக்கள் மனம் மாறவில்லை.

இவர்களின் ஏழ்மை, காருண்ணியம், அன்பு, பக்தி, விசுவாச வாழ்வு, வெராக்கியம் கண்டும் சிலர் மனம் திரும்பி மதம் மாறினர். மனம்மாறியவர்கள் ஊர்க்கோவில்களில், தாங்கள் முன்பு வழிபட்ட சிலைகளை என்ன செய்வதென அடிகளாரிடம் வினவினர். அவர் அவற்றை அழித்து விடுமாறு அறிவித்தார். அவர்களும் அப்படியே செய்தனர். இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

பிசாச வழிபாடு:

விஸ்போனின் பெல்கியோர் அடிகள் கூறியவற்றை நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தம் நூலில் “இவை பிசாசாளவனுக்கு

அர்ப்பணீக்கப்பட்டிருப்பதால், முழு உலகின் அரசனான இறைவனுக்கு மாத்திரமே உரிமையானவற்றை, அவனுக்கு அர்ப்பணீப்பது இறைமக்களுக்குச் செய்யும் துரோகம் ஆகும். பிசாசுக்கு இவை களில் எவ்வித உரிமையும் இல்லை. ஆதலால் ஊழியர்களை நான் அவைகளை அழித்தேன்” என்று கூறியதாக எழுதியுள்ளார். 34

உலக மதங்களின் தத்துவ நோக்கில், தீமையின் வடி வமான சாத்தானை அல்லது பிசாசை மூன்று முக்கிய இறையியல் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்.

ஓன்று — தீயசக்தி - இறைசக்தி இரண்டுக்கும் வித்தியாசமில்லாத இறையியல் கொள்கை, வாழ்வு - சாவு; ஆக்கம் - அழிவு; நன்மை - தீமை; என்பவை ஓர் இறைவனின் வெளிப்பாடே என்னும் கொள்கையைக் கொண்டுள்ளன.

இரண்டு — தீமைக்கும் நன்மைக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட வித்தியாசங்கள் உண்டு (தீமை அனுமதி க்கப்பட்டால், நன்மையின் நலன் நன்கு புரியும்) நன்மையும் தீமையும் இரு வெவ்வேறு தனித்தியங்கும் கக்திகள். நித்தியமாக ஒன்றோடு ஒன்று போர் புரிகின்றன.

மூன்று - இறைவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் முற்றும் முழுதான மூரண்பாடுகள் உண்டு. சாத்தான் இறைவனால் இறுதியில் தோற்கடிக்கப்படுவான். 35

பேய், பூதம் என்ற பதங்கள் தமிழ் இலக்கியங்களில் கடவுளுக்கும் பாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிவனை பூதவராயன் என்றும், கொற்றவையைப் பேய்ச்சி, பிசாசுகளுடன் சுடலையில் நடமாடுவென்றும், சங்க இலக்கியங்கள் சித்தரி க்கிணறன். சைவம் எழுச்சி பெற்று, புத்துயிரடைந்த 20 ம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இதை எழுதியதால். பெரும் எதிர்ப்பையும் சந்தித்தார். 36

இவருக்கு சற்றுமுன் வாழ்ந்த ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பேய் பிசாசு வழிபாட்டுக்கும் இறைவழி பாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை, தன் பிரசரங்களில் விபரமாக விளக்கியுள்ளார். பேய் பிசாசுகளை வழிபடுதல் சைவர் வழி அல்ல, என்று எடுத்துரைத்தார். அவர் வழிபாட்டை ஆகம சைவம் என்றும், ஆகம முறைப்படி அனுசரிக்கப்படாத சைவம் என்றும் பிரித்தார்.

இதற்கு உதாரணமாக “இந்தியாவில் பெரும்பான்மையோருக்கு காடன், மாடன், கறுப்பன், வீரன், பெரிய தம்பிரான் முதலிய

பிசாசுகளே குலதெய்வங்கள் என்று இந்தியாவின் சுயநிலையை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவுகின்ற கண்ணகி வழி பாட்டைக் குறைகூறி, அதைக் கைவிடவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி னார். “செட்டிச்சியும் பிற சமயத்தவருமாகிய கண்ணகி, (பரம் பொருள் அல்ல.) தாழ்ந்த சாதியானும் அந்நிய சமயத்தவருமாயுள்ள வள்ள.....” என்றார். ³⁷

இத் தெவிவு சங்கிலியன் காலத்தில் இருந்ததா?

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறு பாரம்பரியத்தில் உள்ளவர்களைத்தான் கத்தோலிக்கர் மதமாற்றிக் கொண்டார்கள் என்று பேரா சிரி யர் சிவத்தம்பி சொல்லிவிட்டு தரும் சின்னப் பாரம்பரியத்து தெய்வங்கள் பெயர்ப் பட்டியலும், நாவலரின் பட்டியலும், சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் பட்டியலும் ஏறக்குறைய ஒன்றாகவிருப்பதாலும், பெல்கியோர் அடிகளின் கூற்றை பிழையாக எடுக்க முடியாது. ³⁸

எனவேதான் பெல்கியோர் அடிகளின் கூற்றும் செயலும் கிறிஸ்தவக் கொள்கைப்படி தவறாகக் கொள்ள முடியாது. ‘பேய்’ என்பது இறைவனுக்கு எதிராளி என்ற அடிகளின் நோக்கும் இருந்த போது, அரசனின் நோக்கும் போக்கும் மறுதலையாகவே இருந்தன, இதனால் அரசன் ராச துரோக நிந்தனையை இவர்களில் சுமத்தி, சிரச்சேதம் செய்தான்.

இந்த வரலாற்று உண்மையை நன்கு புரிந்து கொண்டால், வீண் குரோதங்கள் நீங்கும். சர்வ சமய ஓப்புரவு உண்டா சு ம் என்பது தீண்ணம்.

மனித உரிமைகள்:

தம் இரத்த சாட்சியத்தாலும், ஏழ்மை, காருண்ணிய வாழ்க்கை முறையாலும், இம் மன்னின் மைந்தர்கள் சிலரை கிறிஸ்தவத்தில் சேர்க்க மிசனரிகள் தங்களை அர்ப்பணித்தனர். அதே வேளை போர்த்துக்கேய இராணுவத்தினர் சிலர், கோப்பாய்க் கிராமங்கட்குள் புகுந்து குறையாடி மக்களைத் துன்புறுத்தினர். இம் மக்களைப் பாதுகாக்க மிசனரிகள் முன்வந்தனர் என்பது மனிதவரலாற்றில் மறக்கமுடியாத உண்மை.

மனித உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் சோழர் காலத்து வரலாற்றுச் சான்றுகள், மிகமோசமான மனித உரிமை மீறல்களைக் கொண்டவை எனச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அக்காலத்து இராணும் பிராமணர், பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட பல நிராயுதபாணி களைக் கொன்று குவித்தபொழுது, அன்று மக்களுக்காக்க குரல்

கொடுக்க, ஆடகளோ, அமைப்புகளோ இருந்ததாகத் தெரிய வில்லை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ³⁹

மாறாக, போர்த்துக்கேய இராணுவ அட்டுழியங்களை, மிசனரி கள் நேரடியாகக் கண்டித்தும், உரிய அதிகாரிகளுக்கு அறிவி த்தும், அரசனுக்கு மனு அனுப்பியும், உலகம் எங்கும் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். இந்த மனித உரிமைக் குரலொலிக்கான சான்று களை விஸ்பன், வத்திக்கான் நூல் நிலையங்களிலுள்ள பண்டைய ஏடுகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக யேசுசபை எழுத் தாளர் குவேரோஸ், பிரான்சீஸ்கன் சபை எழுத்தாளர் பவுலே டிரிறினிடாட் ஆகியோரின் ஏடுகளிலும் இதற்கான சான்று கள் நிரம்ப உள்ளன. ⁴⁰

அன்று போர்த்துக்கேய மிசனரிகள். மனித உரிமைக்காக குரல் கொடுத்த பாதையிலே, இன்றும் பல மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிலும், மனித உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்க, மிசனரிகள் முன்வருவதைக் காண்கிறோம். எல் சல்வடோரின் ஓஸ்கார் ரோமேரோ இதற்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டானும். ⁴¹

ஆசியாவைப் பொறுத்தமட்டில் சீனாவில் மனித உரிமை காத்தல், அன்று இந்தியாவை விட சிறப்பாக இருந்தது. பேராசிரியர் யோசவ் நீட்காம் (Joseph Needham) சீனாவின் தாவேஸ்ருக்கள், சமூக அரசியல் பொருளாதாரக் கெடுபிடிகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்ததை சமூக விஞ்ஞான ரீதியில் விளக்கியுள்ளார். தாவேஸ்ருக்களின் பாடல்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள், அரசர்கள், மந்திரிகள், மாணிட நாகரிகத்தின் நிர்வாகிகள் ஆகியோரின் நசக்கும் தலையீட்டை எதிர்த்தும் கண்டித்தும் ஒலித்த, ஒடுக்கப்பட்ட ஏழைகளுக்கான குரல்களாகவே இருக்கின்றன. ⁴²

அவர்கள் மக்களை பண்டைய கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வுக்குத் திரும்பும்படி அறை காவினர். சமூகம், வர்த்தகரீதியில் அமைக்கப்படுவதை எதிர்த்தனர். இதுபோலவே அன்று இந்தியாவில் ஆதி பெளத்தம், தனியுடையைற்ற சம சகோதரத்துவத்தை அடைய சங்கத்தை நிறுவியது. ⁴³

தமிழ் மன்னில் தனித்து உதிரிகளாக சித்தர்கள் மாத்திரமே விடுதலை, சமத்துவச் சிந்தனைகளை வளர்த்து, பிராமண ஆதிக்கம், சமய அனுஷ்டானங்களின் கெடுபிடி, பெண் அடிமைநிலை, சாதிக்கொடுமை போன்ற அடிமைத் தனங்களிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க முனைந்தனர்.

புனித பிரான்சில் அசிசியாரின் சீடர்கள், ஐரோப்பிய மத்திய காலப்போர்களில் வாள் ஏந்த மறுத்தனர். சொகுசு, இடாம்பீகம், செல்வச் செருக்குடன் தம்மை இணைக்காது, தரித்திரராய், காலனிக ளின்றி வீதிகளில் வெறுங்காலாய் நடந்து, இயற்கையுடன் இணைந்து, அச் சமூகத்துக்கே ஒரு சவாலாய் வாழ்ந்தனர்; சாத் வீக் ரீதியில் மனித மாண்புக்காக உழைத்தனர். பணம் படைத்த, அதிகாரம் மிக்க திருச்சபை நிர்வாகத்தினருக்கு விளங்க முடியாத ஒரு புதிராக இருந்தனர்.

இவர்கள் 16 ம் நூற்றாண்டில் தென் அமெரிக்கா வந்த பொழுது, வானேந்தி பலத்தால் மக்களை அடக்கிய தீயவர்கள் பக்கம் சாய்ந்து விடவில்லை. அரசுகளின்தும் இராணுவத்தின்தும் கெடுபிடிகளை எதிர்த்து, மக்களைப் பாதுகாக்க, தலத்திலும், தலைநகர் விஸ்பன், உரோம் முதலிய இடங்களிலும் தங்கள் எதிர்ப் பிரசாராங்களை நடத்தி, அயராது மக்கள் பணியே தம்பணியாக உழைத்தனர். இவர்களின் பணி வாழ்வு பற்றிய வரலாற்று வடிவங்களை ஐரோப்பிய தலைநகர்களிலுள்ள பெரும் நூல்நிலையங்களில் பாதுகாக்கப்படும் ஏட்டுச்சுவடிகளில் இன்றும் காணலாம். 44

6 ம் நூற்றாண்டில் புனித ஆசீர்வாதப்பர் சபை கிராமங்களில் எல்லைக் காடுகளைத் தமது பணிக்களமாக்கிப் பணிபுரிந்தது போன்று 12 ம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில்கள் சபையினர் நாகரிகமக்கள் நிறைந்த நகர்ப்புறங்களைத் தம் விளைநிலமாக்கி ஆன்மீக அறுவடைக்காக அயராது உழைத்தனர்.

எழ்மையும் எளிமையும் கொண்டு செபதுப வாழ்வில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை வணாந்திரிகளாய்த் திரிந்து போதித்து வாழ்ந்த பிரான்சில்கள் 16 ம் 17 ம் நூற்றாண்டில் எம் மன்னுக்கு ஆண்மீக விவசாயம் புரிய வந்தனர்.

ஆண்மீக உள்ளார்ந்த உந்துதலை, இம் மன்னின் மக்கள் உள்ளத்தில் உழுது, வித்திட்டு, நீர்பாய்ச்சி இளம் கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு வேண்டிய தாந்தரிக கத்தோலிக்க மரபினை, பிரான்சில்கள் சபையினர் உருவாக்கினர். இவர்களுக்கு உற்றதுணையாக, தோரோடு தோன் கோடுத்து, சிந்தனை, செயல்களை, ஒழுங்குபட்ட நெறிப்படுத்தல்களை சேசு சபையினர் புரிந்தனர்.

வெளியீடு கல்லூரியில்

தாந்தரிகமும் மரியானும் தாந்தரிகம்:

மனிதன் பற்றியும் இப்பிரபஞ்சம் பற்றியும் உள்ள விஞ்ஞானர்தீயான், உள்ளார்ந்த ரீதியான செயற்கை விளக்கமே தாந்தரிகம் இதனை நன்கு அறிந்து அதன் நடைமுறைத் தத்துவங்களைக் கடைப்பிடித்தால், எம்முள் உறைந்திருக்கும் இயற்கையான தெய்வீகத் தன்மையை உற்று உணர்ந்து உண்மை நிலை எய்தலாம்.

திருமூலர் படைத்த 3000 செய்யுள்களை 9 தந்திரங்களாகப் பிரித்து தமிழ்மரபு திருமந்திரம் என அழைக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். காலப்போக்கில் இப்பதம் (தாந்தரிகம்), மந்திர தியான யோக நிலைகளையும் குறிக்கப் பயன்படலாயிற்று.

தாந்தரிக மரபில் பெண் தெய்வ வழிபாடே முக்கியமானது. வணங்கப்பெற்ற தெய்வத்தின், பெண் தெய்வ அம்சம் முக்கியத்துவம் பெறும். அதற்காகவே தாந்தரிகத்தில் மந்திரங்கள், தந்திரங்கள், உருவம், படம், ஒசை வடிவம் போன்றவை உடலியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தன. அத்துடன் உடலின் உண்மைத் தன்மையை உறுதி செய்து, அதன் நன்மைகளையும் எடுத்துரைக்க நாடிகள், சக்கரங்கள், குண்டலி போன்றவற்றின் அறிவையும் தந்தது. அத்துடன் மூலிகைகள், இரசாயன வைத்தியமுறைகள், தியான யோக ஆசனங்கள், விரதம், மௌனம் போன்றவற்றையும் ஊக்குவித்து வந்தது.

மானுடத்தின் உன்னத இரகசியங்களையும், வாழ்க்கை முழுமையையும் நன்கு புரிந்து, அதன் உள் ஆன்ம வேதனைகளைக் களைந் தெடுக்க, போக்க, மருந்துகளையும், பேய் ஓட்டும் மந்திரங்களையும் பயன்படுத்துகிறது.

மானுடத்தின் அனைத்து அனுபவங்களிலும் பரவிப் படார்ந்து மருத்துவம், கலை, கலாச்சாரம் போன்ற சமூகவியல் உணர்வுகளிலும் ஊடுருவி, அனைத்தின் உயிராக அது விளங்குகிறது. எனவே தூண் நம் மன்னின் பண்டைய மதங்களான சைவம், வைணவம், பௌத்தம், என்பன தாந்தரிகத்தினை உள்வாங்கி, அதன் அம்சங்களை அணிந்தவையாக, தம் வழிபாடு, தியானம், சிந்தனை, வாழ்க்கை முறைகளை அமைத்தன. 45

கத்தோலிக்க தாந்தரிகம்:

இல்வேளை தாந்தரிகத்திற்கும், கத்தோலிக்கத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என்ற வினா எழுகிறது? கத்தோலிக்கம் 2000 ம் ஆண்டு

களாக உலகின் எட்டு ததி க்கும், பொபல கலாச்சாரப் பின்னணியில், நல்ல தாந்தரிக அமசங்கள் கொண்டதாக மலர்ந்து கணி கொடுத்திருப்பதைக் காணலாம்.

‘தாந்தரிகம்’ என்ற வார்த்தையை கத்தோலிக்க மரபில், ‘ஒப்புமை அர்த்தத்தில்’ (Analogical Sense) தான் பயன்படுத்துகிறோம். கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளில், ஆபிரிக்க, ஆசிய திருச்சபைகளே, திருச்சபையின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்தன. “விருத்தசேதனத்திலிருந்து வந்த திருச்சபை” என்ற நூலில் B. பகாட்டி என்ற பீராண்சீஸ்கன் சபைக் குருபலஸ்தீன் அகழ்வாரய்ச்சியிலிருந்து, யூதக் கிறிஸ்தவர்களின் பங்களிப்பினை நன்கு ஆராய்ந்துள்ளார்.

புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களின் பின்னணி இத்தலத்திருச்சபை தானே. இவர்கள் வாழ்ந்த குழுவாழ்வு இயற்கையோடு இயைந்த ஏழ்மை, எளிமை ஆகியவையே யாகப்பாரின் திருமடலுக்கும், எபி ரேயருக்கு எழுதப்பட்ட திருமடலுக்கும் பின்னணியாகும். 46

புனித சூசையப்பர்:

தன் சொந்தப் பிரயாசையினாலேயே ஒருவன் உழைக்க வேண்டும் என்பதை புனித சூசையப்பரைக் கதா நாயகனாகக் கொண்டு எழுதிய “யோசேப்பின் வரலாறு”, சுட்டிக்காட்டுகிறது. புனித சூசையப்பரின் ஏழ்மை, அமைச்சல், விரதத்துவம் என்ற பண்புகள் சிறப்பாக ஓளர்விடும்வகையில் தேம்பாவணியில் பாடப்பட்டுள்ளன. புனித சூசையப்பரின் இப் பண்புகளையே அன்று பாலஸ்தீன், சீரிய, எகிப்திய பாலைவனங்களில் வாழ்ந்த தவசிகள் பின்பற்றினர். இன்றும் அப் பண்புகளே கத்தோலிக்க துறவிகளால் (ஆசிர்வாதப்பார், ராப்பில்றி, செபமாலைத்தாசர்.) போற்றப்பட்டு பின்பற்றப்படுகின்றன, 47

மரியாளின் மகிழ்மை:

ஆதிப் பாலஸ்தீன் திருச்சபைகளில் நற்கருணைப்பக்தி யும், அன்னை மரியாளின் பக்தியும் சிறப்பாகப் பின்பற்றப்பட்டன. நச்ரேத்தில் மரியாளுக்கு வானதூதர் மங்கள் வார்த்தை கூறிய இடத்திலிருந்த கோவிலில் நடத்திய அகழ்வாராய்ச்சியின் ஆய்விலிருந்து, மரியாளுக்கு ஆரம்பம் தொட்டு, முன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, வனக்கம் செலுத்தப்பட்டு வந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைக்கப் பெற்றன.

அங்கு வந்த யாத்திரிகர்களில் ஒருவர், வானதூதரின் இடத்தில் தன்னை வைத்து, அதே வார்த்தைகளால் மரியாயை வாழ்த்தியுள்

ஊர் ("Xe Mapia") "மரியே வாழ்க்" என்று மாபிளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையைத் தொடர்ந்து வரும் ஏனைய சொற்றொடர்களிலிருந்து அங்கு மரியாளின் உருவும் தாங்கிய ஒலி யம் சிலையில் திட்டப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென ஆய் வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 48

ஆறாம் நூற்றாண்டுவரை பாலஸ்தீனத்தில் அன்னை மரியாள் பக்தி, கிறிஸ்தவ மரபாக இருந்தது. மனுவரு எடுத்த இறைவார்த்தையின் ஊற்றும் உறைவிடமும் தேவதாயே என்ற காரணமே இப்பக்தியின் ஆணிவேராகும், தேவ அன்னையின் இப்பக்தியை 450 ம் ஆண்டின் எபேசு நகர் திருச்சங்கம் “இறைவனைத் தாங்கியவள்” என்ற நாமத்தைச் சூட்டமுன்னும், எம் மன்னில் மாதாபக்தி பரவ முன்னும், பாலஸ்தீன ஆசிய திருச்சபைகளில் வேரோடி இருந்தது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். மரியாளின் “முப்பொழுதும் கன்னிகை” என்ற உண்மை, ஆசிய திருச்சபைகளில் 2 ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்ற மையாகும். அன்று தொடங்கி மரியாளின் மகிழ்ச்சியும் அருட்கொடைச்சுடுதல் அவள் புகழும் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

மரியாள் இறைவனின் தாய், மாந்தரின் மாதா, தாய்மையின் தூய்மை வடிவம், உலகம் பூமி பிரபஞ்ச பிராக்கிருதியின் தூய்மையின் குறியீடு, அடையாளமும் ஆவாள். அவளின் மன்றாட்டு மாலையில் கோர்க்கப்பட்ட வண்ண வடிவப் புகழ் பூக்கள் பல, ஆசிய திருச்சபையின் அனுபூதி பூங்காவில் இருந்து பெறப்பட்டவையே.

அன்னை மரியாளே, கத்தோலிக்க தாந்தரிக மரபின் மையக்கருவாகும். தேவதாயின் தாள் பணிந்து புகழ்பாடும் அன்னை வழி பாடு, ஆழ்ந்த இறையியல் இருப்பில் வேர்பரப்பி தொன்றுதொட்டு வளர்ந்து வந்துள்ளது. அன்னையின் அடிதொழுத ஆதித்திருச்சபை, மனித உழைப்பு, ஏழ்மை, எளிமை, தாழ்மை ஆகிய பண்புகளை சூலையில் கண்டு மகிழ்ந்தது. 49

நாம ஒலி:

பெண்மை என்னும் மானுடத்தின் நிறைவுக்கு, முதலிடம் கொடுத்த தாந்தரிகம். அடுத்து நாமாலி என்னும் அசைவின் அதிர்வுக்குள் ளாக மானுடத்தை நெறி ப்படுத்தி யது. எகிப்திய துறவறத்தின் தந்தை ‘பக்கோமியஸ்’ கிறிஸ்துவின் நாமத்தை தம்முள் மீண்டும் மீண்டும் அலை அலையாக வரும் பரிசுத்த சொற்களுக்கு ஒலிக்குறியீடுகள் கொடுத்தும், விளக்கியும் ஞான வாழ்வுக்கு ஓர் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறார்.

போர்த்துக்கேய காலத்து மருத்துவம், பேய் தூரத்தும் கத்தோ விக்க அட்சரங்கள், இன்றும் பாவிக்கப்படும் செப்பேட்டு யந்திரங்களின் கருவும் உருவும், எகிப்திய துறவறத்தின் இத் தந்தையீடும் பெற்றவையே. எகிப்திய மண்ணில் நிலவிய மிக்கேல் சம்மனசான வர் பக்தியே, 16 ம் நூற்றாண்டு மிக்கேல் மந்திரமாலையின் அடி வேராகும். 50

பாலஸ்தீன யூத கிறிஸ்தவ பின்னணியில் ஆசிய ஆபிரிக்க திருச் சபைகளில் இத் தாந்தரிக மரபு வேருள்ள இருந்தது. இம்மரபானது இல்லாமிய ஆதிக்கத்தால் போர்த்துக்கேய இஸ்பானிய கத்தோவிக்கத் தில் புதைந்து கிடந்த, எம் மண்ணில் 16 ம் நூற்றாண்டில் முனை விடலாயிற்று.

உடலின் மாண்பு:

தாந்தரிகம் மா னு ட த் தி ன் மாண்புமிக்கதொன்றாக, மனித உடலை மதிக்கிறது; போற்றுகிறது. மனித உடலே இப் பிரபஞ்சத் தின் இயல்புகளையும் அசைவுகளையும், தன்னுள் அடக்கிய கருவாகும் (Microcosm). இதனையே சித்தர்கள், அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்திலும் என்றனர். தம் சித்திகளால் உற்று உணர்ந்து, உண்ணது அறிவால் உடலின் நாடி நரம் புக வின் உணர்வு நிலை களைக் கண்டறிந்து (பித்தம், வாதம், சிலேற்பம்) உடலில் ஏற்படும் நோய்களுக்கான காரண காரியங்களை பகுத்தும். அதற்கான மருந்துகளுக்குரிய மூலிகைகளையும், அவற்றின் பதார்த்த குணங்களையும் தந்த சித்தர்களே, சிந்த வைத்தியத்தையும் தந்தனர்.

“தாந்தரிகம்”, “காயமே இது பொய்யடா” என்ற கூற்றுக்கு எதிர் மறையாக, “உடலே உண்ணதன் உறையும் ஆலயம்” என்ற உண்மையை உலகுக்கு அளிக்கிறது. அதனால் தியானம், யோகம் மூலம், குண்டலினி சக்தியை எழுப்ப வழிவகுத்துள்ளது. உடலின் ஆறு சக்கரங்களையும் ஊடுருவி, சகால் திரவை எட்ட உதவுகிறது. அதை அடைந்ததும் ஆனந்தமயமாகும் நிலையும் அட்டமாசித்தி கரும், சாகாவரமும் அடைய முடிகிறது என்கிறது. 51

சமாதி:

தாந்தரிகம், உடலை உண்ணதமானதாக உயிரோடு பேணியது போல், மனிதன் மாண்டபின்னும் அதனைக் காக்க சமாதி வைத்தது. “பொன் உடல் பொய்க்காது” என்ற நூனிகள், சித்தர்கள் உடலை அக்கினிக்கு இரையாக்கிச் சாம்பலாக்காது சமாதி வைத்தனர். 52

கத்தோலிக்கமும் இந்தத் தாந்தரிக மரபைத் தக்கமுறையில் செவ்வனே செயலாக்கி சிறப்புற வளர்த்துவந்துள்ளது, யேசுவின் மனுவருவாக்கத்தின் ஊட்கமான், உயிர் காக்கும் பெட்டகமான், அன்புணர்வின் ஆலயமான மரியாள் மரபும், அவளின் கன்னித்தன் மையும், பரிசுத்த தனமும் 2 ம் நூற்றாண்டு தொட்டு, மக்களால் பேணப்பட்டு வந்துள்ளமே, அகழ்வாராய்ச்சியின் மூலம் தெளிவாக கப்பட்டுள்ளது.

பாலஸ்தீன், சீரிய, எகிப்திய, எத்தியோப்பிய திருச்சபைகளிலும், கீழ்த்தேசபைகளில் ரூசிய திருச்சபைகளிலும் “மாதா பக்தி” மாண்புற்றுக் காணப்பட்டதைக்கு இம் மரபும் காரணமாகும். “மாதா என்றால் இறைமகன் யேசுவுக்கு, தன் உடலை காப்பகமாகவும், ஊன் உணவுட்டும் உணவகமாகவும் கொடுத்த வள்” என்பதாகும். மாதா பக்தி உடலின் உயர்வை உலகுக்கு உரைக்கும் பக்தியாகும்.

1854 இல் மரியாளின் மாசில்லா உற்பவத்தின் சத்தியம் உலகுக்குப் பிரகடனப்படுத்தமுன்பே, 1950 ல் மரியாளின் விண்ணேற்பு உண்மையைப் பிரகடனப்படுத்த முன்பே, போர்த்துக்கேய மிசனரிகள் இச் சத்தியங்களை நம் மக்கள் மத்தியில், ஊன்றி உரமிட்டு வளர்த்தனர். யாழிப்பானத்தில் பெரியகோவில், “கொஞ்சேஞ்சி மாதா கோவில் எனப்பட்டதும், இத்தீவின் பழமையிக்க பல கோயில்கள் ஆரோக்கணத் தாயின் உருவங்களைக் கொண்டதாக உள்ளதும் இத் தாந்தரிக மரபுக்கு ஒரு சான்றாகும்.”⁵³

தெய்வீகத் தேவாதம்:

கத்தோலிக்க தாந்தரிகம், ஒரு தெய்வீகத் தேவாதத்தை உலகுக்கு அளித்து, ஆதரித்து வளர்த்தது. தேவதாயின் மந்திரமாலையான சக்திமிக்க செபமாலையை 15 தேவரகசியங்கள் ஊடாக, மன அலைகளின் அதிர்வுகளை இயக்கிவிடும் மனயந்திரமாக ஆக்கியது. அத்துடன் யந்திரத்தை இயக்கும் தியானக் கருவிகளான, ஊக்கிகளான ஊடகங்களான மரச் சிறபங்கள், செப்பேட்டு ஒலியங்கள், உடல் ஒறுத்தல்கள், விரதங்கள், விரதத்துவப் பண்பையும் பரிணமிக்கச் செய்தன. இதனாலேயே பரிசுத்த கன்னிமைக்குத் துறவறத்திலும் இல்லறத்திலும் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டது.

“உடல் தங்கமாகும்” என்ற சித்தர்களின் கனவு, மரியாளின் மாணிக்க உடலின் மகிமையிலும், அவள் மகன் அன்பர் யேசுவின் ஒளிமிக்க உடலின் உயிர்த்தெழுகையிலும், ஒளிவீசியது; சித்தர்களின் ரசவாதம் தேவையற்றதாகியது. பிராணாயாமம், குண்டலினி முதலிய சக்தி அருள் மயமாகியது. ஞான, பக்தி, கர்மா வழிகள்

அன்னத்தும், அன்னை ஈந்த ஈசன் ராஜயோகியில் சங்கமமாகின; அருளின் ஒளியாக எங்கும் பிரகாசித்தன.

இக் கவியகத்தின் அரசியாகத் திகழும் அன்னையானவள், பூமி மாதாவின் புதல்வர்களில், சிறுவர்களுக்கே அதன் இரகசியங்களை இயம்பி வருகிறான். ஊர்து, பத்திமா என்னும் இடங்களில், தாம் கொடுத்த தரிசனங்களிலும், மற்றும் பல இடங்களிலும், இவ்வுல கில் மனித வீராப்புக்கும், மமதைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு என் பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மனித நிறைவு இறை இரக்கமே என்று வளி யுறுத்தி வருகின்றாள். 54

மனிதர்களில் அமிழ்ந்திருக்கும் குண்டலினி சக்தியானது, மனி தர்களை அசரர்களாக ஆக்கவும், அமரர்களாக்கவும் வல்லது. அனுசக்தி கொண்டு இப் பிரபஞ்சத்தைச் சுடுகாடாக்கவும் முடியும்; சுதந்திர சுவர்க்கமாக்கவும் முடியும். இவ் இயற்கைச் சக்தியில் மறைந்துள்ள இருளின் அபாரத்தன்மையை அழிவின் உள்ளடக்கத்தைச் சரி வரப் புரிந்து கொள்ளாததினால், உணரத் தவறியதனால் தாந்தமிகள் பலர் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல பாரிய தவறுகளைப் புரிந்துள்ளனர்; அவற்றை மறைக்கவும், மறுக்கவும் முயற்சித்துள்ளனர். 55

கத்தோலிக்கமோ தாந்தரிக்கத்தை இயற்கை நிலையிலிருந்து உயர்த்தி, வெறும் மனிதப் பலம், பலவீனங்களுக்குள் அடக்கிவிடாது இறை அன்னையில் மினிரும் இறைக் கொடையாகவே எமக்கு அளிக்கிறது. அன்னையவள் எம் உள்ளும் புறமும் பீறிட்டெழும் தீயசக்தி களை தம் வலிமைமிக்க குதிக்காலால் அழுத்தி, அடக்கி வைக்கிறாள். பரலோக பாதையில் அவளின் பின் நாம் நடக்க வைக்கிறாள். உலகு எனும் கண்ணீர்க் கணவாயில் பிரலாபித்து அழும் ஏவையின் மக்களை ஏந்தி, அன்புடன் அரவணைத்து வழிகாட்டுகிறாள் என் பதை இந் நாற்றாண்டின் 60 க்கும் மேற்பட்ட காட்சிகளினுடாக அன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளாள்.

இக் காட்சிகளில் நவீன விஞ்ஞானத்தின் பயங்கர ஆயுதங்களின் அழிவிலிருந்து மானுடத்தைக் காக்க அன்னையவள், பாவப் பாதையை விட்டு மனமாற்றம் பெறும்படி அழைப்பு விடுத்துள்ளாள். ‘‘விழித் திருந்து செபியுங்கள், தபம் செய்யுங்கள், மன்னியுங்கள், விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருங்கள், அங்பு செய்யுங்கள், இல்லையேல் மானுடத்தின் செருக்கினை மனுமகனும் மன்னியார். அதனால் அழிவும் அழுகருலும்தான் இவ்வுலகில் மிஞ்கம்’’ என எச்சரித்தவண்ணம் இருக்கிறாள். 56

இம்மண்ணின் மரண ஒலத்தின் அதிரவலைகள் விண்ணை எட்டாதிருக்குமோ? இந்தக் கலியுகத்தின் மரண ஒலங்களை நிறுத்தும் சக்தி படைத்த கலியுக வரதராக, மரியன்னை எம்மிடம் தோன்றி, இறைவனின் இரக்கத்தை, எம்மில் ஊற்றும் ஊறனியாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

பண்டாட்டு மினாக்கல்

ஒரு மனிதக்குழுமம் கற்றறிந்து கொண்டவற்றினதும், அது குறியீடுகளாகக் கொண்டவற்றினதும் தொகுதிதான் பண்பாடு. அது மொழிவழக்கு, பாரம்பரியம் என்பவற்றை உள்ளடக்கி இருக்கும்.

குட்டோலிக்க மிசனரிகளே பண்பாட்டு மயமாக்கும் உடைகங்களாயினர்.

வந்த மிசனரிகளில் முதல் வகையினர் போர்த்துக்கேய அரசரானுவ வீரர்களின் ஆண்மீகப் பணிக் குருக்களே. இவர்கள் இரானுவம் இருந்த கோட்டைகள், முகாம்களில் தங்கினர். இம் மன்னின் மைந்தர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளாதவர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி தெரியாது. தெரிய வேண்டிய தேவையும் இருக்கவில்லை. இவர்கள் இரானுவ ஆண்மீகக்குருக்களாக மட்டுமே கடமையாற்றினர்.

இவர்களைத் தவிர, உன்மையான மிசனரிகளாக வந்தோர், மக்களோடு வாழ்ந்து பணியாற்றும் இலட்சியத்துடன் புறப்பட்ட பிராண்சில்கள், யேசுசபை மிசனரிகளே, இவர்களில் சில ருக்கே தமிழ் நன்கு தெரிந்திருந்தது. வேறு சிலருக்கு கொச்சைத் தமிழும் மொழி பெயர்ப்பாளரின் உதவியும் இருந்தது. ஏழ்மையான வாழ்வு, பரிசுத்தமும் அன்பும் நிறைந்த செயற்பாடு, ஏழைகள் மேல் அன்பு நிறைந்த இரக்கம், நித்தியத்திற்கும் அழிந்துபோகா வண்ணம் இரட்சனீயம் அளிக்கும் ஆன்மதாகம், பாவி களின் ஈடுபெற்றத்தில் இருந்த தணியாத ஆன்ம வாஞ்சை, மாறி மாறி வந்த பஞ்சம், பிணி, படை இவற்றின் மத்தியில், மாறாத கிறிஸ்துவின் அன்போடு தம் ஆடுகளுக்காக உயிர் கொடுத்த அன்புச் சாட்சிகள். மக்களின் பேச்சு, பழக்கவழக்கங்கள், முட நம்பிக்கைகள் சரியாக உணர்ந்து புரிய முடியாது கண்டித்திருக்கலாம். ஆனால் பண ஆசை, அதிகார மோகம், இனவெறி, செருக்கு, காலணித்துவ

அடக்குமுறை இவற்றின் கெடுபிடியில் இருந்து விலகின்று, முன் ஆட்சியாளரும், பின்வந்த அந்நிய ஆளுநரும் சுவாத இரக்கத்தை, மக்கள் இவர்களில் கண்டனர்.

இம் மன்னின் சிறுபாரம்பரியத்தைச் சார்ந்த (Little Tradition) மக்களையே மதம் மாற்றிக் கொண்டனர் என்ற உண்மை அச்சிறு தெய்வ வழிபாடு நிலையில் இருந்தோளின் துர்ப்பாக்கிய நிலையை (சமுக. பொருளாதார, கலாச்சார, சமய) உயர்த்திய காருண்ய மூர்த்திகள் இவர்கள் என்பது மறக்கக்கூடாததொன்று. 57

தத்துவ போதக சுவாமிகள், மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத் தின் அருகில் தன்ராஜ் ரீசி வாழ்க்கையின் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மேற்படிகளுக்குச் சென்றார். உயர் குலத்தார் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகினர் என்ற உண்மைக்கு ராஜ தத்துவத்தை வெளியே வாழாதோர்களாக. உள்ளரங்க சித்தர்களாக வாழ்ந்த இக் கிறிஸ்தவ அனுபுதி மான்களின் ராஜயோகம் யாழ்ப்பானத்து அரசகுடும்பத்துள்ளே கிறிஸ்தவர்களாகும். விருப்பை ஏற்படுத்திற்று. 58

யாழ்ப்பானத்து இறுதி'அரசனான பர ராச சே கர பண்டார கொழும்பு அந்தோனியார் கோவிலில் ஞானதீட்சை பெற்றார். 1632 மாசி 4 ல் பிரான்சீஸ்கள் சபையில் சேர்ந்து அருட் சகோதரர் கொண்ஸ்டாந்தி கிறிஸ்தோரோ ஆனார். அவருடன் ஞானதீட்சை பெற்ற அவரின் தாய் டோனாகிளாரா என்னும் நாமம் பூண்டாள். அவரின் சகோதரிகள் இருவர் யாழ். புதுமை மா தா கோ யி ல் ஞானதீட்சை பெற்று டோனா இசபெல்லா, டோனா மரியா ஆனார்கள். 59

ஆசியாவில் கிறிஸ்தவம் பரவியபோது பரவலாக ஏற்பட்ட அனுவாபமே இங்கும் ஏற்பட்டது. பலர் வேதசாட்சி முடிபெற்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களே. சிறிய குடிசைக் கோவில்களில் கிறிஸ்துவை அறிய வந்து, வழிபட்டு, வாழ்வில் சமந்த சிறிய ஏழை மக்களே, பணச்செருக்கில் அல்ல, அன்னிய ஆதிக்கத்தின் அதிகாரத் தினிப்பில் அல்ல, வாள் துப்பாக்கி கொண்டு அல்ல, ‘‘சிலுவையில் சிந்திய தம் சூருதியினாலேயே’’ கிறிஸ்து இவ்வற்புத மக்கள் கூட்டத்தைத் தோற்றுவித்து உருவாக்கி னார். 60

வழிபாட்டு முறைகளும், சடங்குகளும், வத்தீன் மொழியிலும், ரோம தோரணையிலும் நடந்து வந்தாலும் இம் மக்களின் உள்ளார்ந்த சமயமும் பண்பாடும் ஆக்கபூர் வழான வகையில் கைகோர்த்து வளர்ந்தது. இது இனித்தான் தொடங்க வேண்டிய தொன்றாகவே சிலர் கருதுகின்றனர். ஆயின் இது அன்றே ஆரம்

பிக்கப்பட்டு தன் 135 வருடால் துங்ப வரலாற்றில் வளர்ந்து பின்வந்த 2 ம் ஜோப்பிய பிசனரி காலத்தில் தேய்ந்து, இன்று மறுமலர்க்கி காணத்துடிக்கின்றது. என்பதே எம் கூற்று. 2 ம் வத்திக்கான் அறை கூவவது இரண்டாவது வசந்தத்தை, கடந்தகால வசந்த அனுபவம் ஊக்குவித்தது, போர்த்துக்கேயர் காலத்து தமிழ்கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கிறது. எண்டிறிக்கஸ் எண்டிறிக்கஸ் அடிகளாரின் தம்பிரான் வணக்கம், கிறிஸ்தியானி வணக்கம், அடியார் வரலாறு தொடக்கம் சந்தி யோ கு மா யோ ர் அம்மானை, திருச்செல்வர் காவியம் ஈராக பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். 61

ஆனால் இன்று சிலரினால் சர்ச்சைக்குள்ளாகியிருக்கும் திருச்செல்வர் காவியத்தை இங்கு ஆராய்வது நல்லது. பண்டைய கதையின் இன்றைய சர்ச்சையையும் நவீன பண்பாட்டு மயமாக்கவின் சில பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க இவ் ஆய்வு உதவும்.

திருச்செல்வர் காவியம்:

தத்தோவிக்க தாந்தரிக மரபின் ஆழ்ந்த தாற்பரியங்களை. அதன் சுதேச இலக்கியத்திலும், கலைகளிலும் (நாடக மரபுகளிலும், பாஸ், பசாம், உலா, விருத்தங்கள், அம்மானை, பள்ளு முதலிய வைகளிலும்) மருத்துவம், மாந்திரீக மரபிலும், புகழ்பெற்ற மரியன்னை யாத்திரைத் தலங்களின் பக்தி முறையிலும் கிருத்தியங்களிலும் காணலாம்.

இவற்றுள் முதலில் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தோன்றிய கத்தோவிக்க இலக்கியங்களுள் பெருமை வாய்ந்த திருச்செல்வர் காவியத்தை உற்றுநோக்குதல் நன்று. பூலோகசிங்க அருளாப்ப நாவலர் எழுதிய திருச்செல்வர் காவியம் ஒரு பேரிலக்கியப் படைப்பெண A. J. V. சந்திரகாந்தன் தன் பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நாளின் முகவுரையில் ‘‘திருச்செல்வராயன் சரித்திரத்தை அர்ச்சிய சிஷ்ட தமசேனு அருளாப்பர் கி. பி. 733 ம் வருடத்திலே மகாத்மாக்கள் சொல்லக கேட்டதாய் எழுதி வைத்தனர்’’ என எழுதப்பட்டுள்ளது. 62

இக் கதையின் கதாநாயகர்கள் பறலாமும், யோசேபாத்துமாவர். புத்நர் பெருமானுக்கும் இக் கதைக்குமிடையிலான தொடர்பு எவ்வளவு நெருக்கமானதென்றால், சில ஆய்வாளர் புத்தர் பெருமானைத் தமது ஆசிரியத்தினால், புனிதராகத் திருச்சபை கொண்டாடியது என அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க வைத்தது.

வண. அலோய் பீரிஸ் அடிகளார் “ஞானம் அன்பைச் சந்திக் கிறது” என்ற நூலில் திருச்சபையின் புனிதர்களின் வழிபாட்டு நாளில் காணப்படும். “இறை ஆசீர் பெற்று விளங்கிய புனிதர்களே, அழிந்துபோகக் கூடிய இவ்வலக அரசுடைமையை விடுத்து, நித்திய யமும் நிலைக்கின்ற மகிழ்வைத் தெரிந்து கொண்டவர்களே, நீங்கள் முடிவற்றதும் வார்த்தையினால் வர்ணிக்க முடியாததுமான மகிழ்ச் சியில் அக மகிழ்வீர்களாக”, என்ற சபை மன்றாட்டைச் சுட்டிக் காட்டி, புத்தர் பெருமானை புனிதராக வணங்கிக் கொண்டு, எப்படி அம் மதத்தினரைச் சிலை வழிபாட்டினர் எனத் திருச் சபை குறிப்பிடலாம்? என வினா எழுப்பியுள்ளார். 63

புத்தர் பெருமான் போன்று இந்திய உபகண்டத்தில், பலருக்கு ஆன்மீகத்தேடல் அனுபவம் கிடைத்துள்ளது. அரசவாழ்வின் சுக போகங்களை வெறுத்து துறவறம் பூண்டவர் எத்தனைபேர்? இதே போன்று ஐரோப்பிய வரலாற்றிலும், அரச போகங்களை வெறுத்து, புனித பாகை நாடிய அரச அரசியர் பலர் உள்ளர். புனிதர் பட்டியல் இதற்குச் சான்றாகும். புனிதர்களான என்றிக்கப்பர், பிரான்சுதேச ஹாயிஸ், கங்கேரி நாட்டு எலிசபெத் ஸ்டெபன், போலாந்து தேச இளவரசர், இளவரசிகள் அவர்களுள் சிலராகும்; சற்று முன்னர் நாம் குறிப்பிட்ட யாழ். அரச குடும்பத்திலிருந்து துறவிகளானோர் பட்டியலும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. 64

யோசபாத் போன்று, அரச சுகபோகங்களை வெறுத்து புனிதத்துவம் அடைய, இந்திய அரசவாமசத்திலும் பலர் துறவறம் பூண்டதில் என்ன அதிசயம் உள்ளது? விசேடமாக வடமேற்கு இந்தியாவில் மகா அலக்சாந்தரின் படையெடுப்பின் பின், கிரேக்க ஆதிக்கம் கால் கொண்டது. இந்திய கிரேக்க கலாச்சாரப் பரிமாற்றம் ஏற்பட்டது. கண்டாராவின் புத்த சிற்பங்கள், கிரேக்கத்தின் வானசால்திரம், சோதிடம் இந்தியா புக, இந்திய மெல்லியல், இறைமானுடக் கொள்கைகள், ஆன்மாவின் மறுபிறப்பு முதலியனவும், நொஸ்ரிக் ஆன்மீகவாதமும் மேற்கே சென்றன.

இச் சூழலில் புத்தர் போன்று அனுபூதி நிலை பெற்ற, ஒரு கிறிஸ்தவ துறவியின் வாழ்வும் புனித யோண்டம்சினால், மேற்குவருக்கு அளிக்கப்பட்டதில் தவறு இருக்க முடியாது. “அதே வேளை திருச்செல்வர் காவியத்தின் கதாநாயகன், புத்தர் பெருமான் தான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறவும் முடியாது.

கீழைத்தேச வாசனை கொண்ட ஓர் கதையையும், கதாபாத் திரங்களையும் கத்தோலிக்க புனிதர் பட்டியலில் இருந்து நம் மிசனரிகள் தெரிந்தெடுத்து, மக்கள் மனதை ஈர்க்கவல்ல, அவர்கள்

வாழ்வுடன் இணைந்து இழையோடும் காப்பியமாகத் திருச்செல்வர் காப்பியத்தை ஆக்கினர். மண்வாசனனியின் பண்பாட்டு மயமாக்க விள் சிறப்புச் செயற்பாடு இங்கு மணம் வீசுகிறது. யேசுசபை மிசனரி மரபில் வந்த வீரஶாமுனிவரின் வளன் வாழ்வில் மிளிர்ந்த, ஆன்மீக அனுபூதியின் வரையறுக்கப்பட்ட காவியப் போக்கும், தத்துவபோதகர் போன்றோரின் ஞான உபதேசம், தர்க்க சாஸ்திர அமசுங்கள் இல்லைந்து இழையோடிய இனிய காவியமாகத் திருச்செல்வர் காவியம் அமைந்துள்ளது. ஆன்மீகம், அனுபூதி நிலைக்கும், தர்க்கத்தினால் தெளிவாகும் மனத்தெளிவுக்குள்ளும் வந்து நிலைகொள்கிறது என்பதை தெல்லிப்பள்ள அருளப்பர்நாவலர் தன் காவியப் படைப்பால் ஒரு சாதனை படைத்துள்ளார் என்றால், மிகையாகாது.

அருளப்பர் நாவலர், தேநோபிலி அவர்களை யாழ்ப்பாணத்தில் யேசுசபைக் கல்விக்கூடத்தில் சந்தித்தார். தேம்பாவணி அனுபூதி நாயகனின் குணசித்திரக் குறியீடாக, அருளப்பநாவலர், திருச்செல்வர் காவிய நாயகனைப் படைத்தார். வீரமாமுனிவரின் உன்னத படைப்பான “தேம்பாவணி”யை வரலாற்று எழுத்தாண்மை கொண்டு சுவைக்காது, அதனை ஸ்பானிய நாட்டு அருள் நிலைத் தியானயோகி மேரி அக்கிறாடா எழுதிய “இறைநகர்” என்ற தியான ஏடுகளின் கசவுகாளாக நோக்குதல் சிறப்புடையது. 65

தாந்தரிக கத்தோலிக்கம், தெய்வீக அனுபூதி நிலையைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. தேம்பாவணி தரும் வளன் வாழ்வின் ஊடாக, நம்மையும் அந்த அனுபூதி நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. செல்லும் பாதையில் வரும் இடையூறுகளான, மனத்தடைகளை, தேநோபிலி தன் தர்க்க சாஸ்திரங்களினாடாக களைந்து விடுகிறார்.

பெஸ்கியும், தேநோபிலியும் தியான யோகிகளே. இவர்களின் பின் வந்த இவர்களின் சீடர்களும், மற்றவரும் இவ்விருவர் வகுத்தவழிகளிலேயே அம்மானைகள், பள்ளுகள், மந்திரங்கள், நாட்டுக்கூத்துகள், மருத்துவ ஏடுகள், யந்திரங்கள், பேய் துரத்தும் மந்திரங்கள் போன்றவற்றை வெளியிட்டார்கள். இத்துறை சார்ந்த ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

16 ம் 17 ம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியில் உத்தியோக பூர்வமாக ஓர் மேற்கத்தேய கலாச்சார அம்சங்களே அரசுமொழி, வழிபாடு, கட்டிடம், நிர்வாகம், பழக்கவழக்கம் முதலியவற்றில் மேலோங்கி நின்ற தாகத் தோன்றினும், அதன் கீழே மாபெரும் மக்கள் மரபொன்று ஊன்றி வளர்ந்திருந்தது. இது (Flos Saneton) அடியார் வரலாற்றில் இருந்து ஊற்றெடுத்த கதைகள் பல கத்தோலிக் க

நாடக மரபிலும், திருச்செல்வர் காவியம் போன்ற இலக்கிய மரபிலும் வெளிவந்தன. கிறிஸ்தவ பண்பாடு வெறும் மனித ஞானம், அறிவில் ஊற்றெறுக்க முடியாதாகையால் அது சிலுவை ஏறி, அதன் ஞானத்தையும் அவ்ராஜயோகம் கொணரும் பேரானந்த அறிவையும் பெற்று உண்மையான கிறிஸ்தவ பண்பாடாக முதிர்ச்சி பெற, அடுத்து வரப்போகும் வரலாற்றுக் கட்டடமே மக்கள் தொழுப்புணர்வாக உதவியது.

‘அவர் சிலுவையில் சிந்திய இரத்தத்தினால் எல்லாவற்றையும் ஒப்புரவாக்கி மன்னினுள்ளவை, விண்னிலுள்ளவை யாவற்றையுமே அவர் வழியாகத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்க விரும்பினார்.

கொலோ 1 : 20

முடிவுரை:

இந்தியாவிலே, இலங்கையிலே கிடைக்காத ஆன்மீக அறுவடையை, கத்தோலிக்க மிசனரிகள், யாழ். குடாநாட்டில் பெற்றனர். இதற்கு முன்று காரணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வேதசாட்சிகளின் இரத்தம் மிசனரிகளின் நற்செய்தி வாழ்வும் வாஞ்சையும், சில போர்த்துக்கேய ஆளுநர்களினதும், உத்தியோகஸ்தர்களினதும் முன்மாதிரிகையும் உதவியும்,

போர்த்துக்கேய அதிகாரிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் 1621 ம் ஆண்டு வல்வெட்டித்துறையில் யாழ்ப்பாண அரசன் தோற்கட்டக்கப்பட்டபீன், யாழ்ப்பாண ஆளுநரான பிலிப்பி ஒலிவேராவும் அவர்காட்டிய ஆன்மீக வாஞ்சையுமாகும்.

இதற்கு முன் நேரடியாக போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை நிர்வகிக்காதுபடியால், முதலிரண்டு காரணங்களே, அக்காலத்துக்குப் பொருத்தமானதாகும்.

1544 ல் சங்கிலி அரசன் பட்டித்தோட்டத்தில் கிறிஸ்தவர்களைக் கொலை செய்தது தொட்டு, இடையிடையே வேதசாட்சிகள் தோன்றினர், 1561 லும் 1563 லும் சங்கிலி மன்னாரைத் திரும்பவும் கைப்பற்ற எத்தனித்துபோதும் 1563 ல் 400 பேர் வாந்தி பேதியால் இறந்தபோதும், 1570 ல் பஞ்சத்தால் பலர் மரித்து போதும், மிசனரிகளின் தன்னலமற்ற சேவை, இரக்கம் முதலியவைகள்களுடுபலர் யேசுவின்பால் மனந்திரும்பிக் கொண்டேயிருந்தனர்.

1565 ல் சங்கிலி இறந்ததும் காசிநாயனார் என்பவன் சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்ற, மக்கள் அதிருப்தியடைந்து போர்த்துக்கேயர் உதவியை நாடினர்.. மன்னார் கப்பித்தானான் ஜோர்ஜ் டி

மெல்லோ இங்கு வந்து அவனை அரியணையினின்று அகற்றி செகராச சேகரனை அரசனர்க்கினான்.

1582 ல் ஆண்ட பரராசசேகரன், கி றி ஸ் த வர் கஞ்சுகுத் தொல்லை கொடுக்கவில்லை. 1591 ல் இவன் மன்னாரைக் கைப் பற்ற, போர்த்துக்கேயருடன் தொடுத்த போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு யாழிப்பானத்தில் கொல்லப்பட்டான். இவ்விழுப்பறிகளே 1621 ல் போர்த்துக்கேய நேரடி ஆட்சிக்கு இட்டுச் சென்றன.

1622 ல் யேசுசபையினர் ஆன்ம ஊழியத்திற்காக யாழிப்பானத்திற்கு வந்தனர். இதற்கு மூன் மன்னாரையே தளமாக்கி என்றிக் கஸ் அடிகளாரை தம் பங்குக்குரவராக்கி இயக்கினர். இங்கு வந்த இயேசு சபையினர், குடாநாட்டின் உட்பகுதிகளுக்குள், கடலில் இருந்து ஒரு மைல் உள்ளேயே பணியாற்றினர்.

பளை, பண்டத்தரிப்பு, முகமாலை, தெல்லிப்பளை, அச்சு வேவி, சங்காணை, வட்டுக்கோட்டை, காரைதீவு முதலிய இடங்களில் 33.387 கத்தோலிக்காரர்களுக்கும், மன்னார்த்திவில் 5,450 கத்தோலிக்கருக்கும் ஆன்ம பணி செய்தனர்.

இவர்களுக்கு முன்வந்த பிரான்சிஸ்கன் சபையினர் கொழும்புத் துறை, மாஸிப்பாய், சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை, புத்தூர், கோப்பாய், கட்டைவேவி, வல்லை, அல்லைப்பிட்டி முதலிய இடங்களில் சேவையாற்றினர்.

1621 ல் ஆரம்பித்த நேரடி ஆட்சியும் பல முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. சில ஆளுநர்களும் அதிகாரிகளும் கத்தோலிக்கரை துன்புறுத்தி, அவர்கள் விசுவாச த்திற்குக் கூறு விளைவித்தனர். 1641 ல் விசுவாசிகள் தமிழ் மண்ணில் இருந்த ஆளுநருக்கு எழுதிய முறையீட்டுக் கடிதங்களுக்கு மறுமொழி கிடைக்கவில்லை.

1654 ம் ஆண்டில் மன்னார்க் கிறிஸ்தவர்கள், ஒடுக்குமுறை தாங்கவியலாது தம் சீடுகளை விட்டுப் புறப்பட எத்தனைத்தனர். சில நல்ல குருக்கள் அவர்களைப் பொறுத்திருக்குமாறு வேண்டினர். ஆயின் இறைவனின் தீர்ப்பு நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. S. G. பெரேரா அடிகள் எழுதுவது போன்று, தண்டனை 1658 ல் ஒல்லாந்தரின் வருகை ஊடாக வந்தது. 66

ஈவ்விசுவாசங்காரர்களால் கீழ்க்கண்ட பாடங்களை விடுதலை கீழ்க்கண்ட குடிராபவி குட்டாய விப்ர காஷ்மீர, முடிபக்க காஷ்மீர முடிராஜு காஷ்மீரப்பக்காஷ்மீர, சங்காஷ் காஷ்மீர பாக்க

யாழ் திருச்சபை வரலாறு

போர்த்துக்கேயர் காலம்

வரலாற்று பிள் குறிப்புகள்

1510 — 1658

1510ல் போர்த்துக்கேயர் கோவாவைத் தம் தலைமையகமாக ஆக்கிக் கொண்டு, இந்து சமூத்திரத்தின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மலாக்கா, ஓர்மூஸ் துறைமுகங்களைத் தம் பாரம்பரிய வர்த்தக எதிரிகளான மூஸ்லிம்களின் வாசனைத் திரவிய ஆடை வர்த்தகங்களில் முறியடிக்கவே எத்தனித்தனர். இருந்தும் 1518ம் ஆண்டுவரை கோட்டை அரசில் வியாபாரம் செய்த மூஸ்லிம்களுடன் சம உரிமையாளராகவே வர்த்தகப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். 1518ல் கோட்டை அரசனுடன் தமக்குச் சாதகமான வர்த்தக உடன்படிக்கை ண்ணறச் செய்து கொண்டனர்.

ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் (1411 — 1466) ஆட்சியைத் தொடர்ந்து, ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக, முழு இலங்கைத் தீவிலும் தன் அரசாட்சியை வலுப்படுத்தியிருந்த சிங்கள அரசு, 16ம் நூற்றாண்டினாரம்பத்திலும் இத் தீவின் வல்லமை மிக்க அரசாகவே விளங்கியது. இவ்வரசின் பொறுப்பிலேயே மூஸ்லிம் வணிகர்கள் மூலம் புத்தளம், கல்பிட்டி, சிலாபம், கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, பேருவளை, காலி, வெவிகம் துறைமுகங்களிலுடாக, கறுவா, இரத்தினக்கல், பாக்கு, யானை முதலாய் பொருள்களில் வெளிநாடு களுடன் வர்த்தகம் நடைபெற்றது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டினாரம்பத்தில், இங்கை மூன்று முக்கிய அரசியல் பிரிவுகளாக (கோட்டை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம்) வருக்கப்பட்டிருந்தது.

கம்பொளையை (கம்பளை) இராசதாணியாகக் கொண்ட கண்டி யரசு, போர்த்துக்கேயரது வருகையின் பின், செங்கடகலை (கண்டி)க்கு மாற்றப்பட்டது. 16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் கண்டி அரசர்களின் முக்கிய குறிக்கோள், கோட்டை அரசின் ஆதிக்கத்து விருந்து விடுபடுவதே. கண்டி அரசின் வெளிநாட்டு வாணிபம்

(பாக்கு, யானை) திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொட்டியாறுத் துறைகளுடாக நடைபெற்றது.

யாழ்ப்பாண அரசு, சைவத்தமிழ் மக்களின் அரசு, தன் கலை சாரா வணிகத் தொடர்புகளை தென்னிந்திய விலையங்கரப் பேரரசு நடவும், அதன் பின்னைய வழித்தோன்றல்களான தஞ்சை, மதுரை அரசுகளுடனும் கொண்டிருந்தது. சில தடவைகளில் இவ்வரசு, வடக்கே தமிழ்நாட்டுப் படையெடுப்புக்கும், தெற்கே சிங்களப் படையெடுப்புக்கும் அஞ்சியதால், ஆக்கிரமிப்புக்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதன் வணிகம் நெசவில் அதிகம் தங்கியிருந்தது.

வடக்கும் தெற்கும் இடையே, வன்னியா (வன்னி) என்ற குறு நிலப்பரப்பும், மன்னாருக்குத் தெற்கே வட மத்திய இலங்கை நிலப் பரப்பையும், தெற்கே கிழக்குக் கரைத் துறைமுகங்களிலிருந்து கோட்டை அரசின் எல்லைவரை நீண்டது.

போர்த்துக்கேயர் கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்த மூன்று வருடங்களுள், கோட்டை அரசன் விஜயபாகுவை அவனது மூன்று புதல் வரும் கொண்ரொழித்துவிட்டு இராச்சியத்தை தம்முள் கூறுபோட்டுக் கொண்டனர். (புவனேகபாகு — கோட்டை அரசின் பெரும் பகுதி, றைகம் பண்டார — றைகம், மாயாதுன்னை — சீத்தாவாக்கைப் பகுதி) (152)

இக் கொலைச் சதியிலும், இராச்சியப் பகுரவிலும் மாயாதுன்னையே முக்கிய குத்திரதாரி. திடமசை அற்ற அண்ணனையும், இராணுவத்திறன் குறைந்த தமிழ்யையும், படிப்படியாக ஒழித்துக் கட்டி, கோட்டை அரசை முழுமையாகக் கைப்பற்றி, தொடர்ந்து கண்ணியையும் ஆக்கிரமித்து, இலங்கையின் தன்னிகரற்ற தலைவாவதே இவனது குறிக்கோள்.

மாயாதுன்னை முதலில் போர்த்துக்கேயரின் உதவியை நாடி, தோல்வியற்று, பின் கலிக்கட்டின் சாமோரின் உதவியைப் பெற்று. 1526 தொடக்கம் 25 வருடங்களாக கோட்டை அரசைக் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சிகள், போர்த்துக்கேயரின் பக்கபலத்தால் பயன்ளிக்க வில்லை.

The Portuguese in Ceylon 1617 — 1688 By C. R. De Silva 1972.

ஆயினும் மாயாதுன்னையின் இம் முயற்சிகள் புவனேகபாகுவை மேலும் மேலும் போர்த்துக்கேயரின் பிடியினுள் தள்ளி வீழ்த்தின். விசேடமாக தனது பேரன் தர்மபாலாவை, தனக்குப்பின் கோட்டை

யீன் அரசனாக்குவதற்கு அவன் போர்த்துக்கேயரையே நாட்வேண்டியதாயிற்று. ஆயின் கோட்டை அரசில் போர்த்துக்கேயரதுகை முழுமையாக ஒங்குவதையோ, தன் தம்பி முற்றாகத் தோற்கடிக்கப்படுவதையோ அவன் விரும்பவில்லை. மேலும் போர்த்துக்கேயரைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்காக பெளத்த மதத்தைக் கைவிடவோ, தன் மக்களை மதமாற்றம் செய்வதற்காக கிறிஸ்தவமிசனரிகளை அனுமதிக்கவோ அவன் திட்டவட்டமாக விரும்பவில்லை.

இருப்பினும் போர்த்துக்கேய இராணுவ பலம் இல்லாவிடில் அந்த 25 வருடங்களில் அவன் நிர்மலமாகக்கப்பட்டிருப்பான். இராணுவ உதவி கோரி அடிக்கடி போர்த்துக்கல் அரசனுக்கு அவன் விடுத்த வேண்டுதல்களுடன், தனக்கு உதவியளிக்க வந்த இராணுவ அதிகாரிகளும், கிறிஸ்தவர்களான தன் நாட்டுப் பிரசைகளும், நாட்டின் சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைந்து நடக்க வேண்டும் என வற்புறுத்திக்கொண்டேயிருந்தான். 1551ல் புவனேகபாகுவின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, போர்த்துக்கேயரின் ஆதரவுடன் கோட்டையின் அரசனான தர்மபாலா ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னால் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டான். (ப.6)

மாயாதுன்னை தன்னை சிங்கள பெளத்தத்தின் பாதுகாவலனாகவும், கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பாளனாகவும் காட்டிக் கொண்டதனால், கோட்டை அரசின் பிரபுக்களை தன்பக்கம் ஈர்க்கவும், யாழ் அரசின் உதவியுடன் தென்னிந்திய கூவிப்படைகளை வரவழைக்கவும் முடிந்தது.

1550ம் ஆண்டு தொடக்கம் 40 வருடங்களாக, சீத்தாவாக்கையின் மன்னர்களால் போர்த்துக்கேய ஆட்சியை கொழும்பின் சுற்றாடல்களுக்குள்ளேயே ஒடுக்கி வைத்திருக்க முடிந்தது. மிசனரிகளின் போதக அலுவல்களும் இவ்வெல்லைகளுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தன.

ராசசிங்கன் 1581ல் சீத்தாவாக்கையின் அரசனானதும் கண்டியசனாக முயற்சித்த கரவியட்டபண்டார, போர்த்துக்கேயரின் கிறிய படையுதவியைப் பெற்றதுடன் தன் மகளை தர்மபாலாவுக்கு மனம் முடிக்க ஒழுங்குகள் மேற்கொண்டான் எனபதையுமறிந்து கண்டி அரசன் மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். கரவியட்டபண்டார் திருகோணமலைக்கு தன் மூன்று பிள்ளைகளுடனும் சென்று தஞ்சம் புகுந்தான்.

அங்கு அவன் இறக்க, அவனது பிள்ளைகள் மன்னாருக்கு வந்து ஜான்தீட்சை பெற்றனர். டொம் பிலிப்பு, டொம் ஜோஆன், டொனா கதரினா (ப.5)

சீத்தாவாக்கை, போர்த்துக்கேய — கோட்டை ஆக்கிரமிப்புக்கு அடிக்கடி கொடுத்த வெற்றிகர எதிர்ப்பு முயற்சிகள், யாழ்ப்பாண அரசன் சங்கிலியையும் (1519 — 1561) போர்த்துக்கேய கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் கையாள வைத்தது, தான் வீழ்த்திய யாழ்ப்பாணத்து மன்னானின் வாரீச, போர்த்துக்கேயருடன் நட்புறவு கொண்டான் என்பதையும் அறிந்தான். சுதேச கிறிஸ்தவர்களின் உள் அச்சுறுத்தல்கட்கும் போர்த்துக்கேயரின் வெளி அச்சுறுத்தல் கட்கும் தொடர்பிருக்கலாமெனவும் இவன் நம்பினான். மன்னாரில் சங்கிலியனால் நூற்றுக்கணக்கான புதிய கிறிஸ்தவர்கள் கொன்ற குவிக்கப்பட்டதற்கு இதுவே முக்கிய காரணம்.

இப்பயங்கர கொலை (செயலுக்காக) முயற்சிக்காக 1560ல் சங்கிலியனத் தண்டிக்க அனுப்பப்பட்ட டொம் கொன்சாந்தினோடி பிரகான்சாவின் படையெடுப்பு வெற்றிபெறவில்லை. எனினும் இப்படையெடுப்பு ஒரேயொரு சாதனையை நிலைநாட்டியது. மன்னார்த் தீவு போர்த்துக்கேயரால் கைப்பற்றப்பட்டு, காவலரன் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இது பல கிறிஸ்தவர்கட்கு விசேடமாக முத்துக்குளிக் கடற்கரையோரக் கிறிஸ்தவர்கட்கு புகவ்டமாயிற்று.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் எங்கெங்கு சுதேச அரசர்களைத் தோற்கடித்தார்களோ அங்கங்கு நேரடி ஆட்சியை அமைக்கவில்லை. தமக்குத் திறை செலுத்துவதுடன் தமது சட்ட திட்டங்கட்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூடிய சிற்றரசர்களையே நியமிக்கும் அணுகுமுறையை கடைப்பிடித்து நிலைமையை உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்தனர். 1580ல் தர்மபாலாவின் இனத்தவர்கள் எல்லோரும் மறுபுறம் சேர்ந்த தினால் அவன் தள்க்குப் பின் போர்த்துக்கேய அரசனுக்கே கோட்டை அரசு உரியது என இறுதிச் சாசனமியற்றினான். ஏனெனில் அவனுக்குப் பின் அரியணையில் அமரக் கூடியவர் எவரும் போர்த்துக்கேய ருக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஆனநர் டொம் ஏரோணிமோ டி அசெவடோ (1594 — 1612) வின் காலத்திலேயே பாதுகாப்புக்கொள்கை மாறி, நேரடி ஆட்சிக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது. இதற்கு இலங்கையின் உள்வளர்ச்சிகளும் காரணமாயின. 1590ல் சீத்தாவாக்கை அரசின் வீழ்ச்சி, முழுத் தீவையும் கைப்பற்றி விடலாம் என்ற ஆசையை எழுப்பிற்று. கண்டிச் சிம்மாசனத்துக்கு போட்டியில்லாததும், போர்த்துக்கேயரால் யாழ்ப்பாணத்தில் நியமிக்கப்பட்ட சுதேச மன்னர்களின் பிரமாணிக்கமற்ற தன்மையும், நேரடி ஆட்சிக் கொள்கைக்கு உந்து கோலாயிற்று. இந்தியாவில் தக்கண பூமியின் மீதான மெர்கலாய படையெடுப்பும் (1593 — 1600) ஓல்லாந்த கம்பெனியின் கிழமத்தேய

தரையோர வருகையும் (1595) இவங்கையின் கேந்திர முக்கியத்து வத்தை அதிகரித்தன. மேலும் இத் தீவில் தாம் கைப்பற்றாத கரையோரங்கள் ஒல்லாந்தரைக் கவர்ந்து வரவேற்கலாம் என்ற பயமும் போர்த்துக்கேயரிடையே நிலவியது.

1597ல் தர்மபாலா மரணமடைய, கண்டி அரசன் விமலதர்ம சூரிய, இலங்கைவாழ் சிங்கள பெளத்த மக்களின் ஒரெயோரு அரசனாக கணிக்கப்பட்டான். கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் முஸ்லிம் களின் உதவியுடன் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளையும் பெற்றான்.

1591ல் போர்த்துக்கேயரின் அனுசரணையுடன் எதிர்மன்னிங்கம் என்பவன் யாழ்ப்பான் அரசனானான். எனினும் 1595க்குப் பின் போர்த்துக்கேயர் அவனது செயல்களில் ஐயுறவு கொள்ளத் தொடங்கினர். அவன் போர்த்துக்கேய அரசுக்கு வரி செலுத்துவதையோ மிசனரி வேலைகளுக்கு தடை விதிப்பதையோ எதிர்க்கவில்லை. ஊர்காவற்றுறையில் கோயில் கட்டவும் அதன் வருவாயை திருச்சபைக்குக் கொடுக்கவும் அனுமதித்ததனால் இந்து மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்தான். (Trinidade. III 250)

1615ல் எதிர்மன்னிங்கத்தின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவனது மூன்று வயதுப் பாலகன் அரசுகேசரி என்ற எதிர்மன்னிங்கனது ககோதரனின் பாதுகாவலில் சிம்மாசனமேறினான். போர்த்துக்கேய ஆளுநரின் ஆமோதிப்புக் கடிதம் வந்து சேர முன்னரே எதிர்மன்னிங்கனது மருமகன் சங்கிலியத் தலைவனாகக் கொண்டார் புரட்சிக்குழு, வெறிகொண்டெழுந்து குழந்தை மன்னனையும் முழு அரசு குடும்பத்தினரையும், சங்கிலியின் மைத்துனன் லுக்கு குமாரன் உடிபட எல்லா இரத்த உறவினரையும் கொண்று குவித்தது. அரசுகேசரியின் ஆதரவாளரான பெரிய புள்ளை ஆராய்ச்சியும் கொல்லப்பட்டார். அவர் மகன் மிகாபுள்ளை ஆராய்ச்சி, இரு அரசினங்குமரி களுடன் போர்த்துக்கேயரிடம் ஓடித் தஞ்சம் புகுந்து சங்கிலியை வெளியேற்ற உதவிகோரினான்.

சங்கிலியும் போர்த்துக்கேயரிடம், தன்னை அரசனாக்கும்படி விண்ணப்பித்தான். சிங்கள மன்னனுக்கு அவன் எந்த வகையிலும் உதவக்கூடாது என்ற கண்டிப்பான நிபந்தனையுடன் போர்த்துக்கேயர், சங்கிலி அரசனாவதை ஏற்றுக்கொண்டனர். (ப 30) இதனாலேயே 1617ல் கண்டியரசன் போர்த்துக்கேயருடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

யாழ்ப்பான் அரசன் சங்கிலி, போர்த்துக்கேய அரசுக்கு அடிப்படையில்தா, அவர்களைத் திருப்பியுறச் செய்யுமுகமாக கிறிஸ்தவர்

நல்லேகளைக் கவனிப்பதா அல்லது 16ம் நூற்றாண்டில் எழுச்சியற்று வரும் யாழ் இந்துப் பிரபுக்களையும் பெரும்பான்மையினரான இந்து மதத்தவர்களையும் சார்ந்து நிற்பதா என்ற திரிசங்கு நிலைக்கு ஆளானான். அத்துடன் அவன் சிந்திய அரசு குடும்பத்தவரின் இரத் தப்பழி, மக்களின் மனதிலிருந்து மறையவில்லை. மேலும் யாழ்ப் பாணத்துப் பிரபலவிய நடனமாது ஒருத்தியுடன் அவனுக்கிருந்த பகிரங்கத் தொடர்பும் அவனது பெயரைக் கெடுத்தது. இறுதியாக அவன் பட்டத்திலவரசகைந்த் தொலைத்துவிட்டு தன் சொந்தமருக்கனை அரசனாக்கக்கூடும் என்ற ஜியறவும் மக்களிடையே அவனது செல்வாக்கைக் குறைத்தது.

இதற்கிடையில் இரு கிறீஸ்தவ முதலியார்களான டோம் பெற்றோ, டோம் ஹியிஸ் சில போர்த்துக்கேயருடன் சேர்ந்து சங்கிலிக் கெதிராகப் புரட்சி செய்து (1619 ஆவணி - புரட்டாசி) அவனை ஊர்காவற்றுறைக்கு விரட்டினர். அவன் மன்னாரிலிருந்த போர்த்துக் கேய தனபதியிடம் தஞ்சம் கோரினான். தனபதி பிரான்சீஸ்கன் மடத்தில் சங்கிலிக்கு புகவிடம் அளித்துப் பாதுகாத்தானோழிய வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை.

சங்கிலி, தஞ்சாவூர் ராதாநாத நாயக்கரிடம் (1600 — 1634) உதவி கோரினான். அவனும் மகிழ்ச்சியுடன் வருணகுவத்தான் தலைமையில் 5000 போர் வீரரை அனுப்பினான். சங்கிலியனின் எதிரிகள் இராமேஸ்வரத்தில் இருந்த பரராசாசிங்கத்தின் மருக்கனை அரசனாக்க முயற்சித்தும் அவன் வரப் பின்வாங்கியதால் புரட்சி நீடிக்கவில்லை. எனினும் வேற்றுநாட்டுத் துருப்புகளோடு யாழ்ப் பாணத்தை ஆட்சி செய்வதில் சங்கிலி பல பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சிறப்பாக போர்த்துக்கேயருக்கு, யாழ்ப் பாணத்தில் பெருந்திரளான வேற்றுநாட்டுப் படையணியினர் தங்கியிருப்பது ஆத்திரத்தைக் கொடுத்தது.

சங்கிலிக்கெதிராக இரு வெவ்வேறு வித இராணுவ நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்பட்டன. (1618 ஆவணி) ஒன்று கோட்டையிலிருந்து மற்றது கோவாவிலிருந்து. (ப43) வெவ்வேறு வித இராணுவ நடவடிக்கைகள் மலபார் படையுடன் பிரான்சீஸ்கோடி மிரான்டா என்றிக்கஸ் வந்து சேருமுன், கோட்டையிலிருந்து பகொன்சாந்தினோடி சா ஏழு கோரளைகளைக் கடந்து, பூநகரி வந்து சேர்ந்தான். இப் படையணியின் நோக்கம் சங்கிலியைக் கைப்பற்றுவதல்ல. தெற்குக்கு யாழ்ப் பாணத்தினாடாக போர் உதவிகள் செல்வதைத் தடை செய்வதும், சங்கிலிக்கும் ஒல்லாந்தருக்குமிடையே தொடர்புகள் ஏற்படுவதைத்

தடுப்பதும், யானை வர்த்தகத்தில் கொழும்புக்கு யாழ்ப்பாணம் போட்டியாய் அமையாது தடுப்பதும், இறுக்கப்படாத வரிகளை, மன்னிடமிருந்து பெறுவதற்குமேயாகும்.

போர்த்துக்கேய கப்பல்கள் மன்னாரை அடைந்து அங்கு 12 கலங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவசரப்பட்டு முன்னேறி தாம் கொண்டு சென்ற 18 கலங்களில் 12ஐயும் 300 வீரர்களையும் இழந்தனர். சங்கிலியன் அனுப்பிய வள்ளங்களில் பூநகரியிலிருந்து யாழ் குடாநாட்டுக்குள் வந்தனர். பேச்சுவார்த்தைகளில் சங்கிலியன் உடனடியாக 5000 பறாடோர்ஸ் நாண்யங்களையும் மூன்று மாதத்தில் மீண்டும் அதே தொகை நாண்யங்களையும் கொடுப்பதாகவும், வருண குலத்தான் படையணிகளை தென்னிந்தியாவுக்குத் திருப்பியனுப்புவு தாகவும் ஒப்புக் கொண்டான்.

பணத்தில் ஒரு பகுதியை பெற்றுக் கொண்டு வண்ணார்பண்ணைக்குள் முன்னேற முயன்ற போர்த்துக்கேயரின் சிங்களக் கூலிப்படையினர், யாழ்ப்பாண இராணுவத்தினருடன் மோதி, பின்னையவர் தோல்வி கண்டனர். வருணகுலத்தான் தஞ்சாவூருக்குத் தப்பியோடினான். சங்கிலி குடும்பத்துடன் ஒரு படகில் இந்தியாவுக்குத் தப்பியோட முயன்று காற்று படகை பருத்தித்துறைக்குத் தள்ளியது. மீண்டும் பெரிய படகொன்றில் தப்பிச் செல்ல எத்தனிக்கையில் போர்த்துக்கேயர் கையில் சிக்கிக் கொண்டான்.

டி ஒலிவேரா யாழ் இராச்சியத்தை போர்த்துக்கல் அரசுக்குரிய தாக அறிவித்து நல்லாரில் தன் தலைமையக்கத்தை அமைத்தான். நாடு அமைதியுற்றதாகக் காணப்பட்டதால், டி மோட்டாவின் தலைமையில் ஒரு பகுதிப் போர்த்துக்கேய துருப்புக்களையும், சங்கிலியனையும் கோட்டைக்கு அனுப்பினான். சங்கிலியன் அங்கிருந்து கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, ராஜதுரோக குற்றம் சுமத்தப்பட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டான். கிறீஸ்தவனாக ஞான தீட்சை பெற்று மரித்தான். (ப 47)

1619 யூனுக்கும் 1621 பெப்ரவரிக்குமிடையே யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயரின் நிலைமை பிரச்சனைக்குரியதாகவிருந்தது. யாழ் தமிழர் மத்தியில் இருந்த அந்தியர் எதிர்ப்புச் சக்திகட்டும், தஞ்சை ரகுநாத நாயக்கரின் இராணுவ படையெடுப்புகளுக்குமிடையே நின்று தாக்குப்பிடிக்க வேண்டியிருந்தது, 1619 இறுதியில், இதுவரை போர்த்துக்கேயரின் பக்கப்பலமாக நின்ற டொம் லூயிஸ், தஞ்சைக்கு தன் பாதுகாவலிலிருந்த (1616) இரு அரசினங்குமரிகளோடு தஞ்சம்புகுந்து இராமேஸ்வரத்திலிருந்த யாழ் இளவரசன் தலைமையில், போர்த்துக்கேயருக்கு எதிராகப் போராடித் தமிழ் அரசென்றை நிறுவ உத்தரவு கேட்டான்.

1620 மார்க்சில் ஓராயிரம் பேருடன் டொம் லூயிஸ் தலைமன் னார் வந்திறங்கி, தமிழ் ஈழ மக்கள் பலரின் ஆதரவுடன் போர்த்துக் கேயருக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தான். டி ஒலிவேராவுக்குப் படைபலம் இல்லை. 30 போர்த்துக்கேய வீரருடனும் சில சிங்கள படையினருடனும் தன் தலைமையகம் அமைந்திருந்த நல்லூர் இந்து தேவாலயத்தில் நின்று போராட்னான். யாழ்ப்பாணத்தில் புதுமை மாதா கோவிலின் (இன்றைய கோட்டை) உறுதியான சவர்களின் உள்ளே பிராண்சிஸ்கோ வெஸ்கோவில் 20 போர்த்துக் கேய வீரரும் சில தமிழ்க் கிறீஸ்தவர்களும் போராட்னர். இவ்விதமே ஊர்காவற்றுறையிலும் போராடிய போர்த்துக்கேயர் கிறிய தொகை வினரே. எனினும் ஒருமாத காலமாக, இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர் களும் ஈழத் தமிழர்களுமாகத் திரந்ட மூவாயிரத்துக்குமதிகமானோ ருடன் போர்த்துக்கேயர் தாக்குப் பிடித்தனர்.

இறுதியில் நாகபட்டனத்தில் இருந்து வந்த போர்த்துக்கேய கடற்படையும் கொழும்பிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக வந்த 200 சிங்கள வீரரும் கொண்ஸ்ரன்றரான் டி சா அனுப்பிய 120 போர்த்துக் கேயரும், 1500 சிங்கள வீரரும், லூயிஸ் ரெக்ஷியரா தலைமையில் வந்த 6 கடற்படைக் கப்பல்களில் வந்த வீரரும் டொம்லி யூரச் செய்தனர். அவன் தஞ்சாவூர் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இத்தோல்ஸி பற்றி அறியாத இராமேஸ்வர இளவரசன் யாழ் குடா நாட்டில் வந்திறங்கியதும் நல்லூருக்கு வடக்கே சில மைல்களுக்கப்பால் தோற்கடிக்கப்பட்டுக் கைதானான். (ப 50)

இரண்டாவது தட்டவையாக டொம் லூயிஸ், வருணகுலத்தான் தலைமையில் மிக வல்லமையுள்ள படையணியுடன் புறப்பட்டான். நாகபட்டனத்திலிருந்த போர்த்துக்கேயர் இவையனைத்தையும் அவதானித்து செய்திகளனுப்பியவன்னைம் இருந்னர்.

1620 ஆகஸ்டில் புதுமைமாதா கோவிலைச் சுற்றி ஒரு சிறிய கோட்டை கட்டப்பட்டது. (இதுவே யாழ்ப்பானக் கோட்டையின் ஆரம்பமாகும்.) நல்லூரிலிருந்த போர்த்துக்கேய இராணுவம் இதனுள் வரவழைக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 5ல் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்த 2000 வீரர் தொண்டைமானாற்றில் இறங்கினர். யாழ் வாழ் இந்துக்களும் இவர்களுடன் இணைய, நல்லூரில் கடுஞ்சமர் மூண்டது. 1621 ஜெனவரி 14ல் அன்ராவோ டா மோத்தா கல்வாழ கொண்டுவந்த 90 போர்த்துக்கேயரும் 1000 சிங்களவரும் சேர்ந்த படை டொம் லூயிஸின் படையணியைத் தோற்கடித்தது.

1620 பெப்ரவரியில் கோப்பாயில் நடந்த சமருடன் டொம் லூயிஸின் தோல்வி பூரணமாயிற்று. 1621 பெப்ரவரி 11ல் தஞ்சாவூர்

விருந்து அனுப்பப்பட்ட புதிய போர்ப்படை அச்சுவேலியில் தோற் கடிக்கப்பட்டது. 1628 வரை சமாதானம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. (ப 51)

டி ஓ விவேரா, நல்லூர் இராசதானியை 1621ல் பாழ்ப்பாணத் துக்கு மாற்றினான்.

1628ல் சென்றத் என்ற கண்டியின் சிங்கள மன்னன், போர்த்துக் கேயருக்கு எதிராக, யாழ் தமிழர்களைத் தொண்டி எழுப்ப, சிறிய படை ஒன்றை அனுப்பினான். டிலிப்பு டி ஒலிவேராவின் (1626) தொம்பே பட்டியல் விளைவு, அதிகரித்த வரிகள், கடன்கள், பல இந்து ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டதை முதலிய காரணங்களால் வெறுப்புற்ற மக்கள், சிங்களப் படைகளுடன் சேர்ந்து யாழ் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் குழப்பங்களை உண்டாக்கினார்.

1628 செப்ரேம்பர் 16ல் இரு யேசுசபைக் குருக்கள் கொல்லப் பட்டனர், 30 கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன, கிறிஸ்தவ சின்னங்கள் (கிலுவைகள், பூசை உடுப்புகள் முதலியன) எங்கு காணப்பட்டாலும் எரிக்கப்பட்டன. யாழ் கப்பித்தான் வங்கோட் ரே டி சொய்சா 60 போர்த்துக்கேயர் 80 லஸ்கரின்கள் கொண்ட படையுடன் யாழ் கோட்டையினுள் புகுந்து கொண்டான். எதிரிகள் 13 நாட்களாக அவர்களைச் சுற்றிவளைத்து கொண்டனர். எனினும் போர்த்துக்கேயரின் எதிர்த் தாக்குதலின் விளைவாக எதிரிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

சென்றத் தோற்கடிக்கப்பட்ட போர்களையும் வெறு சில தஞ்சாவூர் இராணுவத்தினரையும் அனுப்பினான். காவே தலைமையில் போர்த்துக்கேய கடற்படை, மட்டக்களப்பிலிருந்து குடாநாட்டின் வடக்கே வந்திறங்கியது. அரைவாசிப் படையை டி மச்சாடோவின் கீழ், குடாநாட்டின் வடமேற்குப் பக்கத்தால் முன்னேற்றும்படி பணிப்புரைகள் வழங்கி, தானும் மிகுதிப் படையுடன் தென் கடற்கரையால் நடந்து, ஆணையிறவைக் கடந்து குடாநாட்டி னுள் புகுந்தான். யாழ்ப்பாணத் தளபதி ரெக்ஷியன் சிங்களப் படையைத் தாக்கும்படி உத்தரவிட்டான். ஆயினும் அவன் வந்து சேருமுன் இரு தளபதிகளும் சிங்களப் படைகளைத் தாக்கி, தோல்வியறச் செய்தன. தஞ்சாவூர்த் துருப்புகள் மன்னாருக்கு அருகே தாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் மீண்டும் போர்த்துக்கேயர் வசமானது. 1620ல் போல் யாழ்ப்பாண மக்களை போர்த்துக்கேயர் பழி வாங்கவில்லை. ஆயின் மக்கள் புதிய பிரமாணிக்க வாக்கு (Oath of Allegiance) எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

1620 களில் 50 வருடத்துக்கு முதல் முறையாக இலங்கை, போர்த்துக்கலூக்கு பொருளாதார சமையாக இருக்கவில்லை. 1621 — 28 இடையில் யாழ். கோட்டை இராச்சிய செலவுகள், அவற்றின் மொத்த வருவாயிலிருந்தே செலவழிக்கப்பட்டன. (ப 235)

கத்தோலிக்க மதம் இலங்கையில் வேகமாகப் பரவுவதற்கு இரு முக்கிய காரணிகள் காட்டப்படுகின்றன.

1. மரணத்தின் பின் ஒருவரது அசையும் சொத்துக்கள் பற்றிய சட்டத்திலிருந்து கிறீஸ்தவர்க்கு விடுதலை (விதிவிலக்கு)
2. அரசு உதவிகட்கு ஆள் சேர்க்கப்படும் போது கிறீஸ்தவனுக்கு முதலிடம்.

போர்த்துக்கேயர் மீது கடேசிகள் (1620 க்குப் பின்) வெறுப்புக் கொண்டமைக்கான மூன்று முக்கிய காரணிகள்.

1. கிறீஸ்தவர் அல்லாதோருக்கு பகிரங்க வழிபாடுகளுக்கும் தம் மதத் தலைவர்களுடனான உறவுகட்கும் தடை.
2. மிசனரிகள் கையாண்ட மண்மயமாக்கல் வழிமுறைகள்.
3. கொண்ணரன்றின் டிசா டி நொறன்காவின் பகிரங்க கிறீஸ்தவ மிசனரி ஆதரவு.

1620க்குப் பின்பே உண்மையான மிசனரி வேலைகள் யாழ்ப் பாணத்தில் ஆரம்பமாயிற்று. இதற்கு முன் யாழ்ப்பாண இந்து மன்னர்கள், இந்துப் பிரபுக்களது கடுமையான எதிர்ப்பின் மத்தியில் வேயே மிசனரி வேலைகள் நடைபெற்றன.

1620 க்குப் பின் 10 பிரான்சீஸ்கள் குருக்கள் மேய்ப்புப்பணியில் ஈடுபட்டனர். அறுவடை பெருகவே கப்ரின் மேஜர் ஒவிவியேரா யேசுசபைக் குருக்களையும் வரவழைத்தார்.

இடையிடையே சிங்கள, தஞ்சை ராணுவ குழப்பங்களால் மிசனரி வேலைகள் தாமதித்தன. 1632 களில் மீண்டும் மேய்ப்புப் பணி ஏற்றமடைந்தது. 25 பிரான்சீஸ்கான் குருக்களும், 15 யேசு சபைக் குருக்களும் யாழ்ப்பாணத்திலும், மன்னார், மாதோட்டப் பகுதிகளில் 10 பிரான்சீஸ்கள் குருக்களும் பணி புரிந்தனர்,

1618 — 1638 க்கான காலப்பகுதிகளில் போர்த்துக்கேய அரசே, மிசனரிகட்கு நிதியுதவி வழங்கியது. ஒரு மிசனரிக்கு வருடமொன்றுக்கு 100 செரபின் பணம் அல்லது நிலம் வழங்கப்பட்டது. (ப 243)

போர்த்துக்கேய அரசின் வருவாய்ல் பத்திலொரு பகுதி யிசனரி அனுவல்களில் செலவிடப்பட்டது. (ப 245)

யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் ஏழை அனாதர் பராமரிப்புக் கான் புனித இரக்க இல்லங்கள் திறக்கப்பட்டன. நோயாளர் பராமரிப்புக்கான மருத்துவ மனைகளும் பங்குரீதியில் பள்ளிக்கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

சமூக பொருளாதாரத் துறையில் போர்த்துக்கேய ஆட்சியின் பாதிப்புகளை பேராசிரியர் அரசரத்தினம் மதிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் கலாநிதி அபயசிங்கி, நூலாசிரியர் C. R. De. சில்வா போன்றோர் இம் மதிப்பீடுகள் நம்பத்தகாத ஒல்லாந்த ஆவணங்களில் தங்கியிருப்ப தால் தவறானவை எனச் சுட்டிக்காட்டி, முன்னவர் கூற்றை மறுக்கின்றனர். (ப 250, 251)

போர்த்துக்கேயர் இந்நாட்டினை உண்மையில் அரசாண்டது 50 வருடங்களுக்கே. இக் காலப்பகுதியிலும் அவர்களது ஆட்சிக்கு சவால் கள் எழுந்துகொண்டேயிருந்தன. இருந்தும் இக் குறுகிய காலத்துள் ஓயே அடிப்படையானதும் நிலைத்து நிற்பதுமான சில மாற்றங்களை உட்புகுத்தினர்.

சமூக மாற்றங்களெனின் தென்கிழக்கில் கரைகளிலிருந்து மனை நாட்டிற்கு பல்லரை அகதிகளாக இடம்பெயரச் செய்தமையும், பெளத்த சைவ கரையோரப் பகுதிகளில் ஆன்மீக தலைமைப் பீடத்தை வேர ருத்ததும், பின்னைய நிலப்பரப்புகளில் பலர் கிறீஸ்தவர்களானதும் பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களில் மறுமலர்ச்சி தோன்றியமையும், திருமணம் சம்பந்தமாக பலதாரக் கொள்கை ஒழிக்கப்பட்டு ஒரு வனுக்கு ஒருத்தி என்ற குடும்ப ஸ்திர தூய்மை நிறை புதிய சமூக நிலைப்பாடும் முக்கியமானவை.

முன்னைய காலங்களில் அரசுக்கு வருவாய் நிலத்தின் பலன்களில் இருந்து கிடைத்தது. போர்த்துக்கேயர் வருகையோடு வர்த்தகப் பொருட்கள் மூலமும் (தெற்கில் கறுவா, யானை — வடக்கில் முத்து, பாக்கு, யானை) பெருமளவு கிடைத்தது. பெண்களின் உடையிலும் போர்த்துக்கேயர் பாதிப்பு நிலைத்து நின்றது. அவர்கள் மொழியில் இருந்து பல சொற்கள் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பானிக்கப்பட வாயிற்று.

சிங்கள கிறீஸ்தவ மன்னன் டொன்யவான் தர்மபாலாவைப் போன்று, யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் கிறீஸ்தவ மன்னன் எவனும்

அரசோச்சவில்லை. இந்துவான் 2ம் சங்கிவி கோவாவில் மரண தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பின்னரே கிறீஸ்தவனானான்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் நடைபெற்ற, போர்க்காலக் கொலைகள், எதிரிகளைப் பழிவாங்கும் கொலைகளாகவே நடந்தன. 1560ல் அரசனின் ஆராய்ச்சிகள் 40 பேர் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். 1591ல் 800 வடக்காறு, சோனகதுருப்புகள் கொல்லப்பட்டு, அரசனின் தலையும் ஈட்டிமுனையில் குத்தப்பட்டு சிலநாட்கள் வெளியில் இடப்பட்டது.

போர்த்துக்கேய இராணுவத்தினர் கொள்ளைகளிலும் ஈடுபட்டனர். இவை பரவலாக பொதுமக்களின்மீது நடத்தப்பட்டனவே. இதில் கிறீஸ்தவ மக்களும் குறையாடப்பட்டதனால் போர்த்துக்கேய குருக்கள் மக்களுக்காக, போர்த்துக்கேய இராணுவத்தை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினர்.

மறுபுறத்தில் பொதுமக்களுக்காக உழைத்து உயிர்த்தியாகம் செய்த போர்த்துக்கேயரின் மனிதாபிமானத்தையும் நாம் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். யாழ்ப்பானத்தின் முதல் மேஜராக ஆட்சி செய்த மேஜர் ஜெனரல் பிலிப்பு டி ஒலிவேராவின் மனிதாபிமானச் செயல்களில் சில இங்கு தரப்படுகின்றன.

யாழ் மக்களின் மீதான வரிகள் மிக அதிகமானவை; மக்கள் மீது வரிச்சுமையை சுமத்துவது நியாயமற்றது; இவை குறைக்கப்பட வேண்டும் என இவர் கோவாவிலுள்ள தலைமைப் பீடத்துடன் இவர் வாதாடினார்.

1627ல் பெரும்புயல் எழுந்து கடற்பெருக்கு, நாட்டினுள் புகுந்து பல வீடுகளை அள்ளிக் கொண்டு போன்போது புயல் மத்தியில் நின்ற வண்ணம் குழந்தைகள், பெண்கள், வயோதிபர் முதலியோரை தாமே சுமந்து சென்று உள்பகுதிகளில் இருந்த கோவில்களில் சேர்த்து இரவு பகலாக மக்கள் பணியில் ஈடுபட்டார். இதனால் அவருக்கு வந்த யூரக் காய்ச்சவினால் உயிர் நீர்த்தார்.

இவர் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்திருந்தார். யாழ்ப்பானத்தில் இவரை பிலிப்பு ராஜா என்றழைத்தனர். யாழ் பானத்துப் பெரியவர்கள், இவரது மரணத்தின் பின், “எமக்கு வேறு ஒரு மேஜரும் வேண்டாம். இவரது உருவப்படத்தை ஆனுநர் ஆசனத் தில் வைத்தாலே போதும்” எனப் போர்த்துக்கல் அரசனுக்கு மனுச் செய்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கிறீஸ்தவ அரசுள்ளதால், ஏறத்தாழ 50 வருடங்கட்குத்தான் நீடித்தது. அதுவும் கூறாற்றாண்டளவில் தஞ்சை நாயக்கர் படையும், சென்றத்தின் சிங்களப் படையும் பல குழப்ப நிலைகளை உருவாக்கின. தத்தம் கை ஒங்கியபோது யாழ்ப்பாண இந்துக்கள் கத்தோலிக்கரையும், கத்தோலிக்கர் இந்துக்களையும் மாறிமாறித் தாக்கி அவர்களுது ஆலயங்களையும் நிர்முலமாக்கினர். மிகுதி கூறாற்றாண்டே கத்தோலிக்கர் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழக் கிடைத்தது.

அதிலும் கத்தோலிக்கர் பெரும்பாலானோரை இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு பணம், பதவி, வசதிகள் தேடி முண்டியடித்து போலிகள் தான் முன்னிலையில் நின்றனர். அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என ஒல்லாந்தர் காலம் காண்பித்தது.

கப்ரன் மேஜர் — யாழ்ப்பாணம்

பிலிப் டி ஒவிவேய்ரா		May 1619	— Mar 1627
வண்சடெபாட் டி செயிக்சாஸ்		1627	— Jun 1630
மிக்குவேல் பேரேய்ரா பொறல்கோ		Jun 1630	— May 1633
பல்தசார் டி கமரா டி நெராரோன்கா		May 1633	— 1635
லோபோ கோமெஸ் டி அப்புறு		1635	— 1637
அன்ரோனிலோ தா மோற்றா கல்வாவோ		1637	— 1641
ஷுவாஜ் கோமேஸ் டி அப்புறு		1641	— 1644
பிரான்சிஸ்கோ டி செயிக்சாஸ் டி கப்ரேய்ரா		1644	— Nov 1649
லோபோ பாரிகா		1649	— 1652
அந்தோனியோ டி அமெரால் மெனேகஸ்		1652	— Feb. 1658
ஜோவாஜ் டி மெல்லோ சம்பாயோ		Feb. 1658	— Jun. 1658
 யாழ்ப்பாண அரசர்கள்			
பரராச்சேகரன்		1478	— 1519
செகராச்சேகரன் (சங்கிலி 1)		1519	— 1561
பரராச் சேகரன் (புவிராஜ் பண்டாரி)		1561	— 1565
காசிந்யினார்		1565	
செகராச் சேகரன் (பெரிய பிள்ளை)	1565	1570	— 1582
பரராச்சேகரன் (எதிர்மனசிங்கம்)		1591	— 1615
அரசகேசரி		1615	
சங்கிலி குமார் (சங்கிலி 11)		1615	— 1619

ஒல்லாந்தர் கால முற்குறிப்பு

போர்த்துக்கேயருக்குப்பின்! இலங்கையை ஆண்டது ஓர் அரசால், ஒரு ஜோப்பிய கம்பனியே. VOC என அக் கம்பனியை அழைப்பார். 1602 தொடக்கம் 1796 வரை ஆசியாவில் (தெற்கு, தென்கிழக்கு) அதன் ஆட்சி நீடித்தது. இலங்கை தொடக்கம், இந்திய கரைகள், சமாத்திரா, சலவேசி, அம்பெய்னா, இன்றைய இந்தோனிசியாவின் பல துறைமுகங்களையும் இக்கம்பனி, நேடியாகவோ அல்லது ஏஜன்சிகள் மூலமாகவோ ஆட்சிசெய்து பெரும் லாபம் சட்டியது. ஒல்லாந்து தேசத்திலேகூட கல்வினின் பதித்தகொள்கைகளை இன்னும் பலர் ஏற்க வில்லை, அநேக கத்தோலிக்கரும் வேறு சில கிறிஸ்தவபிரிவுகளும் இருந்தன. பண்பலம் படைத்த கம்பனியாளர்கள் - ஒல்லாந்த நீதி பதிகள், அரசு உயர் அதிகாரிகள், மதத்தலைவர்களைவிட, வல்லமை வாய்ந்தவர்களாயிருந்தனர். தமது இராணுவத்திற்கு புரோட்டஸ் தாந்த நாடுகளிலிருந்தே வீரர்களைச் சேர்த்தனர். கம்பெனியில் பத்துவீத்துக்கு குறைவானோரே நிர்வாகத்திலிருப்பட்டனர். சமயப் பணிக்கும் கல்விப்பணிக்குமாக மதபோதகர்களும் இல்லறத்தோரும் தெரியப்பட்டனர். இப்பணியாளர் இருக்கமான கட்டுப்பாடுகள் மத்தியிலேயே செயற்படவேண்டியிருந்தது. எவரும் கதந்திரமாக இயங்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. இரு மதபோதகர்கள் மட்டுமே எதிர்ப்புக் காட்டியதால் விலக்கப்பட்டனர்.

ஒல்லாந்தர்-போர்த்துக்கேயர் போன்று ஆன்மீக ஆர்வம் கொண்ட வர்கள் அல்லர், கல்வினின் போதனைகளை அறிந்தால் இது சுலபமாக விளங்கும். இறைசித்தத்தின்படிதான் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக ஈராம். மனித தெரிவினால் அல்ல பலரை மதமாற்றம் செய்யவேண்டும் என ஒருவித கட்டாயமும் இல்லை. இதனால் இலங்கைத்தீவைத் தவிர, ஏனைய காலனித்துவ நாடுகளில், கத்தோலிக்கருக்கோரனைய மதத்தினருக்கோர் அதிக கெடுபிடிகள் இருக்கவில்லை. இலங்கையில் கத்தோலிக்கருக்கு எதிராக மாத்திரம் கடும் சட்டங்கள் இருந்தன. கத்தோலிக்கரனைவரும் புரட்டஸ்தாந்த மதத்தில் சேருமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இதற்கு ஒரு சமூக அரசியல் காரணியும் இருந்தது. போர்த்துக்கேயரால் மீண்டும் தாக்குதல் ஏற்படின், கத்தோலிக்கர் நிச்சயமாக அவர்கட்டு உதவுவர். மேலும் போர்த்துக்கேயரின் உளவாள்களாகிவிடுவர் என அஞ்சினர். நாகப்பட்டினத்திலிருந்த கத்தோலிக்கருக்கு இலங்கையிலிருந்தது போன்று அதிக கெடுபிடிகள் இருக்கவில்லை. அங்கிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு பள்ளிவாசல் கட்டவும் இந்துக்களுக்கு கோயில் கட்டவும் கம்பனி

பணம் கொடுத்துதனியது. இதற்கு எதிர்ப்புத்தெரிவித்த புரட்டஸ் தாந்த மதபோதகரை யாரும் கணக்கிலெலுக்கவில்லை. 1680ல் றுயிற்றோறஸ் என்ற மதபோதகர் தனக்குச் சம்பளம் போதாது, ஏனைய மதத்தினருக்கு ஏன் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வாதாடினான். இலங்கையிற்கூட நாடோடி புத்தமிக்குகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென பதிதசபை வாதாடிய போதும் கம்பனி பராகண்டமாயிருந்தது.

யாற்ப்பானத்து டொன்பிலிப் சங்கரப்பிள்ளை, ஓர் யானை வியாபாரி, வாண்டியவன் டச்சு நாகபட்டண கொமாண்டரை (தள பதியை) காணக்சென்றபொழுது தனது 13 யானைக்களை விற்க உதவியதற்காக அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட உபசாரவிருந்தில் வழமை போல் இந்து ஆலய தேவதாசிகள் நடனமும் இடம் பெற்றது. றுயிற்றோறஸ் இதை எதிர்த்துக் கண்டித்தபோது, இது கொரமண்டால் கடற்கரையோர விருந்துகளில் வழமையாக நடைபெறுகிறதென்றும், இந்து மூலவில் மக்களின் ஒத்துழைப்பு இன்றி கம்பனி வியாபாரம் செய்யமுடியாது என்றும் விடையளிக்கப்பட்டது. 1680ல் மூலவில் நாகர் சாகிப் ஒருவரின் சமாதிக்கு ஒரு பெரிய மண்டபமும் இந்துக் கோவில் அமைக்க நிதியுதவியும் அன்னை வேளாங்கள்னிக் கோவிலுக்குப் பண உதவியும் கம்பனியால் வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையில் பவிலுக்குஸ் என்ற புரட்டஸ்தாந்த மதபோதகர் 1738ல் பல புத்தவிகாரைகள் மாத்தறை முதலாய தென்பகுதியில் கட்டி எழுப்பப்படுவதை அவதானித்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் பயனில்லை. 1741ல் மீன்டும் அப்பகுதிகளைச் சென்று பார்வையிட்ட போது இன்னுமதிகமாக பெளத்தவிகாரைகளையும் கட்டிடங்களையும் அவதானித்து, அவற்றை அழிக்க முற்பட்டான், அவனுக்குக் கிடைத்த பரிச... மதபோதகர் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டான்.

பெளத்தமும் சைவமும் தம் அரசுக்கு ஒரு சவால்ஸன்றோ ஆபத்து என்றோ கம்பனி கருதவில்லை. போர்த்துக்கேயர் போன்று, ஒல்லாந் தர் பிறமத கோவில்களை அழிக்கவில்லை. கத்தோலிக்க மதகோவில் களை மட்டும் அபகரித்துக்கொண்டனர். பெளத்த மகாதேரர்களையும், சைவசெட்டிமார்களையும் தங்கள் உபகாரிகளாகளாகவே VCO கம்பனியார் கருதினர். இதனால் மோதல்கள் வெகு அருமையாகவே தாணப்பட்டன. பெளத்த, இந்துக்கள் பெரும் எடுபாடில்லாமல் தம் மதத்தை அனுசரிப்பதையோ, விழா கொண்டாடுவதையோ கம்பனி தடைசெய்யவில்லை.

எங்கு தமது ஆட்சி நேரடியாக நடைபெற்றதோ, அங்கு தம் கெடுபிடிகளை இறுக்கினர். (உதாரணமாக இலங்கையில்), இந்தியா இந்தோனீசியா (யாவா, சுமத்திரா) முதலிய நாடுகளில் கட்டுப்பாடு களைக் குறைத்து, தம் வியாபாரம் தடைப்பாது திருப்திகரமாக இருப்பதையே கவனித்தனர். இலங்கையிலும் ஆரம்ப கட்டத்தின் பின், தம் வியாபாரத்துக்கு அத்தியாவசியமான பெளத்த, சைவ, மூஸ்லிமகளுடன் நல்லுறவைக் கையாண்டனர். கத்தோலிக்கரைப் பொறுத்தவரை அவர்களை கம்பனியின் எதிரிகளான போர்த்துகேயரின் நன்பர்களாக கருதி, கடுமையாக நடத்தினர். 1750 களில் கத்தோலிக்கர் அறவழியில் போராட்டங்களை ஆரம்பித்த பின்னரே பழிப்பழியாக தம் கெடுபிடிகளை தளர்த்தினர். ஆயின் இறுதிவரை கத்தோலிக்க மத எதிர்ப்புச் சட்டங்களை ஒழுக்கவே இல்லை.

Journal of South Asia 1996.

நாட்டு பூர்வாகங்கள் பொய்க்கிரி திட்டத்திற்கு மாற்ற காரணமாக
நாட்டு அமைச்சர் நிலைமீத் தொழில் மாண்புமிகுடியே
நாட்டு பொய்க்கிரி திட்டத்திற்கு மாற்றாக நாட்டு அமைச்சர் நிலைமீத் தொழில் மாண்புமிகுடியே மாண்புவது
நாட்டு அமைச்சர் நிலைமீத் தொழில் மாண்புவது

யாழ் திருச்சபை வரலாறு

III - ம் பாகம்

ஒல்லாந்தர் காலம்

(17 ம், 18 ம் நூற்றாண்டுகள்)

இரு கண்ணோட்டம்

புதிய அறுவடை:

3 ம் மிலேனி யத்தை நோக்கி நடந்துகொண்டிருக்கும் திருச்சபை, சிறிஸ்து யேசுவை அறிவிக்கும் புதிய விதைப்புக் காலத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. தூய ஆவியின் பொழிவால் இன்று பெய்யும் அருள்மழை, இரத்த ஆருகள் ஒடும் முன்றாம் மண்டல நாடுகளில் இறையரசுக்கான சிறப்பு அறுவடையைப் பெறவேண்டும் என்பது பாப்பிறையின் எதிர்பார்ப்பு ஆகும்.

இப் புதிய ஆண்மீக அறுவடையை அடைவதில் இருபோக்குகள் திருச்சபையில் காணக் கிடக்கின்றன.

ஒன்று, “இரண்டாயிரம் ஆண்டை நோக்கி” என்ற தலைப்பில் மறை பரப்புப்பணிக் குழுவின் நேரடி மறை அறிவிப்புப் பிரகடநத்துக்கென எடுக்கப்படும் முயற்சிகள். 1

மற்றது, இவற்றுக்கு மாறுபட்ட முறையில் தில்லா பாலகுரியா போன்ற சில இறையியல் புத்திஜீவிகளின் முயற்சிகள் ஆகும்.

இவர்கள் நேரடி நற்செய்தி அறிவிப்பும், மதமாற்றமும் தேவை யற்றதொன்று எனவும் இதனால் கிறிஸ்தவர் அல்லாத மக்களுடையானங்கள் சிதைக்கப்பட்டு, சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டு வீண் குழப்பமே மேலிடும் எனவும் வாதிக்கின்றனர்.

அத்துடன் இவை போர்த்துக்கேயர் காலத்து நினைவுவைகளை எழுப்பிடிடுமென அர்சுகின்றனர். ² போர்த்துக்கேயர் காலத்தை, இவர்கள் கடுமையாக விமர்சித்து, இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத் தைத் தொடர்ந்து வரும் காலத்தை, புகழ்ந்துரைக்கின்றனர். முன் வையதை இருந்த காலமாகச் சித்திரித்து, பின்னையதை பொற்காலமாக வர்ணிக்கின்றனர்.

நற்செய்தி அறிவிப்பு, மத மாற்றம் போன்றவற்றில் அதி தினிர் போக்குடைய கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கும், மிதவாதப் போக்குடைய இறையியல் புத்தி ஜீவிகளுக்குமிடையே, அன்னை திரேசா போன்றோர் உள்ளனர். அன்னை திரேசாவிடம் மதமாற்றம் பற்றி விளவியபோது, “என்னிக்கைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. பணியாளர்கள் செபத்தை செயலாக்கி, மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வருகின்றனர். எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் உதவி செய்கின்றனர். பெரிய எடுப்பிலான மனமாற்றம் எது வும் இல்லை. ஆனால் ஆண்மாவின் இரகசியங்களை யாராறிவார்... எம் அன்புச் செயல்களால் மக்கள் நல்ல இந்துக்களாக, முஸ்லிம்களாக, பெளத்தர்களாக மாறுகின்றனர் என்றால், அங்கே ஏதோ வளர்ச்சியுண்டு அல்லவா? அவர்கள் இறைவனுக்கு அருகே நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் இறைவனை நெருங்கிவரின் ஏதோ ஒரு தேர்வு செய்யத்தானே வேண்டும்” என அன்னை விடை பகர்ந்தார். ³

ஆனால் கடந்த 500 ஆண்டு காலமாக திருச்சபையானது காத்திரமான நிலையானதொரு அடித்தளத்திலிருந்தே வளர்ந்தும், வளர்ச்சி பெற்றும் வருகிறது என்பதே உண்மையாகும். கடந்த காலத்தை, ஆழ்ந்த வரலாற்று விளக்கமின்றி, விமரிசனம் என்ற பெயரில் கண்டித்தல், திருச்சபையையே துண்டித்து விடுவதாக கருத இடமுண்டு.

அத்துடன் அக் காலகட்டத்தில் விசுவாசத்தின் வித்துக்களாக இந்த மண்ணில் புதையுண்டவர்களை, மூடர்களாகவும், மன்னிக்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும், வில்லன்களாகவும் ஆக்கிவிடும். இதேவேளை நல்லீன புத்தி ஜீவிகளை, உயர்ந்தரக நாயகர்களாகவும், உத்தமர்களாகவும் உருமாற்றிவிடும் ஆபத்துள்ளது. அன்னை திரேசாவின் கூற்றை நன்கு உள்வாங்கி, உள்ளொளியில் ஆய்ந்தால், இத்தகைய போக்கிலிருந்து விடுபட வழிபிறக்கும்.

எல்லா மினரிகளுக்கும், அவர்கள் மாணிடத்தின் மாண்புக்காக ஏற்றசிலுவைப்பாடுகளும், இரட்சிப்பும், அவர்களது உரைகற்கள் என்பதை இனங்கண்டுகொள்ளலாம். நொறுங்குண்ட மனிதனே மிசனரிகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பவன் என்பதை புனித சவேரியார், முத்திப்பேறு பெற்ற யோசவல்ல போன்றோரின் தியாக வாழ்விலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

இத்தகையோரின் வாழ்வில் உள்ளோட்டமாக இழையோடி நிற்கும் சிலுவையின் இரகசிய இறைசக்தியை, சிறி ஸ் து ஒரு வரே விளக்க வல்லவர். அதை வீளக்கி தெளிவுபடுத்தும் ஆற்றலும் உள்ள வர், சிலுவையிலிருந்து யேக அருளிய பரிசுத்த ஆவியே, “கடவுளுக்கே தெரிந்த முறையில் இந்தப் பாஸ்கா மறை நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ள அதே பரிசுத்த ஆவி எல்லோருக்கும் வாய்ப்பளிக்கிறார்” என நாம் விசுவகிக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ வெளிப்பாட்டினால் விசுவாசிகளுக்குத் தெளிவாகும் மனிதனின் மறைபொருள், இத்தகைய சிறும் சிறப்பும் வாய்ந்தது. எனவே துன்பம், சாவு இவற்றின் புதிர், கிறிஸ்துவிலும் கிறிஸ்துவின் வழியேயும் வீளக்கம் பெறுகிறது. அவருடைய நற்செய்தி இல்லாவிடல் இவை நம்மையே அழித்துவிடும். சாவைத் தம் சாவால் அழித்துக் கிறிஸ்து உயிர்த்துவிட்டார். தம்மில் நாமும் மக்களாக, ‘அப்பா, பிதாவே’ என்று பரிசுத்த ஆவியில் அழைக்கக் கூடிய வகையில் வாழ்வை நமக்கு இறைமகன் அருளியுள்ளார்”, என்று வந்திக்கான சங்க ஏடு உரைப்பதி விருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.⁴

பரிசுத்த ஆவியின் பணி:

கத்தோலிக்க மிசனரிகளும் மனிதக் குறைபாடுகளுடன் வந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களின் பணிகள், ‘பரிசுத்த ஆவியின் பணிப் பாணதயில் தடம் பதித்து, அவரின் உதவியுடன் ஒரு நீண்ட, தொடர்ச்சியான ஆன்மீக அனுபவமுடாக புனிதத்தின் வளர்ச்சியில் உச்சத்தை அடைந்தனர் என்பது உண்மை.

மனப்பாட்டு மனல்திடல் ஏழைகளின் குடிசைக்குள் குனிந்துகுறு கிப்புகுந்து பணிபுரிந்த புனித சவேரியாருக்கும், யப்பானின் மக்கள் வெள்ளாம் வழிந்தோடும் நாகசாக்கி சந்தைகளுக்குள் புகுந்து பணிபுரிந்தது மாத்திரமன்றி, சொகுசான ஆடம்பர் மனிதர் வாழும் அரசமாளிகைகள் மற்றும் யப்பானின் பெளத்தமத உயர்பீடங்களுக்குள்ளும் பரிசுந்த ஆவியின் துணையுடன் பணியாற்றிய புனித சவேரியாருக்குமிடையே. எத்தகைய வித்தியாசங்கள் உண்டு? என்

பதை என்னிப் பார்ப்பது ஏற்பட்டையதாகும்.

தனியார் மிசனரிகளும் திருச்சபையும் பாஸ்கா இரகசியத்துக்குள் ஆழமாக உட்புகுவது என்பது தரித்து நிற்கும் ஒன்றல்ல. மாறாக அது தொடரும் செயல்பாடாகும். திருச்சபையானவள் இதற்குள் தானும் புகுந்து, தன்னுடன் தன் விசுவாசிகளையும் அழைத்துச் செல்வதுடன் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களையும் அழைத்துச் செல்விராள் என்பதை மறக்கலாகாது. 5

பாஸ்கா மறைபொருளின் உள்ளார்ந்த சக்தியின் உண்ணதபணி, 135 வருடங்களாக எப்படி பரிசுத்த ஆவியின் உதவியுடன் நடை பெற்றதென்பதை ஓல்லாந்தர் காலம், என்ற பின் வரும் ஆய்வு தெளிவாக்கும்.

முன்று காலகட்டங்கள்:

ஓல்லாந்தர் காலத்துத் திருச்சபையின் வரலாற்றை முன்று காலகட்டங்களாகப் பிரித்து நோக்குவது, அதனை நன்கு புரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

1 ம் கட்டம்: 1658 தொடக்கம் 1711 வரை

2 ம் கட்டம்: 1712 தொடக்கம் 1746 வரை

3 ம் கட்டம்: 1747 தொடக்கம் 1795 வரை

1 ம் கட்டம்: 1658 — 1711

இக் கட்டத்தின் நாயகன் யோசவ்வாஸ் முனீந்திரர். அவரது வருகைக்கு முன்னும் பின்னும், அவரது ஊக்குவிப்பாலும் திருச்சபையானது இம் மன்னில் உள்ளரங்கமாகவும் வெளியரங்கமாகவும் தன்னை நன்கு ஊன்றி வேர்விட்ட கட்டமாகும். தளர்ந்த திருச்சபை மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்த காலகட்டமுமாகும்.

2 ம் கட்டம்: 1712 — 1746:

இரண்டாம் கட்டத்தின் நாயகன் யாக்கோமே கொன்சாலஸ் அடிகளாகும். உயிர் பெற்றெழுந்த திருச்சபைத் தாய்க்கு ஊட்டம் கொடுத்து, உறுதியாக்கி, முதிர்ச்சி பெறச் செய்த காலகட்டம் இதுவாகும். இக்காலத்தில் யாக்கோமே கொன்சாலஸ் அடிகளின் பெரும் முயற்சியால், தமிழ் சிங்கள கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள், கலைகள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றன. தமிழ் சிங்கள இலக்கியக் கலையின் பொற்காலமேன் இக்காலம் போற்றப்படுகிறது

3 ம் கட்டம்: 1747 — 1795

முன்றாம் கட்டத்தின் நாயகன் கபிரியேல் பச்சேக் அடிகளாவர். இவர் எழுதிய யோசவ்வாஸ் முனிவரின் வரலாற்றையே, நல்லூர் சுவாமி நூனப்பிரதாசர் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டார்.

முதிர்ச்சி பெற்ற சுவிசேஷ அறிவொளியில் தம் உரிமை கண வென்றெடுக்க கத்தோலிக்கர் நடாத்திய அறவழிப் போராட்டம், இக் காலகட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம் ஆகும்.

பொருத்தமாக சுவிசேஷ அறிவொளியில் தம் உரிமை கண வென்றெடுக்க கத்தோலிக்கர் நடாத்திய அறவழிப் போராட்டம், இக் காலகட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம் ஆகும்.

யோசவ்வாஸ் முனிவர்

ஒல்லாந்த கம்பனி: (V.O.C.)

யாழ் நகர் வீழ்ச்சியுடன் 1658 ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேய ஆட்சி இலங்கையில் முடிவுற்றது. ஒல்லாந்த மிழக்கிந்தியக் கம்பனி (V.O.C.) கண்டிஅரசன் ராஜசிங்கனோடு செய்துகொண்ட உடன் படிக்கையை உதற்றித்தள்ளிவிட்டு மகால்யா தொட்டு வளவைகங்கை வரையும், யாழ் குடாநாடு தொட்டு மன்னார் வரையும் தன் நிர்வாகத்துக்குள் கொண்டுவந்து ஆட்சி புரிந்தது. கல்பிட்டி, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு முதலிய துறை முகங்களையும் தமதாக்கி, வெளிநாடுகளுடன் கண்டிஅரசனுக்கிருந்த தொடர்புகளையும் துண்டித்தது.⁶

கத்தோலிக்கத்தை வேரோடு பிடிக்கும் முயற்சியில் முழுமுச்சாக, ஒல்லாந்த கம்பனி ஈடுபட்டது. குருக்கள் அனைவரையும் நாடு கடத்தியது. புதிய குருக்களை உட்புகவிடாது தடுத்தது. கத்தோலிக்கத்தை அனுசரித்த மக்களுக்கு சட்டத்தால் தடைமேல் தடையிட்டும், தொடர்ந்து அனுசரித்தோர்க்குத் தண்டனைகள் அளித்தும். அச்சுறுத்தியது,

அதுமாத்திரமல்ல, சிறப்புற்று வளர்ந்திருந்த கத்தோலிக்கத்தை கல்வினின் பதித திருச்சபையாக மாற்றிவிட, அக் கம்பனி இயலுமான வழிவகைகளைக் கையாண்டது.⁷ இந்துக்கள், இல்லாமியர், பெளத்தர்கள் பற்றி இக் கம்பனி அதிகம் கவலை கொள்ளவில்லை. கம்பனியில் ஒல்லாந்த போதகர்கள் அதிகம் இல்லாதபடியால், மிசனரி வேலைகள் இம் மக்கள் மத்தியில் செய்யப்படவில்லை. அத்துடன் போதகர்களுக்கு தமிழோ சிங்களமோ சரியாகத் தெரியவில்லை. பொறுக்கிய சொற்களே அதிகம்.

இந்நாளில் இங்கு நடந்த வேதகலாபனையின்போது, கத்தோவிக்கருள் சிலர் இந்துசமயத்திற்கும், பெளத்தத்திற்கும் மாறினார்கள். சிர் வெளியே கல்வின் பதித கோவில்கள், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு தம் பிள்ளைகளை அனுப்பின்டு, வீட்டில் இரகசியமாக கத்தோவிக்கராக வாழ்ந்தனர். வேறுசிலர் கத்தோவிக்கத்தை விட்டு நிரந்தரமாகவே கல்வின் புரட்டஸ்தாந்த மதத்தில் சேர்ந்தனர்.⁸

கோவைக் குருக்கள்:

இதற்கிடையில் ஜரோப்பாவில் அவுஸ்திரிய சக்கரவர்த்தி, பாப் பிறை முதலியோர், ஒல்லாந்த அரசுடனும் கம் பணி யடனும் தொடர்பு கொண்டு, ராஜகந்திர வழிகளைக் கையாண்டு, கத்தோவிக்க குருக்களை இலங்கைக்கு அனுப்ப முயற்சித்தனர். ஆனால் அம் முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியில் முடிந்தன.

இது இவ்வாறிருக்க, ஒரு கோவைக்குரு ஏழை வேடம் பூண்டு ஒல்லாந்த கட்டுக்காவல்களைக் கடந்து, காவலர்களின் கண்ணில் படாமல், இம் மன்னில் காலடி எடுத்து வைத்தார். கத்தோவிக்க திருச்சபையை தன் தியாகத்தால் கட்டி எழுப்பினார். கோவை மாநில சுதேச குருக்கள் புனித பிலிப்பு நேரியாரின் ஒழுங்களின்கீழ் ஒரு குழுமத்தை (ஓறேற்றேறாறியன் எனப்படும் அற்புதச் சிலுவைத் தியான சம்பிரதாய சபை) உருவாக்கி, 100 வருடங்களுக்கு அதிகமாக, இலங்கைக்கு வேண்டிய மிசனரிகளைத் தந்து கொண்டே இருந்தனர். யோசவ்வாஸ் இக்குழுமத்தில் 1685 ல் சேர்ந்தார்.

1687 மே மாதக்கடைசியில் யாழ்ந்தர் வந்தார். இங்கு அவர் வந்ததையறிந்த ஒல்லாந்தர் அவரை வேட்டையாட முயற்சித்தனர். அவரோ இதையறிந்து, கண்டிஅரசுள் நுழைந்து, 2 ம் விமலகுரிய வின் நட்புப்பெற்று, அவ்விடத்தை தன் அப்போஸ்தக்க சேவைகளின் நடுநிலையம் ஆக்கினார்.

யோசவ்வாஸ் முனீந்திரரைத் தொடர்ந்து, யோசப் பி மென்சல், யோசவ்கர்வாவியோ என்ற இரு குருக்களும், 1696 முடிலில் இலங்கை வந்தனர். 1703 ல் பேதுரோடிசல்டானா என்ற குருவும், 1705 ல் யோசப்பியேசமரியா, மனுவல்டிமிராண்டா, யாக்கோமே கொன்சாலஸ், மிகுவேல்டிமேலோவ் என்ற குருக்களும், 1708 ல் இக்னாசியோடிஅல்மெய்டா, பசிவியோ பறந்றோல் ஆகிய குருகளும் வந்தனர்.

எழு மாதங்களில் மிகுவேல் இறந்துபோனார். பெயர் குறிப்பிடாத வேறு சிலரும் இங்குவந்து ஆண்மீகப்பணியில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் கொங்கணிப் பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர்

கன். 16 தெ 1711 ல் யோசவ்வாஸ் இறைவனடி சேர்ந்தபொழுது, இக் குழுமத்தைச் சேர்ந்த ஒருக்கள் சேவையாற்றினர்.

மிசனரிகளின் பணி:

போர்த்துக்கேயர் கால மிசனரிகள் கரையோரங்களிலேயே பணி புரிந்தனர். போர்த்துக்கேய மொழியில் கல்விக்கூடங்களை நடாத்தி அதிகமாக அம்மொழியிலேயே போதித்தும், வழிபாடுகளை நடத்தியும் வந்தனர். புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மொழிக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்ய, என்றிக்கல் என்றிக்கல் அடிகளை தமிழ் பயிலத் தூண்டினார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கண்டி இராச்சியத்தையேமயமாக வைத்து, கிராமங்களையே தளமாக்கி இக் குருக்கள் சேவை செய்தனர்.

இவர்கள் போர்த்துக்கேய மொழிக்குப் பதிலாக தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளை உபயோகித்தனர். இவர்கள் கொங்கணிப் பிராமணர்களாக இருந்தபடியால், சமஸ்கிருதம், கண்ணடம், போர்த்துக்கேய மொழிகளுடன் தமிழ், சிங்கள மொழியையும் நன்கு கற்றனர். யோசவ்வாஸ் முனீந்திரர் சமய நூல்களை தமிழில் எழுத ஆரம்பித்தார். இப் பணியைப் பின் யாக்கோமே கொன்சாலசிடம் ஒப்படைத்தார்.

ஒல்லாந்தரின் கடும் போக்கால் கத்தோலிக்க குருக்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. குருக்கள் வெளியரங்கமாக வழிபாடுகளை நடத்த முடியாத இக்கட்டான் நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டனர். இதனால் இக் குருக்கள் ஒல்லாந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்த இடங்களுக்குப் பகலில் பிச்சைக்காரர், அடிமைகள், மீன் வியாபாரிகள் போல, வேடமிட தெட்டு திரிந்தனர் இரவில் தம் மக்களைச் சந்தித்து, ஆன் மீ கப பணியை ஆற்றினர். ஒவ்வொரு இரவும் வெவ்வேறு இடங்களில் மாறிமாறித் தங்கினர்.

இதேவேளை கண்டி அரசிலோ, இக்குருக்கள் மாறுபட்ட வேறு பல துணபங்களை அனுபவித்தனர். இங்கு இவர்கள் சுதந்திரமாக உலாவினாலும், மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், ஆறுகள், காடுகள் போன்ற இடங்களை, கடும் வெயில் மழையுடே கடக்கவேண்டியிருந்தது. பாம்பு, பூச்சி, பயங்கர மிருகங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் போல, மனம் மாறி, மதம் மாற ஊக்கிகள் உதவிகள் முதலிய எதுவிதத் துணையுமின்றி, யோசவ்வாஸ் முனீந்திரரால் எங்களும் கத்தோலிக்கத்துக்காக மாபெரும் அறுவடையைச் செய்ய முடிந்தது? ஊக்கிகள் உதவிகள் இல்லாத சூழலில், வாதைகளும் உபத்திரவங்களும், கத்தோலிக்கத்துக்கு

உச்சமாக இருந்தவேளை, ஆண்மீக அறுவடையோ அ மோ க மா க
இருந்தது எப்படி?

ஒல்லாந்தர் பகுதியில் கத்தோலிக்கராக மாறிய மக்கள் பட்ட துண்பங்கள் பல. சிறையில் வாடினர். சித்திரவதை, சவுக்கடிக்குள் எானினர். தண்டம் விதிக்கப்பட்டனர். பட்டம் பதவிகள் பறிக்கப் பட்டு பாதைசாரியாக வீடுப்பட்டனர் கடுமூன்றியத்தால் உடல் உளம் சோர்ந்தனர். நாடு கடத்தப்பட்டனர். டோம் பெற்றோ போன்றோர் கொல்லப்பட்டனர்.

^க இதேவேளை கண்ட அரசுப் பகுதிகளில் பெளத்த மதத்தின் ஆதிக்கம், வலுப்பெற்றிருந்தது. இதனால் கிறிஸ்தவம், பெளத்த முன்னிப் பெரியார்களின் கடும் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளவேண்டி பிருந்தது. இத்தகைய பெரும் சூராவளிகளுக்கிடையேதான் இம் மன்னின் மக்கள் கத்தோலிக்கத்தில், அதுவும் தாம் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பின்பற்றிய மதங்களிலிருந்து, வந்து சேர்ந்தனர். பதித மதத்திற்குச் சென்றவர் கூட கத்தோலிக்கராக மாறினர்.

இதற்கான காரணங்கள் எவ்வ?

காரணங்கள் ⁹

முதலாலது சமூக சாரணம். சாதிக்குழுக்களாக மனம் மாறியமை. திருமணம், மரணச்சடங்கு, பூப்பெய்தல் சடங்கு போன்ற சடங்குகளின்போது சொந்த பந்தம் என்று ஒரே சாதியினர் ஒன்று சேருவர். அப்பொழுது அச்சாதியினர் தம் அயலில் பெரும்பான்மையோர் கத்தோலிக்கரெனின், மற்றவர்களையும் கத்தோலிக்க சபையில் சேரும்படி ஊக்குவித்தனர். இவ்வாறாக வன்னிப்பகுதியில் யானை வேட்டையாடுவோர், யாழ்ப்பாணம், மன்னார் குருகுலத்தினர், பரவர், செட்டியார் போன்றவர், தம்மவர்களை கத்தோலிக்கத்துக்குத் திரும்பும்படி ஊக்குவித்தனர்.

^க இரண்டாவது கலாச்சார காரணம். ¹⁰ கத்தோலிக்க திருமறையின் அழகான வழிபாடுகள், ஆராதனைகள், சடங்குகள் ஆகும். கிறிஸ்மஸ், பாஸ்கா போன்ற உயர்விழாக்கள், புனிதர்களின் பெருவிழாக்கள், நவநாட்கள், பாடல்கள், நாடகங்கள், உடக்குபாசுகள், ஊர்வலங்கள் ஆதியன் மக்களைக் கவர்ந்து ஒன்றிணைத்தன. கத்தோலிக்க தாந்தரிக மரபில் இலக்கியம், நாடகம், மருத்துவம், தர்க்கம் போன்றவை சிறப்புற்று வளர்ந்திருந்தன. ஏனைய மதங்களுக்கு ஒரளவுக்கு ஈடுகொடுக்குமளவுக்கு செழிப்புற்றும் விளங்கின.

முன்றாவது அரசியல் காரணம், கத்தோலிக்கம் அரசு பரம்பரைக் குன்றும் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதாகும். சோழர் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும், முகமதியரின் எழுச்சியும் சிங்கள மன்னர்களின் எழுச்சியும் சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவவில்லை. தெற்கில் கோட்டை, தார்மபாலாவின் மதமாற்றம், கண்டியில் டொனா கத்தரினாவின் மனமாற்றம், யாழ்ப்பானாம் சங்கிலி அரசரின் வீழ்ச்சியும் அவன்து அரசுக்கும்பத்தவரின் மதமாற்றமும், வன்னி அரசின் அரசுக்கும்பத்த தினர் சிலரின் மதமாற்றம் என்பவை கத்தோலிக்க மறையின் செல்வாக்குக்கு ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி.

இதேவேளை விஜய நகரப் பேரரசின் மறுமலர்ச்சியில் புத்துயிர் பெற்ற சைவம், வைணவம் போன்ற சமயங்களின் ஆதிக்கம், இங்கு இருந்த கத்தோலிக்க செழுமையால் அதிகம் தாக்கப்படவில்லை. பிரித்தானியர் காலத்தில் சைவம் புத்துயிர் பெற்றபொழுது பெரும்பாலான யாழ்ப்பானத்துப் பக்தர்களும் சித்தர்களும் 19 ம் 20 ம் நூற்றாண்டுகளிலே தோன்றினர்.

நான்காவது ஆண்மீகக் காரணம். 11 கத்தோலிக்க மிசனரிகளின் உண்மையான உறைப்பு. இவர்கள் உண்மையான கிறிஸ்துவின் பக்தர்களாகவும், சித்தர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். இவர்கள் வெறும் வாய்ச்சொல் வீரர்கள் அல்லர். வெற்று வார்த்தையில் கவி புனையும் கவிஞர்களும் அல்லர். உள்ளத்துள் ஊறுவதைச் சொல்லாலும் செயலாலும், உருக்கொடுத்த உண்மையான வீரர்களாகும். குதிரை வண்டிகளில் வலம் வந்து, ஒல்லாந்த இராணுவ அரவணைப்புடன், டச்சுக்மொழியில் பிரசங்கித்துவிட்டு அரண்மனைக்குச் சென்ற, டச்சுப்போதகர்கள் போன்றவருமல்லர்.

கத்தோலிக்க மிசனரிகள் மக்களுடன் மக்களாய், ஏழைகளுடன் குடிசைகளிலே குரக்கன் கூழ் குடித்து. அவர்களின் இன்ப துண்பங்களிலே பங்கேற்றவர்கள்.

“மனையும் பிறவும் துறந்து காடும் மலையும் புக்குக் கோடையில் உடையை துறந்தும் உண்ணாது உழன்றும் பூரிசுவது கூடாது காடும் கீழங்கும் காற்றும் உதிர் சுருகும் வாயுவும் நீரும் வந்தன அங்குதியும் கனமிழும் கல்வியும் கண்படை கொண்டுக் கார்வனும் பாக்ககையைத் தனர்வித்து ஆங்கவர் அம்மை முத்தி அடைவத் தந்காகத் தமிழைத்தாமே சாலவும் ஒறுப்பர்.” 12

என்ற பாடலைப் பாடி உருகியோர், கத்தோலிக்க சூருக்களை நடமாடும் கிறிஸ்தவ முனிவர்களைக் கண்டு அவர்கள்பால் ஈர்க்கப் பட்டனர். மிசனரிகள் செபதபம், விரதத்துவம், ஏழ்மை ஆகிய கிறிஸ்தவ பண்டுகள் நிறைந்த கத்தோலிக்க வாழ்வுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்தார்கள். விசேஷமாக வாந்திபேதி கொலரா போன்ற கொடிய நேரங்கள் மக்களை வாட்டி வதைத் தவேளை, உற்றார், உறவினர், நோயாளர்களை குடிசைகளில் தவிக்கவிட்டு ஒடியவேளை, கத்தோலிக்க மிசனரிமார்கள் நோயாளர்களுக்கு அன்புக்கரம் நீட்டி, தனித்து நின்று, மருந்து, உணவு, உடை கொடுத்துப் பராமரித்தனர்.

கண்டியில் 1698 ம் ஆண்டில் யோசவவாஸ் முனீந்திரரின், இத்தகைய தியாகம் நிறைந்த சேவையைக் கண்டு 2 ம் விமலதார்ம குரியன் கத்தோலிக்க மிசனரிகள்மீது நன்ம திப்புக் கொண்டான். நோயுற்றோரைத் தவிக்கவிட்டோடிய பெளத்தபிக்குகள், நகர் திரும்பியபின் பலகுற்றச்சாட்டுகளை இவர்கள் மேல் சுமத்தினர். பிக்குகளின் முறைப்பாடுகளையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் அரசன் செவியுற்றுக் கிரித்தான். அவர்களின் போக்கை எள்ளி நகையாடி ணான்.¹³

புத்தளத்தில் சின்னம்மை நோய் பரவியவேளை, கத்தோலிக்க மிசனரிகள் கரிசனையுடன் கடமை புரிந்தனர். தொற்றுநோய்த் தடுப்பில் அவர்கள் ஆற்றிய அற்புத செயலைக்கண்டு, முஸ்லிம் மக்கள் மனம் மாறினர்.

மாதாபக்தி, தபம், மந்திரம், வசப்பிரஸ் தம், ஏழ்மை, தூயமை போன்ற அரும்பெரும் குண இயல்புகள், கத்தோலிக்க தாந்தரிகத்துக்கு உரம் ஊட்டின. யோசவவாஸ் முனிவரும், அவரின் சீடர்களும் இத் தாந்தரிக மரபின் ஊக்கிகளான சித்துக்கள் ஊடாக கத்தோலிக்க தாந்தரிகத்தை வளப்படுத்தினர்.

சித்தர்கள் தியானத்தால் மட்டுமல்ல. தபம், மந்திரம், முலிகை கள் போன்றவற்றாலும் சித்துக்கள் செய்கின்றனர். அட்டமாசித்தி கள் பற்றி திருமந்திரமும், வேறு சித்தர் பாடல்களும் சான்று பகர்கின்றன. ஆனால் யோசவவாஸ் முனிவரும் அவரது சீடர்களும், யேசுவின் நாமத்தால், அவரது ஆவியின் வல்லமையால் அற்புதங்களைச் செய்தனர். அவர்கள் தங்களைத் தாக்கவந்த யானைகளையும், பயங்கர மிருகங்களையும் அடிபணியச் செய்தனர்.

யோசவவாஸ் முனிவர் செய்த சில அற்புதச் செயல்களை, இங்கு நினைவு கூருதல் பொருத்தமாகும்.

அற்புத மழை: 14

1696 ம் ஆண்டுக் கடிதம் கூறும் ‘அற்புத மழை’ கண்டியில் திகழ்ந்தது.

கண்டியில் மழையின்றி பெரும் வரட்சி ஏற்பட்டது. வரட்சி யைப் போக்கும்படி கண்டி அரசன் பெள்த்த பீக்குகளிடமும், இந்துக் குருக்களிடமும் கேட்டுக்கொண்டான். அவர்கள் செய்த பிரித் துக்கள், யாகங்கள், மந்திரங்கள் எதுவும் வரட்சியைப் போக்க வில்லை. இதனால் கண்டி அரசன் அரண்மனைக் கிறிஸ்தவ ஏவாளர் ஊடாக, வாஸ் முனிவரை வரட்சியைப் போக்க செயிக்கும் படி விண்ணப்பித்தான்.

யோசவ்வாஸ் முனிவர் மக்கள் கூடும் பகிரங்க இடம் ஒன்றில் சிலுவை ஒன்றை நாட்டி, ஒரு பீடமும் அமைத்தார். அங்கு கூடி நின்ற திரளான ஜனக்கும்பல் முன்பாக, அவர் சிலுவைமுன் முழங்காளிட்டு செயிக்கலானார். சிறிது நேரத்தில் வானத்தில் கார்முகில் கூட்டங்கள் கூடின குளிர் காற்று வீச, பெரும்மழை பெய்யத் தொடங்கியது.

யானை வேட்டை: 15

1700 ம் ஆண்டு பெட்ட்ரோ பெரவோ அடிகள் எழுதிய கடிதம் கூறும் அற்புத யானைவேட்டைச் சம்பாவது:

அலெக்சோ என்ற கிறிஸ்தவ யானைப்பாகன் பிடித்த யானைகள் ஒன்றும் உயிரோடு இருக்கவில்லை. இதனால் அலெக்சோ, வாஸ் முனிவரிடம் சென்று, தன் துண்பநிலையைப் பகர்ந்து, பரிகாரம் வேண்டினான். அவர் அவனை பாவசங்கீர்தனம் செய்து நற்கருணையும் பெறத் தூண்டினார். அவன் அதனால் உள்ளத் துப்பமை பெற்றான்.

மனு உறுதியுடன் “இதோ ஆண்டவருடைய சிலுவை, சத்துருக்களே ஓடிவிடுகள்” என்ற மத்திரத்தை ஒதும்படி ஒருதாளில் எழுதி கொடுத்தார். அவனும் அனர் சொன்னையிட செய்தான். அன்று தொட்டு அவன் சிறந்த யானை வேட்டையாளன் ஆணான். இதையறிந்து, மூன்பு மந்திரவாதிகளிடம் சென்ற யாவகும் வான் முனிவரிடம் வந்ததொடங்கினர்.

இச் சம்பவத்தின் அறுவடையாக வண்ணியில் பல்லாயிரம் மக்கள் கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டு, கிறிஸ்தவர்கள் ஆணார்கள்,

பெற்றோ அடிகள் செய்த புதுமை: 16

மாதோட்டத்திலும் கண்டி போல் ஒரு வரட்சி நிகழ்ச்சிபற்றி 1700 ம் ஆண்டுக் கடிதம் தருசிறது.

பாடுபட்டு உழுது, விதைத்து, பயிர் முளைத்து, வளர்ந்தவேனை வரட்சிவந்தது. பயிர்கள் வாடத்தொடங்கின. மக்கள் மந்திரவாதி களை நாடினர். மந்திரவாதிகள் வரட்சிபோக்க மந்திரம் ஒதினர். பலி கொடுத்தனர். கண்ட பலன் ஒன்றுமில்லை.

இறிஸ்தவர்கள் பேட்டிரோ பெராரோ அடிகளிடம் ஒடிச்சென்று உதவி கோரினர், அவரும் அவர்களின் துண் பதுயரம் போக்க, வரட்சி நீங்க, எல்லாம் வல்ல தேவனிடம் இரந்து வேண்டினார். வரட்சி நீங்கியது. வாடி நின்ற பயிர்கள் பசுமை பெற்றன. பயிரை அழித்த பூசிகளை அழிக்க அடிகளார் பூச்சிமருந்தும் கொடுத்தார். பயிரின் பலன்கள் பலமடங்காகின.

காவல் அரண்:

பயங்கர காட்டுமிருகங்கள் நிறைந்த கானக வாழ்வில் வாஸ் முனிவரும் அவர் சீடரும் அஞ்சாது வாழ, காப்பரணாக செபம் விளங்கியது. உதவியது. முதலைகள் நிறைந்த ஆறுகளில் வாஸ் முனிவர் முன்செல்ல, அவர் சீடர் தொடர்ந்து செல்வர். அவரைக் கண்ட மிருகங்கள் விலகிச் சென்றன. அவரின் பாத ஒசை கேட்ட பாம்புகள் பாதையை மாற்றின. முதலைகள் வேறு திசை நோக்கி விலகிச் சென்றன. இவ்வற்புத நிலை எப்படி வந்தது?

கானகத்திலும், காட்டாறுகளிலும், போகும் பாதைகளிலும் அவரும் அவர் சீடர்களும், இறைதுணை வேண்டி செபித்துக் கொண்டே சென்றனர். அவர் கானகத்தில் இரவில் காவல் காக்கும் போது, கண்விழித்துச் செபித்துக்கொண்டே இருப்பார். பொழுது விடிந்தவுடன் இளைப்புக் களைப்பின்றி, பயணத்தைத் தொடருவார். 17

உணவு கொடுத்தார்:

யோசவ்வாஸ் முனிவரும் அவரின் சீடர்களும் வன்னிக் காடுகள் ஊடே பயணம் செய்தனர். அடர்ந்த காட்டின் நடுவில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இன்னும் இருநாள் பயணம் செய்யவேண்டி யிருந்தது. கையிருப்பிலிருந்த உணவு ஒருவேளைக்கே போதுமானது. வாஸ் அடிகள் அதைச் சமைக்கச் சொன்னார். உணவு முற்றாகத் தீர்ந்துவிட்டது. அடுத்த நாளுக்கு என்ன செய்வது? சீடர் கள் செய்வதறியாது இகைத்து நின்றனர். அன்று இரவு காவல்காத்த

வாஸ் முனிவர் நெடுப்புக்கருகிலிருந்து திருச்சபைப் புத்தமாலையைச் செபித்துக் கொண்டிருந்தார். ஓர் அந்றிய மனிதன் அவ்விடம் வந்து, அவரை அனுபி அடுத்தநாளைய உணவு நிலையைப் பரிவுடன் விசாரித்தான். முனிவர் உண்மை நிலையை அவனுக்கு உணர்த்தினார். அவன் அவர்களுக்குப் போதுமான உணவைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான். 18

ஆழமான ஆற்றைக் கடத்தல்: புத்தமாலை விடுதிப் பேதுரு ஒயாவை, மாயவன் ஆறு என்றும் அழைப்பார். இவ்வாறானது, இருந்தாற்போல் வற்றிப்போகும். திட்டரெனப் பெருக்கெடுத்து கரைப்புரண்டு ஒடும். இதனால் இவ்வாற்றுக்குப் பல உயிர்கள் பலியாகின.

ஒருமுறை வாஸ் முனிவரும் அவரின் சிடர்களும், மாயவன் ஆற்றைக் கடக்க வந்தனர். அப்பொழுது ஆற்றைக் கடக்க, பெரும்கூட்டம் காத்து நின்றது. அக் கூட்டத்தில் பலர் பிற மதத்தினர். ஆறு பெருக்கெடுத்து ஒடிக்கொண்டிருந்தது. காலத்தை வீணாக்க விரும்பாத வாஸ் முனிவர், ஒரு தடியை எடுத்து ஊன்றிக்கொண்டே யேசுநாமத்தை உச்சரித்த வண்ணம் ஆற்றில் நடந்தார். என்ன அதிகம்? ஆற்றில் நீரின் அளவு, அவரின் முழுங்காலுக்கு மேல் போகவில்லை. அவர் ஆற்றின் நடுவே நின்று யேசுநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏனையோரும் ஆற்றைக் கடக்க உதவினார். 19

ஆவிகளை ஓட்டுதல்:

யோசவாஸ் முனிவரும் அவர் சிடர்களும் அசத்த ஆவிகளை ஓட்டிய சம்பவங்கள் பல உள்ளன.

1698 ம் ஆண்டுக் கடிதத்தில் இருக்கும் சம்பவங்களில் இரண்டை இங்கு பார்ப்போம்.

பேய் பிடித்திருந்த ஒரு பெண்ணை, மக்கள் அவரிடம் கொண்டு வந்தனர். அவர் புனித மாற்கு நற்செய்தியிலிருந்து ஒரு பகுதியை வாசித்து, அப்பெண்ணை ஆசீர்வதித்தார். அப்பெண்ணைப் பீடித்திருந்த அசத்த ஆவி அவளை விட்டு ஒடியது.

அடுத்த சம்பவம் மன்னாரில் நிகழ்ந்தது. யோசவாஸ் அடிகளார் திருப்பவி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, திருப்பலிக்கு வந்திருந்த வேலைக்காரர் பெண்ணொருத்திக்கு பேய் கலை கொண்டு ஆடி, அவளை நினைவிழுக்கச் செய்தது. அவள் தடால் என நிலத்தில் விழுந்தாள். திருப்பவி முடிந்தபின் அவர், அவளைத்

தம்மிடம் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டார். அவரிடம் அவர்களுக் கொண்டு சென்றதும், அவர் புனிதமாற்குவின் நற்செய்தியீசிருந்து ஒரு பகுதியை வாசித்து, ஆசிந்த தெளித்து. அவர்கள் ஆசிர்வதித்தார். அவர்களேப் பிடித்திருந்த அசத்த ஆஸி அகன்றுபோக அவள் குணமாளாள். 20

மஸழியில் நன்னயாத புதுமை:

புத்தளம் தொடக்கம் நீர்கொழும்பு வரை, வாஸ் முனிவர் தம் சீடர்களுடன் புனித பயணம் செய்தார். நான்கு நாட்கள், மழை விடாது பெற்று கொண்டிருந்தது. புனித பயணத்தை அவர்கள் மழைக்கூடாக மேற்கொண்டபோது. அவர்கள் சென்ற பாதை மாத்திரம் நன்னயாது காணப்பட்டது. அவர்களின் இரு மருங்கிலும் மஸழிந்த வெள்ளமாக ஓடியது. அவர்களுடன் பயணம் செய்த பிற மதத்தினர் இப்புதுமையைக் கண்டு மனம் மாறினர். 21

மிசனரிகளும் வைத்தியழும்:

இறைமகன் கிறிஸ்துவின் இறையரசைப் பரப்ப இம்மன்னின் பல பகுதிகளுக்கும் மிசனரிகள், காடு, கரம்பை, ஆறு, மலைகள் கடந்து சென்றனர். போகும் இடங்களில் தாம் பெற்ற பட்டறி வாஸ், மக்கள் நோய் தீர்க்கும் வைத்திய முறைகளையும் கற்றுக் கொண்டனர். ஓரிடத்தில் கண்டறிந்த மூலிகைகள், மரக்கறி வகைகள், கனிவகைகள் போன்ற பசுமைகளையும், ஏனைய இடங்களுக்கெல்லாம் கொண்டு சென்றனர். தாம் சென்ற இடங்களில் அவர்களைப் பயிற்சிட்டு வளர்த்தனர்.

எம் மண்ணில் முன்பிருக்காத தக்காளி, மிளகாய், அலெக்காடோ போன்றவற்றையும், பல மருத்துவ பயன்மிக்க மூலிகைகள், அவை பற்றிய விளக்க விபரங்கள் அடங்கிய வைத்திய ஏடுகளையும் மிசனரிமார் இங்கு கொண்டுவந்தனர். ஏழை மக்களின் வாழ்வை வளம்படுத்த தம்மாலான சேவையையும் நல்கினர். உடல், உள், ஆன்மீகை குணமாக்கல்கள் ஒன்றுசேர இறை மகிழக்காத் தம்மை அர்ப்பனித்து. மிசனரிகள் அன்றும் இன்றும் சேவையாற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

அன்மையில் செஞ்சீனாவில் சிறைவாசம் அனுபவித்து, மரித்தனைக் குருவாளவர் சிறந்த மூலிகை வைத்தியர். இவரின் உடல் வைக்கப்பட்ட கல்லறையில் முளைக்கும் புல்பூண்டுகள் தோலைக் குணமாக்கும் கூட்டு பெற்றவை. ஆங்குள்ள மக்கள் இப்புல்பூண்டுகளை கசாயமாக்கிக் குடித்தனர். 22 தீராத கும்நோய்கள் கூட இக்கசாயத்தைப் பருகியதால் புதுமையாக குணமடைந்ததாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட செய்திகள் கருவின்றன.

20 ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் பிறமதத்தினரை வென்றெடுக்க மிசனரிகள் மாதோட்டத்தில் மூலிகை அறிவைப் பயணபடுத்தினர். அங்குள்ள மக்களின் உடல் நோயைக் குணமாக்கி, அவர்களின் உள்ளத்தை வென்றனர்.

கண்டி அரசன், அன்ரோனியா டாரவேராவையும் கிறிசோஸ் ரொம் பெர்னாண்டோ அடிகளாரையும் வரவேற்றவேளை, பெர்னாண்டோ அடிகளாரின் சிறந்த வைத்திய அறிவை அறிந்து கொண்டான். அதனால் அவரைத் தனது அரண்மனை வைத்தியனாக்கி, சகல வசதிகளும் செய்து கொடுத்தான். ஆயின் அவரை வெளியே மிசனரிவேலைகள் செய்ய அனுமதியளிக்கவில்லை. அதனால் அவரது ஆங்மீக வேலை, அரண்மனைக்குள் முடங்கிக் கிடந்தது.

கோவைக்குருக்கள் சுதேச வைத்தியத்தில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். போர்த்துக்கேயர், அராபியா, தென் அமெரிக்கா, தென்கிழக்காசிய தீவு போன்ற இடங்களிலிருந்து இந்தியாவுக்கு அறிமுகஞ்ச செய்த மூலிகைகளில் இவர்கள் ஈடுபாடுடையவர்களாக இருந்தனர். கோவைக் குருக்கள் தம் வைத்திய வளத்தினை மக்களுக்குப் பயன்படுத்த, கோவா போன்ற பட்டணங்களில் மருத்துவ மனைகளை நிறுவினர். இத்துடன் நிறுத்திவிடாது, சுதேசிகள் மத்தியில் (கிராமங்கள், நகரங்கள் தோறும்) சுதேச வைத்திய மாண்பினை ஊட்டி ஊக்குவித்தனர்.

இவ் அளப்பரிய செயலால் சுதேச கத்தோலிக்க மக்களிடையே, சுதேச வைத்திய அறிவு கலவரத் தொடங்கியது. அதிலிருந்து சுதேச வைத்தியர் பலர் சுடர்விடத் தொடங்கினர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில், கத்தோலிக்கர் மூடுவாழ்க்கை வாழ்ந்த வேளையில், உள்ளாக ஊடுருவி, தெல்லிப்பளை, பச்சிலைப்பள்ளி, கரவெட்டி, அச்சுவேலி, இளவாணல், பண்டத்தரப்பு, சில்லாலை ஒட்டகப்புலம் போன்ற கிராமங்களில் சுதேச வைத்தியர்கள் தம் சேவையை மக்களுக்கு அளித்தனர்.

இவர்களின் வைத்திய வழிமுறைகளுக்கான ஏடுகளில் வீரமாழனிவரின் நாசகாண்டம் இடம் பெற்றது. சுதேச வைத்திய ஏடுகள் பல, இன்னும் கத்தோலிக்க பரம்பரைக்குள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிவந்த சிற்சில ஏடுகளிலிருந்து மேற்கூறப்பட்ட உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன.

கத்தோக்க மக்களிடையே, கத்தோலிக்க மாந்திரிக் மரபு ஒன்று, வேர்விட்டு வளர்ந்திருக்கிறது. இம் மரபுக்கு சுதேச வைத்தியச் சுவற்றும் உள்ளோட்டமாக உதவி வந்தது. இம் மரபு கிளாலி, நாவாந்துறை, கொழும்புத்துறை, பாசையூர், கரையூர், மாதோட்டம், போன்ற இடங்களில் காணப்பட்டது. 23

சாங்கோபாங்க சுவாமிகள்

இந்தியாவில் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த கான்ஸ்டன்டன் பெஸ்கி என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட, வீரமாழி வர் என்ற தமிழ்ப் பெயர் பூண்டவர். செய்த அளப்பரிய சேவைபோல், இம் மன்னில் யாக்கோமே கொன்சாலஸ் எனப்படும் சாங்கோபாங்க சுவாமிகளும் சேவையாற்றினார்.

1705 நவம்பர் 22, கடிதம் தரும் செய்தியின்படி, இலங்கை மன்னில் பணிபுரிய பலர் விண்ணப்பித்தனர். அவர்களில் நால்வர் மட்டும் தெரிவாகினர். அவர்களுள் ஒருவர் கொன்சலாஸ் சுவாமிகள்.²⁴ இவர்கள் நால்வரும் கோவாவில் இருந்து மே மாதம் 9 ந் திகதி வள்ளம் ஓன்றில் புறப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டில் இரண்டு மாதங்கள் தங்கியிருந்து தமிழ் கற்றனர். அங்கிருந்து யூலை 14 ல் புறப்பட்டு, எட்டு நாட்களில் கண்ணி யாகு மரி வந்துசேர்ந்தனர். நான்கு நாட்களில் தூத்துக்குடிக்கு வந்தனர் அங்கு இருபத்தாறு நாட்கள் தங்கினர். அங்கிருந்து ஆவணி 26 ல் புறப்பட்டு நான்கு நாட்களில் தலைமன்னார் வந்து சேர்ந்தனர்.

ஒல்லாந்தரின் அடக்கு முறைகளும் அழுத்தங்களும் நிறைந்த காலகட்டத்தில் வந்த இவர்கள், இருப்ப பறவைகளாக தம் பயணத்தைத் தொடர வேண்டியதாயிற்று. இரவோடு இரவாக, இரகசியமாக, மாதோட்டத்தில் இருந்து வள்ளத்தில் மன்னார் வந்தனர். ஒல்லாந்தரின் கெடு பிடி கள் நிறைந்த வேளையில், மக்கள் துணி வுடன் ஒல்லாந்தருக்கு அஞ்சாது குருக்களை முழந்தாட்படியிட்டு வரவேற்றனர். இறை பணிக்காக இங்கு வந்த இவர்கள், யோசவாஸ் முனிவரைச் சந்திக்க வண்ணிக்குச் சென்றனர். இவர்களின் வருகையோடு இலங்கையில் இறைபணி செய்யும் குருக்கள் தொகை ஒன்பதாயிற்று.

பண்ப்பாதையில் ஏற்பட்ட தடைகளை வெற்றி கொள்ள இவர்கள் இறையருளில் இறுக்கமாக நின்றனர். அத்துடன் கிறிஸ்து நாதர் அனுசாரம் என்ற தியான நூலின் 3 ம் காண்டத்தில்,

இதயத்து ஆசைகளை ஆராய்ந்து மட்டுப்படுத்தல். (11 ம் அதி.)

பொறுமை காப்பதும் உடல் ஆசைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதும். (12 ம் அதி.)

ஒரு பொருளை விரும்பும் நிலையில் எவ்விதம் ஒழுக வேண்டும்? அதை எவ்விதம் கேட்க வேண்டும்? (15 ம் அதி.)

எல்லாக் கவலைகளையும் இன்றை வில் வைக்க வேண்டும்.
(17 ம் அதி)

என்ற அதிகாரங்களை (11, 12, 15, 17.) வாசித்து அவ்வாசகங்களை தம் பெரும் காப்புக் கவசமாகக் கையாண்டனர். 25

முன்று முனைப்புகள்:

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில், திருச்சபை வரலாற்றின் 2 ம் கட்டம் மூன்று முனைப்புகளைத் திருச்சபையின் வாழ்வில் வளர்த்தது. முதலாவது கத்தோலிக்க இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி. இரண்டாவது யோசவவாஸ் முனிவர் கத்தோலிக்க மக்களிடையே இழையோட்ச செய்த கத்தோலிக்க தாந்தரிக மரபும் சித்திகளும் பரவலாகக்கப்பட்டமை. இதனால் மக்கள் குருக்களைக் கிறிஸ்தவ சித்தர்களாக, முனிவர்களாக தம் மனங்களில் வைத்துப் பூசித்தனர்; பணிவிடை செய்தனர்; பராமரித்தனர். மன்னும் அவர்களை சித்தர்களாக, முனிவர்களாகவே நோக்கினான்.

முன்றாவது ஒல் லாந்தரின் கெடுபிடி போக்கின் வேகரம் குறையத் தொடங்கியமை. இதற்குக் காரணம் கத்தோலிக்க மக்களின் தாந்தரிக நெறிப்படுத்தலால் மூன்னெடுக்கப்பட்ட சாத்வீகப் போராட்டங்களாகும். 1713 தொடக்கம் 1744 வரை, வரையப்பட்ட கடிதங்கள் இதற்குச் சான்றாகும். அத்துடன் ஒல்லாந்தில் இருந்த பெரும் புள்ளிகள் ஒன்றுபட்டு இருக்காது, தங்களுக்குள் கத்தோலிக்கத்தின் மட்டில் இருந்த கடும்போக்கினை விரும்பாததும், கத்தோலிக்கத்துக் கெதிரான கடும்போக்கு தங்கள் வியாபாரத்தைப் பாதிக்கக்கூடும் என்ற அச்சு உணர்வுமே இதற்குக் காரணங்களாக மென்பதும் அவர்களது கூட்ட அறிக்கைமூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆட்சியாளர் மக்கள்மீது மிதவாதமும், கோவைக் குருக்கள்மீது தீவிர போக்கும் கொண்ட இரட்டை வேடக் கொள்கையைக் கைக் கொண்டனர். இதேவேளை கண்டி அரசனின் ஆதரவு மிசனரிகளுக்கு இருந்தது. இதனால் மிசனரிகளின் ஆண்மீகத் தாகம் அதிகரித்தது. கத்தோலிக்க விசவாசம் சுடர்விடத் தொடங்கியது.

இதனால் இக்காலம் கத்தோலிக்கத்தின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் கத்தோலிக்கத்தின் மலர்ச்சி கண்டு மலைத்தனர். போதகர்களும் அவர்களின் அடிவருடி களும் இவ்வெழுச்சி கண்டு, வேகரம் கொண்டு கொதித்தனர். கத்தோலிக்க குருக்களுக்கும் இல்லத் தலைவர்களுக்கும் எதிராக, கடும் சட்டங்கள் போடப்படவேண்டுமென்று கோரினர். 26

கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய மரபு:

இலக்கியங்கள், நாகரிகங்களின் பொற்காலத்திலா! அல்லது அதன் சிதைவுகளிலா எழுந்தன என்பது, வரலாற்று ஆசிரியர்களின் சர்ச்சைக்குரிய கேள்வியாக மாறி வருகிறது. 27 இருந்தும் கத்தோலிக்க தமிழ் சிங்கள இலக்கியம், யோசவாஸ் முனிவரின் உள்ளார்ந்த ஊக்குவித்தலுடன் யாக்கோமே கொன்சாலஸ் சுவாமி கள் காலத்திலே மலர்ந்தது என்னாம். அவர் படைப்புகள் 18 ம் நூற்றாண்டில் இத்தினின் கத்தோலிக்கத்தின் சிலுவைப் பாதையின் எழுத்து வடிவங்களாக, சிலுவைச் சாவின் பாடுகளின் விழுமியங்களாகவே காட்சியளித்தன. 28

அவர் படைத்த சுவிசேச விரித்துரைகள், பசாம், சுகிர்தக்குறள் விபரம் பற்றியெல்லாம் பல வித்தகர்கள் விரிவாக எழுதியும் உரைத் தும் உள்ளனர். யேசுசபை S. G. பெரேரா அடிகள், நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், ஆயர் எட்மண்ட் பீரீஸ் ஆண்டகை, அன்மையில் பிலேந்திரன் அடிகள் தம் கலை ஆய்வுக்காக யக்கோமே கொன்சலாசின் பசாம் பற்றியும் எழுதியுள்ளனர். கொன்சலாஸ் சுவாமியின் படைப்புகளும் அவைபற்றி எழுதப்பட்ட எழுத்துகளும் ஊன்றி ஆய்வு செய்யுமிடத்து, கத்தோலிக்க தாந்திரிக மரபு, புத்துணர்வு பெற இடமுண்டு.

இதுவரையும் விமர்சனங்களின் ஆய்வுக்குள் அகப்படாத கொன்சலாஸ் அடிகளின் பழைய புதிய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரத்தின் ஆய்வை இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவாம்,

பழைய புதிய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரம் 29 (தேவ அருள் வேத புராணம்)

கொன்சலாஸ் அடிகளாரின் பழைய புதிய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு 1914 ம் ஆண்டு சென்னையில் தென் நூர் ஆ. குசை அண்ணாத்துரை அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்தது. ‘சங். இராஜூரிஷி சாங்கோபாங்கநாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த’ என்று மாத்திரம் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நால் இரண்டு காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது,
(1) புராந்திம காண்டம் (2) பச்சிம காண்டம்.

புராந்திம காண்டம் ஏழு யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. அனாதியகம்
2. ஆதாயின் யுகம்
3. நோவேயின் யுகம்
4. ஆபிரகாமின் யுகம்
5. மோயீசனின் யுகம்
6. சலமோனின் யுகம்
7. திவ்ய சிருஷ்டிகளின் யுகம்

சருவேஸ்வராய நம என்று ஆரம்ப மந்திரத்தைக் கொண்டு இந்நால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதியந்தமற்ற கடவுளின் தற்ச பாவ மகிமை அறிவித்தலுடன் தொடங்கி, 4 சங்கைகளில் ஒரே கடவுள் உள்ளார் என்று நிருபிக்கிறது. 2 ம் அதிகாரம் அவரின் ஆறு இலட்சணங்களை சோலாகங்களாக முன்வைத்து விளக்குகிறது.

சுயம்பு	—	அனாதி	—	அசரீரி
சமஸ்த	—	சுருப	—	லவித்தா
சக்திரா	—	சர்வ	—	வியாபித்தா
மூலஞ்	—	சர்வ	—	நிமித்தா நம.

அத்தியாய முடிவில் அது ஸ்தோத்திர செபமாக்கப்படுகிறது.
அச்செபம்:-

சுயம் சுபாவா..... நமோ அநாதி யனந்தா..... நமோ அசரீரி ரூபா..... நமோ சமஸ்த சுப சவுந்தரா..... நமோ சர்வவியாபேஸ்வரா ... நமோ சர்வ மூல முதலானே..... நமோ நம.

அநாதியும் - ஆதாமின் யுகம். 3 ம் அதிகாரம் - “அருபிகளின் சிருஷ்டப்பு காண்பிக்கப்படும்” என்று ஆரம்பிக்கிறது.

“இது காரும் புவன விலாசமும் நிமித்திகரிக்கப்பட்ட ஜெனனப் பிரகாரங்களும் சொல்லப்படும் என்று மாத்திரம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அச்ச யந்திரப் புரட்சி யாழ்ப்பாணத்துக்கு எட்டாத காலகட்டம்; போர்த்துக்கேய காலப் பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்பட்ட நிலை; ஒல்லாந்த போதகர் (பிரடிக்கன்ஸ்) சிறுதொகையினர் போதித்த வேளை; இவர்களின் கீழ் கடமையாற்றிய பறங்கித் தமிழ் பேசும் சுதேச ஆசிரியர்கள் பதித கொள்கை விளக்கங்கள் செய்த நேரம்; கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு பிரசார பதிதநூல்கள் மாத்திரமே பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டு வந்த சூழ்நிலையில், பண்பலமற்ற கோவைக் குருக்கள் தாம் பரிணமித்த சமஸ்கிருத புராணப் பின்னணியில், சமஸ்கிருதம் கலந்த பிரவாக நடைத் தமிழில், அதுவும் மராத்திய ஆந்திரா மாநிலங்களில், ஆலயங்களில் ஆடிவந்த உயர்தர பொம்ம ஸ்தாப்த கலையைக் கையாண்டு யேசுவின் பாடுகளை மக்கள் மனதில் நிலைநிறுத்த, தியானிக்க பசாமாகவும், வியாகுலப் பிரசங்கங்களாக வும் 30 எழுதினார்கள்.

கோவைக் குருக்களின் எழுத்தால், கலைநெறிப்படுத்தலால் கண்டு, கேட்டு, உணர்ந்து, உருகி, கிறிஸ்துவின் வரலாற்று வடிவங்களை காட்சியாக, இசையாக உற்று உணர்ந்த மக்கள் மனதில், அவை ஆழப்பதிந்து, அவர்களின் இதயத்தை இறைவனைத் தேடித் துடிக்கச் செய்தன; சிந்தனையும் செயலும் பக்திக் கடலில் மூழ்கிப் பரவசமாகி ஆன்மீகத்தாகங் கொண்டு ஆண்டவனை நாடச் செய்தன. மக்கள் மனம் மாறச் செய்தன. இவை ஏற்படுத்திய மனமாற்றம் பற்றி 1771 ம் ஆண்டு அறிக்கையில் அறியக் கூடக் கிறது.³¹

கொன்சலாஸ் சுவாமிகள் எழுதிய மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு காண்டங்கள் விசுவாச அறிவிலும், கலை வடிவிலும் இன்னும் ஒருபடி உயர்ந்து செல்கிறது. குத்தோலிக்க தாந்தரிகம், இந்திய சீன தாந்தரிகம் போன்று எல்லா மனிதப் படைப்புக்களையும், வாழ்நிலை களையும் ஊடுருவிச் சென்று அவற்றை உயர்த்தும் புனிக்காரமாகத் தீகழ்கிறது. ஐரோப்பாவில் கோப்புஸ் கிறிஸ்து திருவிழாக்களில் முழு வேதாகமமும், நாடகமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டதே கிறிஸ்தவக் கலை வளர்ச்சியின் மத்திய காலச்சாதனையாகும். இதனை அடியொட்டி சேக்ஸ்பீயர், மார்லோ போன்றோரின் நாடக வடிவங்கள் மறு மலர்ச்சி யுகத்திலெழுந்தன. (Mystery Morality Plays) மறை இரகசிய நாடகங்கள், மறைநெறி நாடகங்கள் (பெரு மேடைகள் மூலம்) ஐரோப்பா முழுவதும் பிரபல்யமாயின.

இதேபானியில் யாக்கோமே கொன்சாலஸ் சுவாமிகள் இந்நாலை பொம்மை பாக்கஞ்சு ஏற்றவாறு எழுதினார். 1771 இன் அறிக்கையின் படி, முதியோரில் மனம்மாற்றம் பெறுவோரின் தொகை அதிகரித்ததாக அறிய முடிகிறது. இந்த அதிகரிப்புக்கு உரமாகவும் ஊக்கிகளாகவும் இருந்தவை, மிசனரிகளின் தியாகம் நிறைந்த ஆன்மீகப் பணியும், அவர்கள் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் எழுத்தாலும் கலைவடிவ ஊடகங்களாலும் செய்த சேவையுமாகும்.

கொன்சலாஸ் சுவாமிகளால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், மக்கள் மனதில் பதியும்படியாக எம்மறையின் உண்மைகளை தர்க்க சாஸ்திரமுறைமைகளின்படி, தெளிவும் கவர்ச்சிகரமான மொழிநடையும் கொண்டனவாக அமைந்தன. அவரின் நூல்களைப் படித்தவர், தம் பாதையைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கத் தவறமாட்டார். அதனால் அவர்தம் வாழ்வில் பயன்பெறாது போகவில்லை. கொன்சலாஸ் சுவாமிகளின் எழுத்துக்கள், பல பக்தர்களையும் சீர்திருத்த புரட்டஸ்தாந்தசபையினரையும் தம் தப்பறைகளை உணரச் செய்ததுடன் தாமாகவே குருக்களை அணுகி ஞானதீட்சை பெறச் செய்தன.

கொன்சலாஸ் சுவாமிகளின் பண்மொழி ஆற்றலைக் கண்ட இந்நாட்டு மொழிவெல்லூநர்கள், மனந்திறந்து பாராட்டினர். இம் மண்ணூக்கே உரித்தில்லாத ஒரு அயல்நாட்டவருக்கு எப்படி இத்தகைய ஆற்றல் வந்தது என ஆச்சரியப்பட்டனர், அவரைக் காணவும், அவருடன் உரையாடவும் ஆசித்தனர். சுவாமிகளின் மொழி ஆளுமையையும், இன்னிசை இராகங்களையும் கேட்க வந்தவர்கள் “சால மோன் ஞானத்தை உற்று உணரவந்த சீபாவின் அரசிபோன்று”, முழுத்திருப்பியுடன் மௌனமாக, மானசிகமாக வாழ்த்துக் கூறி “அவர்கள் உமது ஞானத்தைப்பற்றிப் பாதிகூடச் சொல்லவில்லை” என்று கூறிக்கொண்டு வீடு சென்றனர். 32

சுவாமிகளின் தர்க்க வாதத்திறனையும், திருவிவிலியத்தில் அவரது நூண்ணறிவையும் ஞானத்தையுமெடுத்துக்காட்ட, நல் ஹர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய “சாங்கோபாங்க சுவாமிகள்” என்ற நாவிலிருந்து ஒரு பகுதியை அவரது நடையிலேயே தருகிறோம்.

இராச சமுகத்திற் தர்க்கம்:

அங்குறாங்கட்டை அரண்மனையில் கத்தோலிக்கருக்கும் பதித்ருக்குமிடையே அடிக்கடி சமய தர்க்கம் நடந்து வந்தது. 1714 ம் ஆண்டின் எழுந்தேற்றத் திருநாள் அட்டகத்துள் ஒருநாள், அரசர், சுவாமிகள் இருந்த கோவிலுக்கு அரண்மனையார் இருவரை அனுப்பி, அவர் பிராஞ்சிய பதிதனோடு தர்க்கமாட விரும்பினால் வரலாம் என அறிவித்தார்,

சுவாமிகள் விவிலியம் எனும் வேதாகம நூலையும் வேறுசில புத்தகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றார். சுவாமிகளை அரசர் தமது அருகில் இருக்கப்பண்ணி பதிதன் தனது தடைகளை சொல்லக் கட்டளையிட்டார்.

சுவாமிகள் பதிதன் வாயை அடைத்தது;

அப்போது பதிதன் தனது பிராஞ்சுப்பாணி விவிலியத்தைத் திறந்து, புறப்பட்டாகமத்தின் இருபதாம் அதிகாரத்தில் பத்துக்கற்பனையிருக்கிற இடத்தை வாசித்து சிங்களப்படுத்திக்கொண்டு, பின்வரும் வசனங்களை எடுத்தான்,

“எகிப்து தேசத்திலிருந்து உன்னை அழைத்துக்கொண்டு வந்த உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே; எனக்கு முன்பாக நீ அன்னிய தேவர்களை வைத்திருக்க வேண்டாம். உனக்கு எந்த உருவத்தையாவது, மேலே வானத்திலும் கீழே பூமியிலும் பூமியின் கீழ் தண்ணீரிலும் உள்ள யாதினும் சாயலையாவது உண்டாக்கிக் கொள்ள

வேண்டாம். அவைகளை ஆராதிக்கவும் வேண்டாம். அவைகளுக்கு ஊழியர்கள் செய்யவும் வேண்டாம் என்று வாசித்தான்.

சுவாமிகள் பதிதனை நோக்கி, “‘மேலே வானத்திலும் கீழே பூமியிலும் பூமியின் கீழ் தண்ணீரிலும் என்ற வாக்கியங்களின் பொருள்என்ன? சர்வேசரன் அவ்வார்த்தைகளால் விளக்கியிருப்பதென்ன? என்று கேட்க, அவன்; அந்த வாக்கியங்கள் உரோமானு கத்தோலிக்கர் வணங்கும் எல்லாச் சுருபங்களையும் விலக்குகின்றன என்று பதில்சொன்னான். அதற்கு சுவாமிகள் அவன் சொல்லிய கருத்து பிழை என்று கூறி, அந்த வேத வாக்கியங்களால் விலக்கப்பட்டது. சத்தியவேதச் சுருபங்களால் என்று காண்பிப்பதற்குச் சருவேசரன் தாமே மோசேசின் வாயால் அவ் வாக்கியங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற வெளிப்படையை உபாகமத்தின் நாலாம் அதிகாரத்தில் 15 ம் வசனங்களை வாசித்து இவ்விதம் மொழிபெயர்த்தான். அவன் அந்த வசனங்களை வாசித்து இவ்விதம் மொழிபெயர்த்தான்.

“‘கர்த்தராகிய தேவன் உன்னோடு ஒரேப்பிலே அகினியின் நடுவிலே பேசிய அன்று, நீ ஒரு உருவத்தையும் கண்டதில்லை. கண்டிருந்தால், ஓர்வேளை நீ ஏமாந்துபோய், உனக்கு ஒரு உருவத்தை, அல்லது ஆண் பெண் சாயலையோ பூமியில் உள்ள மிருகங்களின் அல்லது வானத்தின் கீழ்ப் பறக்கிற பட்சிகளின் அல்லது நிலத்தின் மேல் நடமாடுகிற ஊரும் செந்துகளின் சாயலையோ உண்டாக்கி யிருப்பாய். வானத்தை நோக்கி உன் கண்களை ஏற்றுத்து குரியனையும் சந்திரனையும் ஆகாசத்தின் சகல நடசத்திரங்களையும் கண்டு ஏமாந்துபோய், கர்த்தராகிய உன் தேவன் சிருட்டித்த அந்தப் பொருட்களை ஆராதித்து அவைகளுக்கு ஊழியம் பண்ணத்துண்டப்படுவாய்’’ என்று வாசித்தான்.

சுவாமிகள் சொல்லுவார்; “‘சருவேசவரன் ஆராதிக்க வேண்டாமென்று கற்பித்தவைகளை இதோ கண்டோம். பூமியின் மிருகங்களையும் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்தின் பறவைகளையும் வானத்தின் வெள்ளிகளையும் ஆராதிக்கப்படாது, அவைகளையும் அவைகளைப்போன்ற வேறு படைப்புக்களையும் வணங்கும் படியாக உருவங்களைச் செய்யப்படாது. ஏனெனில், அவைகள் மனுஷனுடைய ஊழியத்துக்காகப் படைக்கப்பட்டவைகளேயன்றி, மனுஷன் அவைகளை வழிபட்டு ஆராதிப்பதற்காக உண்டாக்கப்பட்டன வல்ல. சருவேசரனையும் அவருடைய அர்ச்சியசிஷ்டர்களையும் குறிக்கிற உருவங்களோ அந்த வாக்கியத்தினாலாவது வெற்றந்த வாக்கியத்தினாலாவது விலக்கப்பட்டில்லை’’ என்றார்.

பதிதன் அதற்குச் சொல்லுவான்; சருவேசரன் சுத்த அருபியாகிருப்பதனால் அவருக்குச் சரீரமும் உருவமும் இல்லை. அவரை

உருவமாய்க் காண்பிப்பது எப்படி? அவருக்கு உருவஞ் செய்வது பாப்பியருடைய ஒரு வைப்புக்கட்டு. அவர் இப்படி உருவம் வைக்கக் கட்டளையிடவுமில்லை. அவைகளைப்பற்றி யாதொரு வாக்குப் பண்ணவுமில்லை. செய்ய முடியாத காரியங்களை அவர் கட்டளை பண்ணுவாரா? என்றான். சுவாமிகள் மாறுத்தாரமாக “சருவேசர னுக்குச் சரீரமும் உருவழுமில்லாதபடியால் அவருக்கு ஒரு சாயலை உண்டாக்கக்கூடாது என்பது மெய்தான். ஆயினும் அவருடைய இலட்சணங்களைக் குறிப்பதற்கு நாம் மனுஷ அறிவுக்கு ஏற்ற அடையாளங்களை வழங்கலாம். இவ்விதமான குறிப்புகள் அவருடைய உண்மையான சாயல் அல்லாவிட்டாலும், அவைகளை ஒப்பனைகள் என்று சொல்லலாம். அவைகள் உரோமானு திருச்சபை எடுத்துக் காட்டியவை அல்ல. சருவேசரன் தாமே ஏற்படுத்தியவை என்று வேதாகமத்திற் காண்கிறோம்.

தானியேல் ஆகமத்தின் ஏழாம் அதிகாரம் ஒன்பதாம் வசனத்தை எடுத்துப் பார். அதில் தானியேல் தீர்க்கதறி சி பரிசுத்த பரம திரித்துவத்தின் முதலாம் ஆளாகிய பிதாவாகிய சருவேசரனை மூடுபனிபோல வெண்மையான உடை தரித்த ஒரு ஆசாரத்துக்குரிய வயோதிபராகக் கண்டார் என்று எழுதியிருக்கிறது.

“புறச்சாதிகளின் அப்போஸ்தலராகிய பாவுலு ஆனவர் கொலோ சியருக்குத் தாம் எழுதிய நிருபத்தின் முதலாம் அதிகாரம் பதினைந் தாம் வசனத்திலே, தேவ வார்த்தை எனும் இரண்டாமாளாகிய சருவேசரனை “காணப்படாத சருவேசரனின் சருபம்” என்கிறார். இந்தத் தேவ வார்த்தையானவர் மனுஷருபமாய் அவதரித்தபடி யால் அவருக்கு ஒரு சரீரமும் உருவழும் உண்டென்பதில் எவ்வித தர்க்கத்துக்கும் இடமில்லை. ஆகையால், அவருடைய உருவத்தை வெட்ட அல்லது படத்திலே எழுதக்கூடும் என்பதை மறுக்கலாமா? அர்ச்சியசிஞ்ட திரித்துவத்தின் முன்றாம் ஆளான இஸ்பிரித்து சாந்துவும் கிறிஸ்துநாதர் யோர்தான் நதியில் ஸ்நாபிக்கப்பட்ட வேளையிலே ஒரு புறாவின் வடிவமாய் அவர்மேல் எழுந்தகுளி வந் தார் என்று சவிசேஷகர் மாற்கு முதலாம் அதிகாரத்திலும் யுவானி யார் முதலாம் அதிகாரத்தின் முப்பத்திரண்டாம் வசனத்திலும் சாட்சியிடுகிறார்.” என்றார்.

பதிதன் விடை சொல்ல மாட்டாமல் விழிக்கவே, பக்கத்தில் நின்றவர்களெல்லோரும் அவனை நையாண்டி பண்ணிப் பேசத் தலைப்பட்டார்கள். அரசரும் அவனைத் தான் படித்த புத்தகங்களின் கருத்தை அறியமாட்டாத புத்தியற்ற மூடன் என்றும், தன் தப்பறைகளைக் கைவிடாமலிருந்த மூர்க்கன் என்றும் அழைத்தார்.

பதிதன் வெட்கிப்போய், விவிலியப் புத்தகத்தை விட்டிட்டு, ஞானோபதேசத்தை எடுத்து அதிலிருந்து, “ஒரே சருவேசரனையல்லாது வேறொருவரையும் ஆராதியாதே என்ற வார்த்தைகளை வாசித்துப் பின்வருமாறு நியாயம் பேசினான். சருவேசரனுடைய உருவங்கள் சருவேசரன்ல்ல, சருவேசரனை ஆராதித்து வணங்க வேணுமேயாழிய அவருடைய உருவங்களை அல்லவே என்றான்.

அதற்குச் சுவாமிகள் சொல்லுவார், ‘‘திருச்சபையானது சருவேசரனுடைய உருவங்கள் தேவத்தின்மையுள்ளவைகள் என்றாவது, அவைகள்தாம் சருவேசரன் என்றாவது, ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இதற்கு மாறாக ஒரே சருவேசரன் மாத்திரம் உண்டு என்று அது போதிக்கிறது. ஆயினும், அவருடைய சாயல் சுருபங்களுக்கும் குறிப்புகளுக்கும் அவருக்கு உரிய வணக்கத்தைச் செலுத்தும்போது, அவருக்குச் செல்ல வேண்டிய தேவ உபசாரத்தை எவ்விதத்திலும் குறைப்பதாயிராது, கூட்டுவதாயும் அவரை மேலும் மகிழமைப்படுத்துவதாயுமே இருக்கும்.

இப்படியே ஒரு அரசனுடைய கொடி, குடை முதலிய இலாஞ்சனைகளுக்கு அல்லது படங்களுக்குப் பண்ணும் சங்கை அந்த அரசனையே அல்லாமல், அந்தந்த இலாஞ்சனை அல்லது படம் செய்திருக்கிற மரத்தை கல்லை மகிழமைப்படுத்திப் போற்றமாட்டாது; அவ்விதமாகத்தானே, சருவேசரனுடைய சாயல் சுருபங்களுக்குக் கத்தோலிக்கர் பண்ணுகிற சங்கை வணக்கங்கள், அவைகளைச் செய்த மரத்துக்கும் கல்லுக்கும் படத்தின் பூச்சுக்கும் அல்ல, அவைகளால் குறிக்கப்படும் சருவேசரனுக்கே செய்யப்படுகின்றன. இவைகளால் அவருக்கே துதியும் மகிழமையும் உண்டாகிறது’’ என்றார்.

‘‘இந்த உதாரணம் அங்குள்ளோருக்கெல்லாம் நன்றாகப் பிடிப்பட்டதனால், அவர்கள் பிறமதத்தவராயிருந்தபோதிலும், சுவாமிகள் எடுத்துச் சொன்ன நியாயமே சரி என்று காட்ட அவரவர் இன்னும் வேறு உதாரணங்களை எடுத்து வைத்துத் தங்களுக்குள்ளே நியாயம் பேசிக்கொண்டார்கள்.

அரசரும் பதிதனைப் பார்த்து; ‘‘ஓல்லாந்த தானாபதிகள் என்று கொலு மண்டபத்துக்கு வரும்வேளை, நான் அங்கு இல்லாவிட்டாலும், வழக்கத்தின்படியே, எனது சிங்காசனத்துக்கு ஆசாரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் சங்கை பண்ணுவது சிங்காசனத்தின் மரத்தையும் கல்லையும் கம்பாத்தையுமா? என்று கேட்க, பதிதன் ‘‘இல்லை ஜீயனே, சகல சங்கை மரியாதைகளுக்குமிருந்து தேவரீரது இராசமகத்துவத்தைத்தான், சங்கை பண்ணுகிறார்கள் என்றான். அப்போது அரசர் இவ்விதமாகவே கடவுளுடைய உருவத்துக்குச் செய்

யும் சங்கையும், அந்த உருவங்கள் பண்ணியிருக்கும், மரத்துக்கோ
கல்லுக்கோ வேறொன்றுக்கோ அல்ல, கடவுளுக்கு மாத்திரஞ் செய்
யப்படுகிறது’’ என்றார்.

‘‘பதிதனோ இன்னும் தன் சொற்போரைக் கைவிட மனமில்லா
மல், வேறொரு நியாயம் கொண்டுவந்தான். அதாவது சருவே
சரன் கட்டளை பண்ணாத ஒன்றையும் நாங்கள் செய்யப்படாது.
அவரோ தமக்கு உருவங்களைச் செய்ய ஒரு போதும் கட்டளை
பண்ணியிருக்கவில்லை’’ என்றான். கவாமிகள் அவனைப் பார்த்து
‘‘உனது விலியப் புத்தகத்தைத் திறந்து புறப்பட்டாகமம் 25 ம்
அதிகாரத்திலே 18 ம் வசனத்தை வாசி. அதிலே கர்த்தர், கெரு
பீன்களின் உருவங்களை உண்டாக்கி வைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்.
என்களின் ஆகமத்திலே 21 ம் அதிகாரத்திலே 8 ம் வசனத்தில் ஒரு
சர்ப்பத்தின் உருவத்தை வெண்கலத்தாற் செய்து. தம்முடைய குமார
னாகிய கிறிஸ்து என்னும் உலகரட்சகருக்குக் குறிப்பாக வைக்கக் கற்
பித்தார். இது நூன் ஆகமத்தின் 16 ம் அதிகாரம் 7 ம் வசனத்
தில் நன்றாக விளக்கியிருக்கிறது. அந்த வெண்கலச் சர்ப்பத்தை
நோக்கிப் பார்த்தவன், தான் கண்ட அதினால்ல, சகலருடைய
வும் மீட்பராகிய உம்மாலேயே குணமாக்கப்பட்டான்’’ என்று எழுதி
யிருக்கிறது.

இன்னும் விபரமாய், கிறிஸ்துநாதர்தாமே அர்ச். யுவானியார்
கவிசேஷத்தின் 3 ம் அதிகாரம் 14 ம் வசனத்தில் அதே வெண்கலச்
சர்ப்பம் தமக்கு உருவும் குறிப்புமாயிருந்தது என்று திருவுளம்
பற்றியிருக்கிறார். ‘‘மோசேஸ் கானகத்திலே சர்ப்பத்தை உயர்த்தி
யது போலவே, மனித குமாரனும் உயர்த்தப்படுவார்’’ என்பது
அவருடைய திருவசனம். இதற்குப் பதிதன் சொல்லப்போகிற மறு
மொழி என்ன? என்றார். அவன் முழுதும் மதியிழந்துபோய் உரக்
கப் பேசிக் கலகலத்தானேயன்றிக் கேட்டதற்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல் நின்றான். பின்னும் பல சொற்களையுக்கி வெறும் சத்தம்
போட்டபின் மூடத்தனமாய் சருவேசரன் உருவங்களைச் செய்யக்
கட்டளையிடவில்லையென்று தான் முதற் சாதித்ததை மாற்றிப்பேசி,
அவர் உருவங்களைச் செய்யக் கட்டளையிட்டாலும் நாங்கள் அவை
களை வணங்கக் கட்டளையிட்டதற்கு வேதவாக்கியம் இல்லை என்றான்.

எனவே சவாமிகள் உனது விலியத்தைத் திறந்து 98 ம் சங்
கித்ததை வாசி ‘‘வாக்குத்தத்தப் பேழை பரிசுத்தமானது. ஆகை
யால் அதை வணங்கக் கடவீர்கள்’’ என்பதைக் கவனி. இராசாக்

களின் முதலாம் ஆகமத்தை வாசி. அதில் பத்தாம் அதிகாரத்தில், கர்த்தருடைய பரிசுத்த பேழைக்கு மரியாதை செய்யாததற்காக பிலிஸ்தியர் அடைந்த கடுந்தண்டனை வரையப்பட்டுள்ளது. இராசாக்களின் இரண்டாம் ஆகமத்திலே, அந்தத் திருப்பேழையின் நிமித் தம் ஒபேடெடான் வீட்டாருக்கு அவர் அளித்த ஆசிர்வாதத்தைப் பற்றி வாசிக் கிறோம். அந்த வாக்குத்தத்தப்பேழை மரத்தாற் செய்த ஒரு பெட்டிபேயானாலும், அது சிறிஸ்துநாதருடைய மகாபரிசுத்தமான மனுஷிக்ததுக்குக் குறிப்பாயிருந்தபடியினாலேதான், அதை ஆராதிக்கும்படி சருவேசரன் கட்டளையிட்டார் அல்லவா? அதைச் சங்கித்து வணங்குவது சருவேசரனுக்குப் பிரியமாயிராவிட்டால், ஒபேடெடான் அவர்டம் விசேஷ தயவுகளை அடையப் பாத்திரமானது எப்படி? என்றார்.

இவைகளைக் கேட்டு அரசரும் அரண்மனையாளரும் சவாயிக் ஞடைய பேரறிவையும் வாய்ச் சாலத்தையும் பற்றி அதிசயப்பட்டு, அவர் தம்முடைய மேற்கோள்கள் இன்ன அதிகாரத்திலே இன்ன வசனம் என்று தடக்கில்லாமல் எடுத்துச் சொல்லியதினால் விவிலிய நூல் முழுவதையும் கரைத்துக் குடித்திருக்கிறார் என்று நினைத்து அவரை மெச்சினார்கள்.

யாழ், மன்னார், வன்னி மாவட்டங்களில் யாக்கோமே கொன் சலாஸ் அடிகளாரின் பணியில் அவருக்கு உற்றுதுணையாக, பக்கபல மாக சேவையாற்றியவர் பெட்டோ பெறா ஆலை அடிகளார் ஆவர். யோசவ்வாஸ் முனிவரின் இறையியலிலிருந்து தாந்தரிக வழிமுறையால் ஊற்றெடுத்த ஞானமும் வல்லமையும் அவரின் மரணத்தின் பின் அவரது குரு பரம்பரையில் முகிழ்ந்த கொன்சலாஸ் அடிகளிடம் வெளிவந்தன.

இங்ஙனம் வாழையடி வாழையாக ஒரு கத்தோலிக்க ஞான பரம்பரை, இம்மண்ணில் பற்றிப்படரத் தொடங்கிறது. இக் குரு பரம்பரையில் முதல் வந்தவர் யோசவ்வாஸ் முனிவர். அவரின்பின் இப்புரம்பரையில் தோன்றியவர் பெறா ஆலை முனிவர். அவரின் வழி வந்தவர் கொன்சலாஸ் அடிகள் ஆவர்.

பெறாஆலை முனிவர்:

கோவாவின் மால்கோவா நகரில் 1651 ம் ஆண்டில் கொங்கனி பிராமண சூடும்பத்தில் பெறாஆலை பிறந்தார். இவர் தம வூழிலில் 12 வருடங்கள் அயலிலுள்ள டிவாரி என்ற கிராமத்தில் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். இக்கிராமம் ஆபத்தான இரு ஆறுக்கிலையே இருக்கிறது. அங்கு வியாகுல அன்னை ஆலயத்தின் அருகில் குடிசை கட்டி. தவவாழ்வை அனுசரித்து, குருத்துவப் பண்ணை மேற்கொண்டார்.

இந்தாளில் இலங்கைவாழ் கத்தோலிக்க மக்களையும் விசேட மாக வடபுல மக்கள் பற்றியும் கேள்வியுற்று இங்குவர் ஆவல் கொண்டார். மேற்றிராசனக் குருவாக இருந்ததனால். பிரயாணத் தாமதம் ஏற்படுவது இயல்பானது. இதனால் இவர் யோசவவாஸ் முனிவரின் சபையில் சேர விரும்பினார். இச்சபையில் சேர ஒரு வருடமாகி இரும் ஆகும். ஆயின் ஆன்மீகதாகம் இவருள் பீறிட்டு ஏழ், சிலுவையில் அறையுண்ட யேசுவின் முன் பெரும் பாரத்தோடு முந்தாழ் படிய்ட்டுச் செபித்தார். அப்பொழுது யேசு அவர் முன் தோன்றி மறுப்புத் தெரிவித்த ஆயர்களிடம் பயப்படாது சென்று சந்திக்கும்படி கூறி மறைந்தார். அடிகளார் திரும்பவும் ஆயர்களை அணுகினார். வெற்றியுடன் தம் குடிசைக்குத் திரும்பினார்.

அடிகளார் 1696 ம் ஆண்டு முடிவடைகையில் இலங்கை வந்தார். இங்கு தமிழ் மண்ணில் 25 வருடங்கள் இறைபணியாற்றினார்,

இவர் பணிகள் பலதரப்பட்டவை. தமிழ் மண்ணில் தமிழ் கத்தோலிக்க சபைகளை (குழுமங்களை) உருவாக்கினார். மக்களின் ஆன்மீக ஆவலுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் அளிக்க, பல கோவில் களைக் கட்டுவித்தார். இன்றும் இம்மண்ணில் ஆன்மீக அலையை அள்ளி வீசிவரும் மருதமடு மாதாவை, அன்று நமக்கு அன்னையாக் கியவர் அவரே. முதலில் சிலேணமடு என்ற இடத்தில் இவர் தேவதாய்க்கு ஒரு கோவில் கட்டினார். அன்னையின் புகழ் இம் மண்ணங்கும் பரவ, பெரு விழா வாக திருவிழாவைத் தொடக்கி வைத்தார். 33

அன்னையின் புகழ் பரப்ப தன்னை அர்ப்பணித்த அடிகளார், தாந்தரிக மரபை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இழையோட வைத்து நன்கு வேர்விட்டுத் தழைக்கவைத்தார். அவரின் பக்தியும் சித்தி யுமே மருதமடுத் திருப்பதியின் புகழை நாற்றிசையெங்கும் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

மாதோட்டம், வன்னி போன்ற இடங்களில் இவரின் ஆன்மீக உழைப்பு, இறையரசுக்கு பெரும் அறுவடையைத் தந்தது. இவரது தாந்தரிக ஆன்மீக பலத்தால் பரப்பாங்கண்டல், துவரங்கேணி, வன்னிக் கிராமங்களில் சாத்தான் கெடிகலங்கி ஓழினான். இரவு பகலாக செபத்தில் இருப்பவரின் ஆன்மீக பலத்துக்கு ஈடாக எதைச் சொல்ல முடியும்?

யாழ்ப்பாணப் பட்டணம், மண்ணார். பூநகரி மற்றும் பல இடங்களுக்கும் அடிகளார் பாதயாத்திரை செய்தார். திருகோணமலையிலும் வன்னியிலும் ஒல்லாந்த இராானு வத்தின் கையில் சிக்கிய

பொழுது, இறையருளால் அவர் விடுவிக்கப்பட்டார் அஞ்சா து
அவர் தம் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

பெறாஆகூ அடிகள். வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட, யாழ்ப்
பாணத்து தீயோகுவின் தீராத நோயைக் குணமாக்கினார். மன்னா
ரில் அறிவு மயங்கி மரணிக்கும் நிலையிலிருந்த பதுணெடு வயது
இல்லானாலே, மரணத்தின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றினார்.

சித்தர்களின் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற மகுட
வார் த்தையை இறையேசுவில் இணைத்து இயக்கினார். சாதி வேறு
பாடுகளைக் கண்டித்தார். “சாதியாவதேதடா?” என சிவவாக்கி
யாரும், “சாதிப்பிரவினிலே தீயை மூட்டுவோம்” எனப் பாம்பாட்
ஷ் சித்தரும் பாடிய பாடல்களுக்கு அடிகளார் செயல் வடி வம்
கொடுத்தார். வண்ணி, மாதோட்ட ஆயைங்களில் சாதிக்கு சாவுமணி
அடித்தார். சாதிமுறை பாரம்பரியம் என்று வாதிட்ட சில கத்தோ
விக்குக்கு, கலாத்தியர் 4 ம் அதிகாரப்படி சாதி கத்தோவிக்க விழு
மியம் அல்ல என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்.

பெறாஆகூ முனிவர் மடுத்திருப்பதியில் பல புதுமைகள் செய்
தார். மடுவிலும் அதன் அயற்கிராமங்களிலும் பாம்புக்கடியால் பலர்
மாண்டனர். முனிவர் சித்த வைத்திய விஷங்கி மருந்துகளை வருவித்து,
பாம்புக்கடியால் வேதனைப்பட்டவர்களை மரணத்தின் பிடியிலிருந்து
காப்பாற்றினார். பாம்புக் கடியால் பாதிக்கப்பட்டோர் தொகை
அதிகமாக, பரவலாக பல இடங்களிலும் இருந்தமையால் அவரால்
அனைவரையும் கவனிப்பது கடினமாகியது.

அதனால் அவர் பலநாட்கள் உபவாசம் இருந்து, செபத்தில்
மூழ்கி, இறை வலிமையுடன் ஆசிந்த கொண்டு மடுப்பகுதியை ஆசீர்
வதித்தார். அங்குள்ள சர்ப்பங்கள் முனிவரின் ஆசீரவுதிப்பால் நச்
சுத்தன்மையை இழந்தன. பாம்புப் பயமற்ற பிரதேசமாக மடுப்
பகுதி மாறியது மட்டுமல்ல, அயற்கிராமங்களில் பாம்பால் கடியுண்
டவர் மடுவுக்கு ஓடிவந்தனர். மடுவுக்குள் வந்ததும். சர்ப்பத்தின்
நஞ்ச அவர்களை விட்டு அகன்றுவிட, அவர்கள் குணமடைந்தனர்.

இன்றும் பாம்புக்கடியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மடுத் திருப்
பதிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு சுகமடைந்து வீடு செல்வதைக் காண
லாம். அதுமட்டுமல்ல மடுக்குளத்து மன் ஆசீர வதிக்கப்பட்டு
விஷங்கடிக்கு, புண்களுக்கு மக்கள் பூசவர். அதனை வீட்டுக்கு
எடுத்துவந்து நோய்க்கு மருந்தாகவும் பயன்படுத்துவர். இத்தகைய
சக்தியை தாந்தரிக வழியில் மன்னுக்கூட்டி மக்களுக்கு மருந்தாக்
கிய காரணகர்த்தா பெறாஆகூ முனிவரே. 34

பெறா ஆடு முனிவர் மீணவ மக்களின் வாழ்க்கையுடன் இரண் டறக் கலந்திருந்தார். கடலில் கரையில் திருக்கையால் அடிக்கப் பட்டு, விஷம் நிறைந்த முள் ஏறிய மீனவர்களுக்கு, தேவதாயிடம் இரந்து வேண்டி, செபித்து, நூல் கட்டி விஷத்தை இறக்கி, வைத் தியம் செய்து குணமாக்கினார். அத்துடன் திருக்கை முள் குத்தா மலும், நச்சப்பூச்சிகள் தீண்டாமலும் இருப்பதற்கு அவர்நால் கட்டி னார். நூல் கட்டும் கத்தோலிக்க தாந்தரிகத்தின் தந்தையும் இவரே.

கொள்ளி வாற்றே பேய் என்ற பம்மாத்து பொய்யை, மன்னாரில் இருந்து அகற்றியவரும் இவரே. கடல் நிறையச் சொறி என்னும் உயிரினம் பிதந்து வந்து, கடற்றெராழிலைக் கலங்கடித்துக் கெடுத்தபோது, அவற்றில் ஒன்றை எடுத்து, பிசாசு ஒட்டும் செபம் ஓதி, கடலில் ஏறிந்து, அவற்றின் ஆதிக்கத்தை அங்கிருந்து அகற்றிய வரும் இவரே.

மாதோட்டத்தில் வரட்சியால் வாடிநின்ற பயிர்களுக்கும் தாகத் தால் தவித்திருந்த மக்களுக்கும் உயிரினங்களுக்கும் அம்மன்னை ஆசீர் நீர் தெளித்து ஆசீர் வதித்து. மாதோட்ட வரட்சி போக்கி, கிணற்றில் நீர் ஊற்றெடுக்கச் செய்து புதுவாழ்வு அளித்தவரும் இவரே.

உண்மை இறைதந்தையின் இரக்கமிகு மைந்தன் யேசுவின் இறையரசுக்காக, தாந்தரிக மரபில் நன்கு வேர்விட்டு, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ சித்தராகப் பணி புரித்து போற்றப்பட்டவர் பெறா ஆடு முனிவர். இறைதந்தையின் தியாகச் செம்மல் யேசுவிடமும், மடுப்பதியில் அன்னை மரியாளிடமும் நிறைபக்தியை, மக்கள் மனதில் நிறைத்து, கத்தோலிக்கத்தில் நிலைத்து நிற்கச் செய்தவர் பெறா ஆடு முனிவர் ஆவார். இப்பெரும் கத்தோலிக்க முனிவர் 1721 மூன் 23 ல் சமாதி அடைந்தார்.

தமிழ் மன்னின் மக்கள் ஓவ்வொருவரும், அவர் தந்த கத்தோலிக்க தாந்தரிக நெறிவாழ்வையும் அவரையும் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. மறக்கவும் கூடாது.

தாந்தரிகம்:

தாந்தரிகம் என்றால் என்ன? என்ற வினா இதைப் படிப்போர் உள்ளத்தில் அடிக்கடி எழுச்செய்யும். கத்தோலிக்கத்தில், கோவைப் பிராமணைக் கத்தோலிக்கக் குருக்கள் தந்த மரபின் அம்சங்களை மீண்டும் இங்கு தருவது பயன் உடையதாக இருக்கும்.

‘தாந்’ என்றால் பரவுதல், மீட்பு, விடுதலை, முக்திநிலை போன்ற ஆன்மீக ஞானத்தைப் பரப்புதல் எனப் பொருள்படும். முக்திநிலை உள்ளரங்கமாக ஊறி, சுவறிப்படர, மனம் ஆழ் அனுபவத்தில் ஊறித் தோயவேண்டும். அந்தப் பட்டறிவானது தனி மனித அனுபவமாக இல்லாது, அம் மனிதன், அவன் சூழல், சமூகம், சமூகக்களை இலக்கியம், மருத் துவம். வழிபாட்டுத்தலம், கிரியை ஆகியவையின் இழையோட்டமாக பரவித் தேக்க வேண்டும்.

இந்நிலையை அடைய அவர்கள் கையாண்ட சாதனங்கள் தபம், மந்திரம், செபம், தியானம் அதன் வழிவந்த சித்துக்கள் ஆகும்.³⁵ 18 ம் நூற்றாண்டு கத்தோலிக்கத்துள் நிலை கொள்ளச் செய்தவர்கள் இவர்களே. கத்தோலிக்க தாந்தரிக மரபின் ஒன்று திரண்ட சின்னமாக இன்றும் இருப்பது மடுப்பதியாகும்.

வேதகலாயனையும் அறவழியும்

வேர்விட்டு, கிளைபரப்பி வளர்ந்திருந்த கத்தோலிக்க திருச்சபை 3 ம் கட்டத்தில் கண்டியில் இருந்த விரட்டப்பட்டது. இக்கூட்டான இக்காலத்தில் அறவழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துத் தன் உரிமைகளை, படிப்படியாக ஒல்லாந்தரிடயிருந்து வென்றெடுத்த வரலாற்று வழியினை நோக்குவது நல்லது.

1734 ம் ஆண்டு பிரான்சீஸ் கோ கொன்சால் ஸ் அடிகள் கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குப் போகும் வழியில் ஒல்லாந்தரால் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையிலிடப்பட்டார். தபசு காலமாக இருந்தபடியால், முனிவர் சிறையில் மாயிசம் உண்ண மறுத்தார் கவர்னர் இதைக் கேள்வியுற்று இரகசியமாக, அவருக்குக்கந்த உணவு கொடுக்கும்படி ஒரு கத்தோலிக்க வைத்தியரை அனுப்பினார்.³⁶ கண்டி அரசன் முனிவரின் சிறைவாசம் பற்றி அறிந்து, ஒல்லாந்தரை முன்று முறை பயமுறுத்தினான்.

கண்டி அரசனுக்கு அஞ்சி, ஒல்லாந்தர் அடிகளாரை விடுதலை செய்தனர். அவசைக் காட்டிக்கொடுத்த பதித பாதிரி நாணிப் போனார். அடிகளாரில் அன்பும் பாசமும் கொண்ட இந்த நல்ல மன்னன் நரேந்திரசிங் 1739 மே 24 ல் நோயுற்று மரணமானார்.

தேவதாயில் பக்தியுள்ள மன்னன் தன்மரணவேளையில், தேவதாய்க்கு மெழுகுவர்த்திகள் ஏற்றிடக் கோரினான்.

புதிதாக அரசுகொலு ஏறிய அரசன் தென்னிந்திய மதுரை நாயக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த விஜயராசசிங்க ஆவான். புதிய அரசு ஸின் ஆஞ்சையில் புத்தபிக்கு ஒருவர் அரசுவையில் அடியெடுத்து வைத்தார். அவர் அரசுவையில் கொல்லாமை பற்றி வாதாடி, உணவுக்காக மிருகங்களைக் கொல்லுதல் ஆகாது என்று வலியுறுத் தினார். அவர் கத்தோலிக்க குருக்களுக்கெதிராகவும் பொய்ப்பிரசாரான் செய்தார்.

இவர் அரசுவைக்குச் சென்றவேளை, யக்கோமே கொண்சாலஸ் அடிகளார் அரசனுக்கு அனுப்பிய இன்சுவை உணவு வகைகள் கொழும்பிலிருந்து வந்துசேர்ந்தன. அரசன் மனமகிழ்வோடு பெற்றுக் கொண்டான். அடிகளாரின் அன்புப் பரிசுக்குப் பதிலாக, பலதங்கநான்யங்களை அரசன் அனுப்பினான்.

மன்னனின் மதிப்பு மிக்க பரிசை, முனிவர் முதலில் ஏற்க மறுத்தார். அரசன் அவற்றை அன்பளிப்பாக ஏற்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான். முனிவர் அவற்றை ஏற்று, ஏழைகளின் துயர் துடைக்கச் செலவழித்தார். ஏழை மக்களின் பாசத்தையும் பற்றுத் தலையும் அவர் பெற்றுக்கொண்டார். கத்தோலிக்கருக்கு வரவிருந்த கவாபனையையும் முனிவர் இதனால் தடுக்க முடிந்தது.

1729 ம் ஆண்டிலே கொழும்பு டக்குக்கவர்னர், கத்தோலிக்கரைச் சிரச் சேதம் செய்தான்; ‘தூக்கிவிட்டான். இதுவும் போதாதென்று கண்டி அரசனுக்குப் பொய்யான.’ அரசியல் குதுநிறைந்த செய்தியை எழுதி அனுப்பினான். அதில் கோவைக் குருக்கள், போர்த்துக்கேயரை கண்டி அரசனுக்கெதிராக உடனடியாக படையெடுக்கத் தூண்டுகிறார்கள் என எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆயின் முனிவர் இச்செய்தியைப் பொய்யென நிருபித்து அரசனை மனம் மாற வைத்தார். இது ஒரு அற்புதச் செயலாகவே இருந்தது.

முனிவர் பெளத்த கொள்கைகளுக்கு எதிராகத் தார்க்கம் பண்ணி³⁷ ‘அஞ்சூன அசுத்தைய’³⁷ என்ற ஒரு சிங்கள நாலை எழுதினார். இதை எதிர்த்து, சில பிக்குகள் முனிவரைத் தண்டிக்க வேண்டுமென அரசனிடம் ஆவேசமாகக் கோரிக்கை விடுத்தனர். இது ‘ராஜதுரோசம்’, ‘தெய்வ நிந்தனை’ என்று கொதித்தனர்.

இதேவேளை அடிகளாரின் உற்ற நஷ்டபாக விளங்கிய கண்டி அதிகாரி பொட்டிரோ காஸ்கோ, பொய்க்குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டார். அரசனின் செல்வங்களை, காஸ்கோ

கையாடல் செய்து, அடிகளாரிடம் கொடுத்துக் கோவிலில் பதுக்கி வைத்துள்ளார் எனக் குற்றும் சுமத்தினர். அரசன் கொஞ்சாலஸ் அடிகளாரையும் அவர் குடியிருந்த ஆலயத்தையும் சுற்றி வளைக்கக் கூட்டனையிட்டான்.

அரசனின் காவலர் அவ்விடத்தைச் சுற்றி வளைத்து, அடிகளாரைக் கைதியாக அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அரச விசாரணையில் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைக் கேள்வியற்ற அடிகளார் தனது நூலில் உள்ளவை, ஏனைய கத்தோலிக்க நூல்களில் உள்ளவையே என்றும் உண்மையை உள்ளபடி உரைப்பது தமக்டமையென்றும் விளக்கினார்.

போட்டேரோ கால்கோவின் பெருந்தொகைப்பணம் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்கு ‘இதோ கோவில் திறப்பு. நீங்களே சென்று தேடுதல் நடத்துங்கள்’ என்று கூறினார். அடிகளாரின் அச்சமற்ற யதில் கேட்டு அவர் குற்றமற்றவர் என அரசன் புரிந்து கொண்டான். எனினும் அடிகளாரின் எதிரிகள் அவரைத் தண்டிக்குமாறு இடைவீடாது நச்சரித்துக்கொண்டே இருத்தனர்.

அரசன் வேறுவழியின்றி அடிகளாளரைச் சாட்டிடயால் அடித்து, அவரின் உடற்சதையைக் கிழிக்கும்படியும் பின் சிரச்சேதம் செய்யும் படியும் ஆணையிட்டான். அரசனின் தீர்ப்பைக் கேட்ட அடிகளார் ஆனந்த பரவசம் அடைந்தார். அவரது முகம் தெய்வீக ஒளியால் சூழ்ந்து ஆழ்ந்த அமைதியுடன் ஒளிர்வதைக் கண்ட அரசன் தன்னுள் அவரது மாசற்ற தன்த்தை உணர்ந்தவனாகி, தனது தீர்ப்பை மாற்றி முனிவரை விடுதலை செய்தான்.

கண்டி அரசில் கத்தோலிக்கருக்கு எதிராக ஒல்லாந்த சங்கத்தார் பல வகைத் தொந்தரவுகளைக் கொடுத்தனர். கத்தோலிக்கத்தைத் தடைசெய்யக் கோரினர். தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் கத்தோலிக்க மறையை மட்டும் நச்கக் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு எதிராக, கடும் சட்டங்களை இயக்கிய பிலக்காட்டுகள் மூலம் பிரகடனப்படுத்தி கொடுமை செய்தனர்.

ஏனைய மதங்களுக்கு எதிராக எவ்வித சட்டமும் இயற்றாமல் கத்தோலிக்கத்தை நச்க்குவதில் முனைப்பாக இருந்தனர். தங்கள் ஆளுகைக்குட்படாத கண்டி இராச்சியத்தில் கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு நூல்களைப் பரப்பினர். இவர்களின் இச்செயலுக்கு எதிராக கொஞ்சலாஸ் அடிகள் முனைந்து செயல்பட்டார். அடிகளார் பல நூல்களை வெளியிட்டு, ஒல்லாந்தரின் செயலை செயலிழக்கச் செய்தார்.

தம் திட்டம் பலிக்காதது கண்ட ஒல்லாந்தர், கண்டி அரசிடம் ஒட்டி உறவாடி, பல ராசதுரோக குற்றங்களைச் சோடித்து கத்தோ வீக்கர் மேல் சுமத்தினர். இதுவும் பிசுபிசுத்துப்போனது கண்டு தம் யுக்தியை மாற்றினர். புத்த பிக்குகளை தம் கைக்குள் போட்டனர். பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து அவர்களைக் கத்தோவிக்க திருச் சாபக்கெதிராக தூண்டிவிட்டனர். அதன் விளைவாக அவர்களை கண்டி இராச்சியத்திலிருந்து கலைத்து விட்டனர்.

1746 ம் ஆண்டு அறிக்கைப்படி³⁹ மார்ச் மாதத்தில் மிசனரி களை சிறையிலிடவும். சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யவும். கோவில் பொருட்களை குறையாடி அவசங்கை செய்யவும் கண்டி அரசால் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வாணை தாமதமின்றி நடை முறைப்படுத்தப்பட்டது. இச்தி பற்றி எதுவும் அறியாதிருந்த குருக்கள் அனைவரும் பாஸ்காத் திருவிழாவுக்கெனப் பற்பல இடங்களிலும் ஆயத்தஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். போதிய அவகாசமின்றி, அறிவிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்ட இக் கொரேக் கட்டளை மிசனரிகளையும் மக்களையும் கதிகலங்க வைத்தது.

சில குருக்கள் கோவா சென்றனர். ஏனையோர் வள்ளி இராச்சியத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இக்கட்டளையின் கொரேத்தால் ஏது நடக்குமோ! என்ன நடக்குமோ!! என்று கத்தோவிக்க மக்கள் கலங்கி நின்றவேணன, “வல்ல தேவன் எம்மை வருத்துவது கொல்ல வல்ல, கொல்லவல்ல”... என்ற முதாதையின் வாக்கு வரப்பிரசாத மாக அவர்களுக்கு மாறியது.

அறவழிப் போராட்டம்:

கத்தோவிக்கர் அதிகமாக ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்குள்ளான பகுதி களில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள், ஒல்லாந்தரின் அடக்குமுறைகளையும் அழுத்தங்களையும் இறைவழியில் எதிர்கொண்டே தம் உரிமைகளைப் பெறவேண்டியிருந்தது. எனவே குருக்களும் இல்லறத்தாரும் தம் உரிமைகளை வென்றெடுக்க அறவழிப் போராட்டங்களை நடத்தி னர். 1762 தொடக்கம் 1774 வரை இப் போராட்டங்கள் நடந்தன. உண்மைக்காக உறுதியாக நின்று போராடிய அவர்கள் இருதியில் வெற்றி பெற்றனர்.

சிறு நூற்றாண்டளவாக ஒல்லாந்தர் தம் சாதுரியமான, சாணக்கிய நிறை நடவடிக்கையால் கண்டி இராச்சியத்துடன் வரத்தகத் தொடர்புகளை வளர்த்து வந்தனர். ஆனால் எதிர்பாராமல் இவ்வறவு திடீரேன முறிந்தது; போர் முண்டது. போருக்காக

டச்ச அரசு இந்தோனீசிய, ஜோராப்பிய கூலிப்படைகளை போர்க் களத்துக்கு அனுப்பியது. போருக்குத் தெவையான பொருள் பண்டங்களை காவிச் செல்லவும், வீதிகளைப் போடவும், பாலம் கட்டவும், காடுகளைத் துப்பரவாக்கவும் சுதேச கத்தோலிக்கரை அவ்வரசு அரசுத்தியது. அங்குள்ள கடும் உழைப்புக்காக அழைக்கப்பட்ட தத்தோலிக்க தொழிலாளர், தம் ஆன்ம நலனுக்காக கத்தோலிக்க குரு தேவையெனக் கூறினர். அவர்களது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம், அரசுக்கு ஏற்பட்டது. ஏனெனில் கத்தோலிக்க குரு வராவிடில், வேலைக்கு வர அவர்கள் மறுத்தனர். இந்நிலையில் அரசு சட்டர்தியாக, பி. மகால் என்ற யேசுசபைக் குருவை, ஜோராப்பிய படைவீரர் ஆன்மநவன் காக்க அனுமதித்தது. கண்டிக் கெதிரான் ஒல்லாந்த படையெடுப்பில் இக்குரு கொல்லப் பட்டார்.⁴⁰ டச்சுக் கம்பனியின் பொருள் தேடும் அவாவும், அதேவேளை ஆன் மீ கத்தில் அக்கறையின்மையும், கம்பனியின் பிரபவிய மிசனரியாகிய பல்டேயஸ் அவர்களை, மனம் உடைய வைத்தது. இதனால் அவர் ஊழியத்தை விட்டு நீங்கினார். பெருகிவரும் கத்தோலிக்கர் தொகையும் அவர்களின் ஆர்வமும் அலை போல் எழுந்து கம்பனியின் நிலைப்பாட்டை மீள்பரிசீலனை செய்ய வைத்தது.

நீர்கொழும்பில் ஆரம்பித்த அறவழிப் போராட்டம்:

1750 செப்டம்பர் 23 ன் அறிக்கையின்படி, நீர்கொழும்பு கத்தோலிக் கிருச்சபையின் சத்தியங்கள் அம் மக்கள் மனதில் ஆழமாக வேறோடியிருந்தன. அதனால் எவ்வித அழுத்தங்களும் அலுப்பு களும் அச்சத்தியங்களை வேற்றுக்க முடியாதிருந்தன. குழந்தை களுக்கு பதித ஞானஸ்நானம் கொடுக்க பதிதசபை முனைந்தபோது, “எங்கள் குழந்தைகளுக்கு முதலில் எம் குருக்களால் திருமுழுக்குக் கோடுக்கப்பட வேண்டும். அதன்பின்தான் உங்களிடம் வருவோம்” என அம்மக்கள் உறுதியுடன் உரைத்தனர்.

“நற்கருணையில் நம் நாயகன் யேசு, மகிழையுடன் பிரசன்ன மாயிருக்கிறார். நீங்கள் எங்கள் குழந்தைகளுக்கு, நற்கருணை வெறும் அப்பம் என்றும், இயேசுவின் திரு உதிரத்தை வெறும் இரசம் என்றும் கற்பிப்பதை நாம் ஏற்க முடியாது” என்று வாதாடி னர். “உத்தரிக்கும் இடம் உண்டு. தேவனி ன் அன்னையான புனித கண்ணிமரியாள் முப்பொழுதும் கண்ணி, யேசு எமக்காகப் பாடுப்பட்ட புனித சிலுவையையும், புனிதர்களின் சுருவங்களையும் வணங்கு கிறோம்” என்ற சத்தியங்களை அஞ்சாதெந்சுடன் சொல்லாலும் செயலாலும் வெளிப்படுத்தினர்.

இங்ஙனம் உறுதியுடன் உரைத்த நீர்கொழும்பு கத்தோலிக்க மக்கள் ஆண்களும் பெண்களுமாக ஆயிரம் பேருக்கு மேல், ஒரு வாரத்தின்பின் ஒன்று திரண்டனர். இரவு எட்டு மணியளவில் டச் சக் கோவிலின் முன் சென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். சத்திய மறையை நித்தியம் வழிபட, வாழத் தடை போடாதீர். எவ்வித அடக்குமுறைகளுக்கும், அழுத்தங்கட்கும் பயந்து, பணிந்து எம் மறையை விட்டுவிடமாட்டோம். எம் குழந்தைகட்கும் வேறு மறை ஶனிர் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க விடமாட்டோம். அவர்கட்குப் பொய்ச்சத்தியங்களைப் போதிக்க அனுமதியோம்' என்று குரல் கொடுத்தனர். குழந்தைகளை விட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றனர். 41

2 நவம்பர் 1750 ல் டச்சுசபை கூடியது. எதிர்ப்பு அறிக்கை அளித்தவர்களைத், தண்டித்து அடக்க வேண்டும் என்றும். 25 பெப்ரவரி 1745, 16 ஒக்டோபர் 1748 ஆகிய காலங்களில் பிரகட ஸப்படுத்தப்பட்ட பிலக்காட்ஸ்களை மீண்டும் வெளியிட வேண்டும் என்றும் இச்சபை தீர்மானம் எடுத்தது. 42

1751 ஜூன் 9 இன் மிசன் அறிக்கை தரும் தகவல்கள்; களுத் துறையில் கத்தோலிக்கரை டச்சு அரசு சிறைப்படுத்தி, பின் ஆராம் நாள் விடுதலை செய்தது. களுத்துறை, கொழும்பு, நீர் கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் உள்ள கத்தோலிக்க மக்களின் உறுதியான், வைராக்கியம் மிக்க கத்தோலிக்க விகவாச வாழ்வைக் கண்டு, டச்சு அரசு தன் கெடுபிடிகளை மீண்டும் தளர்த்தியது.

1752 - 53 அறிக்கையானது கத்தோலிக்க மக்களின் எதிர்ப்பு, அறவழிப் பாதையில் எத்தகையதென்பதை விளக்கியுள்ளது. 43

டச்சுப் போதகர் மக்களைத் தம் செல்வாக்கைக் கொண்டு அரசு இயந்திரங்கள் ஊடாக, கூட்டத்துக்கு அழைத்துச் செல்வர். மக்கள் நிறைந்திருக்கும் அவ்விடத்தில் இருமல் செருமல் இடையிடையே ஒலிக்கும். தம் நேச அன்னை புனித மரியாள் பற்றி அவதூராகப் போதகர் கூறும் வேளையும், நந்தகருணை, குருத்துவம் பற்றித் தாக்கிப் பேசும்போதும் விளக்குகளை அணைத்து விடுவர். கூட்டம் இருளில் கூக்குரல் இடும்.; அல்லோலகல்லோலப்படும்.; பின் அதற்குள்ளும் அமைதி நிலவும்.

சத்திய மறையின் சத்தியங்களைச் சாடிய ஒரு போதகரை நோக்கி, ஒரு விதவைப் பெண் வீராவேசத்துடன் 'எம் சத்தியங்கள் புனிதமானவை; உண்மையானவை; உன் போதனையை நிறுத்து. போதும் உன் போதனை' என்று கூறி அவ்விடத்தைவிட்டு வெளி யேற, அவளைத் தொடர்ந்து, ஒருவர் பின் ஒருவராக வெளி யேறினர். கூட்ட மண்டபம் வெறிச்சோடியது. கூட்டத்தை மேற்

பார்வை செய்ய வந்த பெரிய டச்சு ஆணையாளர் வெறிச்சோடிய மண்டபத்தில் சட்டம்பி ஒருவர் மட்டும் குந்திக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நீற்றங் கொண்டார்.

யாழ் மாவட்டம் பணிநிலைக் கெடுபிடிகள்:

20 ஜூன் 1757 ன் அறிக்கை தருவது. யாழ்ப்பாளத்தில் டச்சுக்காரர் கத்தோலிக்க மக்களை தம் ஆலயம் வந்து, தம் போத ணைகளைக் கேட்கும்படி வற்புறுத்தினார். கத்தோலிக்கர் பலர் இவர் களின் வற்புறுத்தலுக்கு வளைந்து கொடுக்கவில்லை. இதனால் கிரா மங்களிலிருந்த ஆண்கள், பெண்கள் கைதுசெய்யப்பட்டனர். தம் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்த குற்றத்திற்காக, பெருந் தண்டம் செலுத்த வேண்டும் எனத் தீர்ப்பிட்டனர். தண்டத்தைச் செலுத்தி முடியும்வரை காவலில் வைத்தனர்.

பருத்தித்துறையில் 2 ஆண்கள் தாம் கத்தோலிக்கர் என பகிரங்கமாக அறிக்கையிட்டனர். இதனால் இவர்கள் இருவரும் அரசால் பிடித்துச் செல்லப்பட்டனர். இருவரும் பின் வீடு திரும்பவில்லை.

திருமணத் திருச்சடங்குகள் தம் மத ஆசாரப்படியே நடைபெற வேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்யத் தவறின் அவர்களின் பின்னை களுக்கு சொத்துரிமை கிடையாது எனவும் அரசு சட்டமியற்றியது.

வள்ளித் தலைவன் வாழ்வில் மாற்றம்:

இதேவேளை வன்னியான் என்பவன் மிசனரிகளுக்கு உபத்திரவும் கொடுத்தான். மடுவுக்கு வெளியே மறைபரப்பு, மற்றும் பணிகள் செய்யக் கூடாது என்று தடை போட்டான். ஆனால் அவனது மனைவியோ குருக்களில் பக்தி. பாசம் கொண்டவன். கணவனின் கடும்படியை அவள் கண்டித்தாள். தேவதாயில் பக்தி மிக்கவள் அவள். “தேவதாய் பெருக்கெடுத்தோடிய தம்பணைக்குளத் தாறை அடக்கி மக்களைக் காப்பாற்றிய நிகழ்வை” எடுத்துச் சொல்லி, அவன் மனதில், தேவ அன்னையின் மகிழ்ச்சை விதைத்து விட்டாள். கத்தோலிக்கர் தம் நிலங்களை உழுது பயிரிடத்தவறினால் நாடு காடாகிவிடும் என்று எச்சரித்தாள். வன்னி நிலங்கள் மனைவியின் பரம்பரைச் சொத்தாக இருந்தபடியால் வன்னியான் அவனது வார்த்தைக்கு ஏனென்து கொடுத்தாள். ⁴⁴ குருக்களை வன்னிக்கு அழைத்து வரும்படி வன்னியான் தன் வேலையாட்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். இக்கால கட்டத்தில் இலங்கையில் 14 குருக்கள் ஊழியம் செய்தனர்.

குருக்களின் பணி வாழ்வு:

1758 டிசம்பர் 13 யோ சே பார்ட் டி லா சேர்டா அடிகள் பச்சிலைப்பள்ளி, வடமராட்சி, தென்மராட்சி முதலிய இடங்களில் 30 வளர்ந்தோருக்கும், 200 குழந்தைகளுக்கும் ஞான ஸ்தானம் கொடுத்தார்.

அளம்பிலில் ஐந்து வருடங்களாக மீன்பிடித் தொழில் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் மீனவ சமூகத்தினர் பஞ்சத்தால் உணவின்றித் தவித்தனர். யோசு ஒடிசில்வேரியா அடிகள், பயறு மற்றும் தானிய உணவுகளை வாங்கிவந்து, மக்கள் பசியைப் போக்கினார். பின் மக்களை ஒன்று கூட்டி மன்னிப்பு வழி பாடு நடத்தினார். பாவமன்னிப்பு ஊர்வலங்கள் நடத்தி, மக்கள் மனதில் இறைபக்தியை ஊட்டி உரமிட்டு, வளர்த்து விட்டார். அது ணைத் தொடர்ந்து, பேய் துரத்தும் மந்திரம் ஓதி கடலை ஆசீர்வதித்தார். கடலில் இருந்த தடை அகல, மீன்பாடு அமோக மாகுப் பலன் கொடுத்தது. பஞ்சநிலை அங்கிருந்து அகன்றது. மக்கள் பாவசங்கிர்த்தனம் செய்து தம் உள்ளங்களை இறை இல்லங்களாக மாற்றி நற்கருணை பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

ஊர்காவற்றுதையில் மக்களை வாந்திபேசி ஆட்டிப்படைத்தது, பலர் துடியாய்த் துடித்து மாண்டனர். அவ்வேளை யோசவுவாஸ் முனிவர் கண்டியில் ஆற்றிய பணிபோல் தனிமனிதனாக இறைசக்தியில் இறுகி நின்று, இரவுபகலாக லோபோ அடிகளார் பணி புரிந்தார். மக்கள் மனதை வென்ற லோபோ அடிகள் அன்புவழியில் அவர்களை வழி நடத்தினார்.

மாதகலில் பணிபுரிந்த அன்றோனியோ கயித்தானோ அடிகள் 150 பேருக்கு ஞானதீட்சை அளித்தார். 45

தச்சக் கல்வின் மதத்தினர், கத்தோலிக்க குருக்கள் பூசை, உத்தரிப்புத்தலக்கொள்கை போன்றவற்றின் மூலம் மக்களையக்கி, அவர்களிடமிருந்து பணம் வகுவித்து தம் பைகளை நிரப்புகின்றனர் எனக் குற்றம் சாட்டினர். இத்தகைய குற்றப்பழிகள் தம்மீது படியாவண்ணம் கோவைக் குருக்கள் பணத்தைத் தூசெனமதித்துப் பணியாற்றினர். பூசை மூலமும் மற்றும் அன்புக் கொடைகள் மூலமும் கிடைக்கும் பணத்தையும் பொருட்களையும் தம் மேலதிகாரிகளிடமே ஒப்படைத்தனர். மேலதிகாரிகள் தேவைக்கேற்றபடி பகிர்ந்தளித்தனர். 46

குருக்கள் தமக்கு மேலதிகாரிகளால் கொடுக்கப்படுவற்றைக் கொண்டு, தம் உடை, உணவு, உறைவிடச் செலவுகளைச் செய்த

னர். தம்கீழ் பணியாற்றும் உபதேசிமார், உதவியாளர் கட்டும் கொடுத்தனர். ஏழைகட்கு உதவினர். அநாதைகளை ஆதரித்தனர் அநாதைப் பெண்களுக்கு திருமண சீதனம் தந்து வாழ்வளித்தனர். அவர்களின் சபை, பூசைக்கு வேண்டிய அத்தனை பொருட்களையும் அனுப்பியது. செபமாலைகள், வரவணிக்கங்கள், படங்கள், சுருபங்கள் முதலிய பொருட்களையும் சபை அவர்களுக்கு அனுப்பியது.

செபஸ்தியா ஒடி நெரோனா யாழ்ப்பானத்தில் 15 பெரியோர் களுக்கும் 325 குழந்தைகளுக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்.

சேவியர் முத்து என்ற கிறிஸ்தவர் தான் கட்டிய சிறுவீட்டில் வாழ்ந்துவரும்போது, சூழலில் இருந்த இந்துக்கள் இவருக்குத் துன்பம் கொடுத்தனர். அபசகுனம் திறைந்த அவ்வீட்டை இடித்து நொருக்கி எரித்து விடும்படி சேவியர் முத்துவுக்கு நெருக்குதல் கொடுத்தனர். ஒருபுறம் மனிதரின் அடியும், மறுபுறம் பசாசின் சேட்டையும் முத்துவைப் போட்டு வதைத்தன.

இதையற்ற செபஸ்தியா அடிகளார் ஒருதாளில் “வாக்கு மனுவருவாகி எம்முடனே குடிகொண்டார். இதோ ஆண்டவருடைய திருக்கிலுவை, சத்துருக்களே ஓடிவிடுங்கள்” என்ற வாக்கியங்களை எழுதிக் கொடுத்தார். அத்தாளை சேவியர் முத்து வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்றதிலிருந்து பசாசின் சேட்டை நின்றது. அயவர் தொல்லையும் அகன்றது. 47

உறவில் திருப்பயம்:

1762 ம் ஆண்டின் அறிக்கையின்படி டச்சுக் கம்பனி - கத்தோவிக்க திருச்சபை உறவில் ஒரு பெரிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. ஒல்லாந்தர் - கண்டி இராச்சியப் போர் மூன்டது. இரு பகுதியினரும் கத்தோவிக்கரைத் தம்பக்கம் சேர்க்க முனைந்தனர்.

செபஸ்ரியோ யோசே மாரித்தபொழுது (1760) சாந்தலாசியா பேராலையத்தில் அவர் உடலை அடக்கம் செய்ய டச்சுக் கம்பனி அனுமதி வழங்கியது. ஒரு கத்தோவிக்க பூதவுடலை சட்ட பூர்வமாக அடக்கம் செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

1762 யூலை 31 ம் நாள் முழு இலங்கையிலுமுள்ள கத்தோவிக்காரர், டச்சுக் கவர்னர் லாபட்யான்வான் ஏக்கு ஒரு மனு சமர்ப்பித்தனர். அம்மனுவில் இருந்த 10 விடயங்களில் தாம் கம்பனிக்கு பிரமாணிக்கமாக சேவை செய்ததாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். கண்டி அர

சனுக்கும் கம்பனிக்கும் இடையே நடந்த போரில் சிங்களப் பகுதியில் உள்ளோரில் கத்தோலிக்கர் மாத்திரமே கம்பனியின் பக்கம் சார்ந்து நின்றனர் எனவும் ஏனையோர் கண்டி அரசனைச் சார்ந்திருந்ததாக வும் அவ்வறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டினர். அத்தனக்கைப் போரில் நரேந் திரசிங்க அரசன், யக்கோமே கொன்சாலஸ் அடிகளாரின் அறிவுரை கேட்டு, கம்பனியுடன் போர் செய்யாது விட்டான் என்றும் எழுதி யிருந்தனர். இப்போரின் ஆரம்பத்தில் கண்டி அரசன் கத்தோலிக்க குருக்களிடமும் மக்களிடமும் உதவி கோரியபொழுது, கத்தோலிக்கர் தாம் ஏன் கம்பனியை எதிர்க்க முடியாது இருக்கிறது என்பதை, அரசனுக்கு விளக்கமாகக் கூறினர்.

கொச்சின், தூத்துக்குடி, நாகபட்டனம் போன்ற இடங்களில் கத்தோலிக்கருக்குள்ள மதசுதந்திரம் போன்றும், இங்குள்ள இல்லா மிய, இந்து, புத்தமதங்களுக்குள்ள சுதந்திரம் போன்றும் தமக்கும் தரப்படல் வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தனர். இந்திலையில் பட்டாவியாவில் உள்ள டச்சு அரசும், கம்பனியும் கத்தோலிக்கர் சார்பாக கடமையாற்றத் தொடங்கின, ⁴⁸ அத்துடன் கண்டிப் போரில் இறந்த மகால் அடிகளாருக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்தும் இருந்தனர் என்றும் அவ்வறிக்கையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

1763 ம் ஆண்டு அறிக்கை தருவது:- கோவைக் குருக்கள் அரசின் அழுத்தங்களிலிருந்தும் அடக்கு முறைகளிலிருந்தும் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, சாதாரண சிங்கள மக்கள் போல உடை உடுத்தினர். இனி அங்ஙனம் உடை உடுத்தத் தேவை இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் குருக்களுக்கு ரியநீண்ட அங்கையை அணிந்து மக்கள் மத்தியில் நடமாடலாம் என்று அவ்வறிக்கையில் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

1774 ஏப்ரல் 9 ல் டச்சு அரசியல் குழு. கத்தோலிக்க குருக்கள் அரசக்குப் பிரமாணிக்க வாக்குத்தத்தம் அளிப்பின் சுதந்திரம் அளிக்கப்படும் என வாக்குப் பண்ணியது. இதற்கமைய 39 குருக்கள், தமிழில் எழுதப்பட்ட பிரமாணிக்க வாக்குறுதியில் லத்தீன் மொழியில் கையொப்பம் இட்டனர். சிலரின் வாக்குறுதிப் படிவங்கள் தவறிவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

இல்லாந்த தலைநகரில் 1769 ஜூன் 15 ல் அரசினால் வெளியிடப் பட்டசமாதானப் பிரகடனமானது இங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படா மல், இங்குள்ள ஆட்கியாளரால் வேண்டுமென்றே இழுத்தமிக்கப் பட்டது. இச் செயலால் தான் 1777 ம் ஆண்டு அறிக்கையில்

திருச்சபையில் சமாதானம் நிலவுகிறது எனக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாயிற்று.

கோவைக் குருக்களின், நீண்டகால பணிபற்றிய அறிக்கை:- 1784 ன் அறிக்கையானது ஒல்லாந்தர் காலத்துத் திருச்சபை வரலாற்றைச் சுருக்கமாக 22 பந்திகளில் தருகிறது. இலங்கையின் புனியியல், அரசியல் நிலமைகள் பற்றி விபரித்துவிட்டு, 7 ம் பந்தியில் கொச்சி ஆண்டகையின் கீழ் இலங்கைக் குருக்கள் இருந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. சில நாட்களாக ஆயர் வேறு ஒரு இடத்தில் வசிக்கிறார் என்றும், விசுவாசப் பரப்புதல் சபை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்றும் எழுதுகிறது. அத்துடன் பின் வரப்போகும் காலத்தில் உரோமாபுரியில் உள்ள விசுவாசப் பரப்புதல் சபையுடன் ஏற்படப்போகும், கோவைக் குருக்கள் சிலின் இழுபறி பற்றியும் அவ்வறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

9 ம் பந்தியில் ஒல்லாந்த வேதகலாபனைகளின் ஆரம்பம் 1645 எனக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் உண்மையில் 1638 ல் ஆரம்பமாகி 1669 ல் தான் இப்போர் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

10 ம் பந்தியில் யோசன்வாஸ் முனிவர் பணியின்றி வெறுங்கையுடன் கூலியாகவே 1687 ல் வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கண்டி அரசனின் நன்மைத்தனமும், அவனின் வரவேற்புப் பண்பும் செழிப்புற்ற திருச்சபையின் பல்வேறு பகுதிகளில் திருப்பவி, சசாம், திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் (பாஸ்) பற்றிய விபரங்களும் இப் பந்தியில் அடங்கியுள்ளன.

50 வருடங்கள் கண்டியில் பணியாற்றிய மிசனரிகள் அங்கிருந்து கண்டி அரசால் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். வெளியேறிய மிசனரிகளைக் கண்டி அரசன் பல தடவைகள் திரும்ப வரும்படி அழைப்புகள் விடுத்தும் அவர்கள் அதனை ஏற்கவில்லை. ⁴⁸

கபிரியேல் பச்சேக்கே அடிகளார் தலைமையில் 13 குருக்கள் பணியுளிந்தார்கள் எனவும் அவர் தயிழில் பல நூல்களை எழுதினார் எனவும் அறிக்கையின் 14 ம் பந்தி குறிப்பிடுகிறது.

திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியிருந்தனர். இராணுவத்திடமிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றும்படி பாஸ்கல் பெரோ அடிகளிடம் ஒடிவுந்தனர். பாஸ்கல் அடிகள் அவர்களை கோவிலில் மறைத்து வைத்துக் காப்பாற்றினார். இச் செயலால் சிங்கொண்ட இராணுவத்தினர் அடிகளாரை நெயப்புடைத்தனர். விசாரணைக்காக அழைத்துச் சென்றனர். விசாரணையின்போது

அடிகளார் காட்டியதாற்றமை, பொன்ற நற்பண்புகளைக் கண்ட நீதிபதிகள் பிரயித்துப் போயினர். உப்பு மூலிகைகளைக்

கத்தோலிக்கம் சோதனை வேதனைகளுக்கூடாகத் தழைத் தோங்கக் காரணம் 50 குருக்கள் ஊடாக வெளிப்பட்ட இறைவல் வரை எல்லபது வெள்ளிடைமலை இவ் இறைவல்லமை, பலவகை யான புதுமைகள் ஊடாக வெளிவந்தது. மக்களின் உடல் நோய், மனநோய், ஆண்மொய், பசாசின் தொல்லை போன்றவற்றின் தாக்கத்திலிருந்து. உடல், உள், ஆண்மீக சுகமனிக்க, குருக்களுக்கு இறைவல்லமை உதவியது. வரட்சி, வெள்ளம், பூமி நடுக்கம், பயிர் அபிவு, கால்நடை தொற்று நோய் போன்ற இயந்கையின் இயக்கத்தால் ஏற்பட்ட பேரழிவுகட்கும், இக் குருக்களின் இறைவல்லமை கொண்ட ஆசிரவாதமே, சிரஞ்சீவியாக அமைந்தது.

குருக்கள் அனைவரும் தமிழ்மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவரென்று கூறமுடியாது. யாக்கோமே கொன்சலாஸ் அடிகளுக்குப் பின் வந்தவர்களுள் பச்சேக்கோ அடிகளுக்கு தமிழ் நன்கு தெரியும். ஆதலால் அவரது அருள்மொழி கேட்க, டச்சுப் பதித புத்திஜீவிகள் கூடவருவர். அவர் டச்சு மொழியில் கூட திறம்பட உரையாற்றுவார். இவர் எழுதிய நூல்களும் மக்களால் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டன.

இச் செயற்பாடுகளால் மக்கள் ஈர்க்கப்பட, மனமாற்றம் என்ற இயக்கம் இங்கு ஆரம்பமாகியது. அத்துடன் மிசனரிகளுக்கு பதித் ராஸ் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தன. இத் தொல்லைகள் இப்போது போதகர்களாலேயே வெளிவந்தன. கத்தோலிக்கரைப் போதகர்கள் முழுமுச்சாக. மூர்க்கமாக எதிர்த்தனர். பள்ளிக்கூடச் சிறார்களை, கத்தோலிக்கபாடசாலைகளிலிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றித் தம் பாடசாலைகளில் சேர்த்தனர். திருமண உத்தரவுகள் உரோமாபுரியிலிருந்து வரத் தாமதமாகும்போது, போதகர்கள் தாம் உதவி செய்வதாகக் கூறி, தம் கோயில்களுக்கு கத்தோலிக்கரை அழைத்துச் சென்றனர். 51

1790 ம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி, கோவைக் குருக்கள் இவ் அழகிய தீவில் கடந்த 100 வருடங்களாக ஊழியம் புரிந்துள்ளனர் என அறிய முடிகிறது. அவர்களது ஊழியக் காலங்களில் இம் மன்னில் யோசவ்வாஸ் முனீந்திரரின் பணி ஒப்பற்ற சக்தியுடையது. ஆகவே யோசவ்வாஸ் முனிவரின் ஆவி, இன்றும் இங்கு இயங்கி, எம்மை இயக்கி வருகிறது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

இம்மண்ணில் ஜனவரி 1995 ல், தலைநகரில் நடைபெற்ற அவரது முத்திப்பேரு பெற்ற வைபவம் இதற்குச் சான்றாக அமைகிறது. இப் பெருவிழாவுடன் எம் கடமை முடிந்து விடவில்லை. மாறாக நம்மூல்வொருவருக்கும் அவர் காட்டிய கத்தோலிக்க நெறியில் வாழ அறைகள் விடுக் கப்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்து, புதிய அர்ப்பணத்துடன் பணிபுரியப் புறப்படவேண்டும்.

சாத்தான் ஒருபோதும் தூங்குவதில்லை. அதிலும் திருச்சபை யுடன் பொருதும்போது, அதுதன் முழுச்சக்தி கொண்டே பொருதும் என்பது வரலாற்று உண்மை.

வரலாற்றுச் சக்தி படைத்த அமைப்புகளிலும், இயக்கங்களிலும், உறங்கிக் கிடக்கும் முரண்பாடுகள் முன்னியடித்து கிளர்ந்தெழும்போது அங்கே குழப்பங்கள் உண்டாகி, அவற்றை ஆட்டங்காணக் செய்துவிடுகின்றன. இதற்கமைவாகவே சுகாவைக் குருக்களின் நிர்வாகத்திலும் 1760 ம் ஆண்டுக்குப் பின் குழப்பங்கள் உருவாகியதைக் காண்கிறோம். அத்துடன் சில உட்காரணங்களும் புறக்காரணங்களும் இவர்களின் சரிவுக்கு ஊக்கிகளாயின.

1787 மார்ச் 4 ல் கொச்சினில் இருந்து, ஆயர் அவர்கள், கோவைக் குருக்களின் அதிபருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் சுட்டிக் காட்டிய விடயங்கள் வருமாறு:-

காலப்போக்கில் கோவைக் குருக்களின் தொகை குறைந்து சென்றது. அத்துடன் அவர்களின் பணியாற்றும் சக்தியும், படிப்படியாகக் குறைந்து சென்றது. குருக்களுக்குள் உட்பூசல்கள் உருவாகின. இதன் விளைவாக பச்சேக்கோ அடிகளார் ஒருமாதுச் சிறையனுபவம் பெறவேண்டி வந்தது. இவரின் சிறைவாசத்திற்கு, பிரான்சில்கோ ரொட்டிகள்கள் என்ற வேறொரு குரு அனுப்பிய மனு காரணமாக இருந்திருக்கலாம் எனவும் கருத இடமுண்டு.

பச்சேக்கோ அடிகளார் கொச்சின் ஆயருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பிரஞ்சு அரசுகடன் தனக்கு உறவு உள்ளது என சந்தேகித்து டச்சு அரசு தூத்துக்குடிச் சிறையில் தன்னை அடைத்ததாகக் குறிப்பிட்டிருத்தார். அத்துடன் தன்னை நிரபராதி என்று அறிந்து விடுதலை செய்தனர் எனவும் எழுதியிருந்தார். 52

தலத் திருச்சபைக்குக் கிடைத்த வரையறுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் சில குருக்களை பதவிமோகம், கெளரவப்பிரியம், பணஆடை கொள்ளச் செய்தது. இதன் விளைவாக அவர்களின் உள்ளரங்க பரிசுத்த தனம், தபம் ஏற்றும் போன்றவற்றில் இருந்த பற்றுறுதி என்பன குன்றிப்போயின.

கொச்சின் ஆயர் தால் 1791 ம் ஆண்டு யூலை 2 ல் எழுதிய கடிதத்தில் மிசனரிக் குருக்களில் இருக்க வேண்டிய சமாதானம் அற் றுப் போன்றைக்கான காரணங்கள், சில குருக்களின் அதிகாரப் போக்கும், முதியோர் இளையோரை அடக்கியானும் தன்மையும் எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அத்துடன் அவர்களில் சிலர், சொகுசு விரும்பி, சலுகைகள், வசதிகள், போன்றவற்றை அனுபவிக்கத் தங்களுக்கு உரிமையுண்டு என்று குரல் எழுப்பியும் வந்துள்ளார்கள் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சொல்லாலும் செயலாலும் உள் கத்தியோடு முதியோர்கள் தம் நன்னெறி வாழ்வால், இளையோருக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக வாழவேண்டும். வழிகாட்டவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாது வெறும் போதனைகளைச் செய்துவிட்டு, பெரியவர்கள் தங்கள் வேலையாட்களை தம் சொந்த வசதிகளுக்காக - சுகபோக சௌகரியங்களுக்காக உழைக்கும் மனித மாக்களாக உபயோகப்படுத்தினால், ஏழை மக்களின் மனக்கொதிப்புக்கு உள்ளாகவேண்டி வரும். வளர்ச்சியற்ற மிசனரிகளை இப்போக்கு ஆட்கொண்டது. ⁵² இது ஒரு சாபக்கேடாக அமைந்தது. பிரான்சீஸ்கன் மிசனரிகளின் வீழ்ச்சிக்கு இப்போக்கே காரணமாக அமைந்தது. இத்தகைய போக்கு தமது சபைக்குள் உட்புகாது விழிப்பாக இருக்கவேண்டி இவ்வித எச்சரிக்கையை விடுத்தார்.

“இந்தியாவிலும் இங்கும் மக்கள் புது முகங்களையே விரும்புவர். நீண்ட காலம் ஓர் இடத்தில் இருந்தால், தம் கடமைகளைக் கொடுத்து தன் சொந்த நலன்களையே கூடக் கவனிக்கத் தொடங்குவர்.” என்பது அவரின் அனுபவக் கூற்றாகும்.

‘குருக்கள் ஒரு மாதம் ஞான ஒடுக்க இல்லத்தில் தங்கியிருந்து, ஆன்மீக தேடுதலும், உடல் உள் ஆறுதலும் பெற வருவர். ஆனால் சிலர் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் தங்கிவிடுவர். ஒரு குரு, ஒரு வருடத்தில் மூன்று மாதங்கள் தம் பங்குத்தளத்தில் இல்லாவிட்டால், அப்பங்கு மக்கள், ஆயன் இல்லா ஆடுகளாக, ஆன்மீக சீர்கேடுகளைச் சந்திக்க நேரிடும்’ என்பதை அறிந்த ஆயர் இதுபற்றிக் கவனம் எடுக்கும்படி அறிவுறுத்தினார்.

கொழும்பிலிருந்து மாதோட்டத்தில் உள்ள குருக்கள் இல்லத்துக்குப் போய்வர 10 நாட்கள் செல்லும். அத்துடன் பயணத்தின் போது சிலரைக் காவலேண்டியும் இருந்தது. காவும் வேலைக்குத் தேவையான வேலையாட்கள் கிடைப்பது கிடையாது. இதனால் மாதோட்டத்தில் இருக்கும் குருக்கள் தவிர்ந்த ஏணை வடபகுதிக் குருக்கள் யாழிப்பானத்திலும், தென்பகுதிக் குருக்கள் கொழும்பி லும் கூடித் தியானங்கள் செய்வதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இவை 1796 ம் ஆண்டு அறிக்கையின் முக்கிய அம்சங்களாதும். அதே ஆண்டில் புத்தனத்தில் சின்னம்மை பரவி, பல ஆயிரம் பேர்களைப் பலிகொண்டது. மன்னாரில் இதே காலத்தில் காய்ச்சல் பரவி, பல ஆயிரம் மக்களை அழித்தது. இது துன்பக் குழலில் மக்கள் மத்தியில் குருட்டுப் பக்கிகளும், பில்லி குனியமும் விரைந்து பரவின. இந்நிலையிலேயே ஒல்லாந்தர் காலம் 1796 ல் முடிவுற்றது.

முடிவர:

யாழ் திருச்சபை வரலாற்றின் ஒல்லாந்தர் கால ஒன்றை நூற்றாண்டுகளை, நம் கத்தோலிக் மறைவரலாற்று நல்லுணர் ஷட்டன் ஆய்வு செய்துள்ளோம். வரலாற்றுப் பாதையில் தேசங்கள், சமூகங்கள், குழுமங்கள் என்பவற்றின் எழுச்சி வீழ்ச்சிகளும் சாதாரண நிகழ்வசைவுகளும், கத்தோலிக்கத்துக்கு மட்டும் விதிவிலக்கல். அருள், நம் மாணிடத்தின் சாதாரண தன்மையில்தான் தெய்வீகத் தைக் கட்டி எழுப்புகிறது.

எழுச்சிக்கான காரணங்களை, முன்று கட்டமாக நோக்கினோம். யோசவாஸ் முனீந்திரரின் வருகை, மழைக்காகக் காத்து நின்ற வரண்ட நிலம் போன்று, ஈழத்துக் கத்தோலிக்க வயலுக்கு விளைச் சலைத் தந்தது. அடுத்துக் கத்தோலிக்க இலக்கிய கலைகள் வளர்ந்த கட்டம். அறுவடைக்கு ஆயத்தமான பொன்மணிகள், சாங்கோபாங்க சவாமிகளின் வாழ்வுச் சாதனைகளில் மினிரவுதையும், கண்டி அரசின் வெளியேற்றத்திற்கு தயார் நிலையையும் ஏற்படுத்தி, ஒல்லாந்த வர்த்தக அரசு இயந்திரத்தை அறவழியில் எதிர்கொள்ளப் புறப்படும் வலுவடைந்த கத்தோலிக்கத்தையும் காண்கிறோம்.

முன்றாம் கட்ட தளர்ச்சி நிலைக்கு உட்புறக் காரணிகள் உண்டு. “சாத்தான் ஆங்குவதில்லை.” “விழிப்பாயிருந்து செபம் பண்ணுக்கள்.” என்ற யேசுவின் கூற்று வரலாறு பூராக அர்த்தமுள்ளது; அனுசரிக்கப்பட வேண்டியது. ஒல்லாந்தா கம் பெனி யின் கடும் போக்கு தளர்ச்சி அண்டய. போர்த்துக்கல் நாட்டின் அரசியில், ஏற்பட்ட மாற்றங்களில், ஒரு நாஸ்திக அரசியல் வாதிகள் குழு, ஆட்சியைக் கைப்பற்றி துறவற சபைகளைத் தடை செய்கிறது. கோவாவும் போர்த்துக்கல் நாட்டின் ஓர் அங்கமாக இருந்ததனால் அற்புத தியான யோக சபை, தடை செய்யப்படுகிறது. இனி இங்கு வரும் மிசனரிகள், தரமற்ற கோவை மேற்றிராசனக் குருக்கள். இதனிமித்தம் அவர்களில் சிலரின் சொகுசு, பன ஆசை, அதிகார போக்குகளை விளங்க முடிகிறது.

150 வருட முடிவில், வரலாற்று நியதி ஈழத் திருச்சபையையும் வாட வைக்கிறது. இந்நிலையில் யோசவாஸ், யக்கோமே கொன்

சாலஸ், பெட்ரோ பெறாநோ, பச்சேக் முதலிய திருச்சபைத் தூண் களுக்கு நன்றி சொல்வோமாக.

நம் தாந்தரிக கத்தோலிக்கத்துக்கு அடிகோவிய கோவைக் குருக் களதும், சிறப்பாக பெட்ரோ பெறாநோ அடிகளாரதும் பங்களிப்பை மீளாய்வு செய்வோமாக. இதை “யேசுக்கிறிஸ்து, பரம பிதாவின் வாக்கு” என்ற 3 ம் மிலைனிய ஏடு (பக 41 - 42) இப்படிவரையறூக்கிறது. இதற்கு அது பாலிக்கும் பதம் “பொது மக்கள் மத உணர்வு” (Popular Religiosity) என்பதாம்.

“கத்தோலிக்களில் பெரும் பாலா னோர் சிறுவரோ, வளர்ந்தோரோ; படித்தோரோ பாமரரோ; இவர்கள் எல்லோரும் இப்பொதுமக்கள், அருள் இறை உணர்வுகளில் அமிழ்ந்தோரே. மக்கள் தம் விகவாசத்தை ஏற்று விளங்கி, அறிவிப்பது இறையியல் சிந்தனை வடிவங்களில் அல்ல. குறியீடுகள் செறிந்த உயிருள்ள மறை உணர்வு நிலைகளினுடாகவே. இதனால்தான் இதை மூடப் பழக்க வழக்க மென்றோ, நவீன யுகத்திற்கு பொருந்தாதெனவோ நிராகரிக்க முடியாது.” இதை ஓர் கிறிஸ்தவ சமய விழுமியமாக்க முயல வேண்டும். (6 ம் சின்னப்ப பாப்பிரை, 1975, 2 ம் அருள் சின்னப்ப பர், 1979 மெக்கிக்கோ நாட்டு லத்தீன் அமெரிக்க ஆயர் அவை அறிக்கையும் இதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.) (43, 44)

இம் மக்களின் மறையுணர்வு பிரமாணிக்கமுள்ள பரமபிதாவிலும், செபத்திலும் நம்புகிறது. தன்னிடத்தே தோன்றும் ஒப்புரவாக்கும், ஒன்றிணைக்கும் தன்மையில் இறைத்தன்மையை மனிதத்துடனும், கிறிஸ்துவை மரியானாடனும், உடலை ஆள்மாவடனும் அமைப்பை அன்னியோன்னியத்துடனும், தனி ஆளை மாணிட குழுவினுடனும், விகவாசத்தை நாட்டுதலும், மனதை இதயத்துடனும் இணைக்கிறது.

இது பாவத்தின் சர்வ வியாபிப்பையும், பரிகாரத்துக்கான தேவையையும் உணர்ந்து கிறிஸ்துவின் மறைபொருளை அவரின் மானுட மான மறை பொருளி லும், அவர் சிலுவை மரணம், உயிர்ப்பு, நற்கருணையிலும், இவையுலம் கிறிஸ்துவை அறியும் அறிவிலும், கிறிஸ்தவன் ஒவ்வொருவனிலும் இயங்கும் பரிசுத்த ஆவியிலும், இறைவனின் அன்னை மரியானிலும், மரணமட்டும் செல்லும் வேதசாட்சியத்திலும் விகவாசத்தை பாதுகாக்க துணி கிறது.

இல்லை உள்ளரங்கமாக விழுமியங்களை வேறு இடங்களில் அருமையாக காணக்கிடக்கிற பொறுமை, நாளாந்த பரித்தியாகங்கள், பற்றாற்ற நிலை முதலியவற்றையும் திருச்சபைக்கு உண்மையான அன்பையும், பாப்பிரைக்கு பிரமாணிக்கத்தையும் காட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனின் மாண்பையும், சகோதரத்துவத்தையும், மிகவும் கடினமான வாழ்க்கை நிலைகளில் கூட, மகிழ்ச்சியையும் தொழிலின் மக்த்துவத்தையும் சிரிப்பையும் காண விளைகிறது.

இதில் அரும்பும் “ஆபத்துகளை”, புறக்கணிக்க முடியாது. முடப் பழக்கவழக்கங்கள், மந்திரமாயும், விதி, குருட்டுப்பக்தி, சிலை வழிபாடு, மிருக வழிபாடு, வெறும் கிருத்தியங்களில் நம்பிக்கை என்ப வற்றுடன் அருட்சியற்ற பழமைவாதம், அறிவீனம், கலப்படம் நிறைந்த கிறிஸ்தவ சத்தியங்கள், எம்மதமும் சம்மதம் என்ற போக்கு, மிகைப்படுத்தப்பட்ட புனிதர் பக்தி என்பன. யேசுவை ஓரம் போகப் பண்ணும்.

இன்று உலகபொருள் ஆசை, மோகம், நுகர்வுப் பேராசை, பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள், அரசியல் மெசியாக்கள், இடப் பெயர்வு, போர், கிறிஸ்தவ அடிப்படை வாத குழுக்கள், என்பன மக்களது அருள்மறை உணர்வுகளை அழிக்கும் நவீன சக்திகள் என்பதையும் மறக்கக் கூடாது.

மக்கள் அருள் உணர்வு வாழ்வின் பெறிய கேள்விகளுக்கு, கிறிஸ்தவ ஞானத்திலிருந்து விடைகாண விழைகிறது. இவ்வனர்வு பரிசுத் தம் பற்றிய உணர்வுள்ளது. இறைதாக மும், ஏழ்மையும் எளி மையும் கொண்டோருக்குள் காணப்படும் மனத்தூய்மையும் ஆர்வ மும் உள்ளது. இறைவாக்கை ஏற்கும் தயார்நிலை, திரியேக சர்வே சுரவின் பிரசன்னத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. இறை பராமரிப்பில் நம்பிக்கை வைக்கிறது.”

எனவே கோவைக் குருக்கள் வளர்த்தெடுத்த மக்கள் அருள் மறை உணர்வை மங்காது வளர்ப்போமாக. அவர்கள் காலத்திலேயே அந்நிய பணத்தண்டல், உலகசொருசு, விசுவாச கோழைத்தனம் என்பன கொணர்ந்த வீழ்ச்சிக்கு, இன்றுவரை பல புதுப்பித்தல் முறைச் சுல்லிகளிடையே ஈழப்போர்ச் சூழலில் எமக்கு ஏற்பட்ட விசுவாச சரிவுக்கு மன்னிப்பு கேட்போம்.

முத்திப்பேறு பெற்ற யோசவாஸ் உருவாக்கிய வாழும் விசுவாச பரம்பரைக்கு, யாக்கோமே கொன்சாலவின் இலக்கிய கலை வடிவங்கள் அழகு மெருக்டிய அதே விசுவாசத்துக்கு, தன் சிறை வாசத்தினால் பச்சேக்கு அடிகளார் போட்ட எதிர்நீச்சலுக்கு நன்றி கூறி, 3 ம் மிலேனியம் அறைக்கூவும் வேதசாட்சிகளின் யுகத்திற்குள் காட்டி வைப்போமாக. யேசுக்கிறிஸ்து ஸ்துதிக்கு” என்று சாங்கோ பாங்கர் சொல்லித்தந்த தாரக மந்திரத்தை எம்மவர்க்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் பிளவுகளையும், பிரிவினைகளையும் சரிப்படுத்த பாவிப்போமாக.

கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. முழுமூர்த்தியில் சொல்லப்பட்டது. கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. முழுமூர்த்தியில் சொல்லப்பட்டது. கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. முழுமூர்த்தியில் சொல்லப்பட்டது. கூட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. முழுமூர்த்தியில் சொல்லப்பட்டது.

யாழ் திருச்சபை வரலாறு

IV ம் - பாகம்

ஆங்கிலேயர் காலம்

(18 ம், 19 ம், 20 ம் நூற்றாண்டுகள்)

(18 - 19 - 20)

ஒரு பார்வை

எறத்தாழ் 150 ஆண்டுகள் நிலவிய பிரித்தானியாவின் ஆங்கில ஆட்சியிலேயே திருச்சபையின் நவீன மயமாக்கும் தன்மைகள் உருவா கின. அக புற சக்திகள் ஒன்று சேர்ந்து உருவாக்க, திருச்சபை கடந்த 300 ஆண்டுகளின், ஏன் 2000 ஆண்டுகளின் பெறுபேறுகளையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, யேசு சொன்ன “வின்னரைச் பற்றிக் கற்றுக்கொண்” (மத். 13 : 51) எல்லா மறைநூல் அறிஞரும் தம் கருவுலத்திலிருந்து புதியவற்றையும் பழையவற்றையும் வெளிக்கொணரும் வீட்டு உரிமையாளரைப்போல இருக்கின்றனர்.” என்ற கூற்றுக்கு உடைத்தானவர் ஆயினர்.

கத்தோலிக்கர்கள் இங்கிலாந்தில் மத சுதந்திரம் பெற, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்களுக்கு மத சுதந்திரம் கிடைத்தது. (Catholic Emancitation Act.) இப்புதிய மதசுதந்திரம் ஏனைய பெளத்த, சைவ, இஸ்லாமிய மதங்களுக்கும் கிடைத்தது. ஆயின் மத சலுகைகள் கிறிஸ்தவ சபையினருக்கு மட்டுமே கிட்டியது என்னாம், இந்த அளவில்தான் பிரித்தானியர்கள் பூரட்டல்தாந்து சபையினர், தம் மதப் பிரசாரங்களை ஆரம் பித்து பெளத்த, சைவ, இஸ்லாமிய எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்தனர். பாணந்துறை, களுத்துறை, பத்தேகம முதலிய இடங்களில் மேதில்த போதகர்கள்க்கு புத்த பிக்குகளுக்குமிடையே நடைபெற்ற

பனிரங்க மேடைத் தர்க்கங்கள் என்றாலென்ன? ஆறுமுசநாவலர், செந்தில்நாடையர் போன்றோருக்கும், வட்டுக்கோட்டை, யாழ்நகர் புரட்டஸ்தாந்த போதகர்கட்குமிடையேயும், அவர்களது பத்திரிகைகளிடையேயும் நடைபெற்ற தர்க்கங்களென்றாலென்ன? இவற்றின் விளைவுகள் தெற்கின் சர்ச்சைகள், கேணல் ஒல்கொட்ட, பிலவற்றிக் அம்மையார் முதலியோரை இங்கு வரவழைத்து சிங்கள பெளத்த தேசிய வாதத்தற்கும் வித்திட்டதுமாகும்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் மட்டுப்படுத் தட்பட்டதோர் சைவத் தமிழ் தேசியம் - சமய கலாச்சார - இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை ஆரம்பித்தது. இதன் பின்னணியில்தான் பெற்றக்கிணி தொடக்கம் அல்பிரட்டியோ மார் வரையிலான், யாழ் திருச்சபையின் சப்தரிகள், ஏழுஆயர் களின் பணிக்காலம் பொற்காலமாக மிளிரத் தொடங்கிறது.

“செழுமையான பொன்னிறமான ஏழு கதிர்கள் ஒரே தாளில் காய்த்திருந்தன.” (தொட. 41 : 5)

முதல் ஆறு ஆயர்களை மையமாக வைத்தே முதல் நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இறுதி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் மௌனங்கு அல்பிரட்டியோ மார் அவர்து ஆண்டுகள் வருகிற, விடுதலை சகாப்தங்களின் ஆயத்தமாக மாசில்லா இருதய நாயகியின் இரக்கியங்களுள் அமிழ்ந்த காலங்கள்.

அமைதி நிறைந்த அக்காலத்தில் ஆயரைச் சுற்றி நின்று ஊழியம் புரிந்த ஒன்பது கோள்களுள் முக்கியமாக முதல் ஆறு சுதேச குருக்களின் சிறப்புக் காலமுமாகும்.

1. கிப்பொலிற் அடிகளார்	2. ஞானப்பிரகாசர் அடிகளார்
3. மருசலின் அடிகளார்	4. கு. ஆசீவாதம் அடிகளார்
5. பிராண்சீஸ் அடிகளார்	6. தோமஸ் அடிகளார்
7. மத்தியஸ், லோங் அடிகள்	8. குருசோ சகோதரர்
9. பில்சோ சகோதரர்	

யாழ், திருச்சபையின் பிரித்தானியர் காலம் 1800 தொடக்கம் 1950 வரையிலாகும். இக்காலகட்டத்தைப் பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளனர். மூன்று கட்டங்களாக இக்காலத்தை ஆராய்வது நல்லது,

முதலாவது கட்டம்:

கோவைக் குருக்கள் பற்றாமை, செயற்பாட்டில் வலுக் குன்றி யுமை, என்பவற்றின் காரணமாக விசுவாசப் பரம்புதல் சபையினர்

ஐரோப்பிய குருக்களை இலங்கைக் கு வரவழைத் தமையால் இருபகுதியினருக்குமிடையே ஏற்பட்ட மோதல்கள் ஆகும். விசுவாசப் பரம்புதல் அமைப்பின் சர்ச்சைக்கால கதாநாயகன் ஓராசியா பெற்றக்கீனி ஆயராவார். இக் காலகட்டம் 1800 தொடக்கம் 1850 வரையிலாகும்.

இரண்டாவது கட்டம்:

ஆயர் சமேரியா முதல் ஆயர் மெலிசன் வரை நீடித்த அமல் மரித் தியாகிகளின் முதல் வசந்தகாலம், இரண்டாவது கட்டம் ஆகும். 1850 தொடக்கம் 1893 வரை இக்கட்டம் செல்கிறது.

மூன்றாவது கட்டம்:

ஆயர் யூலன், ஆயர் கியோமார் ஆகியோரின் அமலமரித்தியாகிகளின் இரண்டாம் வசந்தகாலம், மூன்றாவதுகட்டம் ஆகும். இக் காலகட்டம் 1894 தொடக்கம் 1950 வரையிலாகும்.

மதசுதந்திரம் பிரச்சனைகளும்

ஆண்மீகம் அருகியது:

1796 ல் ஒல்லாந்தக் கம்பனி இலங்கைத் தீவை பிரித்தானியரிடம் ஒப்படைத்தது. எமியன்ஸ் ஒப்பந்தப்படி, சட்டபூர்வமாக இலங்கை 1802 ல் பிரித்தானியர் வசமாயிது. கோவைக் குருக்களும் அதே ஆண்டில் தம் தலைமைப் பீடத்தை புத்தனத் தீவிருந்து கொழும்பு கொட்டாஞ்சேணக்கு மாற்றினர். கொழும்பிலிருந்த ஆனநர் (கவர்னர்) பிரட்டீக் நோர்த்திடமிருந்து, மெய்விவாகம் மரணச்சடங்குகளுக்கு கத்தோலிக்கருக்கு விதிக்கப்பட்ட வரியிலிருந்து விலக்குப் பெற்றனர். ¹

1801 விருந்து கோவைக்குருக்கள் பள்ளிக்கூடங்களை நடாத்தத் தொடங்கினர். 1806 ல் ஆனநர் மெயிற்லன்ட், கத்தோலிக்க மக்களுக்கு, மதசுதந்திரம் அளிக்கும் கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தி னார். ஆயினும் முழுத் தடைகளும் உடனடியாக நீக்கப்படவில்லை. 1929 ல் தான் முழுத் தடைகளும் நீக்கப்பட்டன.

இதுவரையும் அழுத்தங்களிலிருந்து தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் நிலையிலிருந்த கத்தோலிக்க மக்கள் சுதந்திரக் காற்றைச் சுவா கிக்கத் தொடங்கியதும், தம் வளர்ச்சி பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு படத் தொடங்கினார். பெருகிவந்த கத்தோலிக்க சமூகத்திற்கு ஆரம்பத்தில் சேவையாற்றப் போதிய குருக்கள் இருக்கவில்லை.

1809 ல் 66,830 ஆவிலிருந்த கத்தோலிக்க மக்கள் தொகை 1837 ல் 83,595 ஆக அதிகரித்தது. 1826 ல் இம் மக்களுக்குச் சேவையாற்ற 12 குருக்களும், 1832 ல் 14 குருக்களும் மாத்திரமே இருந்தனர். இவர்கள் து ஆண்மீகப் பொறுப்பாளரான கொச்சின் ஆயர், தென் னி நி தி யா வி ல் வாழ்ந்தார். அவர் அக்கறையின்றி, 1802க்கும் 1834 க்கும் இடையே தம் பொறுப்பில் இருந்தவர்களை சந்திக்காதிருந்தார். இத்தகைய பொறுப்பற்ற போக்கால் இங்கிருந்த கோவைக்குருக்களின் ஆண்மீக தாகம் குறையத் தொடங்கியது. குருக்களின் கடமையுணர்வு குறைத் தொடங்கியது. இவர்கள் தம் மந்தைகளைத் தரிசிக்க ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது இருமுறை மட்டுமே சென்று வந்தனர்.² அதுவும் கோவிற் திருவிழாவுக்கும், பாள்கா பெருவிழாவுக்கும், விழாக் கொண்டாடச் சென்று வந்தனர். இதேவேளை மக்களின் விசுவாசம் வலுவிழந்து, வெறும் விழாப் பிரியராக மாற்ற தொடங்கினர்.

கத்தோலிக்க மக்களின் விசுவாசம் வலுவிழந்து வரும் வேளையில், புதுவகையான, விவிலியம் ஏந்திய, மேலைநாட்டு விசேடமருத்துவ அறி வோடு, மின்னி அமைப்புகளின் பண்பத்தோடு, மேலை நாட்டிலிருந்து மிசனரிகள், அலை அலையாக வந்தனர்.

1801 ல் ரன்கோபரிலிருந்து குறிஸ்ரின் டேவில் யாழ் வந்து சேர்ந்தார். இவர் கத்தோலிக்கத்திலிருந்து 89 பேரை மீட்டதாக வும், 119 பேருக்கு ஞானதீட்டை தொடுத்து தம் மறையில் சேர்த்த தாகவும் கூறியுள்ளார். 1812 ல் பப்ரிஸ்ற் சபையிலிருந்து யேம்ஸ் கர்ட்சர் வந்து சேர்ந்தார். 1815 ல் மெதாடிஸ்ற் மிசனரிகள் அறுவர் வந்தனர். 1828 ல் இலங்கையில் இச்சபை 54 பாடசாலைகளை நிறுவியது. 1816 ல் அமெரிக்க மிசனரிகள் வந்து சேர்ந்தனர்.³

இச்சபைகள் வேதாகமம், மருத்துவம், ஆங்கிலம் போன்ற முக்கிய துறைகளில் மக்களுக்கு அறிவு புகட்டத் தொடங்கின. இவர்களது இத்துறைமான தூண்டுதல் முயற்சிகள் கத்தோலிக்க மக்களுக்கும் குருக்களுக்கும் பெருஞ் சவாலாக அமைந்தன. அதனால் கத்தோலிக்க சமூகம் திக்குமுக்காடியது. இதற்கிடையில் பிரித்தானிய அரசால் கத்தோலிக்கரிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட காணிகள், கட்டிடங்கள் போன்றவற்றிற்கு அரசு ஈடு வழங்கவில்லை.

அபகரிக்கப்பட்ட கோவீல்களையும், காணிகளையும் புரட்டஸ்தாந்த மிசனரிகளுக்கு அரசு இனாமாகக் கொடுத்தது.

உதாரணமாக புத் தூர், கட்டைவேலி, தெல்லிப்பள்ளி, வட இக்கோட்டை, அச்சவேலி, கோட்டை, நல்லூர், கோப்பாய் முதலைப் போன்றவிலிருந்த சொத்துகள் கொடுக்கப்பட்டன. சொத்துகளை இழந்த நிலையில் கத்தோலிக்கர், குழுக்களாக, உரோமாபுரிக்குத் தம் குறைகளைத் தீர்த்து வைக்குமாறு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பத் தொடங்கினர்.

உரோமை நிர்வாகம் விண்ணப் பங்களுக்கேற்ப அதிக அக்கறை காட்டத் தொடங்கியது. 1832 க்கும் 1836 க்குமிடையில் நான்கு மறைமாவட்டங்களை உரோமை நிர்வாகம் உருவாக்கியது. இம்மறைமாவட்டங்கள் சென்னை, கல்கத்தா, இலங்கை, கொரமோண்டால் என்பன. ⁴

கத்தோலிக் கிலங்கை, மறைமாவட்டப் பொறுப்பாளராக பிரான்ஸில் அடிகளார் நியமிக்கப்பட்டார், நியமனக் கடிதம், அடிகளார் கையில் கிடைக்குமுன்பே, அவர் இறைவனைடி சேர்ந்து கீட்டார். இலங்கையைத் தனி மறைமாவட்டமாக்கக் கூடாது என வாதிட்டுத் தோற்ற குருக்களில் ஒரு வரான விண்சந்தோராசாய்ரோ அடிகளாரையே, இறந்தவர் இடத்திற்கு, 1836 ல் நிர்வாகம் நியமித்தது.

கோவாவின் ஆளுகையில் இருந்த பிரிந்த இலங்கை மறைமாவட்டத்திற்குப் புதிதாக ஒரு பிரச்சனை தோன்றியது. டாக்டர் மிச்சோ, யோசேமரியாடி சில்வா, குந்யோவா ஒ போன்ற அடிப்படை வாதிகள் ஒரு வாக்கிய “கோவைக் குருக்களே போதும். ஜரோப்பிய குருக்கள் வேண்டாம்” என்ற சர்க்கையே அப் பிரச்சனை.

கோவாவின் கட்டுப்பாட்டில் இலங்கை இருந்தபோது கடமை யாற்றிய குருக்கள் ஒருமுணையிலும் புதிதாக உரோமை அனுப்பிய ஜரோப்பிய குருக்கள் மறுமுணையிலும் நின்று. கோவை உரோமை கயிற்றிமுப்பைச் செய்தனர். ⁵

சீர்திருத்த மனு:

கொழும்பில் இருந்த பறங்கி இனக் கத்தோலிக்கர் 1837 ஆவணி யீல் ஓன்றுகூடி. கோவைக் குருக்களுக்கு ஒர் சீர்திருத்தம் வேண்டி ஒரு மனுவைச் சமர்ப்பித்தனர். அம் மனுவில்:-

1. இளைஞருக்கு மறைக்கல்லி, ஆங்கிலக் கல்விப் போதனை, அளித்தல்.
2. எல்லா நோயாளருக்கும், விசேடமாக வாந்தி பேதி நோய் பீடித்தவர்க்கும் நோயில் பூசுதல் வழங்குதல்.
3. பாரபட்சமின்றி குறிக்கப்பட்ட நாட்களில் ஞானதீட்டிச் சமூக குதல்.
4. பூசைப்பலி வேளைகளில் ஆங்கிலம், போர்த்துக்கேயம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பிரசங்கம்.
5. மிசனரிச் செலவுகளைக் கண்காணிக்க ஆறு இல்லறத்தேரர் கொண்ட குழு. குருக்களுடன் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். என்ற கோரிக்கைகள் இருந்தன.

இக் கோரிக்கைகளுக்கு முகங் கொடுக்கக் கோவைக் குருக்கள் பின்வாங்கினர். இவர்களின் இச் செயல், இக் குருக்களின் ஆன்மீக சேவைகளில் ஏற்பட்ட தளர்ச்சியையும், அக்கறையின்மையையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

கோவைக் குருக்களின் அசமந்தப் போக்கினைக் கண்டு 30,000க் கும் மேற்பட்ட கத்தோலிக்கர் கைச்சாத்திட்டு 1842 ல் உரோமைக்கு ஒரு முறைப்பாட்டு விண்ணப்பத்தை அனுப்பினர். அதில் கோவைக் குருக்களுக்குப் பதிலாக ஐரோப்பிய குருக்களை அனுப்பும் படியும் கோரியிருந்தனர்.⁶

பெற்றக்கீணி அடிகளார் வருகை:

இவ்விரு தரப்பினரையும் ஓப்புரவாக்க கோவைக் குருக்கள் சம்பிரதாயச் சபையைச் சேர்ந்த, அதேவேளை ஐரோப்பிய (இத்தாலி) குருவான் ஓராசியோ பெற்றக்கீணி 1842 நவம்பரில் இத்தீவுக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

பெற்றக்கீணி அடிகளார் 1843 ல் கண்டி, கம்பளை, நுவரையோ, வகாக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் பணியாற்றியதுடன் பல பெளத்தர்களின் மனமாற்றத்துக்கும் காரணரானார். இவர் கத்தோலிக்க கல்விக் கூடத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து கண்டியில் கத்தோலிக்க கல்விக்கூடமொன்றை நிறுவினார். இங்கு கற்பிக்கும் பணியைச் செய்ய 1844 ல் பவுஸ் ஸ்தேயான் பூரி என்பவரை நியமித்தார். பூரி முனைாள் ஆங்கில அரசு ஊழியராவார். இவர் பின்பு அ. ம. தி. சபையிற் சேர்ந்து குருவானார். இலங்கையின் முதல் அ. ம. தி. குருவும் இவரே.

அடிகள் தம் பங்கு மனையையே கல்விக்கூடமாக்கினார். இரு அறைகள் கொண்ட இக் கூடத்தில் ஆரம்பத்தில் 50 மாணவர் கற்றனர். இங்கு ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் போன்ற பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. சிறுக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கூடம் இன்று புகழ்மிகு கண்டி, கட்டுகாஸ்தோட்டை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியாகத் திகழ்கிறது. 7

ஆயர் பெற்றக்கீனி:

அடிப்படை வாதிகளின் முதல் எதிர்ப்பவை டாக்டர் மிச்சோ வின் தலைமையின் கீழ் எழுப்பப்பட்டது. ஆயர் கயத்தானோ அன்றோனியோவுக்கு உதவி ஆயராக பெற்றக்கீனி அடிகளார் பாப்பரசரால் நியமிக்கப்பட்டார். 1846 பெப்ரவரி 11 ல் கொழும்பு புனித லூசியா ஆலயத்தில் அடிகளாரின் ஆயர் அபிசேகத் திருச்சடங்கு நடைபெற்றது.

1845 ம் ஆண்டுத் தீர்மானத்தின்படி இலங்கை வடக்கு தெற்கு என இரு மறை மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, ஆயர் பெற்றக்கீனி ஆண்டகை உரோமை சென்று மீணும்போது தன்னுடன் நான்கு அமலமரித் தியாகிகளையும் அழைத்து வந்தார். அவர்கள் யோண் ஏற்றீன் சமேரியா, லூயிஸ் கீற்றின், பிரான்சுவாசியாழின், கஸ்பார் ஸ்ரீபாணிஸ் என்போராவர். 8

1848 ம் ஆண்டில், ஐரோப்பிய குருக்கள் வடபகுதிக்கு வந்த பின் இங்கிருந்த கோவைக் குருக்கள் அறுவரில் மஸ்கரினஸ் அடிகளார் மட்டுமே இங்கு தங்கியிருந்தார். ஏனைய ஐவரும் தெற்கு மறைமாவட்டத்துக்குச் சென்றனர். தமிழ்மொழி தெரிந்த குருக்கள் இவ்வேளை வடபகுதிக்குத் தேவைப்பட்டனர், இதனால் ஆயர் அவர்கள் சமேரியா அடிகளாரை, தமிழ் தெரிந்த குருக்களை அழைத்து வருமாறு, நாகப்பட்டினத்துக்கு அனுப்பினார். 1849 ம் ஆண்டில் நான்கு யேசுசபைக் குருக்கள் ஊர்காவற்றுறை, மன்னாரில் ஆண்மீகப்பணி புரிந்தனர்.

ஆயர் பெற்றக்கீனி அவர்கள் தமது ஐந்து வருட ஆண்மீகப்பணி வாழ்வில், ஓவ்வொரு மாவட்டமாகச் சென்று, தம் மந்தைகளைத் தரிசித்தார். வன்னி, அனுராதபுரம் ஆகிய மறைமாவட்டங்களில் அவருக்கு அமோக வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது, மறைமாவட்டங்களுக்கு ஆயர் எழுதிய கடிதங்களும் சுற்றுநிருபங்களும் கைதவறிய போதும் ஒரேயொரு கடிதம் மட்டுமே பாதுகாக்கப்பட்டது. இக் கடிதம் 22 ஆகஸ்ட் 1849 ல் எழுதப்பட்ட கடிதமாகும் இக் கடிதத்தில் தமது ஆண்மீக யாத்திரையில், மறைமாவட்டங்களில் நேரில் கண்டறிந்த இரு குறைகளை ஆயர் கூட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

1. மறையறிவு அருகி, கி றி ஸ் து வெ யே யார் என்று கேட்கும் நிலைக்கு, மக்கள் கி றி ஸ் து வெ அறி யா திருந்த அறினீண்ட காணப்பட்டது.
2. வீண் ஆடம்பரங்கள், வெளிச்சடங்குகளுக்கு மட்டுக்கு மீறிய முக்கியத்துவம்; ஆன்மீக விடுதலையில் அக்கறையற்ற தன்மை; தம் இரட்சிப்பிலும் அக்கறையின்மை.

இக் கடிதத்தில் மிசனரிகள் பாவசங்கிர்த்தன திருவருட்சாதனத் துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர் என்றும். ஏனைய அஞ்சாதனங்களைப் பற்றிய அறிவை, மக்களுக்கு போதியளவு கற்பிக்கத் தவறி னர் எனவும் அவர் எழுதியுள்ளார். நற்கருணைப் பக்தி, மக்களிடம் அறவே இல்லையெனவும், புனிதர் வழிபாடுகள் வெளி ஆடம்பரங்களுடன் கொண்டாடப்பட்டன எனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆடம்பர கொடியேற்றம், மேளதான ஒலி, கோவில் மணிகளின் பலத்த ஆர்ப்பரிப்பு, பட்டாஸ்வெடி முழக்கம் முதலியவை திருவிழாக்களில் அர்த்தமற்றவை எனவும் தீங்கு விளைவிப்பவை எனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆயர் தம் கடிதத்தில் சுட்டிக்காட்டிய குறைகளை வண. கலாந்தி N. M. சவிரிமுத்து அவர்கள் தம் நூலில் வி மர் சனம் செய்துள்ளார்.⁹ ஐரோப்பியரான ஆயர் அவர்கள், மண்ணின் மக்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாது. மக்களைத் தரம் குறைத்து எடைபோட்டுள்ளதாக தம் விமர்சனத்தில் எழுதியுள்ளார். கோவைக்குருக்களுக்குள்ள புரிந்துணர்வுப் போக்கு. ஐரோப்பியக் குருக்களுக்கு இருக்கவில்லை என்றும், ஐரோப்பியக் குருக்கள் வெளிக்கிரிகளைன் ஆழமான அர்த்தம் புரியாது. மக்களின் மத உணர்வின் வெளிப் பாடாகக் கிரிகைகளைக் கருதாது கண்டிப்பதாக விமர்சித்துள்ளார். கீழைத்தேய கலை கலாச்சாரப் பண்புகளை மேற்கத்திய அளவிகோல் கொண்டு அளவிடுவது நியாயமற்றது என்பது அவர் வாதமாகும்.

கிழவையும் மற்றும் சின்னங்களும் கொண்டுள்ள உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தைப் போர்த்துக்கேயர் காலத்து கத்தோலிக்க மக்களும் ஓல்லாந்தர் காலத்துக் கத்தோலிக்க மக்களும் தமக்குள் வாங்கி வாழ்ந்த வரலாற்றை மீண்டும் ஒருமுறை மீட்டுப் பார்த்தால் ஆயர் சுட்டிக்காட்டிய குறைகள் சரியானவைகளா? தவறானவைகளா? எனக் கூறமுடியும்.

கத்தோலிக்க மக்கள் பக்தி மரபில் கேவ தாயின் கொடி கள், கிலைகள், பிரார்த்தனைகள், கொடிமரம் என்பவற்றைப் பாவித்துனர். வானம் பூயியை இணைக்கும் ஏணி என்று, கொடிமரம் அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது. மேளம், விருத்தம், வாசாப்பு, திருக்கருப்பவனி போன்றவை அன்று அம்மக்களை ஆழ்ந்த விசவாசத்தில்

வேர்விட்டு, தமிழிரையும் கிறிஸ்துவுக்காக அர்ப்பணிக்கத் தூண்டிய வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆயர் பெற்றக்கீனி கால களத்திலே யுடன் ஒப்பிட முடியாது. ஆயர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய குறை பாடுகள் மாறுபட்ட குழந்தையில் இன்றும் தொடர்ந்து இருப்பதை மறுக்க முடியாது.

சிலுவைப்பாடுகள், வேதகலாபணகள் இக்காலகட்டத்தில் வரவரக் குறைந்துகொண்டே சென்றன. கத்தோலிக்கத்தின் மக்கள் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது. கோவைக் குருக்கள் மத்தியில் போட்டி, பொறாமை, உட்பூசல் போன்ற உலகியல் நோய்கள் தொற்றிக் கொண்டன. பிரித்தானிய ஆளுகையில் வசதி கள் பெருக உல்லாச சுயநல் ஊன் உடல் ஆட்சிக்குள் திருச்சபையும் சிக்கிக்கொண்டது. நவீன காலப் பொருள் முதல் வாதத்தின் முதல் அலைகளும் இந்தக்காலத்தில் எழும்பி, சிலரை அள்ளிச் சென்றன. ஆங்கிலக் கல்வி, பணம். அந்தஸ்து என்பன, “நான்” என்ற மம்மைதயைப் பலரிடம் கிளரிவிட்டது. அன்றும் இன்றும் இத்தனை தாக்கங்களும் படிப்படியாகச் சீரான வேகத்துடன் செம்மையாகத் தாக்கிய தாக்கத்திலிருந்து யாழ் திருச்சபை தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது தின்றுகின்றதென்பது உண்மை.

கத்தோலிக்கத்துக்குச் சவாலாக மூலமைடுக்கெல்லாம் எழுச்சி யுற்று வரும் புதிய கிறிஸ்தவ மிசனரி சபைகளின் பார்வைக்கு எம் ஆட்ம்பர வெளிக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் எப்படித் தோன்றுகின்றன? ஆயர் பெற்றக்கீனி சுட்டிக் காட்டியது முற்றிலும் சரியானது எனப் புரியும்.

1850 ல் வாந்திபேதி என்ற தொற்றுநோய், யாழ்ந்தர் மக்களைப் பலிகொள்ளத் தொடங்கியது. அந்நோய் குடும்பத்தில் இருவரையாவது பற்றிக்கொண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் குடும்பத்தை தடைய அழித்துவிட்டது. இத்தனையை பயங்கரமான, உயிர்க்கொல்லி நோய்க்குள்ளான மக்களைக் காக்க, காக்கும் கரங்களை நீட்டியவர் ஆயர் பெற்றக்கீனியே

ஏழைகளின் குறை தீர்த்த அன்பர் யேசுவின், அடியார்களான ஆயரும் அவர்கீழ் பணிபுரிந்த ஜோப்பிய குருக்களும் வீடுவீடாகச் சென்றனர். காலை தொடங்கி மாலை வரை வீட்டில் உள்ளவர்களின் உடல் வரதைகளைப் போக்கி கஞ்சி பருக்கி உதவியதுடன், ஆண்டவரின் அருள்மிகு வார்த்தைகளை ஊட்டி உள்ளறுதியும் கொடுத்தனர். இரவு வேளைகளில் உபதேசமாளின் துணையுடன் மனி அடித்த வண்ணம் வீதிகளில் சென்று, அவசர தேவைகளில் உதவியதிடன் ஆறுதலளித்து, உரமுட்டும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்திகளை அறி

வித்தனார். 10 பிற மத மிசனிகள் சிலர் ஒசுதிப்பெட்டத்தவர்களாயிருந்தும் பெருந்தொற்றுநோயிலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ள, பகவில் கூட வெளியில் வராது வீட்டினுள் முடங்கிக் கிடந்தனர். மக்களை மற்றவர்கள் கைவிட்ட வேளையில், தம்முயிரையும் துச்சமென மதித்து, அவர்களுயிரைக் காத்து நற்செய்தி ஓளியில் பணி புரிந்தார் ஆயர் பெற்றக்கீனி.

பருத்தித்துறையில் வாந்திபேதி நோய் கண்டவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றியவர் 30 வயதான அ. ம. தி. வெடியார் அடிகள் ஆவர். இவர் 16 மூன் 1851 ல் நோய்க்குள்ளாகி வதிரியில் இறைவனடி சேர்ந்தார். 11

பிரிவினைப் புயல்:

இவ்வித வீரம் செறிந்த அன்புருவான குருக்களின் பணி வாழ்க்கையால் கவரப்பட்டு பிற மதத்தோர் சிலர் மதம் மாறியதில் வியப்பேதுமில்லை. வளர்ந்து வரும் இறையரசுப் பணியில் தன் கை வரிசையைக் காட்ட இரு குருக்களை சாத்தான் தெரிந்தெடுத்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் பிரான்சிஸ்கோவும், மாதோட்டத்தில் மஸ்கரன் சும், தூங்காத சாத்தானின் துணை நின்று திருச்சபைக்குள் பிளவை உண்டாக்கச் சதி செய்தனர்.

ஆயர் பெற்றக்கீனிக்கு தலையிடிகளாக எழுந்த அம்சங்கள் வருமாறு:-

1. கோவைக் குருக்களின் எதிர்ப்பு.
2. யாழ்ப்பாணத்துக்குள்ளும் இக் குருக்களின் எதிர்ப்பு ஊடுருவத் தொடங்கியமை.
3. அமல் மரித் தியாகிகளுக்கும் ஏனைய சபைக் குருக்களுக்கு மிடையே தோன்றிய முரண்பாடுகள்.
4. தென் மறைமாவட்ட எல்லைத் தகராறு.

முதலிரண்டு பிரச்சனைகளும் ஆயருக்குப் பெரும் தலையிடியைக் கொடுத்தன. வடக்கு, தெற்கு என்று மறைமாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படும்பொழுது வடக்கில் ஜேரோயோரு கோவைக்குரு மட்டுமே இருந்தார். இவர்தான் ஜனுவேல் பிலிப்பு மஸ்கரன். இவர் 1843 ல் கொழும்பு ஆயர்கயத்தானோ அன்றனியோவால் குருவாகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டார். 1849ம் ஆண்டு வரை ஆயர் பெற்றக்கீனியின் பணிப் புனரகட்டு கீழ்ப்படியும் நல்லதோரு குருவாக விளங்கினார். இதன் பின் இவரின் போக்கில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ஜேரோப்பிய குருக்களை எதிர்க்கும் புரட்சிப் போக்கை இவர் கடைப்பிடித்தார். குடிப்

பழக்கத்துக்கும் இவர் அடிமையானார். இதனால் 1850 ல் மாதோட்டத்திலிருந்து மாற்றம் செய்யப்பட்டார். ஆயின் இவர் அங்கிருந்து செல்ல மறுத்தார். ஆயர் அங்கு சென்றபோது பரப்பாங்கண்டல் கோவிலினுள் புகுந்து ததவைத் தாளிட்டுக் கொண்டார். வெளிவர மறுத்தார்.¹² தன் ஆதரவாளரைக் கொண்டு வண்முறை வழியில் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கச் செய்தார்.

கோவைக் குருவுக்கு உரம் ஊட்ட கோழும்பிலிருந்து பிரான் சீல்கோ சியோவன்னி என்ற கோவைக்குரு 1851 ல் பலருடன் மட்டும் பதிக்கு வந்தார். வந்தவர் தம் ஆட்பலம் கொண்டு மடுப்பதியைச் சில நாட்களுக்கு தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். பின் தம் கட்டுப்பாட்டை விட்ட குரு, தொடர்ந்தும் பல தொல்லைகள் கொடுத் தார். மடுப்பதியின் இழுபறிக்கான இறுதித்தீர்ப்பு 1875 ல் நீதிபதி குரோபோட்டால் அளிக்கப்பட்டது. இத் தீர்ப் பின்படி கத்தோலிக்க ஆயருக்கு ஆதன உரிமை அளிக்கப்பட்டது.¹³

ஆயருக்குத் தலையிடி கொடுத்த அடுத்த குரு பிரான்சிஸ்கோ யோவாது என்பவர். 1850 ல் ஊர்காவற்றுறைக் கோவில் பிரச்சனையின் போது, எதிர்த்தரப்பினர் இவரைத் தம் துணைக்கு அழைத் தனர். 1851 ல் அவர் துறைக்கு வந்தபோது 90 பேர்கள் மட்டுமே அவரை வரவேற்றனர். கரம்பன் புனித செபாஸ்தியார் கோவில் வளாகத்தில் ஒரு கொட்டிலில் இவருக்குத் தங்க இடம் அளித் தனர். அத்துமீறி ஆலயத்துள் நுழைவதற்கு, இவர் கூட்டத்தை, பங்குக்குரு அனுமதிக்கவில்லை. கத்தோலிக்க ஆலயத்துள் ஆயரின் உத்தரவின்றி எந்தக் குருவும் பிரவேசிக்க முடியாது என்ற பங்குக்குரவால் லோறென்ற அவர்களின் விண்ணப்பத்திற் கிசைவாக நீதிபதி தீர்ப்பளித்தார்.

பிரிவினைக் குருவாக விளங்கிய இவர் 1851 ல் சில ஆதரவாளர்களுடன் பாலையூர் அந்தோனியார் ஆலயத்துள் அத்துமீறி நுழைய முயன்றார். இக் கோவிலின் பங்குக்குரு லெபஸ்கு அடிகளார் இவ்வேளையில் கோழும்புத்துறை செபமாலை மாதா கோவிலில் நலதாள் வழிபாட்டை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தார். இதனைக் கேள்வியுற்றதும் பங்குக்குரு பணிமனைக்கு விரைந்து சென்றார். இதனால் இக் குழுவால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது போய்விட்டது.¹⁴

1852 செப்டம்பர் 8 ல் வதிரி, புலோவி, கரவெட்டிப் பங்குகளில் பிரிவினைக் குரு உட்புகுந்தார். இவரின் பிரிவினைப் புயல் இங்கு உக்கிரமாக நீடித்து வீசியது.

ஆக்கிரமிப்பும் அத்துமீறல்களும் ஒரு குறுதிய காலத்துக்கு இவருக்கு வெற்றியளித்தது. 22 டிசம்பர் 1852 லிருந்து யாழ் அடைக் கலநாயகி ஆலயம் இவரது ஆக்கிரமிப்பு மையமானது; குறுதிய காலத்துக்கு நீடித்தது, இங்கிருந்து கொண்டே கொஞ்சேஞ்சி மாதா (பெரிய கோவில்) கோவிலைக் கைப்பற்றத் திட்டம் தீட்டினார். இவரின் திட்டத்தை அறிந்து கொண்ட யாழ் சந்தியோகுமையோர் கிறிஸ்தவர்களும் சில அடைக்கலநாயகி ஆலயக் கிறிஸ்தவர்களும் இணைந்து பெரியகோவிலை இரவு பகலாக காவல் காத்தனர். இவர்களுக்கு புதுவருடமும் (1 ஜூன் 1853) காவல் பணியுடன் விடிந்தது. ¹⁵

பிரிவினைவாதம் மக்களிடையே தன் செல்வாக்கை இழக்கத் தொடங்கியது. 1853 ம் ஆண்டு மீண்டும் யாழ் நகரில் தொற்று நோய் மக்களைப் படாத பாடுபெடுத்தியது. பிரிவினைக் குருவுக்கெதி ரான் நீதிமன்ற விசாரணையும் நான்கு வருடங்களில் முடிவுக்கு வந்தது. நீதிபதி பிரிவினைக் குருவைக் குற்றவாளியாகக் கண்டு ஆலய வளாகத்தை விட்டு வெளியேறுமாறு தீர்ப்பளித்தார். வாந்திபேதி நோய் கண்ட யாழ் மக்களை கத்தோலிக்க குருக்கள்தம் அளப்பரிய சேவையால் தேற்றி வந்தனர். இவர்களது அன்புச்சேவையின் அஸைகள், பிரிவினை வாதிகளின் இதயங்களை இழகச் செய்தது. பிரிவினைவாதிகளின் மனமாற்றத்தால், பிரிவினைவாதம் தன் இறுதி மூச்சையும் இழந்தது. பிரிவினைக்குரு விதியால் செல்லும் போதெல் வாம், சிறுவர் குழந்தைகள் “‘ஓநாய், ஓநாய்’” எனக் கூக்குர விட்டு கேளி செய்தனர். ¹⁶

ஆயர் பெற்றக்கீனி 1853 செப்டம்பரில் உரோம் சென்றார். 1854 ஒக்டோபரில் இலங்கை திரும்பினார். அவர் இலங்கை வந்த போது சுகவீனமுற்றதால் நேரே யாழ்ப்பாணம் செல்லாது, போள வத்தைக்குச் சென்று தங்கினார்.

1854 ம் ஆண்டு இறுதியில் யாழ் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளில் வாந்திபேதி பரவத் தொடங்கியது. ஊர்காவற்றுறையில் இந்நோயால் 400 க்கும் அதி கமான் கத்தோலிக்கர்கள் இறந்தனர். நோய்க்கு அஞ்சிய மக்கள் இரவு பகலாக ஆலயங்களிலே அடைக்கலம் புகுந்தனர். சமேரியா அடிகளும், ஏணை குருக்களும் உடல், உள், ஆன்மீக சேவை செய்தனர். பணியில் தமிழை அர்ப்பணித்த வக்கோம் அடிகளார் நோய்க்குள்ளாகி 1855 ல் மாதகவில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

யாழ்நகர் இந்நோய்க்கு அஞ்சி நடுங்கியது. அந்தரித்து அவைப் பட்ட யாழ் மக்களை, அமல் உற்பவ அன்னைக்கு, மூன்று நாள் பரிகார வழிபாடு செய்யும்படி சமேரியா அடிகள் ஆயரின் பேரால்

அழகுத்தார். இவ்வழிபாடு 1855 மார்ச் மாதத்தில் நடைபெற்றது. தினசரி வழிபாடுகளில் பாடற்பூசையும் மறையுரையும் விசேஷ இடம் பெற்றன. முன்றாம் நாள் திருச்சருப பவனியின்போது பெருமழை பொழிந்தது. ஆயின் திருச்சருப பவனியை அது பாதிக்க வில்லை. இவ்வழிபாடுகளில் கத்தோலிக்கரல்லாதாரும் பங்குபற்றி எனர். இப்பக்திப் பரிகார வழிபாட்டுடன் வாந்திபேதி நோய் அகன்றது. அன்னயின் அநூளால் இறுதி வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து நாற்பது பேர் குணமடைந்ததைக் கண்டு மனம்மாறியவர்களில் பிற மதத்தோர் பலர். இதனால் பிரிவினைக் குருவின் தத்துவம் வீழ்ச்சி கண்டது. அடைக்கலநாயகியின் ஆலயத்தை ஒரு உலுப்பு உலுக்கிய ஒநாய் யோவாவேயும் ஆலயத்தை விட்டு அகன்றார். 17

பிரிவினைக்கு வித்திட்ட மஸ்கரான்கள் அடிகளாரின் செல்வாக்கும் மாதோட்டத்தில் சரியத்தொடங்கியது. அங்கு லெப்டியார் அடிகளின் கை ஒங்கியது. இவர் 120 குடும்பங்களைத் தாய்த் திருச்சபைக்குச் சேர்த்திருந்தார். பிரிவினைவாதிகள் கைப்பற்றி வைத்திருந்த 6 கோவில்களையும் திருச்சபை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டது. 18

ஆயர் பெற்றக்கிணி 1855 ஆவணியில் யாழ் ப் பாணம் திரும்பினார். இரண்டு வருட காலத்துள் ஆயரின் ஆளுமையில் பெரும்மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. புல்லாக இயங்கிய ஆயர் தென்றலாக மாறி மற்றவர் கருத்துக்களை உள்வாங்கி இயங்கும் உயர்மனிதனாக மாறி யிருந்தார். ஆயருடன் 11 அமலமரித் தியாகிகளும் 4 வேறுசபைக் குருக்களும் பணிபுரிந்தனர்.

தன் ஆடுகளுக்காக அயராது உழைத்த ஆயர் மீண்டும் நோய் வாய்ப்பட்டார். சமேரியா அடிகளிடம் யாழ் மறைமாவட்டப் பொறுப்பைக் கையளித்துவிட்டு போளவுத்தைக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்று ஓய்வெடுத்தார். யாழ் மறைமாவட்ட முதற்குரவரான பிரான்சில் சவிரிமுத்து அடிகளார், ஆயரின் அருகிலிருந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார். 26 மூன்றாம் ஜூலை 1875 ல் சவிரிமுத்து அடிகளார் தலைவில்லு புனித சந்தானமாதா கோவிலுக்குச் சென்றபோது, ஆயர் பெற்றக்கிணி ஆண்டகை தமது ஆவியை இறைவன் கரங்களில் ஒப்படைத்தார்.

“தன் ஆடுகளுக்காகத் தன்னுயிரைக் கொடுத்த உண்மையான ஆயன்” என பெற்றக்கிணி ஆண்டகை பற்றி சவிரிமுத்து அடிகளார் ஈழதிவைத்த வார்த்தைகள் என்றும் நினைவு கூறப்படும். 19

ஒரு புதுயுகம் பிறக்க, அதன் பேறுகால வேதனையாக இந்த 50 ஆண்டுகள் (அரைநூற்றாண்டு) கணிக்கப்பட வேண்டும். பார்து

வாடோ குழு, விசுவாசப் பரப்புதற்கும் ஆகியவற்றுக்கிடையேயுள்ள மொதல் கொடுத்த தாக்கத்துடன், கோவைக் குருக்கள், ஜீராப் பியக் குருக்கள் ஆகியோருக்கிடையே உண்டான முரன்பாடு கள் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகள் முக்கியமானவை.

தழிந்த யுகத்தின் கதிர்களாக ஒளியிசை கோவைக் குருக்கள், புதிய யுகத்தின் நகர்வில் ஒளியிழந்து நின்றனர். பணியாற்றல் அற்று இயக்கமின்றி நின்ற பல கோவைக் குருக்கள், கோவை நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். புதிய யுகத்தை நோக்கித் திருச்சபையை வழி நடத்த உரோமாபுரி அனுப்பிய ஜீராப்பிய குருக்களுக்கு, எஞ்சி நின்ற கோவைக் குருக்கள் பல பிரச்சனைகளைக் கொடுத்தனர். மந்தைகள் மத்தியிலும் இக்குருக்கள் பிளவை ஏற்படுத்தினர். இக் குருக்களின் வேகர போக்கால் விசுவாசக் கத்தோலிக்கர் இவர்களை ஒனாய்கள் என அழைத்தனர். கத்தோலிக்கத் திருச்சபையைக் கடித் துக்குதற நினைத்த இவர்களின் செயற்பாட்டால் திருச்சபையின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டுத் தளர்ச்சி கண்டது. இவர்களால் கத்தோலிக்க மக்களில் சிலர், புதிய பிரிவினைச் சபைகட்டுக் கொண்டனர். வேறு சிலர் ஆதிமதங்களுக்குத் திரும்பினர். 1787 ம் ஆண்டு அறிக்கையில் 19 ம் நூற்றாண்டினுள் புகும் கத்தோலிக்கர் முகம் கொடுக்க வேண்டிய சவால்கள் கட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

கத்தோலிக்க விசுவாசம் இரட்சணியத்துக்கு முக்கியமல்ல. மற்ற வர்க்கு இடறவின்றி இருப்பது இரட்சணியத்துக்குப் போதுமானது என்ற போதனை மக்களை, எம் மதமும் சம்மதம் என்ற பாதையில் நடக்கச் செய்தது. கத்தோலிக்க மக்கள் பிரிவினைச் சபைகளுடன் தாராளமாகப் பழகி, அவர்கள் பாதைக்கு இலகுவில் இட்டுச் செல்லப்பட்டதனால் கத்தோலிக்கம் சிறுத்த தொடங்கியது. பிற மதங்களிலிருந்து கத்தோலிக்கத்தில் சேர்வோர் தொகை குறைந்து விட்டது.

பிரிவினைச் சபையாளின் தப்பறையான போதனைகளுக்குக் கத்தோலிக்க மக்கள் இலகுவாகச் செவி சாய்த்தனர், “‘எம் மதமும் சம்மதம்’”, “‘அவசரத்துக்குப் பாவமில்லை’” என்ற கொள்கைகள், மக்களை வழி மாற வைத்தன; இறைவனின் கட்டளைகளை உதாசினப்படுத்தச் செய்தன. பிள்ளையினியம், சாத்திரம், எதற்கெடுத் தாழும் பேய், பிசாசு என்ற மூடப்பழக்கங்கள் முதலியன மக்களைப் பற்றிக் கொண்டன. மக்களின் இத்தகைய போக்கிற்கு, டச்சுக்கம்பனி நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சட்டாரியாகவும் முன் உற்சாகமாகமுட்டி ஊக்குவித்திருந்தது. २०

பிரீத்தானியரின் வருடக் திருச்சபையில் இவ்வள்ளரங்கப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவில்லை. மாறாக சில சமயங்களில் அதிகரிக்கச் செய்தது.

1800 ம் ஆண்டு அறிக்கைகளில் சட்டிக்காட்டியவை போலவே ஆனநர் நோர்த் தமது அறிக்கையில் “எனைய கிறிஸ்தவ சபை களை விட கத்தோலிக்கத் திருச்சபை பரி தாபத் துக்குரிய நிலையிலேயே உள்ளது” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். யேம்ஸ் கோர்ட்டினர் கத்தோலிக்கரையும் அவர்கள் குருக்களையும் சற்றுப் புகழ்ந்தாலும் “அவர்கள் விசுவாசம் அற்றவர்கள், வெறும் பெயரளவிலேயே கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்” எனத் தம் அறிக்கையில் சாடியுள்ளார். நீதியரசர் சேர். அலக்காந்தர் யோன்ஸ்ரன், கத்தோலிக்கர் பற்றி நல்லபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளார். அவர், கத்தோலிக்க மக்கள் தமக்குள்ள பல வரையறுக்கப்பட்ட நிலைகள் அரசியல் தட்டைகள் போன்றவற்றின் மத்தியிலும், தம்முடைய நிர்வாகத்தைச் சுதந்திரமாக நடத்துகின்றனர்” எனவும், “தம் உலக ஆண்மீக அலுவல்களுக்குப் பாரிய குழுக்களாகவும், சிறிய குழுக்களாகவும் இயங்கினார்” எனவும், “மூப்பு, சுங்கிவித்தாம் போன்ற குழுத்தலைவர்களின் அனுசரணையுடன் குருக்கள் மக்களை ஊர் ஊராகத் தரி சித்து ஆண்மீகப்பணி புரிந்தனர்.” எனவும் எழுதியுள்ளார். 21

இக் காலகட்டத்தில் கத்தோலிக்கர் பற்றிய கண்ணோட்டம் இருத்தரப்பட்டவையாக அமைந்துள்ளன. அவை சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் இருக்கின்றன. இதே போலவே கத்தோலிக்க மக்களை வழிநடத்திய குருக்கள் பற்றிய கண்ணோட்டமும் அமைந்துள்ளது. கோவைக் குருக்களின் அறிக்கைகள், குருக்கள் பற்றி சாதகமாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன. இதேவேளை வெளியார் அறிக்கைகளும் உள்நிலை அறிந்து உரோமாபுரிக்கு எழுதப்பட்ட அறிக்கைகளும் பாதகமாகவே உள்ளன.

பல விசுவாசப் பூக்கள் பூத்துக்காய்த்து கனிந்து நின்ற கத்தோலிக்கப் பெருவிருட்சம் 1770 இன் பின் இலையுதிர்ந்து பட்டமரம் போல் நின்றது. உயிர் ஊட்டம் பெற்று ஆபரணப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு செழித்து நின்ற விருட்சம், வெறும் ஆடம்பரவெளிச் சோடை முட்களால் முடிநின்றது; முடி நின்ற முட்களைப் பூக்கள் என்றே கோவைக் குருக்கள் கூறினார். முட்கள் என ஏற்கமறுத்தனர்.

ஆயர் பெற்றக்கணியும் விசுவாசத் தலைவர்களும், கத்தோலிக்க விருட்சத்தை முடியிருந்த முட்களை அகற்றி, பட்டுப்போயிருந்த கிளைகளை வெட்டி, மரத்தைச் சுற்றி கொத்திப் புரட்டி, உரமிட்டு

நீர்ப்பாய்ச்சினர். கத்தோலிக்க விருட்சத்துக்குப் புத்துயிருட்டப் பாடு பட்டனர். இவர்களின் உழைப்பே அடுத்து வரும் வருடங்களுக்கு விசுவாச எரிபொருளாகவும் ஊக்கியாகவும் இருந்து இயங்கியது என்பதை மறக்கவே மறுக்கவே முடியாது.

வசந்த காலம்

அ. ம. தி. யுகம் : காபவி ரத்தாக்ஷர், ரவி சௌந்தரி, பிரகாஷ்

அரை நூற்றாண்டுகளைக் கொண்ட இக் காலகட்டம் யாழ் திருச்சபையில் தமிழை இணைத்துக் கொண்ட அ. ம. தி. களின் வரலாற்று வடிவமாகும். அமலமரித் தியாகிகள் இந்நவீன யுகத்தின் சக்திமிக்க செயல் வீரர்களாக இயங்கி கத்தோலிக்கத்தின் நவீன பொற்காலத்தை ஆக்கித் தந்தவர்கள்; யாழ் திருச்சபையின் மீள் மலர்வுக்கான இயக்கச் சக்தியுமாக விளங்கினார்கள்.

ஆயர் பெற்றக்கிணி தன் சிந்தனையில் உருவாக்கிய சிறந்த திட்டங்கள் அ. ம. தி. களால் ஆக்கம் பெற்றன. ஆயர் பெற்றக்கிணியை தொடர்ந்து யாழ் மறைமாவட்டப் பொறுப்பையேற்ற அ. ம. தி. ஆயர்களின் திறமையிக்க நிர்வாகத்தில் இணைந்து இசைந்து, இத் திட்டங்களை செயலாக்கிய தளபதிகளும் பலர் உண்டு. இவர்களும் யாழ் திருச்சபையின் வரலாற்றில் தம் பணிவாழ்வால் முக்கித்துவம் பெறுகின்றனர்.

தமிழ்நாடு அமைச்சர்:

ஆயர் பெற்றக்கிணியால் ஆன்மீக உருவாக்கம் பெற்று அவரது உதவியாளராகவும், ஆயர் மறைமாவட்டத்தில் இல்லாத காலங்களில் யாழ் மறைமாவட்டப் பரிபாலகராகவும் பணிபுரிந்து ஆளுகை அனுபவமும் ஆளுமையும் பெற்ற கமேரியா அடிகளே, ஆயர் பெற்றக்கிணியின் பிள்ளை, யாழ் ஆயராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஆயர் பெற்றக்கிணியின் எண்ணக்கருவில் உருவாகி ஆன்மீத்தின் மெருகூட்டலுக்கு ஊக்கிளாக அமைந்தவை “மகாஞ்சனவொடுக்கங்கள்” ஆகும். பிராண்ஸ், இங்கிலாந்து, அமரிக்கா போன்ற நாடுகளில் மகாஞ்சனவொடுக்கங்கள் பெரு வெற்றியளித்த வேளையில் இங்கும் அவைமூலம் இறைமக்களின் உள்ளச் சுத்திகரிப்பை எதிர் பார்த்த ஆயர் பெற்றக்கிணியின் எண்ணத்தைச் செயலாக்கியவர் ஆயர் சௌமேரியாவே.

1857 ம் ஆண்டில் ஆன்மீக ஈடுபாடு கொண்ட சிறுகுழுக்களைக் கொண்டு ஆயர் அவர்கள் ‘மகாஞான ஒடுக்கங்களை’ ஆரம்பித்தார். ஊர்காவற்றுறையில் இம் மகாஞானவொடுக்கம் அடியிடப்பட்டது. யாழிப்பாணம், மட்டக்களப்பு. திருகோணமலை, வலிகாமம், மாதோட்டம், சிலாபம், போளவத்தை போன்ற இடங்களுக்கு ஞான வொடுக்க செயற்பாடுகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஞான வொடுக்க அமைப்பாளர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு குழுக்களாகச் சென்று அங்கு சிலவாரங்கள் அல்லது சிலமாதங்கள் தங்கியிருந்து திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளை செயற்படுத்தினர். 22

இந்த மகாஞான ஒடுக்கங்களின் திட்டங்கள் பின்னர், காலத் துக்கும், தலத்திருச்சபைக்கும் ஏற்றபடி விஸ்தரிக்கப்பட்டன. இவ்விதம் தொடர்ந்து வந்த மகாஞான ஒடுக்கங்களது மறையுரைகளின் பிரதான உண்மைகள் பதிவேடுகளில் பாதுகாக்கப்பட்டு பின்வந்த தலைமுறைகளால் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டு செயலாக்கம் பெற்றன. தல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாரினதும் அவரது நண்பர்களினதும் அயரா முயற்சியால் அச்சு வாகனமேறி துண்டுப் பிரசரங்களாகவும் வெளிவந்தன.

மக்கள் மனதில் விசுவாச வித்தை விதைக்கும் பணியையும் புதுப் பித்து இறைவனோடு ஒப்புரவாக்கும் பணியையும் இந்த மகாஞான ஒடுக்கங்கள் செய்தன. பல இடங்களில் ஞானவொடுக்கச் சிலுவைகள் நாட்டப்பட்டன. ஞாபகார்த்த வார்த்தைகள் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டன. பிற்காலத்திய இக் கற்களில், சில இன்றும் ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் ஆலயம், யாழ் அடைக்கல ஆன்னை ஆலயக்கெபியிலும் சிலுவை அடியிலும் காணலாம்.

ஆயர் சமேரியாவின் அடுத்த சாதனை கத்தோலிக்க கல்விப் பணியாகும். மேற்குலக நாடுகளில் வளர்ச்சி பெற்றுவந்க சமூக விஞ்ஞான அரசியல் அறிவியல் அறிவினை, யாழ் மன்னில் கத்தோலிக்க மக்களிடையே வித்திட விரும்பிய ஆயர் அவர்கள் ஆண்களுக்கென ஒரு ஆங்கிலக் கல்விக்கூடத்தை ஆரம்பித்தார். பெண்களின் கல்வியை முன்னேற்ற போர்டோவின் (பிரான்ஸ்) திருக்குடும்பக் கண்ணியர் சபையை இங்கு வரவழைத்தார். அவர்களது அனுசரனையோடு கண்ணிர்மட ஆங்கில கல்விக்கூடம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. தமிழ்மொழிக் கல்விக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் பொறுப்பு புனித இராயப்பர் சபைக் கண்ணியர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது. 23

24 ஜூவரி 1865 ல் கொழும்புத்துறையில் தமிழ்மொழிக் கல்விக் கூடம் இன்று தொடங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து புனித குசைப்பர்

சுகோதரர் சபையும் அடிசிடப்பட்டு கொழும்புத்துறைச் செயற்பாடு கள் அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. ²⁴

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி:

ஆயர் பெற்றக்கீனியின் சிந்தனையில் உருவாகி, வித்திடப்பட்டு முளை அரும்பிய புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆயர் சமேரியாவால் நல்ல முறையில் உரமிடப்பட்டு நீர் பாய்ச்சப்பட்டு ஓர் உன்னத விருட்சமாக வளர்ந்தது. மக்களின் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த ஏழாயிரத்து ஐநூறு ரூபாவுடன் அயரவர்கள் ஒரு ஆண்கிலக் கல்வீக்கூடமாக இதனை ஆரம்பித்தார். கல்லூரியை இயக்குவதில் யோன் யோசவ், பிரவுன் பைரன் என்ற இரு சுகோதரர்களும் அயராது உழைத்தனர்.

1859 ல் இங்கிலாந்துச் சபையின் உதவியும் இக் கல்விக்கூடத் துக்குக் கிடைத்தது. 1860 ல் புரட்டஸ்தாந்த பாடசாலைகட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள், கத்தோலிக்க பாடசாலைகட்டும் வழங்கப்பட்டமையால் இக் கல்விக்கூடமும் பயன்படைந்தது.

1881 ஜூன் 10 ம் நாளில் இக் கல்விக்கூடம் பனித பத்திரிசியார் கல்லூரி என்ற நாமத்தைப் பெற்றது. கல்லூரியின் மகுடவாக்கியம் ‘‘இறை பற்றும் உழைப்பும்’’ என்பதாகும். நல்லறிவை வளர்ப்பதும் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் சத்தியங்களைப் பரப்புவதுமே இக் கல்லூரியின் உயர்குறிக்கோளாகும்.

1855 ம் ஆண்டுக்கும் 1886 ம் ஆண்டுக்கும் இடையில் யூலீஸ் கொவின் ஸ் அடி. களார் நான்கு புலமைப்பரிசில் திட்டங்களைத் தொடங்கினார். ஆறாம் வகுப்புத் தொடக்கம் திறமை அடிப்படையில் வகுப்புவாரியாக இது வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம் டன் அடிகள் காலத்தில் உச்சப்பயன் கொடுத்தது.

டன் அடிகளார் தமது அயராது உழைப்பால் முதன் முதலில், தமிழ் மொழிக்குச் சுருக்கெழுத்து முறையை அறிமுகஞ் செய்தார். அத்துடன் தமிழ் ஆங்கில கையடக்க அகராதியையும் 1900 ம் ஆண்டில் தொகுத்தார்.

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் வரலாற்று வளர்ச்சியையும் அதன் மாண்பினையும் அக் கல்லூரியின் 125 வது ஆண்டுமலரில் விளக்கமாக அறிந்து கொள்ளலாம். ²⁵

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாற்றில் கல்விப்பணிக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டது. யாழ் நகரில் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியை ஆரம்பித்து சிறப்பாக நிர்வகித்ததுடன் நின்றுவிடாது,

ஊர்காவற்றுதை, இளவாலை, வதிரி, மாதகல், அனுராதபுரம், மூலஸ்லத்தீவு, மன்னார் போன்ற இடங்களிலும் ஆயர் பொஞ்சிளின் காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்விக் கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, கிராமங்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலப்பட்டது.

திருக்குடும்பக் கண்ணியர் மடம்:

பெண் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்த திருமதி மேரி ஆன் பிலகன், தன் மகளின் உதவியுடனும் ஆயர் பெற்றக்கிளியின் ஆசியுடனும் பொன்காலக்கான் ஆங்கில கல்விக்கூடம் ஒன்றை 1845 ல் ஆரம்பித்தார். இன்று இடிந்து கிடக்கும் நீதிமன்றக் கட்டடத்தின் அருகே திருந்த வாடிலீ (Rest House) திருந்த இடத்தில் அம்மையாளின் கல்விக்கூடம் இயங்கியது.

1862 ல் ஆயர் சமேரியா ஜேரோப்பாவிலிருந்து 6 திருக்குடும்பக் கண்ணியரை அழைத்து வந்தார். இக் கண்ணியர்கள் இக் கல்விக்கூடத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். இவர்களது அயராத உழைப்பினால் கல்வித்தரம் உயரத் தொடங்கியது. யாழ் மன்னில் பெண்ணினம் மறுமலர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. ஆங்கில அறிவுட்டமட்டுமல்ல, பெண் விடுதலைக்கு பலமான அடித்தளமாகவும் இக் கல்விக்கூடம் அமைந்தது.

இன்று தேவரீர்க்குளம் என அழைக்கப்படும் குளத்திலிருந்து மன்ற எடுத்து மஞ்சள்கரைக்கான் குளத்தை மேவி, 1864 ல் திருக்குடும்பக் கண்ணியர் மடத்துக்கு அத்திவாரம் இடப்பட்டது. 1870 ல் கண்ணியர்களின் விடாமுயற்சியினால் கண்ணியர் மடம் கட்டிமுடிகப்பட்டது. திருக்குடும்பக் கண்ணியர்களின் பணி வாழ்வையும், அவர்களது கல்விக்கூடத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் அக் கூடத்தின் 125 வது ஆண்டு மலரில் காணலாம். 26

தமிழ்த் துறவினிகள் சபை:

யாழ் மன்னில் தமிழ் மகள், துறவற வாழ்வு வாழ விரும்பிய போது, 1865 ஜூன் 24 ல் புனித இராயப்பர் சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச்சபையால் உருவாக்கப்பட்ட அருட் சகோதரிகளின் பணிகள் வடமண்ணில் பரவத் தொடங்கின.

புனித குசைப்பர் துறவற சபை:

1864 ம் ஆண்டு மார்ச் 19 ல் புனித குசைப்பர் தினத்தன்று இச்சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இரண்டொருவர் மட்டுமே இச் சகோதரத்துவ சபையில் இணைந்தனர். இச்சபை

மெதுவாகவே வளர்ந்தது. ஆயர் யூலன் பொறுப்பேற்றபின், சபையின் நெறிமுறைகள் சட்டத்துவமைக்கப்பெற்று கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்ந்தது. இச் சபையின் அளப்பரிய சேவையை யாருமே இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. ²⁷

அநாதர் இல்லம்:

அநாதை கட்கு ஒழுங்குமுறையான பராமரிப்பு நிலையங்கள் 1861 வரை அமைக்கப்படவில்லை. தனிநபர் முயற்சியால், சிறிய அளவில் அநாதைகள் பராமரிக்கப்பட்டனர். 1861 ல் 43 கைவிடப் பட்ட ஏழைச் சிறுவருக்காக, ஆயர் இல்லத் தோட்ட வளவில் ஒரு அநாதர் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1863 ல் இவ் இல்லம் கொழும்புத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டது.

அன்புள்ளத்துடன் தன் மந்தைகளைக் கண்காணித்த ஆயர் சமேரியா, ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற துறவறச்சபை சம்மேளன் மாநாட்டில் பங்குபற்றிக் கொண்டிருந்தபோது (1868 ஜெவரி 23) இறைவனடி சேர்ந்தார்.

ஆயர் பொஞ்சீன் ஆண்டகையின் பணி:

வண, பொஞ்சீன் அடிகளார், யாழ் மறைமாவட்ட ஆயராகத் தெரியப்பட்டார். தம் பணியை மக்கள் மரபில் செயற்படுத்த முனைந்தார், யாழ் திருச்சபைக்கு பலம் வாய்ந்த அடித்தளத்தை இட்டவர் என்ற பெருமை ஆயரவர்கட்டை உரியது. ஆயரின் பணிகள் பலதரப்பட்டவை.

யாழ் மன்னில் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை வளர்க்க, கத்தோக்கள், துறவியரை உருவாக்கினார். அறியாமை இருளகற்ற, கல்வித்துறையூடாக அறிவு ஒளி ஏற்றினார். சமூக வாழ்வில் ஆயர் ஆற்றிய அரும்பணி கண்டு பிற மதத்தினரும் அவரில் அன்பு கொண்டனர்.

மேய்ப்பனின் உயர் சிந்தனையும் செயலும் தான் உண்மையான, செழிப்பான மேய்ச்சலைக் கண்டடைய, தம் மந்தைகளுக்கு வழி காட்ட முடியும் என்பதை ஆயர் நன்கறிந்திருந்தார். அதனால் அவர் தம் ஆளுகையின் முதலிரு வருட காலத்துள், குருக்களை, மிசனரிகளை நெறிப்படுத்த 200 கடிதங்களை எழுதினார். ஆயரின் அஞ்சல் வழி நெறிப்படுத்தல் அவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தது.

ஆயரின் ஆளுகையில், அவர் ஆளுமையால் ஊன்றப்பட்ட விசுவாச வித்துக்கள் யாழ் மன்னில் பெரும் விருட்சங்களாயின. கல்வி,

சமுக, மறையியல் தோட்டத்தில் பூத்துக் கணிந்த இல்லற, துறவற பணியகங்கள் அவரது பணியின் வரலாற்றுப் படிவங்களாகத் திகழ் கின்றன. ஆயர் பொஞ்சீன் திருச்சபையின் நிர்வாகக் கட்டமைப் பின் சிற்பியாக அரசுகளுடன் இசைந்தும் தொடர்பு கொள்ளும் ஆற் றல்மிகு ஆசானாக, மனித மாண்பினை உயர்த்திட உரிமைக்குரல் கொடுக்கும் விடுதலை வீரனாக செயலாற்றினார். இவை எவ்வள வற்றிற்கும் மேலாக 1875 ல் பரவிய பயங்கர வாந்திபேதி நோயுக் கெதிராக கிறிஸ்துவின் அன்பையே ஆயுதமாகக்கொண்டு போராடி னார். 28

இவ் விசபேதி நோயும், அதைத் தொடர்ந்து பரவிய பெரும் பஞ்சமும், துன்புறும் மக்கள்மீது ஆயர் பொஞ்சீன் கொண்ட அனு தாபம், காருண்ணியத்தை வெளிக்காட்டும் சந்தர்ப்பங்களாயின். பயங்கரமான பெருவாரியால் நலிந்தவர்களுக்கு உதவிசெய்யும்படி, அவர் பதில் விசாரணைப் பிரிவின் பணத்தைச் செலவிட்டதோடு, ஐரோப் பாவி லும் தண்டல் செய்து வழங்கினார். துன்பமும் சோதனையும் நிறைந்த அந்நாட்களில், குருமாரின் பரித்தியாகமும், ஆண்ம வாஞ்சையும் இயற்கைச் சுக்திக்கு மேலானதாயிருந்தது. பிற மதத்தவர்கள் இக் காருண்ணிய செயற்பாடுகளை மெச்சிப் போற்றி னார்கள். இச் செயல்கட்காக அரசாங்கமும் பகிரங்கமாக நன்றி கூறியது.

போதக குருக்களின் பிரதிபலன் கருதாத பிறரண்பை அனுபவத் தாலறிந்து, பின்னர் திருச்சபையில் நூன முழுக்குப்பெற்ற சுமார் ஆயிரம் இந்துக்களுக்கு இந்தப் பஞ்சம் ஒரு மறைமுகமான ஆசீர்வாத மாயமைந்தது. இம் மனந்திரும்புதல்களால் இந்துக்கள் வாழும் பகுதிகளில், மூன்று கோவில்கள் புதிதாகத் தோன்றின. சந்திர சேகரா, விற்றன் அடிகளாரின் பெயர்கள் இச் சோதனை காலங் களின் வரலாற்றில் பிரபல்யம் பெற்றன. சமுகசேவையில் ஏறத்தான் அரை நூற்றாண்டளவாக இவர்களது நற்பெயர் பிரகாசித்தவண்ண மாயிருந்தது.

சமய தாபனக் கல்வி, தேசத்தின் விவாக சட்டங்கள், வியாதிக் கும் அழிவுக்கும் காரணமாயிருந்த இந்திய கூவி யாட்களை மாதோட்டமுடாகச் செலவிதை மாற்றுதல் போன்ற விவகாரங்களில் ஆயர் பொஞ்சீன், அரசாங்கத்துடன் பேணாமுனையில் போராடி னார். இப் பேணாமுனைப் போராட்டத்தால் முழு இலங்கைக்குமே நன்மைகள் பல கிடைத்தன. இச் சாதனை வீரஸின் மற்றுமிகு மறக்க முடியாத முயற்சிகள் குருகுலப் பயிற்சிக்கு வித்திட்டதும், கத்தோ விக்க அச்சகமொன்றை தாபித்ததுமாகும்.

தொடக்கத்திலிருந்தே அமலமரித்தியாகிகள் தங்கள் மரபி வருமானத்தை விசாரணைப் பங்குகளில் ஆழமாகக் குறையவில்லை. தேவதாய் மேலுள்ள விசேஷ பக்திதான். பிறநாட்டுக் குருக்கள் சபையில் சேர்ந்திருந்த பொஞ்சீன் அடிகளை இலங்கையிலே அமலமரித்தியாகிகள் சபையில் சேர்த் துாண்டியது. தேவதாய் பக்தியின் தீவிர தூதுவனாகவே இப்போது ஆயர் பொஞ்சீன் விளங்கினார். இன்று முழு இலங்கைக்கும் யாத்திரைத்தலமாக விளங்கும் மாதாவின் கேந்திரமான மடுப்பதி, சென்ற நூற்றாண்டின் மத்தியில், பல கிராமங்கள் அப்போஸ்தல பதில் ஆயரை எதிர்த்துப் பிரிந்து போன்றால் மறக்கப்பட்டுக் கிடந்தது. ஆயர் பொஞ்சீன் அதை மீண்டும் பிரபலப்படுத்தினார். வருடாவருடம் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களைக் கவரும் ஆழகிய ஆலயத்தீன் அத்திவாரக் கல்லை ஆயர் பொஞ்சீன் 1872 ல் நாட்டினார். நான்கு வருடங்களின் பின் தனது பிள்ளைக்குரிய அன்பு மரியாதைக்கு அடையாளமாக மடுமாதாவின் புதுமையான சுருபதி தின் சிறிலே சித்திரச் சிறப்புடன் சோபை சொலிக்கும் அரிய பல இரத்தினக் கற்கள் இழைக்கப்பெற்ற தங்கமுடியைச் சூட்டினார். 29

அன்பர் யேசுவின் உண்மையான பரித்தியாக வாழ்வில் தம்மைத் தோய்த்த ஆயின் பணியால், பலர் கிறிஸ்துவைச் சுவைக்கவும் அறியவும் முடிந்தது. கிறிஸ்துவின் அணைகடந்த அன்பை ஆயர் ஊடாகச் சுவைத்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனார்கள். இந்துசமயச் சகோதரரில் பலர் கிறிஸ்தவர்களில் பற்றுப்பாசம் கொண்டனர்.

கத்தோலிக்கம் களியாட்டக் கலகலப்பில் கலந்த மறையல்ல. மாற்றாக இறையனுபவ நிலையிலும், சிலுவையிலும் பரித்தியாகப் பண்பிலுமே கலந்து கரைந்து சுவறும் மறையாகும்.

அன்று டச்சு ஆட்சியில் சிலுவை அனுபவத்தில் ஆழ்ந்து எழுந்த கத்தோலிக்கம் 19 ம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ பரித்தியாக அன்பு அனுபவத்தில் ஆழ்ந்து அதிசய சக்தி பெற்றது. 20 ம் நூற்றாண்டிலும் இத்தகைய சக்திபெற்ற சாட்சியங்களாக புனித மக்கியிலியன் கொல்பேயும் அன்னை திரேசாவும் விளங்குகின்றனர்.

காப்பரன்:

ஆயர் பொஞ்சீன் அவர்களின் ஆளுகைக் காலத்தை வெறும் வெளிச்சாதனைகளால் மட்டும் அளவிட முடியாது. அவரது அளப்பரிய சாதனைகள் திருச்சபைக்குள்ளேயும் வெளி யேயும் இழையோடியிருக்கின்றன. இதனைப் பேரறிஞர் பலர் கட்டிக் காட்டியுள்ளனர். ஆயின் அரும்பெரும் பணியால் ஏற்பட்ட விளைவுகளால் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் எழுந்த மனவெழுச்சியை

யும் தன்மான உணர்ச்சியின் நெறிப்படுத்தலையும் உற்று உணரவேண்டும்.

கத்தோலிக்க மக்களிடையே புத்துயிர் பெற்ற தன்மான உணர்ச்சிப் போக்கு, ஏனைய சமயத்தினரிடையே சில எதிர்ப்பலைகளை எழுப்பி விட்டது. இதேவேளை இது போன்ற எதிர்ப்பலைகள் தென்னிலங்கையிலும் எழுந்தன. ஆனால் மெததில்த போதகர் டேவில் சிலவாவுக்கும் பெளத்த தேரருக்கும் இடையே நடைபெற்ற பகிரங்கமேடை வாக்குவாதங்கள் போன்று, கத்தோலிக்கர்களுடன் நடைபெறவில்லை. 30

ஆனால் இங்கு பொஞ்சீன் ஆயரைப் பகிரங்கமேடை வாக்குவாதத்திற்கு அழைத்தனர். வாதங்களோ வாய்வழி நடைபெறாமல் அச்சுவழி நடைபெற்றன. “இந்துசாதனம்” வழி இந்துக்கள் சொற்போர் தொடுக்க ஆயர் அவர்கள் “சத்தியவேத பாதுகாவலன்” வழி காப்பரன் கட்டி எதிர்த்து நின்றார்.

ஆயர் பொஞ்சீனின் தலைமையில் கல்வித் துறையிலும், சமூகசேவையிலும் ஆற்றிய பணிகளை, ஆறுமுகநாவலர், ஆரம்பத்தில் ஆதரித்தார். ஆயின் காலநகர்வில் ஏற்பட்ட விளைவுகளால், ஆயர் பொஞ்சீனை, தம் சீடன் செந்தில்நாத ஜீயர் மூலம் சமயம் பற்றி பகிரங்கமாக மேடையில் விவாதிக்க சவால் விட்டார். ஆயின் சார்பில் தமிழ் மொழியில், இத்தகைய சவால்களைச் சந்திக்க முன்வந்த வர் சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சின்னப்பு என்பவர். இவர் ஆயின் சார்பாக பகிரங்கக் கடிதங்கள் மூலம் சவால்களுக்குப் பதில் அளித்தார். கற்றவர் பலர் இருக்க, சாதாரண ஒரு சின்னப்பு மாத்திரமே, சவாலுக்கு முகம் கொடுத்தது ஒரு ஆச்சரிய நிதழ்வாகும். 31

நாவலரின் சீடன் செந்தில்நாத ஜீயரின் வீணாக்களுக்குத் தக்கபதில் அளிக்க, 30 - 40 வருடங்கள் ஆகின. பண்மொழிப் புலவர் நல்லூர் சவாமி ஞானப்பிரகாசரே, வரலாற்று ரீதியிலும், சைவதித்தாந்த ஆதாரங்களுடனும் கத்தோலிக்கர் கட்சி தலை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்தவர்.

பிரித்தாவியர் தம் ஆட்சிக்கால ஆரம்பத்தில் இத்தீவில் மதகதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினர் பெளத்தம், சைவம், கத்தோலிக்கம், இஸ்லாம் ஆகிய சமயங்கள் சுதந்திரக் காற்றைச் சவாசித்துப் புத்துயிர் பெற்றுப் புதுவளர்ச்சி கண்டன. ஒல்லாந்தர் காலத்துக் கல்வினிசம் வலுவிழந்தது. ஆங்கில அமரிக்க மிசனரிகள், ஆங்கில அரசின் அரவணைப்பில் அதிகவளர்ச்சி கண்டனர். ஆங்கில அரசு அளித்த சலுகைகளும் பணபலமும், அவர்களை ஆங்கில

பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கச் செய்தன. ஆங்கில மொழி, அரசு கருமாற்றும் மொழியாயிற்று. ஆங்கிலத்தின் எல்லை விரிவடைந்தது. ஆங்கில அறி விள்ளி, அரசு ஊழியத்தில் சேரமுடியாது. எனவே ஆங்கிலத்தின் மூலம் பெறக்கூடிய செல்வம் செல்வாக்கை உணர்ந்த எல்லா மதத்தினரும் ஆங்கிலம் கற்க, புரட்டஸ்தாந்த பாடசாலைக்கு தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்ப வேண்டியதாயிற்று. இப்பாடசாலைகள், மதமாற்றும் செய்யும் தளங்களாக மாறின. இதனால் புத்தர், சௌவர், கத்தோலிக்கர், இஸ்லாமியர், தம் மத சுதந்திரத்தைக் காக்க முயன்றனர். மதமாற்றுத்தைக் கண்டித்தனர். தத்தம் மதங்களைக் காக்க, தம் மதச்சார்பான ஆங்கில கல்விக் கூடங்களை ஆரம்பித்தனர். தென்னிலங்கையில் ஆங்கில கல்விக் கூடங்களை, சிங்கள பெளத்தர்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு, கேணல் ஒல் கொட்ட. பிலவற்றிக் அம்மையார் போன்ற வெள்ளைக்காரர்கள் உதவினர். இங்கும் சைவப் பெரியார்கள் இந்துமத கல்விக்கூடங்களை நிறுவினர்.

கத்தோலிக்க கல்லூரிகள்:

பெளத்த, சைவ பாடசாலைகள் ஆரம்பத்தில் போர்த்துக்கேய கல்விமுறையைப் பின்பற்றி சமயகுரவர்கள் பொறுப்பில் நடாத்தப் பட்டன. டச்சு ஆட்சியின் கீழ்த்தான் இவை அரசினால் நடாத்தப்படும் பாடசாலைகள் ஆயின. ஆங்கிலேயரும் இதே முறையையே விண்பற்றினர்; நடைமுறைப்படுத்தினர்.

1812 தொடக்கம் 1818 வரை நான்கு புரட்டஸ்தாந்து சபைகள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து, கல்விச்சேவை ஆற்றின. 1844 தொடக்கம் கத்தோலிக்கரும் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்தனர். 32

அரசு உதவி இல்லாததால் ஏனைய மத பாடசாலைகளை எதிர்கொண்ட பிரச்சனைக்கட்கு கத்தோலிக்க பாடசாலைகளும் விதிவிலக்கல்ல. புரட்டஸ்தாந்த பாடசாலைகள் மட்டுமே அரசு ஆதரவுடன் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டன.

1860 ல் இப்பாகுபாட்டை நீக்கி எல்லா இனமத மக்களும் கல்விச் சலுகைகளை அனுபவிக்க. ஆயர் பொஞ்சீன் ஆண்டகை The Examinar என்ற பத்திரிகை ஊடாக 16 பகிரங்க கடிதங்களை எழுதி, மக்கள் மனதில் கல்விச் சலுகை சம்பந்தமான சிந்தனை அலைகள் கிளரினார். 33

இவர் முயற்சி பயன் அளித்தது. எம் கல்விக்கூடங்கள் கல்வி யறிவை மாணவர்கட்கு ஊட்டவேயன்றி மதமாற்றும் செய்வதற்காக

ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை இவர் வலியுறுத்தினார். கத்தோ விக்கமாணவர்களுக்கு கல்வியறிவும் சமய அறிவும் ஓர் நவீன சமூகத் தில் வாழவேண்டிய தக்கமை உருவாக்கலும், ஆனாலை அறிவனுபவ மும் அளிக்கப்படுவதையே இக் கல்விக்கூடங்கள் தங்கள் இலக்காகக் கொண்டன. ஏனென்றால் மத மாணவரும் இவைகளைப் பெற விரும்பியபோது அவர்கட்டும் கத்தோவிக்கூடங்களில் கல்வி பயிலச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டது. ஆயின் அவர்களுக்கு கத்தோவிக்கமறையறிவு தினிக்கப்படவில்லை. கத்தோவிக்கூடங்களில் ஆனாலையால் கவரப்பட்டு மதம் மாறியோர் தொகையும் சொற்பமானதே.

இவ்வித நோக்கங்களுடனேயே முதலில் புனித பத்திரிகையார் கல்லூரியும் பின்னர் திருக்குடும்பக் கண்ணியர் ஆங்கில பாடசாலையும், ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, இலாவாலை புனித என்றியரசர் கல்லூரி. கரவேட்டி திரு இருதயக் கல்லூரி, மாதகல் புனித சூசையப்பர் கல்லூரி, அனுராதபுரம் புனித சூசையப்பர் கல்லூரி என்பன உருவாக்கப்பட்டு பலவேறு சமய, சமூக, இன மாணவர்களை கட்டமை, கண்ணியம், கட்டுப பாடுடைய நல்ல பிரசைகளாகவும் பயிற்றுவித்ததுடன் அவர்கள் சிறந்த கல்விமான்களாகவும் முழு ஆனாலை நிறைந்தவர்களாகவும் சமூக தலைவர்களாகவும் பல்துறை விற்பனைர்களாகவும் நாட்டில் நடமாட வைத்தது.

இது போலவே யாழ் திருக்குடும்பக் கண்ணியர் பாடசாலை தொடக்கம் யாழ் மறைமாவட்டத்தின் மூலமைடுக்குகளெல்லாம் பெரிய சிறிய அளவிலான தமிழ்க் கல்விக்கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டு கத்தோவிக்கருக்கும் ஏனென்றால் மதத்துவருக்கும் எழுத்தறிவித்தலுடன் கூடிய நற் கல்விய் போதனை அளிக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பிய மெய்யியல், மறையியல், வழிபாட்டு, மண்பாட்டு நிர்வாக அம்சங்கள் கத்தோவிக்கத்துள் ஊடுருவிச் செயற்படத் தொடங்கின. இதனால் நவீனத்துவ கத்தோவிக்கம் யாழ் மண்ணில் உருப்பெறுக்கம் கண்டது. மெதடிஸ்த பாதுரிகளின் பார்வையில் நவீனத்துவம், கத்தோவிக்கத்தை கதியிழந்த கத்தோவிக்கமாக ஆக்கி விடவில்லை.

கிறிஸ்துவின் உயிர் விகவாசத்தைத் தரித்த ஓர் சிறந்த வழி காட்டி ஆயர் பொஞ்சீனைப் போன்றோரை, கத்தோவிக்கம் தன் ளைக்கத்தே கொண்டிருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். நாவலர் அவர்கள் ஆயர் பொஞ்சீனின் ஆனாலையை ஆரம்பத்தில் ஆதரித்தார். பின்னர் சவாலாகக் கொண்டார். மெதடிஸ்த பாசனறயில் பயின்றவர்

என்ற முறையில் ஆயரின் ஆளுமை நாவலருக்கு அதிர்ச்சியாகவும் இருந்திருக்கக்கூடும்.

ஜோப்பிய நவீனத்துவ அலையால். ஆயர் அவர்கள் அள்ளுண்டவர் அல்லர். ஜோப்பிய பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தால் இம் மண்ணின் கிறிஸ்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட தாக்கங்களை ஆயர் நன்கு உணர்ந்தார். அவர் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட ஜயங்கள் நியர்யமானவை என்பது அவரது கடிதமொன்றிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. (ப 48. A. J.)

“ஆங்கிலக் கல்விக்கு இவ்வளவு கவனம் செலுத்துவது நல்லதா என்ற கேள்வி எழுப்பப்படலாம்; இச் சந்தர்ப்பத்தில் பரவலாக சுதேச இலக்கியங்களில் அக்கறை காட்டப்படாமை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆங்கிலக் கல்விப் பரவலாக்கத்தை எவ்வளவுதான் ஆமோதித் தாலும், பொதுமக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பரவலாக, அது பொருத்தமான ஊடகமாக மாறாது என நம்புகிறேன். எனவே தான் சுதேச மொழிகளை வளர்த்து, அவற்றை ஜோப்பிய சிந்தனைகளை உட்புகுத்தும் பிரயோசனமான ஊடகமாக்க முடியாதா? இப்போது இம் மொழிகள் வளர்ச்சியற்று ஸ்தம்பித நிலையிலேயே உள்ளன. சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இம்மொழிகளைப் பாதிப்பதில்லை. உயர்ந்த எண்ணங்கள் தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட உணர்வகளுக்கு வளைந்து கொடுக்காத குறைபாடுகளுள் ஊடகங்களாகவே காணப்படுகின்றன ... சுதேச மொழிகள் வெளிநாட்டவர்களால் மாத்திரமே வளர்க்கப்படுகின்றன என்பது வருந்தத் தக்கது. ஏனெனில் ஒரு மொழியின் சிறப்பு, உயர்மதிப்பு, அதன் சொல்வளம் திரிபுபடுத்தப்படவோ முடியாது. வேற்று மனிதர்களால் சுதேச இலக்கியங்களின் கை நெகிழிப்பட்ட தன்மையுடன் நுண்களை, ஓவியம், சிறப்பும், கட்டிடக்களை, சங்கதம் முதலியனவும் கைவிடப் பட்டிருக்கின்றன. இத்தேசங்கள் இந் நுண்ணிய உணர்வுகளுக்குத் தகுதியற்றவையா? அவர்களின் உதரத்தில் நவீன கலைஞர்கள் மேதாவிகள் உற்பவிக்க முடியாதா? ”

“எப்படி நாம் இவ்வித எண்ணங்களை, நாம் காணும் அவர்களின் பண்டைய கலாச்சார பிரமிக்கத்தக்க கலைப் படைப்புக் களின் மூன் கொள்ள முடியும்? எல்லாவற்றையும் நிர்மூலமாக்கும் காலன் கூட அவற்றின் பண்புடைப் பெருமையை முற்றாக அழிக்க முடியவில்லையே! ”

“நான், கலை கலாச்சாரங்கள் மட்டில் தோன்றும் கவனிப்பு அற்ற நிலைமைபற்றி வருந்துகிறேன். ஏனெனில் இந் நுண்களை கள், வேறொதுவும் கொடுக்க முடியாத ஓர் விசேட பண்படுத்தும் பாதிப்பை மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்துகின்றன.” (ப 49) 34

ஆயருக்கு எம் மக்களிலும், எமது பண்பாட்டிலும், இருந்த அக்கறை ஆழமானது. இதை 70 ஆண்டுகளுக்குப் பின் வந்த இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் இன்னும் ஆழமாக்கும். கத்தோலிக்க மண்மயமாக்கல் அவைகள் எழுப்பப்படுவது மாத்திரமல்ல, இன்று தேவைப்படும் விஞ்ஞான, கொழில் நுட்ப, அறிவுக்குத் தக்கதாக தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிருவதை தமிழ்நாட்டிலும் அதன்திரோவிகளை எம் மன்னிலும் காண்கிறோம்.

வசந்த காலம் ॥

ஆயர் கென்றி யூலன்:

பேராயர் வெற்றிடத்தை நிரப்ப, ஆயர் பொஞ்சீன் ஆண்டதை, சில அமலமரித் தியாகிகளுடன் கொழும்பு சௌந்தரார். 1880 ஜூன் வரி 25 ல் அபிஷேகிக்கப்பட்டு. ஆயர் பொஞ்சீனுக்கு உதவி ஆயராக கடமையாற்றிய தியோபிலஸ் அன்றூ மெலிசன் யாழ் ஆயராக பொறுப்பேற்றார். ஆயர் பொஞ்சீன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆழமாயும் உறுதியாயும் அத்திவாரமிட்ட அடித்தளத்தில் திருச்சபைக் கட்டிடப்பணியை ஆயர் மெலிசன் தொடர்ந்தார். 1893 ல் பேராயர் பொஞ்சீன் இறந்தபோது, ஆயர் மெலிசன், பேராயராக கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

1893 ஆகஸ்ட் 24 ல் யாழ் ஆயராக, கென்றி யூலன் அடிகளார் அபிசேகம் பெற்றார். இவரின் ஆட்சிப்பணி நீண்டு வெள்ளிவிழாக்கண்டது. ஆயர் தம் 25 வருட மேய்ப்புப்பணியை மாண்புறஶ் செய்தார். தம் முன்னோடிகளால் உருவாக்கப்பட்ட விசவாச விளைநிலங்களான கல்விக்கூடங்கள், பக்திச் சபைகள், துறவற சபைகள், குருமடங்கள், அச்சகம், பத்திரிகை போன்றவை, இவரின் ஆக்கநெறியில் நல்ல அறுவடை அளித்தன.

ஆயரின் அயராத உழைப்பின் உச்சமென மாதோட்ட நிகழ்வைக் குறிப்பிடலாம். ஆயரின் 15 வருட இறை அனுபவத்தின் பின் நடந்த நிகழ்வு இது. மந்தையை விட்டுப் பிரிந்து சென்றவர்களை 15 வருடங்களாக இடைவிடாது தொடர்ந்து சென்று மீண்டும் தன் அன்புக் கரத்துள் கொண்டு வந்தார். 1902 ல் மீண்டும் ஆயரின் ஆளுகைக்குள் வந்து சேர்ந்தோர் தொகை 2000, அவர்கள் திரும்பியபோது மற்றவர்கள் திகைத்தனர். மக்களின் அன்புத் தலைவர்

அக மகிழ்ந்தார். மன்னாரின் பிரிவினைத் தளமான பள்ளிமுனையில் நடந்த இம் மாபெரும் மனமாற்றம் “உன்னத உயர் நிகழ் வாக்” கணிக்கப்படுகிறது. 35

இல்லன் ஆயரின் அரும் பணிகளை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நன்கு ஆய்வு செய்துள்ளார். அவர் தம் ஆய்வினை ‘‘25 வருட முன்னேற றங்கள்’’ என்ற நாலாக வெளியிட்டுள்ளார். இது 274 பக்கங்களைக் கொண்டது.

இப் பணிகளை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 5 தலைப்புகளில் ஆய்வு செய்துள்ளார். அவை:-

1. விசுவாசம், வாழ்க்கை முறை.
2. பங்குகளின் அபிவிருத்தியும், கோவில் கட்டிடங்களும்.
3. குருத்துவ, துறவற, சமூக நேயச் சேவைகள், அவற்றின் வளர்ச்சி.
4. கல்விப்பணி, அதன் வரலாறு.
5. அச்சகமும் எழுத்து அப்போஸ்தலமும். 36

இல்லன் ஆண்டகையின் ஆளுமைக்குப் பக்கபலமாக நின்று பங்களிப்புச் செய்த உண்மையான உழைப்பாளி கள் சிலரை இங்கு நினைவு கூர்வது எதிர்கால வளரும் பயிர்களுக்கு வளம் ஊட்ட உதவும்.

இல்லன் ஆயர், மற்றும் பல பணிகளை ஆற்றியபோதும் இறைவார் த்தையை எடுத்தியம்பிய போதகப்பணியையே தன் உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு பணியாற்றினார். அவர் “நந்செய்தியை நான் அறிவிக்காவிடில் ஜயோ கேடு” என்ற புனித பவுனின் வார்த்தையைச் சிரமேற் கொண்டு, வெறும் வார்த்தை முழக்கத்தில் மூழ்கி விடாது. “கடவுருடைய வார்த்தை உயிருள்ளது ஆற்றல் மிக்கது. இரு பக்கமும் கருக்கு வாய்ந்த எந்த வாளிலும் கூர்மையானது” (எபி 4 : 12, 13) என்ற உள்ள உறுதியோடு வார்த்தையை வாழ் விப்பதிலும் உறுதியாயிருந்தார்.

ஆயர் யாழ் நகர் வந்ததும் தவக்கால ஞானவொடுக்கப் பிரசங்கங்களை சேவியர் அடிகளாருடன் இணைந்து, பேராலயத்தில் நிகழ்த்தினார். இவரது வார்த்தையும் வாழ்வும் கத்தோலிக்க மக்களிலையே மறுமலர்சியை உண்டாக்கியது.

“யாழ்ப்பானத்துக் கத்தோலிக்கரே, மகிழ்ந்து களிக்கருங்கள்... ஏனெனில் இத் தவக்காலத்தை நல்ல முறையில்...” என்று “சத்திய

வேத பாதுகாவலன்" 1893 மார்ச் 31 ல் தனது ஆசிரியருரையில், புதிய மறுமலர்ச்சிக்கு நல்வரவேற்பு அளித்தது. ³⁷

ஆயர் அவர்களின் போதனையும் சாதனையும் வன்னி, மாதோட் டப் பகுதிகளில் பற்பல இடங்களில் நல்ல அறுவடையைத் தந்தன். அப் பகுதிகளில் காடு மேடு, மழை வெய்யில் என்று பாராது அவர் ஒடியாடிப் பணியாற்றினார். ஆயர் தனது 25 வருட ஆட்சிக் காலத்திலும் இவ்விதம் மாபெரும் மனமாற்றத்தை நடத்தி வந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிய பாடல்கள்:

ஆயரின் ஞான ஒடுக்கப் பிரசங்கங்களுக்கு மெருகூட்டி உரம் கொடுக்க புதிய பாடல்கள் இயற் றப்பட்டன. ஆயர் அவர்கள் புதிய பாடல்களை முதலில் தாம் பங்குக் குருவாக இருந்த ஊர்காவற் றுறையில் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்; மக்களும் இப் பாடல் களைப் பாடுவதில் ஆர்வம் காட்டினர். இப் பாடல்கள் அதிகமாக ஜோப்பிய இராகங்களைத் தழுவியே இயற்றப்பட்டன. 1893 ம் ஆண்டில் யூர்டல் என்பவர் ஜோப்பிய சங்கத் இசைக் குறியீடுகளுடன் இப்பாடல்களை நூல்வடிவில் அச்சிட்டார். 1894 மார்ச் திங்கள் இறுதி ஞானில், யாழ் பேராலயத்தில் இப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. இப் பாடல்கள் கடல்கடந்து தென் இந்தியாவுக்கும் சென்றன. அங்கு இவை செல்வாக்குப் பெற்று, செழிப்புற இசைக்கப்பட்டன.

1901 ம் ஆண்டு புலோன் அடிகளாரால் இப்பாடல்கள் புதிய பதிப்பில் புத்தொளி பெற்றன. அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற ஞான ஒடுக்கங்களில் இப் பாடல்கள் வெற்றிக் கீதமாக ஒலித்தன. மக்கள் பொருள் உணர்ந்து, உள்வாங்கி உள்ளமுருகி பயபக்தியுடன் இசைத்தனர். இதனால் இப்பாடல்கள் மக்கள் உள்ளத்தில் இறையுணர்வை நன்கு விடைத்து விட்டன. ³⁸

வார்த்தைப் பணி:

பிரிவினை வாதம் தலைவரித்தாடிய பள்ளிமுனையில் ஆயர் தம் லார்த்தைப்பணியை 9, மே மாதத்தில் தொடங்கி தாழ்வுபாடு, பேசாலை, அடம்பன், போன்ற இடங்களில் கொண்டு சென்று 18, யூனில் முடிவு செய்தார். அவ்வேளையில் உறுதிப் பூசுதல் அளித்து பலரை விசுவாசத்தில் உறுதிப்படுத்தினார்.

இவ்விடங்களில் நடைபெற்ற ஞான ஒடுக்கங்கள், 30, 21, 14, 7, ஆகிய நாட்கள் கொண்டவையாக இருந்தன. இக்காலத்தில் சேமக்காலையில் நடைபெற்ற பிரசங்கங்கள், இறையுணர்வை

வித்தியாசமான பின் ஜி என் பி ல் உள்ளது துள் ஹற்றெடுக்கச் செய்தன.

நற்கருணநாதரின் நின்றதப்பரிகார வழிபாட்டில் இசைக்கப் பெற்ற “யக்கோ மே கொன்சலா சின்”, “சர்வதயாபர யேகவே” என்ற பாடல் கேட்போர் உள்ளத்தை உருக்கி, இறை இயேகவில் பற்றுக் கொள்ளச் செய்தது. அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாடத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. ஞான ஒடுக்கங்கள் ஒப்பந்தப் பிரகடனம் என்ற சடங்குடன் முடிவுறும்பொழுது, மக்கள் மனச்சைமை குறைந்து, மனச்சாந்தியுடன் புதுவாழ்வை ஆரம்பிப் பர். யூரிலி ஆண்டுகளில் நடைபெறும் ஞானவொடுக்கத்தின்போது, ஓர் ஆலயத்திலிருந்து தொடர்க்கி, மற்றொரு ஆலயத்திற்குச் சற்றுப் பிரகாரமாக மக்கள் செல்வர். இதனால் சற்றுச் சூழல் இறை அலையால் நிரப்பப்பட்டு வித்தியாசமான இறை அனுபவத்தை மக்கள் பெற்றுக் கொண்டனர். இப் பக்தி அனுபவங்களால் பெற்ற அறுவடையைப் பாதுகாத்துப் பாரா மரிக்க, தீநாட்களுக்கு மீளாய்வுப் பணியாக, அடுத்து வரும் வருடத்தில் ஞானவொடுக்க அனுபவம் அளிக்கப்பட்டது. 1902 லிருந்து இத்தகைய மீளாய்வு அனுபவம் அளிக்கப்பட்டது. 1909 ம் ஆண்டில் ஊர்காவற்றுறையின் இறையுணர்வுகளை ஊட்டிவிடும் எளிய வடிவமைந்த, இனிய உரையாடல் வடிவமான தர்க்கப் பிரசங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதன் முதலில் இதைச் செய்தோர் கவாமி ஞானப்பிரகாசரும், சந்திரசேகரா அடிகளுமாவர். 39

மனந் திரும்புதல் இயக்கம்:

மகாஞானவொடுக்கங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாத மக்கள் மனதில் கிறிஸ்தவ ஆர்வத்தை எழுப்பி விட்டது. அதனால் அம் மக்கள் மனம் மாற்றம் பெற்று, ஓர் இயக்கமாக கிறிஸ்தவத்தில் இணைந்தனர். நல்லூர், இவாஸலை, மல்லாகம், அச்சவேலி. விசேடமாக மடுப்பதி போன்ற இடங்களில் வருடா வருடம் அளிக்கப்பட்ட அருமையான மறையுரைகளும், தர்க்கப் பிரசங்கங்களும், இறையுணர்வு இசைகளும் கத்தோலிக்கருக்கு விசுவாசத்தை உறுதியாக்கும் உரமாகவும், ஊக்கியாகவும் அமைந்தன. அதேவேளை இவைகள் மற்றோருக்குக் கத்தோலிக்கத்தைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்ளவும், கத்தோலிக்க மக்களைப் புரிந்து, அன்பு கொண்டு நல்லுறவுடன் வாழவும் வழியமைத்தன. இறைவார்த்தைப் பணிக்கு மேலும் உரம் ஊட்ட கத்தோலிக்க துண்டுப் பிரசரங்கள் துணைபுரிந்தன. அதனால் கத்தோலிக்கர் அல்லாத மக்களின் மனதையும், வார்த்தை அலையும், எழுத்தலையும் ஊடுருளி உருபாற்றின; ஓர் புதிய உணர்வை உள்ளத்தில் உருவாக்கி கத்தோலிக்க திருச்சபையில் சேரவைத்தன. 40

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய “25 வருட முன்னேற்றம்” என்ற ஆங்கில நூலில் 175 ம் பக்கத்திலிருந்து இப்பணிபற்றி பாங்குற எழுதியுள்ளார். யோசவ்வாஸ் முனிவர் காலம் தொட்டு கோவைக் குருக்கள் செய்த அரும்பணியால் பலரை கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்புக்குள் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் இவர்களிடையே பல குழுமங்களை கட்டி எழுப்பினர்.

பிரித்தானியர் காலத்தில் வந்த சமேரியா, சனாவேல், பொஞ்சீன் அடிகள் போன்றோர் தம் ஞானவொடுக்கை பிரசங்கங்கள் ஊடாகச் சிலரை கத்தோலிக்க அணைப்புக்குள் அழைத்து வந்தனர். விசேடமாக கத்தோலிக்கர் அல்லாத ஒருவரின் திருமணப் பந்தத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களை நெறிப்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டனர்.

இத்தோடு ஆயர் சமேரியா ஆரம்பித்து ஆயர் பொஞ்சீன் தொடர்ந்து நடாத்திய அநாதை மடங்களும் கிறிஸ்துவக்குள் புதிய வர்களை ஈர்க்க உதவின. ஏழாலை, குராவத்தை போன்ற இடங்களிலுள்ள இரண்டு ஆலயங்களைக் கட்டியெழுப்பிய கத்தோலிக்கைக் குடும்பங்கள் இவ்வாறே உருவாகின. இக் கத்தோலிக்க குடும்பங்கள் ஆரம்பத்தி விருந்து துக்க கல்வியை நன்கு கற்று வந்தனர் இதனால் இங்கிருந்து ஆண்கள், பெண்கள் பலர் துறவிகளாக இறைபணிபுரிய வந்தனர். விசேடமாக இவர்கள் மத்தியிலிருந்து புனித வளன் துறவற சபை சகோதரர் பலரும், திருக்குடும்ப கன்னியார் சபைக் கன்னியாரும் இறையரசுப் பணிக்கு தமிழை அர்ப்பணித்தனர்,

1877 ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், கொள்ளை நோய் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஆயர் பொஞ்சீனும், குருக்களும் அளப்பரிய சேவை புரிந்து, மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்தனர். 1877 - 09 - 11 இல் இரண்டு வாஞ்சையுள்ள குருக்களின் (கோர்டன், சந்திரசேகரா) கண்காணிப்பில் முதியோர் திருமறை ஞானஸ்நான ஆயத்த வகுப்புக்கள் தொடங்கின. ஒரு வருடத்திற்குள் 857 வளர்ந்தோர் திருமழுகுப் பெற்றனர். ஆனால் இவர்களில் பலர் பிற மதச்சூழலால் தம் விசுவாசத்தை இழந்தனர்,⁴¹

விசுவாசத்தில் உறுதியாக இருந்த காலபங்கு மக்களில் குறிப்பாக நல்லூர், சிவியாதெதரு புனித பிரான்சிஸ்கா (இன்று ஆசிர்வாதப்பார்) கோவில், உடுவில் செபமாலை மாதா கோவில், நெடுந்தீவு பிரான்சிஸ் சேவீரியார் கோவில் மக்கள் இன்றும் கத்தோலிக்கத்தில் நன்கு வேர் ஊன்றி வாழ்கின்றனர்.

1877 ம் ஆண்டு கிறிஸ்தவர்களாகி, கால இடச் சூழலால் விசுவாசத்தை விட்டு விலகிச் சென்றோரைத் தேடி 1904 ம் ஆண்டு ஆயர் யூலன் ஆண்டகை நல்லூர்ப் பங்கக்குத் தோற்றுவித்தார்.

மடுப்பதியில் ஏற்பட்ட மனமாற்றமும் வளர்ந்தோர் திருமுழுக்கும் உறுதியும், உரமும் மிக்க தனிச்சக்தி வாய்ந்தவைகளாக இருந்தன. இதற்கு அடியுரமாக, உந்துசக்தியாக மடுத்தாயின் மாட்கி அமைந்தது. இங்கு மறைப்பனி செய்ய நன்கு பயிற்றப்பட்ட, பணி வாழ்வில் பற்றியள் இரு ஆசிரியர்களும் அவர்களுக்குத் துணையாக சில தொண்டர்களும் ஆயரால் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

கிறிஸ்துவை அறியாதோரை, கிறிஸ்துவக்குள் ஈர்ப்பகற்காக முழு மாவட்டத்திலும் மனமாற்ற நிலையங்களை யூவன் ஆண்டகை அடியிட்டார். இந்நிலையங்கள் பெரும்பாலான கத்தோலிக் கர்வாமும் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பிறசமய மக்களை ஈர்க்கும் நோக்கைக் கொண்டிருந்தன. இந் நிலையங்கள் கத்தோலிக்க சிறு குழுமங்களை ஏற்படுத்தி இப் பணியினைச் செய்தன.

அந்தோனி அடிகள் மடுவிலும், அநுராதபுரத்திலும் மனம்மாற்றம் நிலையங்களை உருவாக்கினார். நல்லூர்ப் பங்கின் உருவாக்கத்தின் அடித்தளமாக இவர் இருந்தார், 1898 ம் ஆண்டு யாழ் சஞ்சவாம் கோவிலில் இருந்து கொண்டு, சிவியாதெரு புனித பிரான் சில்கா கோவிலையும் பராமரித்தார், இதனுடாக கெள் கோப்பாயில் பலரை மனம் திருப்பினார்:

1899 இல் கிப்பொலிற் அடிகளார் இப்பணியைத் தொடர்ந்து விரிவாக்கம் செய்தார். இதனால் கிறிஸ்தவம் நீர்வேலிக்கும் சென்றது. அங்கு கிப்பொலிற் அடிகளார் வெற்றி கண்டார். கைதடியில் அந்தோனி அடிகள் ஆரம்பித்த மனமாற்ற நிலையம் கைவிடப் பட்டது. ⁴²

ஆணைக்கோட்டையில் நற்செய்திப்பணி செய்ய பிரியன் அடிகள் அயராது உழைத்தார். அவருக்கு எதிராக பிறமத பெரியார் போர்க்கொடி தூக்கினார். அவரின் சிறில் இருந்த மந்தை. இதனால் சிதறுண்டது. நெடுந்தீவு, சரவணை போன்ற இடங்களில் மியரி அடிகளும் நற்செய்திப் பணியை மாண்புறச் செய்தனர். இப்பணியின் விளைவால் சின்னமடுத் திருப்பதி உருப் பெற்றது. சின்னமடுத் திருப்பதிக்கு இவர்களின் பணியே அடித்தளமாகியது. யாண்டல், அல்போன்சஸ், ரூவேல்க, ஓவில், J. பிரான்சீஸ், கில்லறி முதலிய குருக்களும் இறையேசுவின் அரசுக்கு பிற மதத்தினரை அழைத்து வரும் பணியில் அயராது உழைத்தனர். ⁴³

1904 ம் ஆண்டில் யூவன் ஆண்டகை பிறமதத்தினர் மத்தியில் நற்செய்தியை அறிவிக்க நற்செய்திப்பணி இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்.

அவ்வியக்கத்தை ஆயர் அவர்கள் இயக்கிய நெறிமுறை வருமாறு:- நற்செய்திக்கு செவிமடுக்க, ஏற்க விரும்பும் ஒரு சிராமத்திற்கு ஒரு மறை ஆசிரியரை ஆயர் அனுப்புவார். அங்கு அவருக்கு இசைந்து, இயங்கும் இடத்தில் ஒரு சிறுதுண்டு நிலம் கொடுக்கப்படும். அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு கொட்டில் போடப்பட்டு அவ்வாசிரியர் தம் பணியை ஆரம்பிப்பார். அவ்வேளை ஒரு கருவானவர் அம் மக்களின் ஆன்மீகத் தேடலை நிறைவு செய்ய அங்கு செல்வார்.

கருவானவரின் வருகை அறிந்து, தம் மத்தியில் வாழும் அவரிடம் பலவகையில் உதவிபெற அவ்வூர் மக்கள் செல்வார்.

ஆன்மீக காரணங்களுக்காக மட்டுமல்லாது உலக வெளிகீக் காரணங்களுக்காவும் அவரிடம் உதவி கேட்க, அம் மக்கள் செல்வார்; கடன் மிட்கப் பண உதவி, பிள்ளைகளின் கல்வி கற்பிக்க, ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்ப்பிக்க, கொலை வழக்குகளிலிருந்து மீள்விக்க போன்றவை அவற்றில் சிலவாகும்.

தம்மிடம் வரும் மக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்துவைத் தேட ஆசிக்கும் மக்களை அவர் இனம் கண்டு கொள்வார். அவர்களுக்கு யேகவின் இறையரசு உண்மைகளை மறை ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் கற்பிக்க ஒழுங்கு செய்வார். அவர்களின் ஆன்மீக தேடலின் ஈவாக ஞான தீட்சை பெற்றவர்களில் ஆண்கள் தொகை திருப்திகரமானதாக இருந்தால் அவ்விடத்தில் நிரந்தர குருமனை அமைக்கப்படும். இங்ஙனம் குருமனை அமைக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில்தான் பிற மதத்தினரிடமிருந்து எதிர் ப்பியக்கம் தொடர்ந்தியது. 1901 ம் ஆண்டு எதிர்ப்பலைகள் நீரவேலையில் கிளம்பிற்று. அப்பொழுது கிப்பொலிற் சுவாமிகள் அங்கு பணி யாற் றினார். குருமனைக்கு இரவுகளில் கல்லெறி, தொட்டமற்ற புதிய கிறிஸ்தவ ஏழைத் தொழிலாளிக்கு வைலை மறுப்பு போன்ற எதிர்ப்புகளை அவர்களுக்கு வேண்டியிருந்தது. இப்புதிய ஏழைக் கிறிஸ்தவர் சாவகச் சேரி, சன்னாகம் போன்ற இடங்களிலுள்ள சந்தைகளுக்கு வியாபாரத்திற்குச் செல்லும் வழியில் வழிமறித்து தாக்கப்பட்டனர். 11 - 08 - 1902 ல் 600 பிற மதத்தினர் திரண்டு கோவிலிலுள்ள சூரபங்களை உடைத்து நொருக்கி, கோவிலுக்கும் தீழுட்டினர். கோவில் எரிந்து சாம்பராகியது. காவல்துறையினர் குற்றவாளி களைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தனர். ⁴⁴

ஆயர் அவர்கள் குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்யும்படி காவல்துறையிடம் பணிவடன் வேண்டினார். ஆயரின் வேண்டுதலுக்கு அவர்கள் மதிப்பளித்து குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்தனர்.

பிறமதத்து மக்கள் அனைவரும் இத்தகைய வன்முறைப்போக்கை ஆதரிக்கவில்லை. அம் மக்கள் இத்தகைய செயல்களை தம் பதி திரிசை (Hindu organ) ஊடாக எதிர்த்தனர். கண்டித்தனர். 45

1908 ம் ஆண்டு தெற்கு மட்டுவிலில் சில பிறமதக் குருக்கள் கத்தோலிக்க குருமணங்கு தீவைத்தனர். இத் தீவைப்பில் குருமணை சாம்பலாக அச் சாம்பலிலிருந்து பின்னர் இரு கோவில்கள் உருப் பெற்றன.

இன்னெல்கள், இடையூறுகள், எதிர்ப்புகள், துன்பங்கள் போன்றவை திமைகளாகத் தோன்றினாலும், இவைகளே சத்தியவழி செல்வோருக்கு தம் இலக்கை அடையவைக்கும் உரமும் ஊக்கிகளுமாகும். சிறுவையின் இரகசியமும் இதுவே. நீர்வேலியில் 6 உயர் குலக் குடும்பங்களும் 10 ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களும் இறையேசவை தம் இரட்சகராக ஏற்றனர். 46

தேசிய வாதம்:

சவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கூற்றுப்படி, யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்கம் பரவுவதை எதிர்ப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக, அதுவும் யாழ்ப்பாண புத்திஜீவிகள் எதிர்த்ததற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தது தமிழ் தேசிய வாதத்தை, கத்தோலிக்கம் மழுங்கடித்து விடும் என்ற பயமே ஆகும். இப்பயம் முற்றிலும் தவறானது என்று அவர் கட்டிக்காட்டினார். அவரின் அன்றைய கூற்று இன்று தீர்க்கதறிச்சைக்கூற்றாக உணரப்படுகிறது. 1970 ல் எழுந்த தமிழ் தேசிய இனத்தின் எழுச்சியில் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களின் பங்களிப்பு ஓர் உதாரணமாகும். 80 இன் இறுதியில் லும் 90 இலும் கொழும்பு வாழ் தமிழ்ப் பெரியார்கள் தமிழ் ஈழ கேசிய எழுச்சிக்கு கிறிஸ்தவர்களே உள்ளோட்டமான இரகசிய ஊக்கிகளாகச் செயல்படுகின்றனர் எனக் குற்றம் சாட்டியது, இக்கட்டத்தில் சிந்திக்கத்தக்கது. 47

உரும்பிராய்:

1911 ம் ஆண்டில் உரும்பிராய் வாழ் நலிவுற்ற விவசாயிகள் ஒடுக்கப்பட்ட குடிமக்கள் இயேசவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினர். அவர்களுக்கு மறைபோதக ஆயத்தத்திற்கென இருமறை ஆசிரியர்கள் ஆயரால் அனுப்பப்பட்டனர். இச் செய்தியை அறிந்த உயர்குலத்தோர் ஒன்று திரண்டு அம்மக்களை கல்லாலும் பொல்லாலும், தடிகளாலும் தாக்கினர். அவர்களுக்கு தொடர்ந்தும் தொல்லை கொடுத்தனர், 1916 ல் தன் மாட்டை நிலச்சுவாந்

தாருக்குக் கொடுக்க மறுத்தினால் ஒரு ஏழை, நெயப்படைக்கப் பட்டான். இவ் ஏழை மக்கள், இயேசுவைத் தம் இரட்சகராக ஏற்றதனால், ஏற்பட்ட துண்பங்கள் சொல்லில்தங்கா. இவ்வித கொடுமைகளின் உச்சக்கட்டமாக சில தடவைகள், அடிமைகள் மரணதண்டனை கூடப் பெற்றனர். நிலச்சுவாந்தார்கட்டகெதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத அளவுக்கு சட்டம் வலுவிழந்து கிடந்தது. ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர் கே. டா. னி. யே. ஸ், தனது ‘கானஸ்’ என்ற நாவலில், யதார்த்தமாக இத்தகைய செயல்களை, அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார்.

உரும்பிராயில் இவ்விதம் தாக்கப்பட்ட ஒருவரும் அவரது சகோ தரார்களும் குருவிடம் வந்து ஞானத்தைச் செற்றனர். இதையறிந்த உயர்சாதியினர், அவர்களது வீடுகள், நிலங்கட்குள் புதுந்து அட்ட காசம் செய்தனர். குருவானவர் பொலிஸ் உதவியுடன் வந்ததால், அவர்களது திட்டங்கள் நிறைவேறவில்லை. குரு அங்கேயே தங்கி குடிசை ஒன்றை அமைத்தார். சத்திய மறையில் சேர்ந்தோர் தொகை 15 மாத்திரமே.

இவர்கள் கிராமத்துக்குள் நுழையும் வழிகள் கள்ளிப்பற்றறை கொண்டு அடைக்கப்பட்டன. தோட்ட நிலங்கட்குச் செல்லும் வழிகளும் தடை செய்யப்பட்டன. தோட்டப் பயிர்கள் அழிக்கப்பட்டன. கள்ள வழிக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. ஞாயிறு தினங்களில் அட்ட காசங்கள் அதிகரித்தன. எனவே நீதிமன்ற உதவி நாடப்பட்டது. நீதிபதி வீரக்கோன் நேரில் வந்து அனர்த்தங்கள் அனைத்தையும் பார்வையிட்டார். 24 பேர் சிறைத்தண்டனை பெற்றனர். இவ்விதம் கத்தோலிக்கத்துள் சேர்ந்ததால் வருந்தி வாழ்ந்த மக்களுக்கு மிசனரிகளின் உதவிகளே உறுதுணையாயிருந்தன. அவ்வருடம் நவம்பரில் 107 பேர் ஞானத்தைச் செற்றனர். 48

கால ஓட்டத்தில், புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக வன்முறைகள், பல்வேறு வடிவங்களில் இடம் பெற்றன. உதாரணமாக குத்தகை நிலங்களிலிருந்து குத்தகைக்காலம் முடிந்ததும் விரட்டி வெளி யேற்றப்பட்டனர். இவ்விதம் எத்தகைய துண்பங்கள் எதிர்கொண்ட போதிலும் புதிய கிறிஸ்தவர்கள் அவற்றை, இயேசுவின் மேமல் கொண்ட விசுவாசத்தினால் பொறுமையுடன் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

வீடிமுந்து, நிலமிழந்து போனதால் இம் மக்கள் சோம்பேறிகளாக மாறுவர். அல்லது கத்தோலிக்கத்தை மறுதவிப்பர் என்றால் தப்புக்கணக்குப் போடப்பட்டது. உயர்குலமும், புரட்டஸ்

தாந்தர்களும் இத்தகைய மதிப்பீட்டைடே கொண்டிருந்தனர். ஆயின் அவர்களது மதிப்பீடு எதிர்பார்ப்பு அனைத்தும் தவறு என்பதை விரைவில் கண்டுகொண்டனர்.

உரும்பிராயிலும் அயற்கிராமங்களிலும் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புக்குப் பின்னணியாகவிடுந்த காரணி. உயர்குலத்தவருக்குத் தம் எதிர்காலம் பற்றி எழுந்த அச்சமேயாகும். தம் நிலங்களில் குடிமக்களாக இருப்பவர்கள், குத்தகைக்குப் பயிரிட்டோர் கிறிஸ்தவத்தில் சேர்ந்தால் உண்மையான உழைப்பாளிகளாக இராது, சோம்பேறிகளாக மாறி விடுவர் எனவும் அதனால் தாம் பாதிக்கப்பட நேரிடும் என்றும் எண்ணினர். இப்பயம் சரியானது எனப் பின்னர் காணப்பட வில்லை. மாறாக இறையேசுவை இரட்சகராக ஏற்றுக் கத்தோலிக்கரான தொழிலாளர், குடிமக்கள் மனச்சாட்டிக்குக் கட்டுப்பட்டு, கடும் உழைப்பாளிகளாக பிரமாணிக்கமுள்ள பிரசைகளாக மாறினர். காலச்சக்கர சுழற்சியில், இன்று இந்நிலை மாறி வருகிறது. ஆன் பவன் அடிமை, உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற பேதம் மாறி, ஓர் சமத்துவ சமுகாயம் துளிர்விட்டுத் தளிராகி, மரமாகி வருகிறது. 1975 ல் தேசியத்துக்காக தன்னுயிர் ஈந்த சிவகுமாரனின் பூதவுடல் இறுதிக் கிரிதைகட்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது, உரும்பிராய், புனித மிக்கேல் ஆலயத்துக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டு, பின் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. தமிழ் விடுதலை உணர்வு, இளம் உள்ளங்களில் உயர்வு தாழ்வு, என்ற பேதத்தை அகற்றிவிட்டது. அதுபோல கிறிஸ்வர்களும் விடுதலை இயக்கங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டு கிறிஸ்துவின் விடுதலைப் போதனைக்கு சான்று பகர்ந்தனர், 49

தர்க்கப் பிரசங்கம்:

கிறிஸ்தவ மறைபரப்பு இயக்கத்தின் இருபெரும் தூண்களாக விளங்கியவை நவநாள் பிரசங்கங்களும், அச்சுப் பிரசுரங்களுமாகும். பிரசுரங்கங்களில், தர்க்கப் பிரசங்கங்கள், தனித்துவமாக விளங்கி, மறையுண்மைகளை மக்கள் மனதில் ஆழமாக விடைத்து விட்டன.

1905 ம் ஆண்டில் ஊர்காவற்றுறையில் வேர்விட்ட தர்க்கப் பிரசங்கம், காலாட்டத்தில் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் பல கோவில்களிலும் தனியிடம் வகிக்கத் தொடங்கியது. சந்திரசேகரா அடிகளுக்கும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரங்குமிடையே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தர்க்கப் பிரசங்கங்கள் 1913 தொடக்கம் 1916 வரை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், சுவாமி மருசனின் ஆகியோருக்கிடையே பல பங்குகளில் நடைபெற்றன.

மருசலின் சுவாமியார் தம்மை ஒரு இந்துவாக உருபிகரித்து, கிறிஸ்தவம், கத்தோலிக்கம் பற்றி பல வினாக்களை வினாவுவார். சந்தேகங்களை எழுப்புவார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கேட்போர் மனதில் ஐயம் திரும் வகையில் அவ் வினாக்களுக்கு சுவையாக, விளக்கமாகப் பதில் அளிப்பார். வினாக்களுக்குரிய விடைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கவும், மக்கள் மனதில் அதன் கருவைப் பதிக்கவும் அர்த்தமுள்ள இனிமையான பாடல்கள், வீணை மேள தாள த்துடன் இசைக்கப்படும். மக்கள் மனதைக் கவர்ந்த வினா விடைகளுடன் இசை இழையோடி இதயத்தில் சத்திய வேத போதனைகளை ஆழமாக விடைத்து விடும்.

நல்லூர், வத்திரி, அச்சுவேலி, நவாவி, ஓட்டகப்புலம், கவுதாரி முனை போன்ற இடங்களிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசனக்கோவில், அடைக்கலமாதா கோவில், பாலசூர், குருநகர், கொழும்புத்துறை, போன்ற இடங்களிலும் இசை இழையோடிய தர்க்கப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மக்களின் உள்ள உணர்வுகளை உற்று உணர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்ட தர்க்கப் பிரசங்கங்கள் நல்ல அறுவடையைத் தரத் தவறவில்லை. 50

கத்தோலிக்க அச்சுகம்;

திருமறையின் மறைபரப்புத் தளத்தை நன்கு விரிவுபடுத்த, மக்கள் மனதில் நன்கு பதிக்க, கத்தோலிக்க அச்சுகப் பிரசங்கங்கள், அரும்பணியாற்றின. அதனை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், செவ்வனே செழுமையுடன் பயன்படுத்திக் கொண்டார். சமஸ்கிருதமும் தமிழம் நன்கு கற்றிருந்த சுவாமிகளுக்கு, ஆயர் கொடுத்த ஆக்கமும் ஊக்கமும், இந்து கிறிஸ்தவ சிந்தனைகளை, கொள்கைகளை, நம்பிக்கைகளை நன்கு ஆய்வு செய்யத் தூண்டின. அதன் பிரதிபலிப்பாக பல பிரசரங்கள் கத்தோலிக்க அச்சுகத்திலிருந்து வெளிவந்தன.

முதலில் இவை “சத்தியவேத பாதுகாவலனில்” கட்டுரைகளாக பிரசரமாயின. பின்னர் சிறிய பெரிய நூலுருவில் வெளியாகின. இவற்றுள் தர்க்க துண்டுப் பிரசரங்கள் 10. இந்து, கிறிஸ்தவ சமய நூல்கள் 19. புரட்டஸ்தாந்த, சைவசமய வாதிகளோடு வாதிட்ட நூல்கள் 9. இத்துடன் வரலாற்று நூல்கள், ஆமீக நூல்கள், குடும்ப வாசிக்காலை என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த கைக்கடக்கமான பிரசரங்கள், புனிதர் வரலாறுகள், பக்தி முயற்சிகள், கிறிஸ்தவ அறநெறி முறைகள் போன்ற வெளியீடுகள் மக்கள் உள்ளத்தில் கிறிஸ்தவ அறிவை, ஒழுக்க நெறிமுறைகளை ஆழப்பதித்தன.

“25 வருட முன்னேற்றம்” என்ற சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் நூலில் 212 வது பக்கத்திலிருந்து 230 வது பக்கம் வரை, இக்கால

கட்டத்தில் வெளியான கத்தோலிக்க நூல்களின் பட்டியல் உள்ளது. கத்தோலிக்க இலக்கியத்தின் ‘‘பொற்காலம்’’ எனப் போற்றப்படும் இக்காலத்தின் நூல்களை நான்கு கத்தோலிக்க அச்சகங்களே அச்சிட்டு வெளியிட்டன. அவை:- யாழ். புனித சூசைமா முனிவர் கத்தோலிக்க அச்சகம், கொழும்புத்துறை தொழிற் பாடசாலை அச்சகம், அச்சவேலி ஞானப்பிரகாசர் யந்திரசாலை, மாதகல் தையியநாதர் அச்சகம் என்பன. கத்தோலிக்க இலக்கியப்பணியின் பொற்காலத்தை ஒருவாக்க இவ் அச்சகங்கள் செய்த அரும்பணி, யாழ். திருச்சபை வரலாற்றில் என்றும் நினைவு கூறப்படும்.

ஆரம்பத்தில் கத்தோலிக்க நூல்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவேயிருந்தன. 1856 ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அமரிக்க புரட்டஸ்தாந்து சபையினர் மாணிப்பாயில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவினர். 1870 ல் பிரான்சிய நாட்டின் அமைச்சர் ஒருவர், யாழ். கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு, அச்சயந்திரம் ஒன்றை அன்பளிப்புச் செய்தார். ஆயின் சில வருடங்களாக இவ்வியந்திரம் இயக்குவாரற்றுக்கிடந்தது.

கொழும்புத்துறை சஞ்சுசையப்பர் அனாதர்மடத்தைச் சேர்ந்த இளங்காரர்த்திகேச அன்றூ அவ்வியந்திரத்தை அடிக்கடி உற்றுப் பார்ப்பதும் சிந்தனை செய்வதுமாக இருந்தான். இறுதியில் அதை இயக்கத் தொடங்கினான் இந்த அச்ச யந்திரத்திவருந்து இளங்கார அன்றூவின் முயற்சியால் 21 - 03 - 1872 ல் ஒரு சிறிய துண்டுப் பிரசுரம் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியாகியது. இத்தாலியில் பாப்பரசருக்குச் சொந்தமாயிருந்த காணி தீலங்களை இத்தாலிய அரசு சுவீகரித்ததைக் கண்டித்து வெளியிடப்பட்ட பிரசுரம் அது.

யாழ் திருச்சபை அதிகாரிகள் இளங்கார கார்த்திகேச அன்றூவை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி அச்சக்கணையின் தொழில் நுட்பங்களை தையும் கற்கச் செய்தனர். கொழும்புத்துறையில் இருந்த அச்சுப்பொறி யாழ் நகர் ஆயர் இல்ல வளவில் 1873 ல் அமைக்கப்பட்ட கொட்டிலில் நிறுவப்பட்டு ‘‘புனித சூசை மாமுனிவர் கத்தோலிக்க அச்சியந்திரசாலை’’ என நாமகரணம் செய்யப்பட்டது. கார்த்திகேச அன்றூ இவ் அச்சகத்தின் முதல் நிர்வாகியானார். காலத்துக்குக் காலம் அச்சத்தொழிலிலேற்பட்ட மாற்றங்களுக்கமைய புதிய பொறிகளுடன் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டு ‘‘புனித வளனார் கத்தோலிக்க அச்சகம்’’ என்ற பெயரில் வடபகுதியின் மிகச் சிறந்த அச்சகமாக இது விளங்குகிறது. 51

இன்று காணப்படும் கத்தோலிக்க அச்சகக் கட்டிடங்கள், ஆயர் பொஞ்சீன் காலத்தில் அடியிடப்பட்டு, கட்டியெழுப்பப்பட்டு ஆயர்

ழூலன் காலத்தில் நிறைவு செய்யப்பட்டன. அச்சுக்கொலிக்கிடம் ஆயர் ஷூலன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

கத்தோலிக்கரின் பக்தி ஆர்வத்தை நிறைவு செய்வதே இவ் அச்சுக்தின் முதுபெரும் பணியாக இருந்தது. ‘‘படிப்பதால் மனின் பூரணமாக்கப்படுகிறான்’’ என்ற உண்மையை அச்சுக் கொலிக்கிடம் பூர்த்தி செய்தன. கத்தோலிக்க பாடசாலை நூல்களை அச்சுக்கம் வெளியிட்டபோதிலும் அதிலுமதிகமாக, ஆன்மீகத் தேடலுக்கு உருமட்டும் செபப் புத்தகங்கள், பக்திப்பாடல்கள், வாசகர் வழிகாட்டு நூல்கள், புனிதர் வரலாறுகள், கலை இலக்கிய நூல்கள், நாடகங்கள், அம்மானை, ஒப்பாரி, வியாகுல பிரசங்கம் போன்றவற்றையும் வெளியிட்டது.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்:

யாழ் கத்தோலிக்க மக்களுக்கு மட்டுமல்ல அனைத்திலங்கையிலுமுள்ள கத்தோலிக்கருக்கும் பணியாற்றும் வகையில் 1876 ம் ஆண்டில் ‘‘சத்தியவேதபாதுகாவலன்’’ உதயமாயிற்று. ஆரம்பத்தில் இரு வாரங்கட்டொருமுறை ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ‘‘காவலன் வெளிவந்தது. வாசகரின் உற்சாகமான வரவேற்பாலும் வேண்டுகோளின்படியும் 1894 ல் Catholic Guardian ஆங்கில ஏடு தனியாக வெளியிடப்பட்டத் தொடர்ச்சியது. 1896 ல் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் ‘‘அமலோற்பவ இராக்கிணித் தூதன்’’ மாத இதழ் ‘‘காவல்’’ நுடன் இணைக்கப்பட்டு வெளிவந்தது.

1912 ல் சத்தியவேத பாதுகாவலன் வார இதழாகியது. ஆங்கில Catholic Guardian வார இதழின் முதல் ஆசிரியராக, புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர் ஜேம்ஸ் எச். மார்ட்டின் பொறுப்பேற்று நடத்தினார். காவலனின் ஆசிரியராக தமிழில் நன்கு பாஸ்டித்தியம் பெற்ற அருளப்பா முதலியார், இந்தியாவிலிருந்து வந்து கடமையாற்றினார்.

கத்தோலிக்கத்துக் கெதிராக கண்டனங்கள் வந்த வேளைகளில் வெல்லாம் ‘‘சத்திய வேத பாதுகாவலன்’’, ஊடாக தகுந்த பதில்கள் அளிக்கப்பட்டன. பிற மதத்தினரின் சந்தேகங்களைத் தீர்க்க நூல்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் முதலியனவும் கத்தோலிக்க அச்சுக்ததால் வெளியிடப்பட்டன. கத்தோலிக்க விசுவாச விதைப்பில் யாழ் திருச்சபை, அச்சியங்நிரத்தை நன்கு பயன்படுத்தி, நல்ல அறுவடையும் பெற்றது என்பது வெள்ளிடைமலை. 53

மடுப்பதியின் மகிமை:

ஆயரின் அயராத உழைப்பின் சுடராக மிளிர்ந்தது மருதமடுத் திருப்பதி. மருதமடு அன்னையில் ஆயர் கொண்ட ஆழந்த பக்தியின் வெளிப்பாடாக, அப்பதி இலங்கைத் தீவுக்கே திருப்பதியாக மாறி யது. தீவின் அனைத்து மக்களுக்கும் மடுத்தாய், அன்னையாக விளங்கி வருகிறாள். இத்தகைய பெரும்பேறு மடுப்பதிக்கு எவ்விதம் கிடைத்துதென்பது அறியப்படவேண்டியதொன்று.

400 வருட கத்தோலிக்க தாந்தரிக சித்தமரபுகள் இழையோடி, மக்கள் உடல், உள், ஆன்மீக ஆதங்கங்களை அறித்து செயலாந்த றும் இடமாக, இன்றும் மடுப்பதி விளங்கி வருகிறது. வளத்துள் வதியும் தாய்மாி புதிய சிருஷ்டியின் “பிராக் கிரித்தியாக” இனமத வேறுபாடுகள் அற்று அனைவருக்கும் அருள்பாவிக்கும் அகிலாண் டேஸ்வரியாக, திரிபுர சுந்தரியாக, முடிகுஷ்டிய அரசியாகத் திகழ் கிறாள்.

மடுத் திருப்பதி கான விருட்சங்கள் நிறைந்த இடம். அங்குள்ள நீர் நிலைகள், நோய் தீர்க்கும் தீர்த்தங்களாக திசழ்ந்தன. அன்னையின் ஆலயத்துள் அகழ்ந்தெடுக்கும் மண், நோய் தீக்கும் சக்தி யுடையது. மடுப்பதிக்கு வரும் மக்கள் விடுதிபோட்டு, கூடாரம் அடித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவியாய் இருப்பர். மடுப்பதியில் வருடாந்த திருவிழாக்களுக்கு மக்கள், வெள்ளம் போல் வருவர். பக்தி பரவசமாகி அன்னையிடம் அழுது புலம்பி அருள்வேண்டி நிற்பர். தம் பாவங்களை அறி க்கையிட்டு அன்னையின் அடியில் தம் கல் வாரித் திருச்சிலுவை ஓப்பந்தத்தைப் புதுப்பித்து புத்துணர்வுடன் வீடு திரும்புவர்.

இஸ்ராயேலர் யெருசலேமுக்குத் திருயாத்திரை செல்வதுபோல் மருதமடுப்பதிக்கேகி, காணிக்கைகள் செலுத்தி நேர்த்தி வைத்து, நீண்டகால நோய்கள் தீர்ந்து, சுகம்பெற்று, பேய்பிசாசு, தொல்லை நீங்கி, இக்திவின் மக்கள், புதிய இஸ்ராயேலராக வீடு திரும்புவர். பாதயாத்திரையாக, பல மைல்கள் தூரம் கூட்டங் கூட்டமாக அன்னையிடம் நடந்து சென்றனர். மாட்டு வண்டிகளில் செல்வோரும் வண்டித் தொடராகச் செல்வர். இன்று நவீன போக்குவரத்து வழிமுறைகள் சாதனங்களுடன் மடுப்பதியும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்கிறது.

தவத்திரு சகோதரர் குருசோ அ. ம. தி. :

இல்லற வாழ்வில், தான் உண்டு தன் குடும்பம் உண்டு என்று வாழ்ந்த மக்களை, இறை இயேசுவின் பணி வாழ்வுக்கு அழைத்து வந்தவர் ஆயர் யூலன் ஆவார். இந்த நவீன யுகத்தில் ஏகப்பட்ட

சவால்களுக்கு முகங் கொடுத்து, அதனாடாக இல்லற அப்போஸ் தலர்களாகப் பயிற்றுவிக்கும் பணியைச் செவ்வனே செய்தவர்களில் சவாமி ஞானப்பிரகாசர், சகோதரர் குருசோ ஆகியோர் மக்கள் மனதில் இன்றும் வாழும் மாமனிதர் ஆவர்.

இல்லறத்தோரை இறைவழியில் இயக்குவது இலகுவான கருமல்ல. எவ்வளவோ தனி, குடும்ப, சமூக சிக்கல்கள், பிரச்சனைகள் நிறைந்தது இல்லறம். இல்லறத்தோர் ஒரு களத்தில் எந்தேரமும் இருப்பதில்லை. வீடு, தொழில், பொழுதுபோக்கிடம் எனப்பல்வேறு கருமங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் இல்லறத்தோரைத் தரிசித்தலும், அவர்களை ஒன்றுகூட்டி, ஒருமுகப்படுத்தி இறைமுனைக்கு அழைக்குதுச் செல்வதும் கடினமான கருமங்கள், எல்லோராலும் இலகுவில் செய்யக்கூடியதல்ல.

குருசோ சகோதரர், பீடப்பணியாளர் இயக்குஞராக சிறுவர்களை அறதெறி வாழ்வில் பயிற்றுவித்தார். கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடுடையவர்களாக அவர்களை நெறிப்படுத்தினார். புனித சூசையப்பர் கத்தோலிக்க அச்சக நிர்வாகியாக அவர்கடமையாற்றிய போது, அச்சக ஊழியர் சங்கத்தை உருவாக்கி, தொழிலாளிகளின் தனிப்பட்ட, சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகோவினார். தமது ஓய்வு நேரமெல்லாம் சுருட்டுத் தொழிலாளரச் சந்தித்து அவர்களது ஆன்மீக அலுவல்கள் சிதறுண்டு போகாதிருக்க உதவி னார். அவர்களில் சிலரை முதல்நன்மை, உறுதி பூசதலுக்கும் ஆயத்தம் செய்ய வேண்டிய பணியையும் மேற்கொண்டார். தொழிலாளிகளோடு நன்கு உறவாடி அவர்கட்காகப் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுகளை உருவாக்கினார். இவற்றினாடாக ஆன்மீகப் பண்புகளை அவர்களில் இழையோடச் செய்தார். இவற்றால் சுருட்டுத் தொழிலாளிகளின் வாழ்வின் மறுமலர்ச்சி உண்டாகியது. தங்கள் வேலை நேரங்களில் வாசிக்கப்பட்ட நல்ல புத்தகங்களின் அறிவால் அவர்கள் புத்துயிர் பெற்றனர். அசிங்கமான வார்த்தைகளை சாதாரணமாக உச்சரித்து உரையாடும் பழக்கங்கள் குறைந்தன. நாலை அடக்கி நல்வார்த்தை கூறுவோராக அவர்கள் மாறினர். தொழிலகங்களில் அரட்டையடிப்போர், வீதிகளில் கூடி நின்று வம்பளப்போர் என்ற நிலைக்கே இடமில்லாது போய்விட்டது. சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகள், புனித தலங்களாயின. தொழிலகங்களில் இயேசுவினது படங்கள் தொங்கவிடப்பட்டு, வேலையின் ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் செயிக்கும் வழக்கம் உருவாகியது. இது பிரசமய தொழிலாளிகளின் மனதையும் தொட்டது. பலர் மனமாற்றம் பெற்றனர்.

தத்தோலிக்கத்தின் சகோதரத்துவ அன்புப் பணியை சகோதரர் குருசோ, ஒதுக்கப்பட்டோர், ஒடுக்கப்பட்டோர் மத்தியிலும்

விதைத்தார். அவ்விதைப்பின் களநிலமாக 1910 ல் புனித அந்தோனியார் கூட்டத்தை ஆரம்பித்தார். அவர்களிடையே இப்பணி நல்ல அறவடையைக் கொடுத்தது. இன்றும் இவர்களிடையே சீவந்த ராயிருக்கும் முதியோர், “விறதர் என்றால் குருசோ விறதர் தான்” என்று ஆணித்தரமாகக் கூறுவதைக் கேட்கலாம். குருசோவின் அரும் பணியால் அவர்களில் சிலர் கல்வியிலும் முன்னேற்றமடைந்தனர். இவர்களில் “கிளார்க்” முப்பர் ஜேமஸ், மேஸ்திரியார் மிககேற் பிள்ளை, வைத்தியர் சின்னப்பு முதலியோர் இப் பெருந்தகையால் விசுவாச வாழ்வில் நன்னெறிப்படுத்தப்பட்டதுடன் சமூக வாழ்விலும் நற்பெயருடன் வாழ்ந்தனர்; வாழ்கின்றனர்.

இச் சகோதரரின் ஊட்டமிகு உறுதுணையுடன் சகோதரர் மனுவேல், கடற்றொழில் புரியும் இளைஞர்க்கட்காக 1906 ல் கார்மேல் மாதா சபையை உருவாக்கினார் இந்த இளம் சகோதரரின் அயராத உழைப்பு இளந் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் மட்டுமல்ல, முக் தோரிடையேயும் நன்கு சுவற்றியது. இதனால் இம்மக்களின் விசுவாச வாழ்வு ஊட்டமும் உறுதியும் பெற்றது. இந்த நல்ல ஊழியர், பின் பர்மாவில் நற்செய்திப் பள்ளியில் நற்தொண்டாற்றி 2 வது உலக மகாயுத்தத்தின்போது இறைவனாடி சேர்ந்தார். கார்மேல் மாதா மண்டபத்தின் முன்னால் நிறுவப்பட்டுள்ள சகோதரர் மனுவேலின் உருவச்சிலை, அன்னாரின் நற்பணிகளை என்றும் நினைவுட்டிக் கொண்டிருக்கும். 53

பிள்ளைரா அடிகள்:

பாமர மக்கள், தொழிலாளர்களிடையே விசுவாசத்தை வித்திட்ட சகோதரர் குருசோ போன்று கல்வியறிவுள்ள மத்தியதர மக்களிடையே விசுவாச ஊழியும் புரிந்தவர், தவத்திரு பிள்ளைரா அடிகளாவர். இவரது முழுப்பெயர் பிள்ளைரா மைக்கல் யூலஸ் செபஸ்ரியன். பிரான்சிய நாட்டைச் சேர்ந்த இவர் 06 - 08 - 1852 ல் பிறந்தார்.

ஆண்டவனுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்து அவருக்காக ஊழியம் புரிய இலங்கை வந்த அடிகளார் 1881 ல் அக்கரைப்பற்றுக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஒருநாளிரவு நோயாளி ஒருவருக்கு அவஸ்தை பூசுதல் அளிக்க விரைந்து சென்றவர், இருட்டில் கிணறு ஒன்றில் தவறி விழுந்தார். இரவு முழுவதும் கிணற்றுள்ளிடந்தார். காலையில் கிணற்றுள்ள இருந்து மீட்கப்பட்டார். ஆயின் அவரால் எழுந்து நடக்க முடியவில்லை. பாரிசுவாதத்தால் பீடிக்கப்பட்டார். அவர்கட்டிலுடன் அறையப்பட்டார் என்றே சொல்ல வேண்டும். கட்டிலே அவரது சிலுவையாயிற்று, கல்வாரியின் செய்தி, கட்டிலிலிருந்தே பல களங்களுக்குப் பரப்பப்பட்டது. அந்த வருடத்தில் அவர் யாழ்

மண்ணுக்கு மாற்றப்பட்டார். யாழ் மண்ணில் கட்டில் சிலுவையி
விருந்தே தாந்தரிக மரபில் அடிகள் செய்ல் பட்டார், திருப்பீடத்
தண்டை நெருங்கிநின்று குருவுக்குப் பணி புரியும் பீடப்பணி
யாளரை உருவாக்க உறுதி பூண்டார்.

வாகனமின்றி, பரமனின் பணியில் ஈடுபட அங்குமிங்கும் ஓடித்
திரிய இயலாது என்று கூறும் இன்றைய நலீன் காலத்தில், அன்று
கட்டிலில் கிடந்தபடி பீடப்பணியாளரை உருவாக்கிய பிளஸ்லோ
அடிகளின் கேவையை ஆழ்ந்து அவதானி ப்பது நற்பயனளிக்கும்.
திருப்பலிக்கு பணிபுரியும் 12 மாணவரை, புனித பத்திரிசியார் கல்
ஆரியிலிருந்து தெரிந்தெடுத்தார். இன்று இடிந்து கிடக்கும் பழைய
பத்திரிசியார் கல்லூரிக் கட்டிடத்தின் அருகே இருந்த பழைய பேரால
யத்தை நோக்கிய வண்ணம் அழைந்திருந்த அறையில் அடிகளார்
கட்டிலில் படுத்திருந்தபடியே அவர்களை பீடப்பணிவிடைக்காக உரு
வாக்கத் தொடங்கினார். அவர்கட்காக வாராந்தக் கூட்டங்களை
நடத்தினார். அக் கூட்டங்களில் திருப்பலியின் உள்ளுறைந்திருக்கும்
உண்ணத் தூண்மைகளை, பலியின் மகத்துவம், வரலாறு, கல்வாரிப் பலி
யுடன் இணைந்திருக்கும் இணைப்பிரியா உறவு போன்ற முக்கிய அம்
சங்களை அவர்கட்டுத் தெளிவுபடுத்தினார். தியாக்கோன்கள். அர
சர், பிரபுக்கள் போன்றோரின் சிறப்புடன், பீடப்பணியாளின்
மகத்துவங்களை ஒப்பிட்டு விளக்கினார். சம்மனசுகள் போட்டியிட்டு
அனுகமுனையும் திருப்பீடத்தண்டை பீடப்பணியாளர் நிற்பதற்கு
எத்துணை பாக்கியம் பெற்றவர் என்பதனை படுக்கையிலிருந்து
கொண்டே அவர் மனதில் பதியவைத்தார். பீடப்பணியாளின்
பாதுகாவலர் புனித ஞானப்பிரிகாசியாரின் வாழ்வு நெறியை ஓட்டி
அவரை முன்மாதிரிகையாகக் கொண்டு வாழ் அவர்களை ஊக்குவித்
தார்.

இப் பண்ணிரு மலர்களைத் தொடர்ந்து பீடப்பணியாளர் சபை
என்ற பணித்தோட்டத்தில், கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக
மலர்ந்த, மலரும் ஆயிரக்கணக்கான மலர்களைத்தும் பிளஸ்லோ
அடிகளின் கட்டில் கல்வாரித் தாந்தரிகத்தின் உந்துசக்தியைப் பின்
ண்ணியாகக் கொண்டவை என்பது உண்மையன்றோ!

1894 ல் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக அடிகளார் ஐரோப்பாவுக்குச்
சென்றார். உடற்சுக் நிலையில் எவ்வித முன்னேற்றமுமின்றி,
இரண்டு வருடங்களின் பின் அவர் யாழ் மண்ணுக்கே திரும்பினார்.
கப்பல் மூலம் மண்டைத்தை வந்தடைந்த அடிகளாரை, குருநகர்
யாகப்பர் ஆலை இளைஞர்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட வள்ள ததி ஸ்
அழைத்து வந்தனர். அடிகளை அன்போடு அழைத்து வந்த இளை
ஞர்கள், இரவுப் பாடசாலை அங்கத்தவர் ஆவர்.

மீண்டும் கட்டில்கல்வராயில் தம்பனியைத் தொடங்கிய பிளஸ்லோ அடிகள் தம் இருப்பிடத்தை இறைமகனின் நற்செய்தியை அறிவிக்கும் பிரசங்க கூடமாக்கினார். நல்வாசிப்பின் நற்பயன்களை நன்கற்ற அடிகள் தமது அறையின் முன்பகுதியை ஒரு நூலை மாக்கினார். வாசிப்பதற்காக எடுத்துச் செல்லப்படும் நூலின் சாரத்தை, திருப்பிக் கொடுக்கும்போது கூறச் சொல்லுவார். தரமான நூல்களை வாசிக்குமாறு அறிவுரை கூறுவார்.

அவரது பணிகள் விரிவாக்கப்பட்ட போதிலும் பீடப்பணியாளர் பயிற்சியை அவர் கைவிட்டவர்கள். அவரால் உருவாக்கப்பட்ட பீடப்பணியாளர்கள், திருப்பலிக்கு உதவி செய்வதில் மட்டுமல்ல. நல்லறிவும், பரந்த ஞானமும், புத்திக் கூர்மையும் உடையவர்களாக கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்கவர்களாக நற்பிரசைகளாக விளங்கினர் என்பது இங்கு குறிப்பிடுதற்குரியது.

நற்கருணைப்பக்தி, தினசரித் திருப்பலி, செபமாஸைப்பக்தி, திருமுகப்பக்தி முதலிய பக்திக் கிருதத்தியங்கள் யாழ் மண்ணில் பரவிப்படரத் தம் சொல்லாலும் எழுத்தாலும் பணியாற்றினார். மரியன்னையின் உத்தரியத்தை மக்கள் அணிவதிலும், பக்தி கொள்வதிலும் அவர் அயராது ஊக்கமெடுத்தார்.

யாழ் திருச்சபையின் மேய்ப்புப்பணிவரலாற்றில் கட்டிலில் இருந்தபடியே, இறையரசைப் பரப்பிய பிளஸ்லோ அடிகளார் 1921 ஏப்ரல் 21 ல் இறைவன்டி சேர்ந்தார். ⁵⁴

“இந்த மண்ணின் பாலரும் வாலரும், இளைஞரும், முதியோரும் தங்கள் கல்வி வளங்களுடன், தொழில் முறைகளுடன் ‘ஒருவன் இந்த உலகம் முழுவதையும் ஆதாயமாக்கிக்கொண்டாலும் தன் ஆக்துமத்தை இழந்துபோனால் பிரயோசனமென்ன’” என்ற அரிய தக்துவத்தை உணர்ந்து தம்வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ள வழி காட்டிய குருசோ சகோதரரையும் பிளஸ்லோ அடிகளையும் யாழ் மண் என்றுமே மறந்து விடாது.

சஞ்சுகையப்பர் சந்தியாச சபை:

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை நிலைநாட்ட, புதுப்பிக்க, புத்துயிர் அளிக்க, அவ்வப்போது மகான்கள் உருவாக்கப்படுவர். புதுப்புது முயற்சிகள், தளங்கள், இயக்கங்களும் உருவாக்கப்படும்.

குருசோ சகோதரர், பிளஸ்லோ அடிகள், தனித்துவம் வாய்ந்த மகான்களாக யாழ் திருச்சபைக்கு உரமுட்டிய காலத்தில், யாழ்

திருச்சபை அன்னைக்கு அணி குட்டி அலங்கரித்து அவள் பெருமையை அனைத்திலங்கையிலும் பரப்பிய பெருமை, இலங்கைச் சஞ்சுசையப்பார் சந்நியாச சபை, யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆகிய இரு அமைப்புகளையே சாரும்.

ஆங்கிலத்துக்கும் உயர்கல்விக்கும் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அளப்பரும் சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்க, தமிழ் மொழிக்கும், பாமர மக்களின் கல்விக்கும், தொழிற்பயிற்சிக்கும் சஞ்சுசையப்பார் சந்நியாச சபை அருந் தொண்டாற்றியது. ஆயர் பொஞ்சீன் காலத் தில் பிறந்து, ஆயர் மெலிசன் காலத்தில் தவழ்ந்து, ஆயர் யூலன் காலத்தில் வீறுநடை போட்டு ஆயர் புறோ காலத்திலும் ஆயர் கியோமார் காலத்திலும் தொடந்து கொண்டிருந்தது.

கத்தோலிக்க தமிழ்த் திருச்சபைக்கு, அதன் தாந்தரிக ஆதிமரபி விருந்து ஓர் உயிருள்ள விசுவாசத் தலைமுறையைத் தந்த, தந்து கொண்டிருக்கும் சபை இது. 55

1864 ம் ஆண்டில் இருவருடன் கொழும்புத்துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சபை இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரவியது. கொழும்புத்துறையில் சாதனா கழகம், போதனா கழகம், அச்சகப்பாடசாலை, தச்சக் தொழிற்சாலை, நெசவுத் தொழிற்சாலை, கொல்லமால், மரக்கறித் தோட்டம், தென்னந்தோட்டம், நெல் வயல் போன்ற சுதேச உணர்வுகளை, உழைப்புகளாய் உருவாக்கிய சபை இது.

கொழும்புத்துறையில் அமைந்த இயற்கை வனப்புத் தந்தவை கடற்காற்றின் சுகம், வயல்களின் சுகமை, பரந்த பார்வை, தென் னஞ்சோலை, கற்பகச்சோலையின் குளிர்மை, இனிமை, பறவைகள் பாடும் இசை இனிமை, துண்டிப் பற்றைக் காட்டின் கனப்பு, அதனிடை இருந்த மயானத்தின் எச்சரிப்பு, கடற்கரை சொல்லும் கதைகளின் களிப்பு, கசப்பு, இது மாத்திரமா! இங்கிருந்து மேற்குப் புறமாக பாசையூர் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தின் அருள்வளம், இத்தனையும் ஒருங்கு திரண்டு, இச்சபையின் துறவிகளை அன்புக் கரம் நீட்டுப்பவர்களாக, இனிய இதயம் உடையவர்களாக உருவாக்கி யது.

இதனால் இலங்கைத் தாயின் இனிய புதல்வர்கள் பல திக்கிலும் இருந்து இங்கு வந்து குவிந்தனர். பாலரும் வாலரும் ஏதோ ஒரு துறையில் பிற்கால வாழ்வுக்குரிய வளமான கல்வியையும் மட்டுமல்ல தொழில்வளப் பயிற்சிகளும் பெற்றனர்.

பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சிமுறை நிலவிய காலம்; வியா பாரம், பணம் என்பன முன்னுரிமை பெற்று, முயற்சிகளை முடுக்கி விட்ட வேளை; மலையக நிலங்கள், வளங்கள், வளர்ச்சி என்ற வருடலால் குறை யாடப்பட்டன. இங்குள்ள தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் மாடாக உழைக்க, தென்னிந்திய அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். காலனித்துவ செழிப்புக்காக இந்த மன்ற தாரரவார்க்கப்பட்டது மனித உழைப்பு உறிஞ்சப்பட்டது. இதேவேளை காலனித்துவ வணிகத்தின் வளர்ச்சிக்காக, வீதி கள், துறைகள், ஆலைகள், தோட்டத்துறைத்தனம், வணிக ஏற்று மதி இறக்குமதி, கணக்கிட்டு வங்கிகள், போக்குவரத்து வேலைகள் போன்ற தொழில்கள் தோன்றின. இவற்றின் இயக்கத்துக்குத் தேவையான விகிதர்கள், அரசு ஊழியர்கள் ஆங்கிலம் கற்க வேண்டிய கட்டாய தேவை உருவாகியது. இதனால் ஆங்கில நிர்வாகத் தின் கீழ் தொழில் புரிய, சுதேசிகள் ஆங்கில பாடசாலைகளை நாடினர்.

முதலில் புாட்டஸ்தாந்த சபையினரும் தொடர்ந்து, கத்தோ லிக்க, சைவ, இள்ளாமிய, பெளத்தமதத்தவரும் தத்தம் ஆங்கில பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தனர். புரட்டஸ்தாந்தத்தினாடாக ஊடு ருவிய மேற்கத்திய கலாச்சார விழுமியங்கள், படிப்படியாக ஏனைய மதங்களினாடாகவும் உள்ளிட்டன.

இவ்வித ஆங்கில ஆதிக்க அலைக்கூடாகவே சஞ்சுசையப்பர் சபை, சுதேசியத்தை மன்னின் மைந்தர்களிடையே இழையோடச் செய்து வெற்றியும் பெற்றது.

தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், மருத்துவம், கலை கலாச்சாரம், மரபு வாழ்க்கைமுறை, கிராமிய மன்றங்களை அனைத்தையும் அன்று எழுந்த ஆங்கில ஆதிக்க அலையிலிருந்து காத்து வாழவைத்த பெருமை, சஞ்சுசையப்பர் சந்தியாச சபையையே சாரும். இங்கிருந்து உருவாக்கப்பட்டவர்கள், தமிழ் மன்னின் வாழ்வை, வளத்தைக் கட்டிக் காத்தனர். பலர் வழிகாட்டிகளாக வாழ்ந்தனர். இவர் களில் பலர் யாழ்ப்பாணத்தின் பண்டைய கிராமங்களான அளவெட்டி, அச்சுவேலி, நல்லூர், தும்பளை, கரவெட்டி, நாரந்தனை, இளவாலை, புங்குதீவு, கிளாலி, அல்லைப்பிட்டி, ஏழாலை, சண்டிலிப்பாய், தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடம்மாகக் கொண்டவர்கள்.

இச்சபையிடம் இவர்கள் உள்வாங்கி, உள்ளடங்கிக்கிடந்த தாந்தரிக மரபுகள், பின்னர் இவர்களது வாழ்வில் பிறிட்டு வெளிவந்தன. இம்மனிதர்களின் உணவு, உடை, செயல், சொல், எழுத்து, அனைத்தும் சுதேசியமாகவே இருந்தன. இவர்களால் தமிழுலகுக்

குத் தரப்பட்ட கடை, கவிதை, கட்டுரை, நூல்களும் இங்மன்னின் வாசனையே கொண்டிருந்தன.

சஞ்சுசையப்பர் சபை, உத்தம கத்தோலிக்க ஆசிரிய மணிகளை உருவாக்கியது. மன்னின் மெந்தர்களை, பண்பாட்டுச் செல்வங்களாக ஆக்கியது. நல்வாழ்வு வாழும் நல்ல குடிமக்களைப் பிறப்பித்தது. இம்மன்னில் பாசம், பற்றுடைய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், சிந்தனையாளர்களைத் தந்தது. P. M. ஞானப்பிரகாசம், கரம்பொன் “யுவன்”, பண்டிதர் க. த. ஞானப்பிரகாசம், பண்டிதர் ஆசிநாதர், வித்துவான் ச. அடைக்கலமுத்து, மதுரகவி யாழ் ஜெயம், வெளி யீட்டாளர் அச்சக உரிமையாளர் M. V. ஆசிர்வாதம் முதலிய பல முத்துக்கரும் சஞ்சுசையப்பர் சபையால் தரப்பட்டவர்களே.

ஆங்கிலக் கல்வி கற்று, ஆங்கில உடை உடுத்தி உத்தியோகம் பார்த்தோர் கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சி கூறத் தயங்கி தீந்றபோதும், சஞ்சுசையப்பர் சபையால் உருவாக்கப்பட்டோர், தத்தம் பங்குகளில் மக்களை வழிநடத்துவோர்களாக, விசுவாசத் தூண்களாக, தலத் திருச்சபைக்கு உதவவோர்களாக வாழ்ந்தனர், வாழ்கின்றனர்.

சஞ்சுசையப்பர் சபையிலிருந்து புறப்பட்ட விசுவாசக்கதிர்கள், புதிய கிராமங்களைப் புத்தொளி பெறச் செய்தன. குராவத்தை, ஏழாலை போன்ற கிராமங்களில் இச்சபையின் கதிர்களின் உள்ளீட்டால், கத்தோலிக்க ஆசிரியர்கள் நற்செய்திப்பணியை நன்கு செய்தனர். பிறசமய ஆசிரியர்கள் மனமாற்றம் பெற்றனர் இக் கதிரின் ஊடுருவலால் இளவாலைக் கண்ணியர்மடம் விசுவாசத் தளமானது. 56

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி:

யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி கத்தோலிக்க மக்களிடையே “இறைப்பற்றும் உழைப்பும்” கொண்ட மத்தியதர வர்க்கத்தினரை, ஆங்கில அறிவுடன் உருவாக்கியது; ஐரோப்பிய மதிப்பீடுகளைக் கற்றுக் கொடுத்தது. ஆங்கிலக் கல்வியில் ஆற்றல் பெற்று, பரீட்சை களில் திறமைச் சித்தி பெற்ற பெருங் கல்விமான்களை உருவாக்கியது. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்க, நல்வாழ்வுக்குரிய, தியாக சிந்தை மிக்க சிறந்த மக்களை இந்நாட்டுக்கு அளித்தது,

தேவ அழைத்தவுக்கு அடித்தளம் இட்டு, அன்னையாம் திருச்சபைக்கு, பல குருக்களைக் கொடுத்தது. இக்கல்லூரியின் பெருமையறிந்து ஏனைய இன் மத மாணவரும், இலங்கையின் பல பகுதி களிலிருந்து இங்கு வந்து கல்வி கற்றனர்.

இக் கல்லூரியின் அதிபர்களின் சிறப்பு மிக்க ஆளுமை, கல்லூரி மாணவர், ஆசிரியரின் உள்ளங்களை மட்டுமல்ல இந்நாட்டு மக்களின் மனதையுமே நன்கு தொட்டது. கொவின் அடிகள், கொன்னிவ சகோதரர், சியோமார் அடிகள் மத்தியஸ் அடிகள். லோங் அடிகள் போன்ற மாமேதைகள் இக் கல்லூரியில் கற்பித்தும், முதல்வர்களாக அதை நன்கு நெறிப்படுத்தியும், இந்நாட்டின் முதன்மையான கல்லூரி அதிபர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஐரோப்பிய, சிறப்பாக ஐரிஷ் கத்தோலிக்க ஆழ்ந்த பக்தி, பண்புகளை யாழ் திருச்சபையில் இவர்கள் ஆழப்பதித்தனர்.

கல்லூரி மாணவரின் விசுவாசத்தை ஆழமாக உறுதிப்படுத்த தினசரி காலையில் செபமானை ஒதுதல், முதல் வெள்ளிப்பக்தி அனுசரித்தல், ஞாயிறு காலையில் திருப்பவியும் மாலையில் நற்கருணை ஆசிர்வாதமும் வருடாந்த ஆசிரியர், மாணவர் ஞானவொடுக்கங்கள் போன்ற பலமுற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆயர் J. A. புரோ

இவரது காலம் மிகக் குறுகியது (1919 — 1923) கத்தோலிக்க கல்வி வளர்ச்சிக்காக இவர் வகுத்த திட்டங்கள் நிறைவேறாமை வருத்தத்துக்குரியது இவரது பணிகளுள் மூன்று விடயங்கள் முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டியவை.

முதலாவது புரோ அடிகள், கொழும்பு பேராயின் குரு முதல் வராக, ஆற்றிய பணி.

இரண்டாவது நோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலைகட்காகப் போராடி அவற்றின் தரத்தை உயர்த்தியதும், பத்திரிசியார் கல்லூரியைச் சேர்ந்த T. M. F. லோங் அடிகளை கேம்பிஸ்ட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அனுப்பி உயர் கல்வி பெற வைத்ததும் ஆகும்.

மூன்றாவது, 1 ம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட நிதித் தட்டுப்பாடு காரணமாக மேற்கத்திய உதவிகள் குறைவுபட்டதாலேற் பட்ட நிலமையை நிவர்த்தியாக்க, இம் மறைமாவட்டத்தை தன் சொந்தக் காலில் நிற்கப் பழக்கியெடுத்ததாகும். 1922 மே 25 ல் அவர் எழுதிய ஆயர் மடவில் “உங்கள் குருக்களின் சமய, சகோதர, அன்புச் சேவைகளுக்கு, நீங்களே உங்கள் பகுதிகட்கு உதவுங்கள்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தமை இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

1922 ல் ஆயர் புரோ ஆண்டகையின் பணிக்காலத்தின் முக்கிய நிகழ்வுகளாக மூன்று, மூன்றாம் நூற்றாண்டு விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டன.

1. புனிதர் பிரான்சில் சவேரியாரின் புனிதர் பட்டமளிப்பு.
2. 1622 ல் மரியன்னைக்கு யாழ் இராச்சியத்தை அர்ப்பணித்த நிகழ்வு.
3. விசுவாசப் பரப்புதல் சபை நிறுவப்பட்ட விழா.

இம் முன்று முக்கிய நிகழ்வுகளையும் நினைவு கூருமுகமாக 1922 ஆவணி 15 ல் யாழ் பேராலயத்திலிருந்து கொஞ்சேஞ்சிமாதா சொருபம், யாழ்ந்தர வீதிகளில் ஊர்வலமாக கொண்டு செல்லப்பட்டது. 57

ஆயர் கியோமார்:

1950 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம், “சத்தியவேத பாதுகாவலனில்” உள்பக்கத்தில், யாழ் ஆயர் பதவியிலிருந்து “யோன் அல்பிரட் கியோமார்” ஆண்டகை, இளைப்பாறுவதாகவும், அவர் “அசாவா” கௌரவ ஆயராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், யாழ் மறைமாவட்டத்தின் பொறுப்புகளை துணை ஆயர் ஜெரோம் எமிலி யானுஸ்பிள்ளை ஆண்டகை ஏற்றுக் கொள்வார் எனவும் ஒரு உத்தி யோகபூர்வமான அறிவித்தல் காணப்பட்டது.

1956 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் “சத்திய வேத பாதுகாவலனின்” மூன்பக்கத்தில் ஆயர் கியோமாரின் மரண அறிவிப்பும், கறுத்தக் கோடுகளிடையே சில அஞ்சலிக் கவிதைகள், கட்டுரைகளும் காணப்பட்டன. ஆகிரியர் தலையங்கம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் ஏழாவது ஆயர், மெளனியாகி, தான் திட்டமிட்டு, ஆரம்பித்து, முக்கால் பகுதியே கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்த ஆசனக் கோவிலின் பிடத்தருகே சமாதியில் வீற்றிருந்து கொண்டு, கடந்த ஆறு ஜெரோப்பிய மேய்ப்பர்கள், பெற்றக்கீனி, சுமேரியா, மெலிசன், பொஞ்சீன், யூலன், புஹோ ஆகியோரினதும் தம்முடையதுமான நாறு வருடங்களையும், (1850 – 1950) வரப்போகும் மூன்றாம் மிலேனியத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு யேசுவில் துயில் கொள்கிறார்.

26 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய அவரது மேய்ப்புப்பணி, அவருக்கு முன்னிருந்த யூலன் ஆயரின் 26 வருடங்கள் போன்று கெழிப்பு மிகக்கவை. யூலன் கர்மவீரர், கியோமார் தியான யோகர், கேம் பிற்றிடஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் வரலாற்று. மொழியியல் அறிஞர்களின் கீழ் பயின்று பாண்டித்தியம் பெற்றவர் கியோமார்.

முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தில் உதயமாகிய நலீன் ஆயுதப் போரின் பயங்கரத்தையும், வரலாற்றுப் பாடங்களையும் அவற்றின் தொடர்ச்சியையும் ஊகித்துணர்ந்தவர். பத்திமாவில் தேவதாயின்

தீர்க்கதரிசனங்களை நன்குணர்ந்து ருசிய கம்மியூனிஸ்த புரட்சியையும், அதன் சர்வதேச பரவலாக்கத்தையும், ஸ்ராவிள்ஸ் ஆரம்பித்த சர்வாதிகாரத்தையும் ஜோப்பிய நாஸ்திகம், பாஸீஸம் என்பவற்றின் ஊடுருவல்களையும் நற்செய்தியின் விமுமியங்களின் ஒளியில் அவதானிக்கத் தொடங்கினார்.

பத்திமாவில் தேவதாயின் தீர்க்கதரிசன வாக்கொளியில் வரப்போகும் 2 ம் உலக மகாயுத்தத்தையும், கிட்லர் முதலியோரின் இன் அழிப்பையும், ஒரு அனுக்குண்டு யுகம் எதிர்நோக்கப்படுவதையும். அதன் படுகொலைகளையும் பயங்கர அழிவுகளையும் உணர்ந்து தன்னுடன் யாழ் திருச்சபையின் ஏழு ஆயர்களின் பொற்காலம் அல்தமித்து, வரப்போகும் “இறுதி” அழிவு கால வேதனைக்கு தன்னைத் தயார் படுத்த முனைந்தார்.

இவரது இப்பார்வையின் மையம் அமல் உற்பவ இராக்கினி யாகும், இதனாலேதான் பத்திமாவின் காட்சிகள் பற்றி, ஒரு சுற்று நிருபமே இம்மண்ணில் எழுதிய முதல் ஆயர் இவர்தான். 1950 ம் ஆண்டு மே மாதம் 4 ந் திகதி “சத்தியவேத பாதுகாலனில்” வெளிவந்த இந்நிருபத்தில் செபம், செபமாலை, தபம், நின்தைப் பரிகாரம், மரியாயின் மாசற்ற இருதயத்துக்கு உலகு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நிருபத்தை 1950 யூன் மாதத்தில் யாழ் மறை மாவட்டத்தில் பவனி வரவிருக்கும் “யாத்திரைக் கண்ணி பத்திமாவே” வரவேற்கும் நிருபமாக மட்டும் நாம் கருத்தில் கொள்ள முடியாது. ஆயர் கியோ மாரின் மேய்ப்புப் பணியின் உச்ச நிலைச் செய்தியாகவும், பிரியாவிடைச் செய்தியாகவுமே கொள்ளல் வேண்டும்.

பத்திமா யாத்திரைக் கண்ணியின் திருச்சக்ருபம் யாழ் மறைமாவட்டத்தின் பல முக்கியபங்குகளினுடாகக் கொண்டு வந்த சிங்கள பேரினவாதம், தனிச் சிங்கள மசோதா ஏற்படுத்திய அலைகள். அழிவுகள், மிசனரிகள் வெளியேற்றம், பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்படல், திருச்சபையின் போராட்டங்கள். இவற்றின் பின் அறுபதுகளில் வந்த தமிழின் அறவழிப் போராட்டங்கள், என்பது தொண்ணாறுகளில் வரும் ஆயுதப் போராட்ட அழிவுகள், கண்ணீர் இரத்த வெளாத்தின்

இத் தீவில் ஜம்பதுகளிலே நாடு கூடு சுதந்திரம் பெற, மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி (M.E.P.) 1956 களில் கொண்டு வந்த சிங்கள பேரினவாதம், தனிச் சிங்கள மசோதா ஏற்படுத்திய அலைகள். அழிவுகள், மிசனரிகள் வெளியேற்றம், பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்படல், திருச்சபையின் போராட்டங்கள். இவற்றின் பின் அறுபதுகளில் வந்த தமிழின் அறவழிப் போராட்டங்கள், என்பது தொண்ணாறுகளில் வரும் ஆயுதப் போராட்ட அழிவுகள், கண்ணீர் இரத்த வெளாத்தின்

மத்தியிலும் அவர் முன்வைத்த தேவதாயின் வாக்கே, எம் மீட்பு, எம் சமாதானம்.

ஆயர் கியோமார், தன் பணிவாழ்வில் பலவற்றைச் சாதித்தார். கல்விக்கூடங்களின் விருத்தி, மருதமடுப் பகுதியின் அபிவிருத்தி, கேதைக் குருக்களின் கல்வி, ஆனம் வளர்ச்சி, அரசு மருத்துவ மனைகளில் பணியாற்ற வெளிநாட்டுத் துறவினிகளை வரவழைத்தல், தோல் கட்டியில் தவத்திரு தோமஸ் அடிகளூடாக செபமாலைத் தியான சபை ஆரம்பித்தல், இல்லறத்தாருக்கான மகாஞான ஒடுக்கங்கள், மறைக்கல்வி வளர்ச்சி, 1939 ன் சுற்பிரசாத் சமாகமம் (நற்கருணை மகாநாடு) கிறிஸ்துவை அறியாதோருக்கு நற்செய்திப்பணி, இல்லற அப்போஸ்தலிக்கத்தை வளர்க்க பல பகுதிச்சபைகள், விசேடமாக மரியாயின் சேனை, தவத்திரு ஜெலான்ட் அடிகளூடாக, பண்டத் தரிப்பு பத்திமாகிரியை மையமாக வைத்து ஏற்படுத்தப்பட்ட மரியாயின் மாசுற்ற இருதயப்பக்தி என அவரது பணிகளின் பட்டியல் கூறுகிறது.

26 வருட நீண்டகாலப் பணிக்கு, “இறுதியில் என் மாசுற்ற இருதயம் வெல்லும்” என்ற தேவதாயின் (1917 பத்திமா) வாக்கில் நம்பிக்கை கொண்டு, ஆண்டவரே! நிரே என் நம்பிக்கை” என்ற மந்திரத்தை, விருதில் பதித்து யாத்திரை செய்து, பத்திமா அன்னையின் சொரூப வருகையோடு தம்பணியை நிறைவு செய்தார், “மெல்லெனப் பாயும் தண்ணீர் போல, அமைதியாய், சாதுநிய மாய், அருணமயான பல காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்” என்று “சத்திய வேத பாதுகாவலன்” ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுதியது எவ்வளவு பொருந்தும்! 59

முடுத் திருப்பதி:

ஆயர் கியோமாரின் பணி, தேவதாயுடன் தொடங்கி, அவருடன் முடிவுற்றது. இரு ஆயர்கள் நிறைவேற்ற ஆசித்ததை, அன்னையின் திருச்சுருபத்துக்கு பாப்பரசரின் பிரதிநிதியைக் கொண்டு முடிபுணவிப்பதை, நிறைவேற்றி வைத்தார் 1924 ஜூலை 2 ல் ஒருவட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் விசுவாசிகளும் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட குருக்களும் பக்திபரவசத்துடன் இம் முடிகுட்டுவிழாவில் பங்குபற்றினர். 1948 ல் அமலமாரித் தியாகிகள் இலங்கை வந்த நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாட, இம்மறை மாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விசாரணைப் பங்கிற்கும் தபச் சுற்றுப்பிரகாரமாக மருதமடு அன்னையை மார்ச் 15 முதல் மே 5 வரை கொண்டு செல்ல வழிவகுத்து.

மக்களை மனமாற்றத்துக்கு அமைத்து இறையேயாவின் அரசில் பெருந் திரளாக இணையைச் செய்தார்.

அன்னை முன் கொண்டு செல்லப்பட்ட பாடுபட்ட திருச் சிலுவையைச் சுட்டிக்காட்டி, இதிலேயே அவரது ஆயர் பணி முடிவடையும் என்றார்.

மடுப்பதியில் இன்று காணப்படும் யாத்திரிகர் வதிவிட அமைப்பு, முகப்பிலுள்ள அலங்கார மண்டபம், திருப்பீடம், மின் அமைப்பு, நிரந்தர வதிவிடங்கள், ஒவிபெருக்கி அமைப்பு, குளியல் தொட்டி கள் முதலியன் அவரது நிர்வாகத்தில் அமைக்கப்பட்டவையே.

1927 மே 6 ல் இலங்கையின் முதற் கத்தோலிக்க ஆஞ்சநான் சேர். கிழு கிலிபேட், மடுப்பதிக்கு யாத்தி ரை யாக வந்தார். ஐஞ் 27 ல் வண. லெகுத்தோர், வண. மோரோ ஆகியோர் மடுப்பதியில் இறைவனின் குருக்களாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டனர். மகாஞான் ஒடுக்கங்களும் தர்க்கப்பிரசங்கங்களும் மடுவில் மனமாற்றங்களையும் மதமாற்றங்களையும் கொண்டுவந்தன.

1950 ஆவணித் திருஞாளின் பின்பே கியோமார் ஆண்டகை தம் அரும்பெரும் பணியிலிருந்து விலகினார். மடுப்பதியில் ஏறத் தாழ் 40,000 மக்கள் குடியிருந்த இடத்தில் (இத் திருஞாளின் போது) குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமற் போனது. இரு புதிய கிணறுகள் மாத்திரம் குடிக்க நீர் தந்தன. வரப்போகும் ஆன்மீக வரட்சியின் முன் அடையாளமாக அமைந்ததோ இவ்யாத்திரை?⁶⁰

சுதேச குருக்களின் உருவாக்கம்:

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து திரும்பியதும் புனித பத்திரிகையார் கல்லூரியை தரம் உயர்த்தி, சர்வகலாசாலை மட்டத் துக்கு கொண்டுவர அவர் கண்ட கணவுகள் 1924 ல் ஆயர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டதனால் தடைப்பட்டபோதிலும், தாம் அதிபராக பணியாற்றியபோது ஆயர் பூரோ ஆண்டகைக்குச் சிபார்சு செய்து. கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்துக்கு உயர்கல்வி பெற அனுப்பிய தவத்திரு வோங் அடிகள் மூலம் இக்கல்லூரி சம்பந்தமான தம் கணவுகளை நன்வாக்கினார்.

பின்னர் சுதேச குருக்களான P. J. ஜீவரத்தினம், வண. L. A. சிங்கராயர், வண. S. யோசவ் ஆகியோரையும் தொடர்ந்து வண. அல்பிரட், வண. அன்ரோனெஸ். வண. அருளநேசன் ஆகியோரையும் இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து முதலிய நாடுகளிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்பி, கலைமாணிக் முதுமாணிப் பட்டதாரிகளாக்குவித்தார். பிலிப் பொன்னையா அடிகளை திரும்றைச் சட்ட

கலாநிதியாகவும், ஆயர் தியோகுப்பின்னை, வன், கருணாஏரர், வன், பாவி இப்பிள்ளை ஆகியோரை இறையியல் மெய்யியல் வல்லு நார்களாகவும் ரோமையின் பல்கலைக் கழகங்கள்கு அனுப்பிப் பயிற்று வித்தார். இவ்வித உருவாக்கல்களால் தமது மறைமானப்பட்டம், கல்வியிலும், மறையறிவிலும் கைதேர்ந்த தன் மன்னின் மெந்தர் காவில் ஊன்றி நிற்கச் செய்தார்.

1921 ம் ஆண்டு தொடக்கம் அவர் புனித மாட்டன் குருமட அதிபராகவும் பணியாற்றி, ஒவ்வொரு குரு மாணவனின் கல்வி யிலும் ஆண்மீக வாழ்விலும் அக்கறை காட்டினார். அவரது காலத்தி லேயே (1922) புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, பின்தானிய இராச்சியத்திலேயே, ஸண்டன் “மெட்ரிக்குலேஷன்” பரீட்சையில் முதலிடம் பெற்றது. அவர் காலத்திலிருந்து 1950 வரை இக் கல்லூரி யின் பரிசுளிப்பு விழாவில், பல குரு மாணவர்கள் முன்னின்றமை, மாட்டனார் குருமட நூல்நிலையம் சொல்லும் கதை.

பண்டத்தரிப்பும் பத்திமாபதி :

சமூத்து மன்னில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தாரிடையே மரியாயின் மாசற்ற இருதயப்பக்தி பிரபல்யமடைவதற்கு அமரர் கென்றி ஜெலான்ட் அடிகளாருக்கு உந்து சக்தியும் ஊக்கியாகவுமிருந்தவர் ஆயர் கியோமார் அவர்களே.

போர்த்துக்கேய பத்திமாபதியில் 1917 களில் மரியன்னை தந்த தரிசனங்கள் 1930 களில் திருச்சபையின் அங்கிகாரத்தைப் பெற்றன. இதைத் தொடர்ந்து குறுகிய காலத்துள் (1945 களில்) பண்டத்தரிப்பில் பத்திமா திருத்தலம் நிறுவப்பட்டு, மாசற்ற இருதயப்பக்தி, சுடர் விடத் தொடங்கியது.

பண்டத்தரிப்பு, போர்த்துக்கேயர் காலத்திலிருந்தே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேந்திர நிலையமாக விளங்குகிறது. இங்கு கிழக்கெல்லையில் கலட்டி - விளாவெளி என்றழைக்கப்பட்ட பகுதியில் போர்த்துக்கேயரின் முகாம் ஒன்றின் முற்றத்தில் இளங்கண்றாக நாட்டப்பட்டதாக பாரம்பரியமாக கூறப்படும் இராசமுருக்கு என்ற மரம், இம்மன்னின் முதுபெரும் வீருடசங்களுள் ஒன்றாக, பேய்பூதங்கள் உறையும் தலமாக, பண்டத்தரிப்பு மக்களால் ஒதுக்கப்பட்ட தலமாக விளங்கியது.

சில்லாலை பண்டத்தரிப்புபங்குத்தந்தையாகப் பணிபுரிந்த அமரர் கென்றிஜெலான்ட் அடிகளை இம் “முதிர்ந்த இராசமுருக்கு” சார்த்தி முத்தது. மரியாயின் மாசற்ற இருதயப் பக்தியையும், பத்திமா தரி சனங்களையும் தமிழ் மன்னில் பரப்ப போர்த்துக்கேய பத்திமாவில்

தேவதாய் காட்சி தந்தபோது அவள் திருப்பாதங்களைத் தாங்கி நின்ற கார்வாலி மாரமாகவே இராசமுருக்கு, ஜெலான்ட் அடிகளின் சிந்தனையைத் தொட்டது.

ஜெலான்ட் அடிகள், ஆயர் கியோமாரின் ஆசியும் அனுமதியும் பெற்றார். கல்லூம் மூளைும் நிறைந்த கலட்டிப்பகுதி மரியன்னையின் பக்தர்களால் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இராசமுருக்கு மரமும் சூழலும் அடிகளால் ஆடிரவதிக்கப்பட்டு அப்பகுதி “பத்திமாகிரி” என்ற புதிய பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அங்கு ஒரு கோட்டிற் கோவிலும் நிறுவப்பட்டது.

1945 டிசம்பரில் லொற்றேரா அன்னையின் திருநாளில், மாச்ந்த இருதயநாயகியின் சொருபம், சில்லாலை, கதிரை அன்னையின் ஆலயத்திலிருந்து ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டு, திருமறைச் சடங்கானுசாரப்படி புதிய கோவிலில் (பத்திமாகிரி) நிறுவப்பட்டது.

தொடர்ந்து, பத்திமா செய்திகளும் மரியன்னையின் அறிவுறுத்தல்களும் அறிவிக்கப்படும் தலமாக பத்திமாகி ரி விளங்கியது. அன்னையின் அருள்வளங்களை அடியார்களுக்கு அள்ளியள்ளி வழங்கும் திருத்தலமாக அது மாறியது. போர்த்துக்கேய பத்திமாபதியில் தேவதாய் அளித்த காட்சியை, மக்கள் மனதில் பளிச்சிட வைக்க இராசமுருக்கின் பக்தத்தில் ஒரு உயர்ந்த தூபி எழுப்பப்பட்டு, அதனுச்சியில் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல மேஸ்திரி ஒருவரால், கொங்கிறீர் கலவையினாலமைக்கப்பட்ட, பத்திமா அன்னையின் சொருபம் நிறுவப் பட்டது.

முதற்சனிப் பக்தி முறைகளும் ஏனைய பத்திமா அறிவித்தல் களும் அனுசரிக்கப்படும் ஒரு திருத்தலமாக பத்திமாகிரி வளர்ந்தது. ஓவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும் காலை, மாலை வேளைகளில், வடவிகள் பற்றைக்காடுகளுடாக, சில்லாலை, மாதகல், இளவாலை, பத்தரவத்தை, அளவெட்டி, சண்டிலிப்பாய் முதலை சுற்றுக் கிராமங்களிலிருந்து செபமாலை செபித்த வண்ணம் வந்து வழி பாடுகளில் பங்கு கொள்ளும் அடியார் தொகை அதிகரித்த வண்ண மிருந்தது. முதற் சனிக்கிழமைகளில் யாழ்குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து அன்னையின் அடியார்கள் யாத்திரையாக வருவர்.

பத்திமா காட்சியின் முதல், இறுதித் தினங்களான மே 13, ஒக்டோபர் 13 ல் அடியார்களின் ஆன்மீக ஓப்புரவாக்கல் வழிபாடு நற்கருணை எழுந்தேற்றப்பட்டு செபமாலையின் பதினெந்து இரகசியங்களையும் விளக்கமுடன் தியானிக்கும் திருவிழிப்பு, நள்ளிரவுத்

திருப்பவி முதலிய அம்சங்களமைந்த ஆலய விழாக்கள் இடம் பெறும். இவையனெத்தும் அன்னை மூலம் ஆண்டவனிடம் செல் லும் இலக்கை, மையமாகக் கொண்டிருந்தன.

பத்திமா பக்தியைப் பரப்புவதற்காக “முதிர்ந்த இராசமுருக்கின் குரலோலி” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாக வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் ‘‘பத்திமாகிரி’’ என்ற மகுடத்துடன் மாத இதழாக மலர்ந்தது. அன்னையின் அன்பர்களது செபக் கைத் துணையாக “மரியாயின் மாசற்ற இருதய அன்பாளின் போக்ஷம்” என்ற செபச்செண்டு ஒன்று 1947 ல் வெளியிடப்பட்டது. இச்செப நூலின் முதலாம் பகுதிபில் செபமாலையின் பதினெந்து தேவ இரகசியங்களின் ‘‘சிந்தனை விளக்கங்கள்’’ உண்டு. இவை கியோமாரின் பரவச தியான யோக நிலையில் உருவான சிந்தனைகளாகும் (இச்சிந்தனைகள் பத்திமாபதி செப திருவிழிப்பு விழாக்களில் உபயோகிக்கப்பட்டன.) செபநூலின் இரண்டாம் பகுதியில் மரியாயின் மாசற்ற இருதயப் பக்திக்கான செபங்களும், மூன்றாம் பகுதியில் மாசற்ற இருதய நாயகியின் பக்தி பற்றிய நீண்டகால வரலாறும் அடங்கியுள்ளன.

பத்திமாகிரியிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட நூல்களுள் மிகப்பெரிய தும் நன்கு வரவேற்கப்பட்டதும் “அவர்கள் மூன்று சிறுவர்கள்” என்ற பத்திமா காட்சிகள் பற்றிய வரலாற்று நூலேயாகும். மரியன்னையின் காட்சிபெற்ற மூன்று சிறுவர்தும் பரித்தியாக வாழ்க்கையை விபரிக்கும் இந்நால், கனன் பார்த்தாஸ் அவர்களால் பிரான்சிய மொழியில் எழுதப்பட்டது. பின், அன்றைய பிரசங்க பீரங்கியான்கு, ஆசீர்வாதம் அடிகளால் அழிய தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஆயர் கியோமாரின் முன்னுரையுடன் 1949 ல் வெளியிடப்பட்டது.

1948 ம் ஆண்டு இறுதியில் ஜெலான்ட் அடிகளார் தம் பிறந்த நாடான பிரான்சுக்குச் சென்றார். திரும்பி வரும்போது (1949) போர்த்துக்கல் சென்று பத்திமாபதி தரிகித்தார். அங்கிருந்து ஓர் அழிய, ஆளுயரமான பத்திமா அன்னையின் சொருபத்தையும் கொண்டு வந்தார். பத்திமா அன்னையின் பக்தர்கள் பெருந்திரளாக ஒன்று கூடி, இ எவா வைக் கன்னி யர் மடத்தி விநந்து பத்திமா அன்னையை ஊர்வலமாக அழைத்து வந்தனர். பத்திமாகிரியில் அமரர் J. A. இராசநாயகம் அடிகளார் தலைமையில் விசேட ஜெபவிழிப்பு வழிபாடு நடத்தப்பட்டது. திருப்பிடத்துக்கு மேலாக, தோலகட்டி செபமாலைத்தாசர் சபையால் உருவாக்கப்பட்ட அழிய கண்ணாடிக் கூண்டில் பத்திமா அன்னை வீற்றிருந்து அடியார்களை ஆட்கொள்ளுகின்றாள்.

பத்திமாகிரி ஒரு பொது யாத்திரைத் தலமாக யாழ் திருச்சபையால் அனுமதிக்கப்பட்டதும், ஏனைய பங்குக் கோவில்களில் காணப்படும் சாதி, சொந்தம், மூப்பு முறைகட்கும் கிறிஸ்தவ மதிப்பீடுகட்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சனைகட்கும் இடமளிக்கப்படாது அப்பழக்கற்ற நிர்வாகமாக செயற்பட்டமைக்கும் அன்னையும், அவள் திருக்குமாரானும் வரவேற்கும் எளிமை, தூய்மை முதலிய பண்புகள் நிலவியதற்கும் ஆடம்பரமற்ற பக்திமயமான திருவிழா நிகழ்வுகள் இடம் பெற்ற மைக்கும் அதன் நிறுவனர் ஜெலான்ட் அடிகளின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்க நெறிப்படுத்துகையும், அடிகளாரின் சிந்தனா சக்திக்கும் செயற்திறனுக்கும் ஆசியும் ஆதரவும் வழங்கிய ஆயர் கியோமாரின் தீர்க்கதறிசனம் நிரம்பிய கண்ணோட்டமுமே காரணங்களாகும். 61

மகாஞ்சனின் மறைவு:

ஆயர் யூலன் காலம் தொடங்கி இம்மண்ணைன் மைந்தர்கள் சிலர், குருத்துவ அபிஷேகத்துடன் யாழ் திருச்சபையில் அளப்பரிய சேவை ஆற்றினர். மௌனியான கியோமார் காலத்தில் எம்மக்களின் - எம் திருச்சபையின் குரல்கள் அவர்களே. 47 களிலும் தொடர்ந்தும் ஒருவர் பின் ஒருவராக சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், A. M. பிரான்சிஸ் அடிகள், மருசுவின் அடிகள், ஆசிர்வாதம் அடிகள் ஆகியோர் யாழ் திருச்சபையை தவிக்க விட்டு இறைவனடி சேர்ந்தனர். மரிசிவின் அடிகள் தர்க்கப் பிரசங்கத்தால் அறியப்பட்டவர். குடும்பவாசக சபைப் பிரசரங்களின் பின்னணியிலிருந்து பணியாற்றியவர். A. M. பிரான்சிஸ் அடிகள் ஆங்கிலத்தில் திறமை மிக்கவர். குருநகரின் பங்குக் குருவாகவும் ஆங்கில “சத்தியவேத பாதுகாவலன்” இதழின் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தவர். குருநகர் சேரி ஒழிப்பும் புதிய விட்டுத்திட்டமும் உருவாக ஆங்கில பாதுகாவலனில் தம் வன்மையான கட்டுரைகள் மூலம் வாதாடிக் கொண்டேயிருந்தார். அத்துடன் தர்க்கவியல், ஆங்கில ஆசிரியராக புனித பத்திரிகையார் கல்லூரியிலும் கடமையாற்றினார். இவரது பிரிவு யாழ் திருச்சபைக்கு ஒர் பேரிழப்பு எனினும் “பாதுகாவலன்” ஆங்கில ஆசிரியர் பதவியை அமரர் லோங் அடிகள் கையேற்று, பேரிழப்பில் ஒரு பகுதியை ஈடு செய்தார். சூ. ஆசிர்வாதம் அடிகளார் பண்மொழிப் பண்டிதர். எழுத்து வன்மையும் நாவன்மையும் படைத்தவர். தோய் காரணமாக நடக்க வியலா தபோதும் மூன்று சக்கர வண்டியிலமர்ந்து இளவாலை புனித அன்னம்மாள் ஆலயத்தில், மறையுரைகள் அளித்தும், மறைக்கல்விகற்பித்தும், எழுத்து அப்போஸ்தலத்தில் பங்கு கொண்டும் இறை பணியாற்றியவர். இவர்களின் பீரிவு மெளன்குருகியோமாரின் மனதை வெகுவாக வருத்தியிருக்கும். 62

சுவாமி ஞானப்பிரகார் :

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாரின் பணி ஏறக்குறைய அளவு நூறு ரூபான்டு காலமாகும். அவர் குருவாக 1901 ல் திருநிலைப்படுத்தப் பட்டார். 1947 ஜெவரியில் பரமபதமடைந்தார். எனவே பணிக் காலம் 46 ஆண்டுகளோயாயினும் அவர் குறமடத்தில் பயிற்சிபெற்ற இறுதியாண்டுகளில் செய்த பத்திரிகைப்பணி, மறையுரை ப் பணி, இறைபணிகளையும் சேர்த்து 50 ஆண்டுக்காலப் பணியாளர் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

1901 தொடக்கம் 1926 வரை அவர் மிகுந்த உதவேகம் கொண்ட ஒரு மிசனரியாக விளங்கினார். இதில் கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களிடையே ஆற்றப்பட்ட நற்செய்திப் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. “நற்செய்தியை அறிவிக்காவிடில் எனக்கு ஐயோ கேடு” என்ற புளித பஷுவின் வார்த்தைகளே அவருக்கு ஊக்கிகளாக அமைந்தன. கிறிஸ்துவின் அன்பு அவரை உந்தி 30 க்குமதிகமான சிராமங்களின் ஒடுக்கப்பட்ட ஏழைகளை யேசுபிரானின் விடுதலைக்குள்ளும் மகிழ்ச்சிக்குள்ளும் கொண்டு வந்தது.

அவரது தர்க்கப் பிரசங்கங்கள், மகாஞானவொடுக்க பிரசங்கங்கள், பரந்த அளவில் கத்தோலிக்க சமூகத் துக்கும், வெளியேயும் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆயர் யூலஸ், அவரது ஆன்மவாஞ்சலையைப் புச்சந்தார். சற்று மிகைப்படுத்தப்பட்டது என்றார். ஆயர் புறோ “கத்தோலிக்கத்தின் மேல் அவருக்கு இருந்த வாஞ்சையும் பக்தியும் இம்மறைமாவட்டத்துக்கு அவரைப் பெருமைப்பட வைத்துள்ளது”, என்றார். இவ்வசனங்கள் எழுதப் படுவதற்குமுன், அவர் 100 க்கும் அதிக பக்தி நூல்கள். 8 கத்தோலிக்க துண்டுப் பிரசரங்களை வெளியிட்டிருந்தார். யாழ் குடா நாட்டின் செம்மன்முக்கோணத்திலும் வெளியேயும் பல சிராமங்களை கிறிஸ்தவர்களாக்கியிருந்தார்.

1914 தொட்டு 1921 வரை இறைவன், ஆன்மா, கிறிஸ்து திருச்சபை பற்றிய பிரசரங்களும் வெளிவந்தன. சேர் பொன் ரீராமநாதனுடன் தங்கி இருந்த பெல்பஸ் உடன் ஞானப்பிரகார் சொற்போர் தொடுத்தார். கீழ்த்திசை மொழிப் புலமையாளர், இந்திய நாகரிக ஆய்வாளர் முதலியோரால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட, மிகைப் படுத்தப்பட்ட இந்தசமய தேசீயவாதத்தின் முனைப்புகளோடு முட்டி மோதி, புதிய கிறிஸ்தவ ஊர்களில் எழுந்த சை வப்ப பெரியாரின் சர்சைகளைச் சாடி, இந்துசாதனத்தோடு மதசித்தாந்தங்களை வாதிட்டு தம் இறைபணி நிலையின் 25 வது ஆண்டைக் கண்டார்.

1926 ல் அவரது குருத்துவு வெள்ளி யூபிலி விழா நிகழ்ச்சி நிரல், “தந்தாய் அவருக்கு நாம் என்ன வெகுமதி கொடுக்கப்போகிறோம்.

அவர் செய்த உதவிகளுக்கு தகுந்த கைமாறும் உண்டோ?“ என்ற தோழியாஸ் ஆகம வசனங்களுடன் (12 : 2) ஆரம்பிக்கிறது.⁶³

வெள்ளி விழா நிர்வாகக் குழுவின் செயலர், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர் செவாவியர் அமரர் கு. அருளானந்தம், சத்திய வேத பாதுகாவலனின் நீண்டகால ஏழுத்தாளர். தம் இடைவிடாத ஏழுத்து அப்போஸ்தலிக்கத்துக்காக பின்னர் பாப்பர சரி ஸ் Knighthood of St. Silvestur என்ற பட்டத்தைப் பெற்றவர்.

மக்களின் உணர்ச்சி வெள்ளம் அலைமோத, காலை, திருநெல் வேலி புனித சவேரியார் ஆலயத்தில் நன்றித் திருப்பவி. மாலை அங்கிருந்து யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக்கு மாபெரும் ஊர் வலம், கல்லூரி மண்டபத்தில் பாராட்டு வைபவம்.

மக்கள் இதயத்தில் அவர் பெற்றுவிட்ட இடம், கடந்த 25 வருட சாதனைகட்கும், சோதனைகட்கும், இறை யேசுவின் ஏற்படுமையும், மிகுதியாயிருந்த கால் நூற்றாண்டுகட்கு திருப்பு முனையாகவும் அமைந்தது. முன்பு யேசுவின் மறை உடல் தாசனாக அரும்பணி ஆற்றி கிறிஸ்தவ மறைப்பறப்பில் கிராமங்களில் எதிர்ப்பைச் சந்தித்தவர். தன் தர்க்கவேகத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

ஆயர் கியோமார் மனதில், மக்களின் இந்த யூபிலீக் கொண்டாட்டங்கள், எதிர் மனப்பதிவை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தம் பணிவாழ்வில் ஒரு புதிய திருப்பத்தில் இறங்கினார். அவரது பணியில் உதவ வந்த இனங்குருக்களிடம் புதிய கிறிஸ்தவர்களை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் ஒரு புதிய சினேக நிலைக்குள் புகுந்தார். தமிழ்மொழி, தமிழர் வரலாறு, யாழ்ப்பண வரலாறு இவற்றை ஆய்வு செய்யும் வேலைகளில் இறங்கினார். ஆயர் கியோமாருக்குப் பணக்கங்டம் இருந்ததனால் பொருளுதவி செய்யத் தயங்கினார். ஆயின் சில குருக்கங்களும் (அமரர்களான மத்தியஸ், லோங் செபஸ்தியான், அந்தோனி அடிகளார்) இல்லறத் தோர் பலரும் உதவினர்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு 1935 ல் கடும் நோய் பீடித்தபோது இலும் அதற்கு முன்பும், அவரது மொழியியல் சிந்தனைகள், தமிழ் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகள், சொற்பிறப்பியல் அகராதி முதலியவற்றிற்கு பிறமத பெரியாளிடமிருந்து ஆதரவுகள் கிடைக்கத் தொடங்கின. ⁶⁴

1932 ல் திருப்பனந்தாள் சிறிகாஞ்சி மடத்தலைவர் அவரைக் கொரவித்து, பண உதவியும் அளித்தார். செந்தமிழ், கலாநிதி,

ஞாயிறு, இந்துசாதனம், ஆகிய சஞ்சிகைகள் அவரது கட்டுரைகளை வரவேற்றுப் பிரசரித்தன. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிலிருத்திச் சங்கம் முதலிய முக்கிய தமிழ்பி விருத்தி அமைப்புகள் தங்கள் அங்கத்தவராக அவரை ஏற்று, அவரது மதிப்பு வாய்ந்த ஆலோசனைகளை செயல்படுத்தின. ⁶⁴

1940 ல் இலங்கையின் ஆளுநர் அவரை “இலங்கை வரலாற் றுச் சுவட்டு ஆணைக்குமுனின்” அங்கத்தவராக ஆக்கினார். 1944 பெப்ரவரியில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக சென்ட் சபையில் பணியாற்ற அழைக்கப்பட்டார். பும்பாயில் பணியாற்றிய பிரபல்யம் வாய்ந்த கெராஸ் அடிகளார் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் உரையாற்ற வந்தபொழுது மொகஞ்சதாரோ, ஹாரப்பா, சுட்ட கனி மனை முத்திரை (Terra Kotta) ஒன்றை அவரிடம் கொண்டுவந்து, அதன் குறியீடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்தார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மேற்கூறிய ஆய்வுகள் “செந்தமிழ்” சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன. ⁶⁵

1945 லும் சுவாமியவர்கள் சுகவீனமுற்றும் தெய்வாதீனமாகத் தப்பினார். அவர் மட்டில் ஆயர் கொண்டிருந்த போக்கு மாறியது. சுவாமியவர்களின் அருஞ் செயல்களைப் பாராட்டினார். தாவீது அடிகள் குறிப்பிடுகிறார். ‘பரீட்சை எடாத இப்பண்டிதரை, பட்டம் பெறாத இக் கலாநிதியை, சில புத்திஜீவிகள் (கெய்கர் போன்றோர்) குறைவாக மதிப்பிட்டு, அவரது எண்ணங்களையும் கட்டுரைகளையும் பிரசரிக்க மறுத்திருப்பினும் Anthropos போன்ற ஐரோப்பிய சஞ்சிகைகள் அவற்றைப் பிரசரித்தமை, அவரது கருத்துச் செறிவுகளின் ஏற்படுமையைக் காட்டுகிறது.’’ ⁶⁶

மக்கள் தியான யோகன், மறைவல்லுன் ஞானப்பிரகாச முனீவன், புனித அந்தோனி முஸீந்திரனுக்கு தன் பிறப்பிடத்தில் கோயில் கட்டி, திருப்பவி நிறைவேற்றியே தன் ஆவியை மனவான் யேசுவிடம் 1947 ஜூன் 22 ல் கையளித்தார்.

50 ஆண்டுகளின் முன் தனது முதல் பிரசரமான “அமலோற்பவ இராக்கினித் தூதனில்” எழுதிய அவரது முதற்கவிதை அவரது முடிவுக்குப் பொருத்தமானது.

“சித்திர வேதனைப்பட்டுச் சிந்திய உதிரவெள்ளம் சத்தியமறைக்காய் உயிர்தந்த வேதசாட்சிகள் போல் நித்தியம் நான் உம்முடைய நேசத்துக்காக மகிழ்ந்து எத்துவைத் துன்பத்தையும் ஏற்கவரம் அருளிரோ.”

தோமஸ் அடிகளின் மௌனசபை :

1926 பெப்ரவரி 28 ல் 11 ம் பத்திநாத பாப்பிறை வெளியிட்ட “திருச்சபை சார்ந்த மறை உண்மை” என்ற சுற்றுமடவில் ‘‘மறை பரப்புப்பணி நாடுகளில் மௌனதியான துறவறசபைகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருந்தார். கவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மறை பரப்புப் பணியின் மறுபக்க அலுவலாக, கியோமார் ஆண்டகையின் பணிப்பின் பேரில் தவத்திரு தோமஸ் அடிகள், 1928 பெப்ரவரி 2 ல் ஆறு தியானயோக சாதகர்களுடன் வசாவிளான், தோலகட்டியில் செபமாலைத்தாசர் மௌனசபையை ஆரம்பித்தார். 1939 ல் ரோமை நகரில் தோமஸ் அடிகளைச் சந்தித்து அவரது ஆண்மீக ஆளுமையால் கவரப்பட்ட, தமிழ்த்தாது தனிநாயக அடிகள், ‘‘தோமஸ் அடிகளும் சவாமி ஞானப்பிரகாசரும் ஆசியாக் கண்டத் தின் இரு பிரபல்வியம் வாய்ந்த மறை இயல் வல்லுநர்கள்’’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶⁷

இச் சபைக்கு, 2000 ஆண்டு தியானயோக மரபிலிருந்து, அதன் முக்கிய அம்சமான மரியாளின் பரவசத் தியான மரபு கிடைத்த தென்லாம் திருச்செபமாலை, உத்தரியம் நற்கருணை வழிபாடெல் ஸாம் சாமானிய கத்தோலிக்கரின் சாதாரண மக்கள் பக்தி முயற்சிகளைனிலும், ஆழமான தியானயோக மரபிலிருந்து பிறந்தது. சர்வ சமய மந்திரங்கள், யந்திரமண்டலங்கள், மௌனம், தபஸ் தொடர்புபடுத்தி நோக்க வேண்டியவை. நம் மன்னில் 500 வருட காலத்தின் திருச்சபை பாரம்பரியத்துடனும், குருசமலை முதலிய இடங்களில் பரீட்சிக்கப்படும் 2000 ஆண்டுக் கேரள சீரிய, எகிப்திய வனாந்திர தியானயோக பாரம்பரியத்துடனும், அவர்கள் அறவாழ்வு விழுமியங்களாக இரக்கம், காருண்யம், பலியாக்கம், ஜீவ உற்பத்திதாம் ஆகியவற்றில் வேரூன்றியவை. இதனால்தான் அவர்கள் மௌனத்துடன், மன்னின் அபிவிருத்தியையும், ஆசீரவாதப்பர், ராப்பிஸ்ற் சபைகளின் மரபையும் உள்வாங்கி இணைத்து வாழப்பண்ணினார். புதிய ஏதேனின் 2 ம் ஏவாளின் மாசற்ற இருதயம் பக்தியில், தாய் மகன் பக்தியும், ஆன்ம பரிசுத்தமான இறைபக்தியும் சங்கமமாகின்றன. மாசற்ற இருதயநாயகியின் பரித்தியாக சீவியரகசியமே, தோமஸ் முனிவர் மரணிக்குமட்டும் செபமாலைத்தாசர் சபையின் இரகசியத் திறவுகோல். இம்மன்னுக்கு ஓர் ஏதேன் தோட்டத்தின் எடுத்துக்காட்டு.

கானா ஊரின் நீரிலிருந்து பெருகிய இரசம் போன்று, இங்கிருந்து நெல்லி, திராட்சை, பணம்பழ, மாதுளை, நாவல், காமரங்காய் இரசங்கள் பெருகின. இவையெல்லாம் இம்மன்னுக்கு அவள் இதயத்திலிருந்த நீரை, இரசமாக்கும் புதிய (சமாதான) அரசின்

குறியீடுகள், தமிழ், சிங்கள பக்தர்கள் ஒன்றுகூடும் இடமாகவும் இங்கிருந்து உபகண்டம் வரை - கன்னியாகுமரி முதல் இமயமலைச் சாரவிலுள்ள அம்பிகைப்பூர் வரை தொடும் பாலைவனத்தின் குரலொலியாகவுமே இருந்தது; இருந்துகொண்டேயிருக்கும். (தோமஸ் அடிகளார் சிந்தனைத் திரட்டு பக. 17, 18.)

அவர் மனப்பக்குவும் வளர்ந்த காலத்தில் சமாதான மண்ணாகவே இது இருந்தது. பத்திமாவின் இரகசியம் குருக்களுக்கும் பொருந்தும். தோமஸ் முனிவரிடம் உள் ஓடுங்கி, ஞானம் பெருக்கிட வந்த குருக்களின் தொகை, (விசேஷமாக தென்மாவட்டங்களிலிருந்து) எத்தனையெத்தனை?

தோமஸ் அடிகள், அயர்லாந்தில் உயர்கல்வி கற்கச் சென்ற தமது அத்தியந்த நண்பர் A. S. யோசவ் அடிகனுக்கு 1930 விருந்து 1936 வரை எழுதிய ஒன்பது கடிதங்களில் அவரது ஆரூப்யமும் அவர் சென்ற பாதையிலெதிர்கொண்ட சோதனைகளும் அறியக்கிடக்கின்றன. 68

1930 ல் சபை மாநில நிறுவப்படுகிறது. 2 கோவா துறவிகள், 18 மலையாளிகள் உட்பட 55 விண்ணப்பங்கள் உள்ளன என்கிறார். 1934 ல் துறவிகள் தொகை 33 ஆகவும், 1935 ல் 47 ஆகவும் சென்ற தால் $150' \times 20'$ அளவில் ஓர் கூடத்துக்கான அத்திவாரம் போடப்படுகிறது. இது பெல்ஜிய நாட்டு அன்பர்களின் உபகரிப்பு. 1930 லேயும் இரு அயர்லாந்துப் பெண்கள் சபையில் சேர விண்ணப்பம் செய்துள்ளனர். ‘‘ஆயின் எமக்கு இதய பெலமுள்ள, உலக இரட்சணியத்துக்கு நெவேத்திய பலியாக ஒப்புக் கொடுப்பவர்கள் தான் தேவை’’ என்கிறது தோமஸ் முனிவரின் கடிதம்.

1935 நிதி நிலை திருப்திகரமாக இல்லாமையால் கன்னியாமடம் இப்போதைக்கு வேண்டாம் என்கிறார் ஆயர்.

23 - 5 - 35 ல் எழுதிய கடிதம் முக்கியமானது. இந்த ஏழு வருடங்களும் (1928 - 35) தேவதாயின் சொந்த அலுவலாக சபை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. நான் ஒரு வெறும் கருவியே. இறைவனின் அற்புத செயற்பாட்டின் முன் பிரமித்து நிற்கும் சாட்சி. எம் இறைதந்தை பற்றிய அடிப்படை உண்மையை உணரத் தோடங்குகிறவன். இதை எப்போதோ அறிந்து விட்டேன் என், இத்தனை காலமும் நினைத்திருந்தேன். என் தாயும் இராக்கிணியுமானவள் தன் தெய்வத் திருமகளின் அலுவலை நான் சிரமிக்காமல் காப்பாற்றுவாளாக் என்று முடிக்கின்றார்.

அன்று ஆயர் கியோமார் கர்மயோகி ஞானப்பிரகாசரை ஒறுத்து, தியானயோகி தோமஸ் முனிவரையும் இல்லறத்தாரிடையே மாசற்ற இருதயப் பக்தியைப் பரப்பிய ஜெலான்ட் அடிகளையும் ஊக்குவித் தார். காரணம் ?

கிராமப்புறங்கள் :

ஆயர் பொஞ்சின் வென்றெடுத்த தனியார் கல்விக் கூடங்களுக்கான சலுகைகள், கத்தோலிக்க வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. குரு மாணவர்க்டகான அடிப்படைக் கல்விக்கும், இம் மறைமாவட்டத்தின் நவீன கல்வியறிவுக்கும், நகர்ப்புறங்களில் மாத்திரமல்ல, கிராமங்களிலும் பரவலாக்கம் உதவியது. புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, ஆங்கிலக் கண்ணியர் மடம் அளித்த கல்வி வசதி கள் போன்றே, இளவாலை புனித என்றியரசர் கல்லூரி, இளவாலை கண்ணியர் மடம், கரவெட்டி திரு இருதயக் கல்லூரி, ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, மாதகல் புனித சூசையப் பர் கல்லூரி. மன்னார் புனிதர் சவேரியார் கல்லூரி, அநுரதபுரம் புனித சூசையப்பர் கல்லூரி முதலியவையும் அளித்தன. நகர்ப்புறங்களில் நவீன கல்வி வசதிகளையும், கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் நிறைந்த தலைவர்களையும் உருவாக்கி உதவியது போன்று, கிராமப்புறங்களிலும் கத்தோலிக்களிடையே இப்பணியை மேற்கூறிய கல்லூரிகள் அளித்தன. அநுரதபுரம் புனித சூசையப்பர் கல்லூரி தமிழ் சிங்கள உறவுக்கு ஒரு பாலமாகவும் அமைந்தது.

ஹர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி :

1872 ல் தவத்திரு ஜே. பொய்சோ அடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி தீவுப்பகுதி முழுவதினதும் கல்வி அறிவு, கத்தோலிக்க விவாசத்தையும் கட்டிக்காத்து பல கல்விமான்களையும் குருக்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. 1886 ல் புனித சஞ்சுசையப்பர் சபைச் சகோதரர்கள் பொறுப்பேற்று ஏற்தாழ அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு திறம்பட நடாத்தினர். 1938 ல் குருக்களின் நேரடி நிர்வாகத்தில் இக்கல்லூரி இயங்கத் தொடங்கியது.

இக் கல்லூரியிலிருந்து புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி போன்ற (Super Grade Colleges) அதியுன்னத கல்லூரிக்கட்கு உயர் கல்வி பெறச் சென்ற மாணவர்கள் அக் கல்லூரிகளின் தகுதிக்கும் திறமைக்கும் ஈடுகொடுத்து குருக்களாக மட்டுமல்ல, மருத்துவர்களாக, பொறியியல் நிபுணர்களாக, கலைஞர்களாக, விஞ்ஞான விற்பன்னர்களாக, வர்த்தகப் பிரமுகர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

இக் கல்லூரியின் வரலாற்றையும் சாதனைகளையும் அண்மையில் வெளிவந்த கல்லூரியின் 125 வது ஆண்டு மலரில் காணலாம்.

இளவாலை, புனித என்றியரசர் கல்லூரி :

1887 ல் இளவாலையில், பங்குக்குரவரால் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இளவாலை மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 1904 லிருந்து இங்கு ஆங்கிலமும் போதிக்கப்பட்டது. இப்புதிய முயற்சிக்கு இப்பகுதி மக்கள் அளித்த அமோக ஆதரவுகண்டு, ஆலய வளவில் ஒரு ஆங்கில கல்விக்கூடம் அமைக்கப்பட்டு. புனித என்றியரசர் கல்லூரி என நாமகரணம் செய்யப்பட்டது. அமரர் நொட்றிக்கோ அடிகளார் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். (1907)

1910 ல் ஆயர் யூலன் ஆண்டகை, புனித குசையப்பர் சபைத் துறவிகளிடம் இக் கல்விக்கூடத்தை ஒப்படைத் தார் பீவிக்ஸ் சகோதரரின் தலைமையில் என்றியரசர் கல்லூரி வளர்த் தொடங்கியது. ‘‘கொக்கட்டியான் லலு’’ என்ற மலட்டுத்தரை, குசையப்பர் துறவிகளின் அரும்பெரும் முயற்சியால் ஒரு கலைக்கூடமாக மாறத் தொடங்கியது.

1917 ல் கல்வியமைச்ச இக் கல்விக்கூடத்தை ஒரு ஆங்கில பாடசாலையாக அங்கீகரித்தது. தொடர்ந்து கல்விநேரி, விளையாட்டு, நுண்கலைகள் பாடவிதான்த்துக்குப் புறம்பான முயற்சி நெறிகளில் என்றியரசர் கல்லூரி ஏற்றம் கண்டது. உதைபந்தாட்டத்தில் யாழ் மன்னில் முன்னணிக் கல்லூரிகளுடன் சரிநிகர் சமாளமாகப் போட்டியிட்டது. தொடர்ந்து இன்று வரை உதைபந்தாட்டத்தில் ஒரு உன்னத நிலையில் இக்கல்லூரி இருந்து வருகிறது.

முப்பது ஆண்டுகள், கல்லூரியை சிறந்த முறையில் நெறிப் படுத்தி, கல்லூரியின் முன்னேற்றத்துக்காக அயராதுழைத்த புனித குசையப்பர் சபையினருக்கும், யாழ் திருச்சபையின் தலைமைப் பீடத் துக்குமிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள் காரணமாக 1939 ல் சபைத் துறவிகள் அமலமரித் தியாகிகளிடம் கல்லூரி நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தனர்.

புனித என்றியரசர் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக மட்டுமல்ல, இளவாலைப் பகுதி மக்களின் நலனோம்புப் பணியிலும் தம்மை அர்ப்பணித்து அன்பால் அவர்களை ஆட்கொண்ட குசையப்பர் துறவிகளின் பிரிவு கல்லூரியை வெகுவாகப் பாதித்ததுடன் இளவாலைப் பகுதி மக்களையும் சினங்கொள்ளச் செய்தது.

கல்லூரியின் புதிய அதிபராக அமரர் சாள்ஸ் மத்தியஸ் அடிகளார் (1939 - 43) நியமனம் பெற்றதால் கல்லூரி மீண்டும் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்வத்தொடங்கியது. ஆயினும் துறவிகளின் பிரிவால் மக்கள் மனதிலேற்பட்ட மனக்கசப்பு, சிலகாலம் வரை

நீடித்தது. புனித என்றியரசர் கல்லூரியின் வரலாற்றுப் பாதையை மும் அதன் வியத்தகு சாதனைகளையும் 1979 ல் வெளியான “ஹென்றிசியன்” ஆண்டு மலர் விபரமாகத் தருகிறது.

கரவெட்டி, திரு இருதயக் கல்லூரி :

1913 செப்ரெம்பர் 23ல் பருத்தித்துறைப் பங்குத்தந்தை அமரர் பேரூசல் அடிகளின் அயராத முயற்சியால், மனுவல் அந்தோனி என்ற பெருந்தகை அன்பளிப்புச் செய்த காணியில் வதிரி ரோமன் கத்தோவிக்க ஆங்கில பாடசாலையை யாழ் ஆயரின் பிரதிநிதியாக சமூமலித்திருந்த தவத்திரு சாள்ஸ் மத்தியில் அடிகள், அங்குரார்ப் பணம் செய்து வைத்தார். அமரர் S. இம்மானுவேல் அடிகள் முதலாவது அதிபரானார். 29 மாணவர்களுடனும் 4 ஆசிரியர் களுடனும் பாடசாலை இயங்கத் தொடங்கியது.

பங்குத் தந்தையின் ஆதரவும், அதிபரின் அயராத உழைப்பும் ஆசிரியர்களின் தன்னால் கருதாத சேவையும் 1915 களில் இக் கல்விக்கூடம் தரமுயர்த்தப்படக் காரணமாயிற்று. ஏறத்தாழ பதி ணேழு ஆண்டுகள் இக் கல்விக்கூடத்தை அமலமரித் தியாகிகள் சிறப்பாக நிர்வகித்தபின், 1929 ல் புனித சூசையப்பர் துறவிகள் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றனர். இவர்களது சிறப்பான நிர்வாகத்தில் இக் கல்விக்கூடம் வளர்க்கி அடைந்தது. 1946 ல் கல்லூரி அந்தஸ் தைப் பெறுவதற்கு சூசையப்பர் துறவிகளின் தன்னலமற்ற, தரமிக்க உழைப்பே காரணமாகும்.

சாதி, சமய பேதங்களைத் தாண்டி வடமராட்கியின் முன்னணிக் கல்லூரிக்கட்டு ஈடு செய்யுளவுக்கு முன்னேற்றிய சூசையப்பர் துறவிகளிடமிருந்து, 1948 ல் நிர்வாகப் பொறுப்பு குருக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. திரு இருதயக் கல்லூரியின் வளர்க்கியையும் சாதனைகளையும் 1988ல் வெளியிடப்பட்ட பவளவிழா மலரில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இளவாலை, தி. கு: கண்ணியர் மடம் :

இந்த மண்ணின் புதல்விகட்கு, ஆரம்பத்திலிருந்து கத்தோவிக்க விசுவாசத்தை ஊட்டி, உறுதியளித்து, அவர்கள் கல்வியறிவும், மறுமலர்ச்சியும் செப்றை வத்ததி நாம் நன்றியுடன் நினைவில் கொள்ளவேண்டியது திருக்குடும்பக் கண்ணியர்களையே. யாழ் நகரில் தி. கு. சபை அடியிடப்பட்டு, ஆங்கில பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் இச்சபையின் நிர்வாகத்துக்கும், நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் இளவாலை மடமே, தலைமைத்தளம் ஆகியது.

அங்கு ஆண்டவனின் அழைப்பையேற்று துறவினிகளாக விரும்பும் சிறுமிகட்கு பயிற்சியளிக்க நவசந்தியாச மடம், கத்தோலிக்க ஆசிரியைகளை உருவாக்க ஒரு போதனாகமுகம், மாணவிகள் கல்வி பெற ஒரு சாதனா கழகம், கல்லூரித் தரத்தில்லமைந்த ஒரு ஆங்கில கல்விக்கூடம், ஆதரவற்ற சிறுமிகளை பாரமரிக்க அநாதர் சாலை, தையற் பயிற்சிச்சாலை ஆகியன இயங்கின

அன்னை சலோமை, மறை மாவட்ட தலைவரியாக பொறுப் பேற்றபின் இச்சேவைகள் மிகச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டன. யாழ் மறைமாவட்டத்தின் பிரதான பங்குகள் அனைத்திலும் வடக்கே பருத்தித்துறை முதல் தெற்கே அநூரதபுறி வரை, கிழக்கே மூல்லைத்தீவு முதல் மேற்கே பேசாலை வரை திருக்குடும்ப மடங்கள் நிறுவப்பட்டன. பங்குத் தந்தைக்கு மேய்புப் பணிகளில் உதவுதல், மகளிர் பாடசாலைகளை நிர்வகித்தல், மறைக்கல்விப் பயிற்சினாக் கண்ணியரின் பங்குத் தளப்பணி விரிவாக்கம் பெற்றது.

மூப்படைந்த கண்ணியரின் பராமரிப்புக்காக, மயிலிட்டியில் ஒரு ஓய்வுகம் இயங்கியது, நவசந்தியாசிகளின் பயிற்சி முகாம் பின்னர் பண்டத்தரிப்பிலமைக்கப்பட்ட நவீன கட்டிடங்கள்க்கு மாற்றப்பட்டது.

இளவாலையிலும் கரம்பனிலும் மகளிர் ஆங்கில பாடசாலைகள் திறமையாக நிர்வகிக்கப்பட்டன. அமரார் ஜெலான்ட் அடிகளின் ‘பத்திமாகிரி’யின் பணி சிறக்க தோனோடு தோன் கொடுத்துத் தியவர்கள் அன்னை சலோமையும் திருக்குடும்பக் கண்ணியர்களுமே என்பது இங்கு குறிப்பிடுதற்குரியது:

அன்னை சலோமையின் ஆளுமை, பல இந்துமத மங்கையரிடம் பட்டுச்சுவற்றியது. அதன் பயணாக பல இந்து நங்கைகள் மனமாற்றம் பெற்றுப் பின்னர் கத்தோலிக்க ஆசிரியைகளாகவும் திருக்குடும்பக் கண்ணியர்களாகவும் இறைவனின் தோட்டத்தில் பணிபுரிவோர் ஆயினர்.

அன்னை சலோமையின் காருண்ணியச் செயல்களும் ஆதரவற்ற சிறுமிகள் மட்டில் அவர் காட்டியபரிவன்பும் அவரை அன்றைய “அன்னை திரேசா வாக உயர்த்தின. உதாரணமாக ஒரு நிகழ்வு:-

அழகிய சிறுமியொருத்தியை கடத்திச் செல்லவாவிபன் ஒருவன் முயன்றான். அவன் மறுக்கவே பலாத்காரமாக வீட்டினுள்ளிருந்து இழுத்து வந்தான் முற்றத்திலிருந்த மரத்தை அவன் பிடித்துக்கொள்ள ஆத்திரங் கொண்ட அக் கயவன் வாளினால் அவனது கரங்களைத் துண்டித்தான். அக் கயவனுக்கு கடுழியச் சிறைத்தண்டனை வழங்கிய நீதிபதி, கைகளை இழந்ததால் வளமான வருங்காலத்தையுமிழந்த இவ் இளம் சிறுமிக்கு கைகொடுப்பார் யாரென பரிதாபத்துடன்

வினாவியபோது, தூற்றுக் கணக்காள் ஆதரவற்ற சிறுமிகளைக் காக்கும் தன் கரங்களை நீட்டி, அச்சிறுமியைப் பொறுப்பேற்று, பாதுகாத்த அன்னை சலோமையை புகழாதார் யாருமில்லை.

இல்லற அப்போஸ்தலம்

கத்தோலிக்க கல்விக்கூடங்களின் ஒரு முக்கிய நோக்கம். இல்லற அப்போஸ்தலர்களை உருவாக்குவதே. இவ்வகையில் முதலில் தோன்றி யது திரு இருதயச்சபை (1863), தொடர்ந்து புனித வின்சென்தி போல் சபை (1913), மாதா கூட்டம். நன்மரணக்கூட்டம் என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்பாகச் செயற்பட்டன.

இவற்றுள் முக்கியமானவை பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட பிரான் சிஸ்கு அசிகியின் மூன்றாம் சபையும், மரியாயின் சேணையுமாகும். பல இல்லறத்தார் இவ்விரு சபைகளிலும் ஒரே காலத்தில் அங்கத் துவம் பெற்றிருந்தனர். இரு சபைகளும் தங்கள் சேவையாலும் பரித்தியாக வாழ்வாலும் இம் மண்ணில் கத்தோலிக்கத்தின் சிறப்புறு படையணிகளாக, அன்றிருந்து இன்றுவரை விளங்கி வருகின்றன.

1921ல் அயர்லாந்து தேச, டப்ளின் நகரில், அமரர் 'பிராங்டவ்' நிறுவிய மரியாயின் சேணை, யாழ் நகரில் பாண்டியன்தாழ்வுப் பகுதி யில் 1936ல், ஆயர் கியோமாரின் ஊக்குவிப்பில், ஆரம்பிக்கப்பட்டது அமரர் சாள்ஸ் மத்தியஸ் அடிகள் ஆலோசகராகவும். அமரர் J. A. இராசநாயகம் அடிகள் ஆன்மீக காப்பாளராகவும் வழி நடத்தினர். மரியாயின் சேணையில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வமும் நம்பிக்கையும், கொழும்பில் நடந்த ஆச்சேஸ் விழாவில். அவராற்றிய உரையில் தெளிவாகிறது. “வீசவாசத்தைப் பெற்றுத் தனக்கு மட்டும் வைத்திருக்கக் கூடாது. மற்றவர்க்கட்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ‘பிராங்டவ்’ வின் கூற்று பல கிறிஸ்தவ செயல் வீரர்களை உலகம் பூராவும், இம்மண்ணிலும் உருவாக்கியுள்ளது. “செபம் செய்யாமல், மரியன்னையின் உதவியை நாடமல் எதுவும், செய்யாதே” என்ற அவரின் அறிவுறுத்தல், பல பரவச தியான யோகிகளை. வேத சாட்சிகளை உருவாக்கும் வித்தாகிறது. ஆபிரிக்காவில் ஒரு எடல் குயின், சென்றீனாவில் பல இல்லற வேதசாட்சிகள், இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. புனித ஹாயி மொன் திபேட் எழுதிய ‘‘மரியாளின் மீது உண்மைப்பக்தி’’ என்ற நூல் பல சேணையாளர் விரும்பிப் படித்த நூல்; வரப்போகும் இம்மண்ணின் விடுதலை கால கண்ணீர்களுக்குள் தேவதாயின் இப்பரவச தியான தளம். கிறிஸ்தவ ஆன்மீக வீரர், வீராங்களை உருவாக்கும் என ஆயர் எதிர்பார்த்திருப்பார். ஆகவே எல்லாப் பங்குகளிலும் இது பரவி சேவையாற்ற வேண்டுமென விரும்பி 1917 ஜூவரியில் பாரதநாட்டில், சென்னையில்

நடைபெற்ற மரியாளின் சேனை விழாவுக்கு அமர்கள் சாள்ளில் மத்தியஸ், இராசநாயகம் அடுகளார் தலைமையில், 75 யாழ்ப்பாணப் பிரதி ரிதிகளை அனுப்பி அவர்கள் அங்கு பெற்ற அனுவத்தை ‘பாதுகாவலனில்’ பகிரச் செய்தார் (24-1-47 காவலன்.)

ஆயரின் இறுதி நாட்கள்

ஆயர் இளவாலையில் தம் இறுதிக் காலத்தைக் கழித்தார். மாலை வேளைகளில் வலித்துண்டற் கடற்கரைக்குச் சென்று வருவது அவர் வழக்கம். போக்குவரத்துக்காக யாம் திருச்சபை ஆகீனத்தால் அவருக்கு ஒரு மோட்டார் வண்டி வழங்கப்பட்டது ஆயின் அங்கிருந்த சுதேச குரு ஒருவர் மேட்டார் வண்டியைத் தமது தேவைக்காகப் பாவிக்கவே தாழ்ச்சி மிகுந்த ஆயர், தமது நீண்டகால உதவியாளர் சந்தியாப்பள்ளை சவரிமுத்துவடன் கடற்கரையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார். அப்பகுதி மக்கள் ஒரு மாட்டுவண்டியை ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கவே அவர் அவ்வண்டியில் சென்று வந்தார்.

பின் உடலும் உள்ளமும் களைப்பற, அவர் வலித்துண்ட விலேயே தம் உதவியாளருடன் தங்கிவிட்டார். மாலை வேளைகளில் பெருங்கடல் கொந்தளிக்க, பேரவைகள் ஓன்றன் பின் வெளான்றாக வந்து கோவில் கரையுடன் முட்டி மோதுவதை பார்த்த வண்ணமிருப்பார். இருபத்தாறு ஆண்டுள்ள, ஆபர் பதவியில், மேய்ப்புப்பணியில் அவருடன் முட்டி மோதிய பேரவைகள் தான் எத்தனையெத்தனை?

ஆயரின் ஆட்சி, மருதமடு அன்னைக்கு முடிபுணவித்துடன் ஆரம்பமாகியது. அவரது ஆயர் பணியின் இறுதிக்காலங்களில் இருதடவை மரியன்னை, அவரது மறைமாவட்டத்தைச் சந்திக்க வந்தாள், ஜந்தாறு ஆண்டுகளாக தனது அடைக்கலத்துள் அன்னத்துக்காப்பாற்றிய மக்களை மீண்டும் அரவணைக்க, 1948ல் மருதமடு அன்னை ஒவ்வொரு பங்குக்கும் வருகை தந்தாள் “இரசம் தீர்ந்து போவதை” அவதானித்தாள்.

எனவே மீண்டும் 1950ல் யாத்திரைக் கண்ணியாக (பத்திமாமாதா) இந்த மண்ணில் பவனிவந்தாள், வெறுமையாகும் சாடிகளை இயேசுவின் இரசத்தால் நிரப்ப ஒரு மாற்று மருந்தையும் அறிவித்தாள், அதுதான் “செபம், தபம், செபமாலை, பரித்தியாகம்—”

ஆயர் கடலையே பாாத்துக் கொண்டிருந்தார் “இரவில் நான் கண்ட காட்சியில் வாளத்தின் நான்கு திசைக்காற்றுச்சுரும் பெருங்கடலைக் கொந்தளிக்கச் செய்தன (தானி 7:2)

“வானில் பெரியதோர் அடையாளம் தோன்றியது. பெண் ஒருவர் காளப்பட்டார். அவர் கதிரவனை ஆடையாக அனிந்திருந்தார்.” (திருசெவி: 12)

1956 யாழ் போதனா மருத்துவ மனையில் ‘எட்டாம் வார்ட்’ டில் ஒரு மூலையில் நோயாளிகளோடு நோயாளியாக, மக்களோடு தாழ்மை மிதந்த மகனாக, ஆயர் கியோமார் படுத்திருந்தார். அவரது கைகளில் அன்னயின் செபமாலை.

மூன்று தகாப்தங்களின் பின், வரப்போகும் போரின் அன்றதங்களால் அங்கு வந்து குவியப் போகும், போராளிகளின் பொது மக்களின் உடல்களை நினைத்த வண்ணம், செபமாலை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

வரலாற்று நீதியரசர் யேகவின் காலடிச் சத்தங்கள், அவரது காதில் விழுத்தொடங்கின. கண்களை முடிக்கொண்டே தம் இறுதி மன்றாட்டை உச்சரிக்கத் தொடங்கினார்.

“ஆஸ்டவரே நீரே என் நம்பிக்கை”

அடிக்கறிப்புள்ள

பிம் பாகம் - ஆதிகாலம்

1. Kerala And Christianity, V. Cheriany
World Conference on Ma'avalam Kerala Culuture and Development 1977, University of Kerala, Trivandrum.
2. A. J B Antoninus, Chronicle of The Sanctuary of Our Lady of Madhu
3. Dr. P. Rajapathy, Early Settlements in Jaffna, P. 57
4. Vincent Smith, Oxford History of India, 1908, P. 126
In the Steps of St. Thoma., Dr. Hermon De souza P. 9
5. Ibid P. 16
6. (அதே ரூல்) Ibid P. 126
7. Kerala And Christianity. V. Cheriany. P 101
8. Baldeus Ch xx, P. 575
9. Advanced History of India, K. A. Nilkanta Sastri. P. 309
In The Steps of St. Thomas, Hermon De souza, P, 33.
Sir. H. Yule, Marcopolo. P. 290

10. Christian Topography Bk III Cosmas Indicopleustus
11. கலாநிதி இந்திரபாலத், 'நன்றன்', இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் யாழ் வளாக கத். மாணவர் ஒன்றியம். 1976. ஆதி இலங்கையில் கிறிஸ்தவர் பக. 28 - 30
12. Aquinas Journal, 1987 p. 133
13. S. கிருஷ்ணராசா, வரலாற்றுக் குறிப்புகள், (கைப்பிரதி)
14. Bishop Bonjean "Chronological Table of Events" Jaffna Bishop's House Archives
15. L'osservatore Romano, 25. 9, 1996
16. Anuradhapura Cross Archaeological Survey of Ceylon 1912/13 P. 5 E. Ayrton. A. I. B. Antoninus Times of Ceylon 31-55
17. Dr. P. Ragupathy, Early Settlements in Jaffna P. 183
18. L'osservatore Romano, 25. 9. 1996

இம் பாகம் - போர்த்துக்கேயர் காலம்

19. L'Observatore Romano, 25. 9. 1996
1. Buddhism. Schumann. Hans Wolffson
2. Courier, Unesco, 1991 May p. 24
3. கூரிய், யுனெஸ்கோ வெளியீடு, 1975.
4. Arnold Toynbee, கூரியர், 1975, யுனெஸ்கோ வெளியீடு.
5. Queros, Spiritual Conquest of Ceylon, pp. 181 - 182 V. Perniola, Portugese Period, I, p. 3
6. Ibid. p. 13 Francis Xavier to Ignatius of Loyola.
7. Ibid p. 45
8. Ibid
6. Ibid p. 54
10. Ibid p. 55
11. யாழ்ப்பாண வைபவமானல்.
12. மன்னாரில் போர்த்துக்கேய நேரடி ஆட்சி 1591ல்
13. ஆறுமுக நாவலர் பிரபஞ்சத்திரட்டு, பக. 43
14. A History of Christianity P. Johnson pp. 71, 72
15. A History of the Catholic Church in Japan, Joseph Jeennes pp. 131, 139, 168
16. 3d Millennium TMA Vol 2.
17. Endo Susuki, 'Silence'
18. Portuguese Burghers of Jaffna (Un Published Notes)

19. Perniola's Portugese Period I p. 345
20. வத்திக்கான் “நூலகத் திலிருக்கும்” தம்பிரான் வணக்கம் தனிநாயகம் அடிகளாரால் பிரதி செய்யப்பட்டு, யாழ் ஆயர் இல்ல ‘அடிச்சுவட்டுக் காப்பகத்தில்’ உள்ளது.
21. யாழ் ஆயர் இல்ல ‘அடிச்சுவட்டுக் காப்பகம்’
22. Perniola's Port. Period II pp. 29, 30, 121, 228, 244.
23. Ibid pp. 367, 53 - 54
24. கா. சிவத்தம்பி: தமிழ் பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம் பக். 28
25. V Perniola's Port. Period I Introduction XIV
26. Ibid - pp. 42 - 46
27. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூலக ஏடுகள்.
28. V Perniola's Port. Period, Introduction pp. 143-147, 94-96
29. Ibid I P 322 .. ,
30. Queroz 54, A. J. B Chronicle p. 12
31. Baldeus A. J. B Antoninus
32. Companion to Buddhist Commission Report Appendix II p. ii, xi
33. Tilakantasastry, Advanced History of India, pp. 341, 342 309
34. A. J. V. Chanthirakanthan- Catholic Revival Impost Colonial Sri Lanka P. 55
History of the Catholic Church in Ceylon - S. Gnanapirakasar P 15)
35. W. O' Flaherty p. 55 58 Origins of Evil in Hindu Mythology
36. Philosophical Saivism, S. Gnanapirakasar,
W. O. Flaherty pp. 1 , 59
37. ஆறுமுகநாவலர் பிரபஞ்சத்திரட்டு
38. கா. சிவத்தம்பி, தமிழ் பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம் பக். 35
39. வாணாமலை பாராட்டு மலை “பிற்காலச் சோழர் காலங்களில் ஏழுந்த வரி எதிர்ப்பியக்கங்களும் அடக்கங்களும்”
40. V Perniola's Port Period II pp. 72, 73, 388
41. Oscar Romero Quest 72. March 1983
42. Joseph Needham, 'History of Chinese Civilization'
43. Debiprasad Chattopadhyaya 'Indian Philosophy' p. 127
44. A History of Christianity P. Johnson p. 404
45. Manoranjan Basu 'Tantrism'
46. Church of the Circumision B. Bagatti p. 22, 23

47. Ibid pp. 28, 29
48. Ibid p. 63
49. Ibid - St. Joseph p. 42
50. Ibid St Michael p. 102
51. திருமத்திரம் 584, 2129
52. திருமத்திரம், சமாதி 1913 – 1922
53. Edmund Pieris – Marian Devotions in Ceylon
54. Lucia in Her Own Words – அவர்கள் மூன்று திறுவர்கள்
55. Milaraspa, The Tibetan yogi, Evans Wentz
56. அவர்கள் மூன்று திறுவர்கள். பத்திமாகிரி, பண்டத்தரிப்பு
57. V Perinola Port. Period I p. 41
58. The First Oriental Scholar Dr. S. Rajamanicam
59. A. J. B Antoninus, Chronicle P. 11
60. V. Perniola, Portugese Period, I PP 51, 54, 125
61. திருச்செல்வர் காவியம், A. J. V. சந்திரகாந்தன், புனித வள்ளுவர்கள், மாழ்ப்பாணம்
62. அடே நூல்
63. Love Meets Wisdom – Aloy Pieris
64. Butler's Lives of Saints
65. தேம்பாவணி
66. Jesuits in Ceylon – S. G. Perera

III ம் பாகம் ஒல்லாந்தர் காலம்.

1. 1988ல் கண்டி தேசிய குருமடத்தில், கரு யோசன் ரொம்ஹோ, மலகம் ரஞ்சித் அடிகள் ஆற்றிய உரை.
2. Tissa Balasuria, Mary and Human Liberation, V. Ramachandran, Recovery of Mission
3. Vidya Jyoti 1991, Clergy Monthly
4. இன்றைய உலகில் திருச்சபை எண் 22.
5. திருச்சபையின் மகற்றப்பட்டபனி, எண். 1
6. Catholic Church in Sri Lanka. Dutch Period V. Perniola p. 19 vol. I
7. Ibid p. 2 8. Ibid p. 19,
9. Ibid p. 23, 10. Ibid p. 25,
11. சாங்கோபாங்க சுவாமிகள், நல்லூர், சுவாமி S. ஞானப்பிரகாசர்.

12. பட்டினத்தார் பாடல், 15, 20, 25
13. Perniola's C. C. I Sri Lanka, Dutch Period I pp 147 - 154.
14. Ibid p. 95 15. Ibid p. 204.
16. Ibid , p. 209 17. Ibid p. 226
18. Ibid p. 498 19. Ibid p. 500
20. Ibid p. 171 21. Ibid p. 171
22. Omnis Terra p. 491 (1994)
23. Gul Tianjue
24. சாங்கோபாங்க சுவாமிகள் - நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
25. Perniola's pp 290 - 295, Dutch Period I
26. Ibid p 265 ..
27. South Asian Studies (Magazine) 1991
28. வியாகுலப் பிரசங்கம் "வழிகாட்டி" 1987
29. தேவ அருள்வேதபுராணம்
30. சாங்கோபாங்க சுவாமிகள் - சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
31. V. Perniola's Dutch Period V III, P. 282
32. Ibid P 281
33. Ibid V 2, PP 84 - 99
34. Ibid PP 95 - 96
35. தாந்தரிகம்
36. V. Perniola's II P. 262
37. Ibid III p. 3+5
38. Ibid P 348
39. Ibid III Introduction xi, 3
40. Ibid P. 227 41. Ibid PP, 38, 17, 13
42. Ibid P. 18 43. Ibid p. 77
44. Ibid P. 117 45. Ibid P. 157
46. Ibid PP, 147, 148 47. Ibid P. 187
48. Ibid PP. 196 - 200 49. Ibid P. 198
50. Ibid P. 404 51. Ibid P. 427
52. Ibid PP. 482, 483
- IV ம் பாகம் ஆங்கிலேயர் காலம்
1. Catholic Church in Sri Lanka Ibid
British period, V. Perniola Vol. I Ibid
The Life and Times of Orazio Bettachini
N. M. Savarimuthu P. 13

2. Ibid p. 15
3. தமிழ்ப் பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம். சந்திரகாந்தன் பக். 62
4. Orazio Bettachini, N. M. Saverimuthu P. 18
5. Ibid P. 19
6. Ib d P. 20
7. Ibid p. 27
8. Ibid P. 46
9. Ibid Pp. 55, 56
10. Ibid P. 50
11. Ibid P. 57
12. Ibid P. 67
13. Ibid P. 70
14. Ibid P. 71
15. Ibid p. 75
16. Ibid p. 78
17. Ibid p. 93
18. Ibid p. 95
19. Ibid p. 106
20. V. Perniola, British period, Vol I Report of 1800
21. Ibid
22. Anton Mathias, Catholic Church in Jaffna p. 28
23. Ibid p. 29
24. Ibid p. 29
25. St. Patrick's College, Jaffna 125 th Anniversary Souvenir.
26. Holy Family Convent Jaffna th 125 Anniversary Souvenir p. 20
27. XXV Years of Progress p. 144
28. A. Mathias Catholic Church in Jaffna P. 30
29. A J B Antonius' Chronicle p. 162
30. நாவலர் பணிகள், தனம் ஜெயராஜசிங்கம். பக். 42
31. ஆறுமுக நாவலர் பிரபஞ்சத்திரட்டு பக். 43, 44
32. Companion to Buddhist Commission Report
33. V. Perniola, British Period II P. 119
34. யாழ் ஆயர் இல்ல அடிச்சுவட்டுக் காப்பகம்.
Letters of Bishop Bonjean P. 39
35. XXV Years of Progress S. Gnana Pragasar - P. 20

46.	Ibid P. 9	எ. பி. பி. தி. .2
47.	Catholic Guardian 1893 - 3 - 31
பாதுகாவலன் 1893 - 3 - 31 ஆசிரியர் உரை	எ. பி. பி. தி. .2
48.	XXV Years of Progress P. 12	எ. பி. பி. தி. .2
49.	Ibid P. 17	எ. பி. பி. தி. .2
50.	Ibid P. 175	எ. பி. பி. தி. .2
51.	Ibid P. 176	எ. பி. பி. தி. .2
52.	Ibid PP. 178 — 179	எ. பி. பி. தி. .2
53.	Ibid. P. 181	எ. பி. பி. தி. .2
54.	Ibid. P. 184	எ. பி. பி. தி. .2
55.	Ibid. P. 184	எ. பி. பி. தி. .2
56.	Ibid P. 184	எ. பி. பி. தி. .2
57.	Ibid. P. 185	எ. பி. பி. தி. .2
58.	Ibid PP. 188 — 191	எ. பி. பி. தி. .2
59.	Diary of The Officiating Priest	எ. பி. பி. தி. .2
60.	XXV Years P. 17. 193	எ. பி. பி. தி. .2
61.	Ibid P. 206	எ. பி. பி. தி. .2
62.	Ibid P. 210, 211	எ. பி. பி. தி. .2
63.	Ibid PP. 40 — 41, 246, ^{பி. பி. தி. நீண்ட விழா நிலைப் படி} .2	எ. பி. பி. தி. .2
64.	Rev. Fr. M. Blachot
A Souvenir of The Golden Jubilee of The Confraternity
of St. Aloysius Gonzaga D. James 1934	பி. பி. தி. .2
65.	சகோ பேதுருப்பிள்ளை இன்னாசிமுத்து நினைவு மலர்	பி. பி. தி. .2
66.	சாமுலேவல் பெண்டிக்ற் அவர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து	பி. பி. தி. .2
67.	Anton Mathias. Catholic Church in Jaffna pp. 34, 35	பி. பி. தி. .2
68.	சத்திய வேத பாது காவலன், 1950 யூன்	பி. பி. தி. .2
69.	சத்திய வேத பாதுகாவலன், 1956 மார்ச்	பி. பி. தி. .2
70.	A. J. B. Antoninus. Chronicle p. 308	பி. பி. தி. .2
71.	சத்தியவேத வேத பாதுகாவலன் 1947 Fatima	பி. பி. தி. .2
72.	சத்தியவேத பாதுகாவலன் பெப்ரவரி 1947	பி. பி. தி. .2
73.	Gnanapragasam's Jubilee Invitation Card, Valan Ashram Library	பி. பி. தி. .2
74.	சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு விழா மலர்	பி. பி. தி. .2
75.	சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், கெராஸ் அடிகள்	பி. பி. தி. .2
76.	சத்திய வேத பாதுகாவலன் 3, 2, 1947, 14, 2, 1947	பி. பி. தி. .2
77.	சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூற்றாண்டு விழா மலர் கட்டுரை	பி. பி. தி. .2

சுதந்திர காலம்

சுதந்திர கால ஆரம்ப நிலை 1948 – 1955

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தலத்திருச்சபைகளில் பூர்த்தி செய்யப்படாதிருந்த ஒரு குறைபாடு எதுவெனில் கடேச குருக்கள் உருவாக்கப்படாமேயே. இருந்தும் கோவைக் குருக்கள் கூட கடேசிகளை குறிவிடக்கு ஆயத்தப்படுத்தத் தவறினர். கோவை மாநிலத்தில் இருந்து வந்த தியான் சம்பிரதாயக் குருக்களிலும், அதன்பின் இங்கு வந்த தரங்குறைந்த அம் மறைமாவட்ட மேற்றிராசனக் குருக்களிலுமே நம் தலத்திருச்சபை தங்கியிருந்தது.

இக்குறைபாடு உணரப்பட்டு நிவர்த்தி செய்யப்பட்ட காலகட்டம் ஆங்கிலேயர் காலமே. 1850 களிலே கடேச குருக்களை உருவாக்க, ஆக்கழுர்வயான முயற்சிகள் ஆரம்பமாயின. இப் பணிக்கு சமேரியா வின் நிர்வாகம் முன்னுரிமை தந்தது.

கடேச குருக்களைத் தலத்தில் உருவாக்கும் நோக்குடனேயே 1861ல் யாழிப்பாணத்தில் ஆங்கில கல்விக்கூடம் தொடங்கப்பட்டது. விசுவாசமும் பணியும் என்ற விருது வாக்குடன் மினிரும் புனித புத்திரி சியார் கல்வி நிலையத்தின் ஆரம்பம் இதுவேயாகும். குருக்களையும் பொது நிலையினரையும் உருவாக்கும் தொட்டிலாக இந்நிலையம் விளங்கியது. பின் ஒரு கட்டத்தில் புனித மாட்ணார் சின்ன, பெரிய குருமடமாகவும் குரு மாணவர் அங்கிருந்து போய் ஏனைய மாணவருடன் உயர்கல்வி பெறும் பத்திரிசியார் கல்லூரியாகவும் இக் கல்விநிலையம் பிரிந்தது. பெரிய குருமடம் கொழும்புக்கு போக, இது சைவ மாணவர் விடுதி ஆகியது.²

ஆரம்ப கட்டத்தில் ஜம்பதிற்கும் அதிகமானோர் கடேச குருக்களாக வெளி வந்தனர். அவர்களில் அதிகமானோர் அமலமரித் தியாகிகள்; விரல் விட்டு என்னக்கூடியவர்கள் மேற்றிராசனக் குருக்கள்.

அமலமரித் தியாகிகளுள் முதல் கடேச தமிழ் ஆயராக ஜேரோம் எமிலியானுஸ்பிள்ளை திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். ஈழத்தமிழ் தேசியத்தின் பிரசவ வேதனைகளும், யாழ் திருச்சபையின் நவீன மன்மய மாக்கவின் நீண்ட பிரச்சினைகளும், நீண்டகால ஜேரோப்பிய காலனி துவத்தின் (500 ஆண்டுகள்) முடிவில், இவங்கையின் சுதந்திரத் தாகத்தோடு ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளையுடனேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது

ஆயர் எமில் 1950 – 1972

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றுச் சில ஆண்டுகளுள் ஈழத்தின் முதல் தமிழ் ஆயராக, இந்த மண்ணின் மைந்தனாகிய எமில் பொறுப் பேற்றார். புதியதோர் வானம், புதியதோர் பூழியின் கனவுகள் எல்லோரையும் ஆட்கொண்டன. எமில் கனவுகள் நிறையக் கண்டார். காணக்கூடிய தக்மைகளும் ஆற்றல்களும் அவரிடம் நிறைய இருந்தன

எமில் குடும்பம் தமிழ் மண் வாசனையும், சிங்கள தமிழ் மக்கள் பற்றும், இறை மணமும், கத்தோலிக்கத்தின் ஆழந்த வேர்களும் சங்கமம் ஆகிய குடும்பம்.

ஆசிரியர் ஜேக்கப்பிள்ளை, அன்னாப்பிள்ளை தம்பதிகளின் ஏழு குழந்தைகளுள் மூவர் குருக்கள், ஒருவர் துறவி. பிறப்பிடம் ஊர்காவற் றுறை, வளர்ப்பிடம் வென்னப்புவா. முத்திப்பேறு பெற்ற யோசல் வாஸ் அடிகளதும், அவரது அடியார்களான கோவைக் குருக்களின் தும் மணம் நீங்காத மண். தமிழ் சிங்கள மக்கள் சகோதரத்துவத்துடன் ஓன்றாக வாழ்ந்த பங்குத்தளம்.³

பாரிய இலங்கைத்தீவின் கடற்கரைக் காற்று ஜில்லென்று வீசிக் கொண்டிருக்க, தென்னஞ்சோலைகள் நடுவே எமிலின் குழந்தைப் பராயம் குதாகலமாகக் கழிந்தது. இந்த ஆரம்பகால அனுபவமே பின்னர் அவரை கொழும்புத்துறை புனித வள்ளார் தாபனத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியை மட்டுமல்ல பெரிய தென்னாந்தோட்ட தத்தையும் பசுமை நிறைந்த நெல் வயல் காணிகளையும் நிர்வகிக்க உதவும். இந்த அனுபவமே கடலைகள் கொஞ்சம் வள்ளாய்ப் பகுதியில் குருக்கள், குரு மாணவர்கள் விடுமுறைக் காலத்தை இன்ப மாகக் கழிக்க இல்லங்கள் அமைக்கவைத்தது.

தொடர்ந்து கொட்டாஞ்சேனை புனித பெனடிக்ற கல்லூரி, எமிலின் இளமைக் கனவுகளை நன்வாக்கியது. அவரது மனம், வாக்கு, காயம் அனைத்தையும் அடித்தளமாக வைத்து அவரது ஆற்றல்களை ஊக்குவித்தது. தொடர்ந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் அவரை விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக்கி ஏற்றம் கண்டது. கொட்டாஞ்சேனைக் கல்லூரியிலும், பல்கலைக்கழகத்திலும் எமில் உதைபந்தாட்ட அணிகளுக்கு தலைமை (Captain) தாங்கி தனது தலைமைத்துவத்தையும் ஆளுமையையும் நிறு தீதார். வீரர்களின் வீரனாக உதைபந்தாட்ட அணியை அன்று வழிநடாத்திச்சென்ற எமில் பின்பு தமது தவித்து வத்தையும் ஆளுமையையும் ஈடில்லா ஞானத்தையும் கொண்டு எத்தனையோ பாரிய பிரச்சினைகளிலெல்லாம் தமது மந்தைக்கு திறமையிக்க தலைவனாக (Captain) வழிநடத்தியுள்ளார்.⁴

ஆயர் எமில் காலத்தை வத்திக்கான் சங்கத்துக்கு (1962 — 63) முன்வந்த பன்னிரு ஆண்டுகள், பின்வந்த பத்து ஆண்டுகள் என இரு பகுதிகளாகப் பார்க்கலாம். முதல் பகுதியின் முதலேழு ஆண்டுகள் (1948 — 1954) தலத்திருச்சபை பழைய — புதிய கனவுகளுடன் சந்தோஷமாகச் செலவிட்ட காலமாகும்.

அரசியல் நிலை தழும்பாத ஸ்திரமாக இருந்த காலகட்டம் அது. ஆங்கிலேய ஆட்சி முடிவற, இலங்கைக் காங்கிரஸ் கட்சி தன் குறிக் கோள்களை அடைந்துவிட்ட திருப்தியில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி (U. N. P.), S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் சிங்கள மகாசபா என்ற இரு அணிகளை உருவாக்கியது. 1947 தேர்தலில் இரு குழுக் களையும் திரு. D. S. சேனநாயக்கா ஒருங்கிணைத்து ஜக்கிய தேசியக் கட்சி என்ற பெயரில் போட்டியிட்டு இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் ஆனார்.

இத்தீவின் மூன்றிண்டு பங்கு மக்கள் நெல் விவசாயத்திலேயே தங்கி வாழ்ந்தனர். திரு. D.S. சேனநாயக்காவும் அவர் மகன் டாட்சி சேனநாயக்காவும் (விவசாய அமைச்சர்) வடக்கிழக்கு, வடமத்திய மாகாண நீர்ப்பாசன குடியேற்றத் திட்டங்களான அம்பாறை, பொல நறுவைப் பகுதிகளில் அக்கறை செலுத்தினர். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆங்கில வர்த்தக (கம்பெனி) நிறுவனங்களின் ஏகபோக வருமான மிக்க தேவிலை, றப்பர் தோட்டங்களையும் இலங்கை முதலாளி களின் தென்னந்தோட்டங்களையுமே நம்பி அவற்றின் வருவாயையே முக்கியமாகக் கருதி பர்மாவிலிருந்து வருவித்த மலிவான அரிசியுடன் திருப்தியடைந்திருந்தனர்.⁵

1951ல் திரு. S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா, சிங்கள பெளத்தம், சுதேச வைத்தியம், புதிய கல்விமுறை என்பவற்றை தன் கொள்கை களாக்கி ஆட்சித் தலைமைத்துவம் தனக்குக் கிடைக்காமற் போக வாம் என்ற நோக்கில் ஐ. தே. கட்சியின் அமைச்சரவையை விட்டு விலகி சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியை நிறுவினார்.⁶

ஆயர் எமில் கொழும்பு அரசியலை (உன்னிப்பாக) நன்கு அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார். தலத்திருச்சபைக்கு இச்சமாதான காலத்தில் நன்கு திட்டமிட்டு சீரமைப்பு செய்ததுடன் புதிய தளங்களை அமைக்கவும் முனைந்தார்.

ஒல்லாந்தர் காலந்தொட்டு மக்கள் பக்தி முயற்சிகள் பல, புரையோடிச் செழும்பூறிக் கிடந்தன. கோவில் நோவினைகள், திருவிழாக்களில் ஆடம்பர நிகழ்வுகள், அநாவசிய செலவுகள், பட்டாஸ் வாண வேடுக்கைகள், விருந்து வைபவங்கள், வெவ்வேறு நோவினைப்

பிரிவுகள், பிரிவுகட்கிடையே போட்டி மனப்பான்மைகள் முதலியன படிப்படியாக நிறுத்தப்பட்டன. மூட்பு, மொடுதகம், சக்கிடுத்தாம் முதலிய அதிகார வர்க்க ஆதிக்கங்கள் குறைக்கப்பட்டன. அர்த்த முள்ள பக்தி முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன.

தமிழ்க்கோரு கூடிய தமிழ்க்கீதங்கள், தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு முதலில் மருதமடுப்பதியிலும் பின்னர் யாழ் திருச் சபையில் பல பங்குத் தளங்களிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுள் புதிய பூசைப்பலிக் கீதங்களான “எமைமுழுதும்”, “உன்னதங்களிலே” முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவ்வித மறுமலர்ச்சி சீர்திருத்தங்கள் வெகு நிதானமாகவும் புத்தி சாதுரியத்துடனும் புகுத்தப்பட்ட போதிலும் பல எதிர்ப்புக்கட்டும் ஆயர் எமில் முகம்கொடுக்க வேண்டியவரானார். இச் சீர்திருத்தங்களின் நலன்களை இறைமக்கள் உணர்ந்து கொள்ள நீண்ட காலம் எடுத்தது.⁷

மருதமடுப்பதியில் மாபெரும் சீர்திருத்தங்களை உட்புகுத்தினார் எமில்.

ஆலயத்தின் பக்திப் பரவச சூழ்நிலைக்கு குந்தகம் விளைவித்துக் கொண்டிருந்த கடைகள் மடுறோட்டுக்கு மாற்றப்பட்டன. மடுப்பதிக்குள் திருவிழாவுக்கென வந்து தங்கும் பக்தர்கள் அனைவரையும் விழா வழிபாடுகளுடனும் பக்தி முயற்சிகளுடனும் ஒன்றிணைக்கும் வகையிலும் நாள் முழுவதும் பக்திநிறை சூழலை ஏற்படுவதற்கும் ரெடிபியூன் முறையிலான ஒலிபரப்புச் சேவையை ஏற்படுத்தினார். திருப்பதி யின் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் ஒலிபெருக்கிகள் பொருத்தப்பட்டு ஒவ்வாடாக்கள் மூலம் அடிக்கடி பக்தி கீதங்கள் ஒலிபெருக்கவும் வசதிகள் செய்யப்பட்டன.

அசுத்த அருடிகளை அகற்ற பகரங்கமாக குருசு மரத்தில் கட்டி அடித்தல், பேயோட்டுவதற்காக கண்களில் எண்ணெய் ஊற்று கல் முதலிய பல அநாகரீக செயற்பாடுகளை அகற்றுவதில் ஆயர் எமில் அதிக அக்கறை காட்டினார்.⁸

கோவில் நிர்வாகத்தில் முன்பு இருந்த தலைமைத்துவங்களை மதித்தாலும் அவர்களது அதிகாரங்களைக் குறைத்தார். நகர்ப்புற ஆலய அடிவருத்திகளில் தம் கவனத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு புதிய கிராமங்களிலெல்லாம் கோவில்களைத் திறந்து சூழல்பிவிருத்திடப்பனி களை ஊக்குவித்தார். விசேடமாக வன்னிப்பகுதி, மண்ணார், முஸ்லைத் தீவு, புதுக்குடியருப்பு, கிணிநொச்சி, மாங்குளம், பூநகரி, பண்டிவிரிச்

சான், தம்பளை முதலிய இடங்கட்டகெல்லாம் தாமாகவே அடிக்கடி சென்று அங்கு திறந்த புதிய பங்குத் தளங்களின் அபிவிருத்திப் பணிகளைக் கவனிப்பார். குரு மாணவர்களை விடுமுறை நாட்களில் இப்புதிய நிலையங்கட்டு அனுப்பி மேய்ப்புப் பணியின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அவர்கள் அறிந்து அடிக்கடி குருக்களின் மேற்பார்வையை அறியாத இத்தளங்களிலுள்ளோரின் மறையறிவை குருமாணவர் மூலம் மெருஷ்டி அம்மக்களின் விசுவாச நிலை தளர்ந்து போகாது காப்பாற்றினார்.

நகர்ப்புற ஆங்கில கல்விக்கூடங்களில் அதிக கவனம் காட்டுவதை குறைத்துக் கொண்டு தாம் புதிதாக அமைத்த பங்குத் தளங்களிலும் சிராமப்புறங்களிலும் சிறிய பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். இப்பாடசாலைகளில் நல்ல கத்தோலிக்க தமிழாசிரியர்களினுடைக் கல்வி ஒளி ஏற்றுவதில், அம்மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவதில் ஆர்வம் காட்டினார்.⁹

சில கோவில்களில் பாஸ்கா பெருவிழா தொடர்பாக நடத்தப் பட்ட 'உடக்கு' அல்லது பொம்மை 'பாஸ்' கள் (திருப்பாடுகளின் காட்சிகள்) மக்களுக்கு நன்மை பயந்தாலும் அதன் நிர்வாகிகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட சீர்கேடுகள், பிரச்சனைகள், பண்ச்செலவுகள் முதலியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தினார். தீமைகள் அதிகம் இடம்பெற்ற போது இக் காட்சிகளை நிறுத்தச் செய்தார், இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளையும் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொண்டார்.¹⁰

அதிவண லோங் அடிகளார் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் திறந்த வெளியரங்கில் மேடையமைத்து ஆசிரியர், மாணவர்களை நடிகர்களாகக் கொண்டு நடாத்திய திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு ஆயரின் ஆதரவு கிடைத்தது. ஜெர்மனி தேசத்தின் ஒபேராமேர்கு கிராமத்தில் பத்து வருடங்கட்கொரு முறை நடாத்தப்படும் திருப்பாடுகளின் காட்சியை அடியொற்றி முதலில் ஆங்கிலத்திலும் பின்னர் தமிழிலும் மேடையேறியபோது மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றது. பழைய பாணியில் நடத்தப்பட்ட பாஸ்களிலிருந்து மாறுபட்டு நவீன உத்திகளுடன் நடத்தப்பட்ட உயிர்க்காட்சிகளும் நடிகர்களின் தத்துப்பமான நடிப்பும் இரட்சகர் யேசுவின் திருப்பாடுகளை உணர்ந்து தியானிக்க வழி வருத்தன.¹¹

சமாதான சுதந்திர சமகால சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணம் முன் னேறத் தொடங்கியது. ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தவர் பலர் பல பெரிய உத்தியோகங்களிலும் நிர்வாக உயர் பதவிகளிலும் மற்றும் வணிகத்துறையிலும் பொருளீட்டினர். அவர்களது வருமானத் தால் யாழ்ப்பாணம் சுதந்திர சூழலின் முதற் சுவைகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது.

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் மத்தியஸ் கட்டடத்திற்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்ட பிரதமர் D.S. சேன நாயக்காவுக்கு கிடைத்த கோலாகல வரவேற்பும், பின்பு வருகை தந்த அவரது புதல்வர் திரு. டட்டி சேந்நாயக்காவுக்கு யானைக் குட்டி அளித்த வரவேற்பும், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி மைதானத்தில் நடத்தப்பட்ட (எக்செல்சியர் காணிவல்) பெரும் களியாட்ட விழாவின் மெரிகோ ரவுண்ட், வீஸ்பரோ என்ற உல்லாச நிகழ்வுகளும் பின் வந்த கிங்கோங், தாராசிங், கோராசிங் முதலிய மாயிச மலைகள் மோதிய குத்துச் சண்டைகள் நிரம்பிய கோர விளையாட்டுகளும், யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு இக் களியாட்டங்கள், குத்துக் கரண்களும் நிலைத்து நிற்கவிருக்கும் ஓர் சுவர்க்கத்தின் காட்சிகளாகவே தோன்றின. 12

மறை மாவட்ட குருக்கள்

இவ்வித நிகழ்வுகளுக்கிடையே ஆயர் எமில் தலத் திருக்சபைக் குத் தேவையான புதிய தலைமுறைக் குருமணிகளை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தினார். இதுவரை விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில மேற்றிராசனக் குருக்களே இருந்தனர். அவர்கள் அருட்தந்தையர்கள் ஏபிரகாம், சுவாம்பிள்ளை, ஞானப்பிரகாசம், பெனடிக்ற், யோன் சிங்கராயர், பிலிப் பொன்னையா, மதுரநாயகம் ஆகியோரே.

எமில் புதிய மேற்றிராசனக் குருமாணவர்களை ரோமாபுரிக்கும், மத்திய இந்தியாவிலுள்ள பூஜை பாப்பரசர் குருமடத்துக்கும், கொழும்பு, கண்டியிலிருந்த பெரிய குருமடங்களுக்கும் அனுப்பி குருத் துவ பயிற்சியை ஆழமாக்கியதுடன் அவர்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு உற்சாகப்படுத்தி அவர்களென்றிருந்தோக்கிய பிரச்சினைகளில் ஆலோசனையும் உதவியுள்ளதுதார்,

இதேவேளை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபர் லோங் அடிக்கார் தமது உதவியாளரும் கல்லூரி ஆசிரியருமான S.F. சந்தியாப் பிள்ளை அவர்களை தாம் அத்திவாரமமைத்து கட்டி எழுப்பவிருந்த யாழ் மத்திய பொதுஜன நூலகத்துக்கு உதவியாக, நூலக பயிற்சி பெறும் பொருட்டு அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பினார். அவர் திரும்பி வந்த போது சில அரிய பக்தி முயற்சிகளைக் கொண்டு வந்து யாழ் திருச் சபையில் அறிமுகப்படுத்தினார். அவையாவன: ஆங்கில அறிவு பெற்றோர் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட, அமெரிக்க அப்போஸ்தல சிந்தனையாளர் ஜேமஸ் கெலர் அடிக்கள் தொடங்கிய கிறிஸ்தோப்பர் இயக்கம், பெயிற்றன் அடிகளார் நடாத்தி வந்த செபமாலைப் பேரணி இவ்வியக்கங்களுடன் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இயங்

கிய திருவிருதுயக்கூட்ட செயற்பாடுகளும் தலத்திருச்சபையின் பங்குத் தளங்களில் இயங்கிய பக்திக் கூட்டங்களும் சிறப்பாக மரியாயின் சௌனி யங்களும் புனித வின்சென்தி போல் சபையும் திருச்சபையின் கத்தோ விக்க விசுவாச மறுமலர்ச்சிக்கு பக்கபலமாக உதவியளித்தன. 13

இரு துருவங்கள் — லோங்கும் எமிலும்

அன்றைய இலங்கை ஆயர் அவையில் இருந்தவர் அறுவருள் மூவர் வெளிநாட்டவர். அவர்கள் காவி ஆயர் மேதகு வெளாடா டியே, கண்டி ஆயர் மேதகு பேர்னாட் நெக்னோ, திருமலை — மட்டக் களப்பு ஆயர் மேதகு இக்னேசியஸ் கிளெனி ஆகிமோர். இவர்களின் பிரதான நோக்கு மேய்ப்புப்பணியே. இலட்சியம் தலத் திருச்சபையின் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்துதலே. இவர்களுக்கு இலங்கை அரசியல் பற்றிய ஆழ்ந்த விளக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு சிறப்பாக இருக்க வில்லை.

ஏனைய முவரும் இலங்கை மண்ணின் மைந்தர்கள். இருவர் சிங்கள வர், ஒருவர் தமிழர். அவர்கள் கொழும்பின் பேராயர் (பின்னர் கருதினால்) மேதகு தோமஸ் கூரே, சிலாப ஆயர் மேதகு எட்டமண்ட் பீரிஸ், எல்லாரிலும் இளையவர் யாழ் ஆயர் மேதகு ஜெரோம் எமலி யானுஸ்பிள்ளை. முத்தவர் கூரே தியான யோகி. பீரிஸ் சிந்தனை யாளர், கலை இலக்கிய வல்லுனர். பிற்பட்ட காலங்களில் ஒருபக்கச் சார்புடையவராக இவர் கருதப்பட்டார். உண்மையாக ஆயர் கூடே மின் ‘‘சிங்கள மொழியைப் பங்குகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஊக்கு வித்தலை’’ தொடர்ந்து ஊக்குவித்தார்.

எமிலுக்கு மாத்திரமே கொழும்பு வாழ் அரசியல்வாதிகள், அரசு தினைக்கள் செயலாளர்கள், உயர்திகாரிகள், அமைச்சர்களின் போக்கு களும், அரசியற் கொள்கைகளும் நன்கு விளங்கிற்று. ஏனைய ஆயர் கட்டு இலங்கையின் உண்மையான அரசியல் அறிவு, ஆழ்ந்த நோக்கு, பூச்சியமே. எமில் நிகழ்காலம் மட்டுமல்ல எதிர்காலத்தையும் ஆழந் தறிந்த அரசியல் ஞானி. வெறும் அரசியல் விமர்சகர் அல்லர். வளரும் மத்திய வர்க்க அரசியல் வரையறைக்குள் நின்று சிந்தித்தவர்.

இலங்கை கத்தோலிக்க ஆயர் அவை, அரசியல், சமூகநிலை சம் பந்தமாக எமிலின் ஆலோசனைகளிலேயே தங்கி நின்றது. அவரது சில அன்றைய (பழைய) பாடசாலை, சர்வகலாசாலை நண்பார்களே அமைச்சர் சபையில் அங்கம் வகித்தனர். ஏனைய அமைச்சர்களையும் நன்கறிந்திருந்தார். 14 கொழும்பின் பேராயர் கூரே ஆண்டகைக்கு. ஆயர் எமிலைக் காணாவிடில் செயிக்காது என கொழும்பில் கேளி

யாகப் பேசப்பட்டது. இத்தியாதி காரணிகளால் எமில் அடிக்கடி கொழும்பு செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அனைத்தும் இறை அரசுக்கே இரட்சகர் இயேகவின் மகிமைக்கே என எமில் எடுத்துக் கொண்டாலும் இதை விளங்காத பலர், அவரது விமானப் பயணங்களையும், உபயோகித்த மோட்டார் வண்டிகளையும் அவரது பிரபுத்துவ நன்பர்களையும் பற்றி கொச்சையாக பேசியதுண்டு.

எனினும் அவரை நன்கு விளங்கிய சிலர், அரசியல் சாணக்கி யர், சமய விவகார வல்லுனர், மனித உறவியல் ராஜதந்திரி எனவும் சிலேடையாக குறிப்பிட்டதுண்டு. அவரது ஆனுமையை நன்கறிந்த சிலருக்கு அவரது செயற்பாடுகள் சர்ச்சைக்குரியதாக இருக்கவில்லை. மக்கள் ஆயர் என்ற முறையில் உயர்ந்தோரோடும், தாழ்ந்தோரோடும் நன்கு உறவாடினார். எல்லாரினதும் நன்பரானார்.

1997 யூலை 13 தினகரன் வாரமஞ்சரியில் எழுத்தாளர் வயலற் இம்மனுவல் குறிப்பிடுகின்றார். ‘அவரது பதவி, ஆற்றல், மேன்மை இவைகளொன்றும் அவரை மக்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கவில்லை. எவரும் அவரை இலகுவில் அணுகலாம். அதிகாரத்தொனியில் அவர் பேசியதில்லை, பிறரது சுய மதிப்பை உணர்வுகளை மதிக்கத் தவறிய தில்லை, சாதாரண மக்கள் மட்டத்திலேயே அவர்களைச் சந்தித்தார், அவர்களுக்குப் புரியும் மொழிநடையிலேயே பேசினார். ஆயர் மனிதரை எடைபோடுவதில் வல்லவர். பலவித இடர்ப்பாடுகளுடன் வருவோர்க்கு அவர்களது துன்பத்தில் ஆதரவு காட்டுவார்’.

இதே தினகரன் வாரமஞ்சரியில் ஆயர் எமிலின் படம் மட்டுமல்ல அதிவண் லோங் அடிகளை கேவிசித்திரகாரர் கொலற் (Cartoonist Collette) வரைந்த சித்திரமும் பிரசரமாயுள்ளது. இருவரும் இரு துருவங்கள் மட்டுமல்ல யாழ் திருச்சபைக்கு அளப்பரிய சேவையாற்றிய இரு இராட்சதுர்கள். பெரிய மகான்கள். ஒருவரை ஒருவர் நிறைவு செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்.

யாழ் திருச்சபைக்கும், யாழ் மண்ணிற்கும், யாழ் கல்வித்துறைக் கும் மிசனிகளின் பங்களிப்பில் ஓர் வைரச்சிலையாக விளங்குவார் லோங் அடிகள். யாழ் நூல் நிலையத்துக்கு அவர் ஒரு மூலைக்கல். பலாவியின் ஆங்கில விமானப் படைத்தளத்தை பொதுமக்கள் விமானத்தளமாக்கும் பணியில் அவரது பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. புனித பத்திரிசியாரின் ஆயர்லாந்து நாட்டின் அடிபணியாத சுதந்திரத் தூண்களுள் ஒன்றாக தமது இருபத்தெந்தாவது வயதில் யாழ் வந்து கல்வித்துறையில், பொது வாழ்வில் அயராதுழைத்து பணி வாழ்வில் தனக்கென ஒரு தனிமுத்திரை பதித்து அறுபத்தேழாவது வயதில் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு நீங்கிய லோங் அடிகளை வழியனுப்ப யாழ்

புகையிரத நிலையத்தில் கூடியிருந்த ஜனத்திரள்களின் உணர்ச்சி மயத் தைப் போல் தாம் வேறெந்தப் பிரியாவிடை வைபவத்திலும் கண்ட தில்லை என மேற்படி நிலைய அதிபர் கூறியிருந்தார், யாழ் பொது ஜன நூலகத்தின் முன்னால் கம்பீரமாக காட்சி தரும் உருவச்சிலை இந்த அயர்லாந்து தந்த இறைபணியாளனை என்றும் யாழ் மண்ணின் மைந்தர்களை நினைவுகூரச் செய்யும். இலங்கை அரசு 1984 களில் தபால்தலை வெளியிட்டு லோங் அடிகளாரைக் கெளரவித்தது 15

லோங் அடிகள் 1954 ல் இம் மண்ணைவிட்டு அவுஸ்திரேவியா பயணமானார். முன்னர் அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் யாழ் நால் நிலையத்துக்காக அடிகளார் நிதி சேகரித்த போது அவரை உண்டியற் பேணியுடன் கேவிச்சித்திரமாக வரைந்த கொலற், அடிகளாரை யாழ் சைவப் பெருமகனின் உடையில் (நீண்ட கோட்ட, காற் சட்டை, தலைப்பாகை) கையில் முருங்கைக்காய்க் கட்டுடன் “அவர் யாழ்ப்பணத்திலிருந்து வருகிறார்” என்ற வசனத்துடன் சித்திரித்து கேவிச்சித்திர உலகில் அழியாப் புகழ் பெற்றார்.

அடிகளாரைப் பின்தொடர்ந்து பல மிசனரிகள் இம் மண்ணை விட்டு வெளியேறவர். (அவர்களனைவரும் கல்விப்பணி, மேய்ப்புப்பணி, பொதுப்பணி, மருத்துவப்பணிகளில் வல்லவர்களாயிருந்தவர்கள்) அடிகளின் வெளியேற்றம் ஒரு யுகத்தின் அஸ்தமிப்பு போலத் தோன்றியது. வரப்போகும் இருண்ட காலங்களின் முன் அறிகுறிகளின் தொடக்கம் அது.

ஆயர் எமிலோ இந்த மண்ணின் மைந்தன். அமைதி, அடக்கம், எளிமை -- என்ற பண்புகளுடாக இம் மண்ணின் விடியல் இருட்டில் பிரகாசித்த மெல்லிய பிரகாசம்.

1953 யூலையில் திரு. J.R. ஜெயவர்த்தனாவின் வரவு செலவுத் திட்டத்துடன் மூண்ட எதிர்ப்பு 1953 ஆகஸ்ட் 12ல் ஹர்த்தாலாக வெடித்தது. திரு. டட்லி சேனநாயக்கா, பிரதமர் பதவியிலிருந்து, விலக சேர் யோண் கொத்தலாவலை பிரதமரானார். சிங்கள மொழி யுடன் தமிழ் மொழிக்கும் சம உரிமை அளிப்பதில் திடனாக நின்ற அவரை யாழ் மன் 1954 செப்ரம்பரில் கோலாகலமாக வரவேற்றது. 16

ஏன் என்கிறோமை ஸ்ரீகணேஷ்வரராமி காலை சூரி தே காலையூ கணி நூத்ரமோயைப்படியிருத்தும்யூ மீப்பு மாண்பு காலைப்பு காலை ஸ்ரீகணேஷ்வரராமி காலைப்பு காலை காலை 00021 நூத்ரப்பெண்மூ ஸ்பரிடி நூத்ரவிட்டப காலை காலை — 23 காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை

சமகால அரசியல் பின்னணி
 நூபாதி திரு. அறிக்கை செய்தில்லை. எனவே அதை விடுவது ஒரு கடித்திலங்கை பெள்க்க சம்மேளனம் தனது ஆணைக்குமுனின் அறிக்கையை வெளியிட்டது. 37 நிலையங்களில் 700 பிக்குகளும், 1800 பொதுமக்களும் இரு வருடங்களாக அளித்த சாட்சியங்களை தொகுத்து 400 பக்க அறிக்கையாக பிரசரிக்கப்பட்டது. ¹⁷

இவ்வறிக்கையில் 1. கிறிஸ்தவர்களின் கல்வி நிலையங்களால் (75%) சமூக அமைப்புகள் ஊடுருவப்படுவதாலும் மதமாற்றம் செய்யப்படுவதாலும் அவை தேசிய மயமாக்கப்படுதல் வேண்டும். 2. கத்தோலிக்க திருச்சபையிலிருந்தும், கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் பெள்தற்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் எனக்குறிப்பிடப்பட்டது.

மேலும் அறிக்கை கூறுகிறது:- ஒரு புதிய பெள்த்த கலாச்சாரம் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டுமாதலால், மேற்கத்திய பொருள் முதல் வாத கலாச்சாரத்தின் வெளிப்பாடாகிய கத்தோலிக்க மதத்தையும் அதன் பண்பலத்தையும் குறைத்து வெளிநாட்டு மிசனரிகள் சிறப்பாக அரசு மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றும் கன்னிகாஸ்திரிகள் ஆகியோர் வெளியேற்றப்படல் வேண்டும். இந்நாடு வத்திக்கானின் பிடியில் இனி மேலும் இயங்காது பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

இவ்வறிக்கையின் பின்னணியில் திரு. S.W.R.D, பண்டாரநாயக்கா பெள்த்த பிக்குகளையும், சிங்கள ஆசிரியர்களையும், ஆயுள்வேத வைத்தியர்களையும், பாமர ஏழைச் சிங்கள கிராமவாசிகளையும், விவசாயிகளையும், கிராம அவிவிருத்திச் சங்கங்களையும் தமது சாதுரிய பேச்சு வண்மையால் தட்டியெழுப் பினார். இடதுசாரிக் கட்சிகளையும் பிலிப் குணவர்த்தனா போன்ற திவிரவாத சிங்கள தலைவர்களையும் கூட்டினைத்து மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி (M.E.P.) (மகாஜன எக்சத் பெரமுனா) என்ற அமைப்பின் கீழ் 1956 பொதுத்தேர்தலில் இறங்கினார்.

சேர் யோன் கொத்தலாவலையின் வைபவங்களில் ‘முட்டை அப்பம்’ வழங்குதல் பிரபல்யமாயிருந்தது. அதை முறியடிக் கிரு. பண்டாரநாயக்காவின் வைபவங்களில் சிங்கள பெள்த்த கலாச்சார உணவான பாற்சோறு (கிரிப்த) வழங்கப்பட்டது. 12000 பிக்குகள் கிராமந்தோறும் வீடு வீடாகச் சென்று தேர்தல் பிரசாரம் செய்த

னர். பகவிரவென்றும் பாராது திரு. பண்டாரநாயக்கா மின்னல் வேகத்தில் தேர்தல் கூட்டங்களுக்கு மாறி மாறிச் சென்று பிரசாரம் செய்தார். இறுதிக் கூட்டங்கள் குரல் கம்மி, கீச்சிட்ட குரலிலேயே பேசினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதனால் பொதுத் தேர்தலில் திரு. பண்டாரநாயக்காவின் ம. ஐ. மு. அமோக வெற்றியிட்டினாலும் அது சிங்கள பெளத்த மக்களிடையே அவரால் ஊட்டப்பட்ட இனவாத உணர்வின் வெற்றியேயாகும். தான் ஒரு பெரிய பேரலை எழுச்சியை உருவாக்கிவிட்டதாக அவர் ரூபிகரித்தார். அப்பேரலையே அவரைத் தூக்கி எழுப்பியது. அதுவே தன்னைக் கீழே விழுத்தி அமிழ்த்தலாம் என்பதை அவர் உணருவதற்கு அதிக காலம் எடுக்கவில்லை. 18

உண்மையாகவே தன் நாவல் ‘கர்மா’ வில் குறிப்பிட்டது போன்று அவர் சிங்கள பெளத்த வெகுஜன எழுச்சியின் பல சிக்கலான பிளவு பட்ட சக்திகளை சமரசம் செய்தவர், செய்பவர், செய்து கொண்டே இருப்பார் என்பதே அவர் பெருமையாகும். 19

அவரது ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே மன்னாரில் இராணுவ சிப்பாய்கள் 18 பேர் உண்ணாவிரதம் தொடங்கி, பிரதமர் வந்து தம் குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டும் என்றனர். பல இடங்களில் பல உண்ணா விரதங்கள். ஒரு பாரானுமன்ற அங்கத்தவர் கூட, பாரானுமன்றத் தின் முன்னால் உண்ணாவிரதமிருந்தார். பெரியார் சிலர் அதைக் கைவிடும்படி கேட்டபோது ‘பிரதமர் 18 இராணுவத்தினரிடம் போக முடியுமாயின் ஏன் என்னிடம் வரக்கூடாது?’ என்றார். 20

இப்பின்னணியில் தமிழ்ப் பெரியார்கள் 1956 யூன் 5ல் கொழும்பு, காலிமுகத்திடில் தமிழ் மொழிக்கு உரிமைகோரி, சத்தியாக்கிரகம் ஆரம்பித்தனர். பிரதமர் வரவில்லை, குண்டர்கள் வந்தார்கள், கொழும்பில் கடை எரிப்பும் கலவரமும் தொடங்கின. இரு தினங்களின் பின் திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணத்திலும் கலவரங்கள் தொடங்கின. பெரும்பாலும் தமிழர்களே வாழ்ந்த அம்பாறை கல்லோயா பகுதிகளில் முன்னாள் பிரதமர் திரு. D.S. சேன நாயக்கா குடியேற்றிய சிங்களவர் சிலர் கலகத்தில் ஈடுபட்டு நூற்றுக்குமதிகமான தமிழர்களைக் கொலை செய்தனர் 21.

மெதுவாகத் தன் திட்டங்களை அமுலாக்கலாம், தமிழ் மக்களுக்கு ஒருவகை நீதி வழங்கலாம் என்ற திரு. பண்டாரநாயக்காவின் எத்தனிப்பு அவர் தொடக்கி வைத்த இனவாத உணர்வை சிவில், அரசநிர்வாக உயரதிகாரிகளைப் பற்றிக் கொண்டதாலும், மந்திரிசபை யிலேயே பிரச்சினைக்குரியவராயிருந்த விமலா விஜயவர்த்தனா போன்றோராலும் பகற்கனவாகியது.

விமலா விஜயவர்த்தனாவின் உந்துசக்தியாக விளங்கியவர் கள்னி இராஜமகா விகாரைப் பீடாதிபதி புத்தர கிரத்த தேரோ ஆவர். பண்டாரநாயக்காவை பிரதமர் ஆசனத்திலமர்த்த அரும்பாடுபட்ட இப் பெரிய பிக்கு தன் நண்பியான விமலா மூலம் தனது இன மத வெறிகளை அழுலாக்க முயன்றார். சுகாதார அமைச்சர் என்ற தக்ஞமையில் விமலா, கொழும்பு, கண்டி, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் அரசு மருத்துவமனைகளை தரிசித்த பின் அங்கெல்லாம் அன்புப் பணி புரிந்த கத்தோலிக்க கன்னிகாஸ்திரிகளை வெளியேறப் பணித்தாள் அமெரிக்காவிலிருந்தும், இத்தாலி, கனிந்தெலாந்து, ஜேர்மனி முதலாம் ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் மிசனரிகளாக இங்கு வந்த அக்கன்னியாஸ்திரிகளின் கனிவான பார்வையும், புனிதமான அன்புச் சேவையும் மச்களின் மனதிலிருந்து அகல பல வருடங்கள் எடுத்தன. அவர்களது அன்புப் பணிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த விமலா, பின்னர் 1959ல் நடந்த பண்டாரநாயக்கா படுகொலையின் சதித்திட்டக் குழுவுடன் தொடர்பு கொண்டவர் என சிறையிலிடப்பட்டு, குற்றச் சாட்டுக்கள் நிருபிக்கப்படாததால் விடுவிக்கப்பட்டு வெளிநாடு சென்றார். 22

மிசனரிகள் வெளியேற்றம்

வெளிநாட்டு மிசனரி கன்னிகாஸ்திரிகள், ‘ஆஸ்பத்திரி சிஸ்ரர்மார்’ என தமிழ் மக்களால் அன்பாக அழைக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களது அப்பழுக்கற்ற சேவையை எல்லா மதத்தவரும் இனத்தவரும் விசேடமாக பாமர மக்களும் நன்கறிவர், யாழ்ந்தகர், ஊர்காவற்றுறை, மன்னார் மருத்துவமனைகளிலும் மட்டக்களப்பு, மாந்திவ குஷ்டரோகர் மருத்துவமனையிலும் இரவு பகலாக தன்னலங்கருதாது புன்னைக, பொறுமை, சகிப்புத்தன்மையுடன் சுறுசுறுப்பாக நோயாளர் மத்தியில் பணியாற்றி நடமாடும் சம்மனசுகளாக மதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களது வெளியேற்றம் இம் மண்ணுக்கும் இலங்கைத் தீவுக்கும் வரப்போகும் இருண்ட காலத்தின் அறிகுறி.

இக் கன்னியர்களை நிறுத்தி, தனியார் ‘கத்தோலிக்க மருத்துவமனை’ ஒன்றை கொழும்புத்துறையில் நிறுவ ஆயர் எமில் அயரா ஆழைத்தும் அது கைகூடவில்லை.

வெளிநாட்டு மிசனரிகளான குருமாரில் இளையவைதினரான சிலரே வெளியேறினர். யோண்மேரி, அண்டறு சார்வே, கரோவ், ஏனைய வர்கள் லெக்குத்தோர், புரோகான், லெபோன், ஸ்பம்பதி, கோமஸ் இங்கு சேவையாற்றி இறைவனாடி சேர்ந்தனர். வேறு பலர் பொமிகோல், முஜே, ஓம்லோ, கொன்சாலஸ் தம்மாலியன்றவரை இங்கு பணியாற்றி இறுதிக்காலத்தில் தம் தாய்நாடு சென்று மரித்தனர்.

இவையனெத்தும் ஒரு புதிய மாறுதலுக்கான இறை திட்டமே எனலாம். வெளிநாடுகளில் இருந்து காலத்துக்குக் காலம் இங்கு வந்து எம்மொழியைப் பயின்று எம்மன்னுக்கும் மக்களுக்கும் இறைபணியும் சமூகப் பணிகளுமாற்றி இங்கு விசுவாச ஒளி அணையாது பாதுகாத்த மிசனரிக் குருக்கள், கன்னியரைத் தந்தமைக்கு கைமாறாக எமது மிசனரிகளை வெளிநாடுகளுக்கு பணியாற்ற அனுப்பும் திருச்சபையாக யாழ் திருச்சபை விரைவில் மாறும். 1960லிருந்து எமது மிசனரிகள் (அமலமரித் தியாகிகள்) மலேசியா, பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான், இந்தியா, பிலிப்பைனஸ் முதலிய நாடுகளுக்கு சென்று மேற்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டனர். தொடர்ந்து இன்றுவரை எமது குருக்கள், கன்னியர்கள் மிசனரிகளாக வெளிநாடுகளுக்கு சென்றுகொண்டிருப்பது கண்கூடு.

சிலுவையின் அழுத்தம், கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தோளிலிருந்து கத்தோலிக்கர் உட்பட எல்லாத் தமிழர் தோளிலும் மாறிற்று. ஏனெனில் 1955ம் ஆண்டு பொதுத் தாங்கிரஸ் ஆணைக்குமுலின் அறிக்கைப்படி முதல் எதிரிகள் தமிழர், இரண்டாவது கத்தோலிக்கர், மூன்றாவது ஏனையவர் கிறிஸ்தவர்கள்.

இனப்பிரச்சினை

1956 டிசம்பரில் வாகனங்களில் சிங்கள சிறி எழுத்துப் பொறிக் கப்படும் உத்தரவை எதிர்த்து (ஆட்சேபித்து) ஒரு போராட்டம் தொடக்கப்பட்டது. அது நீடிக்கவில்லை. 1957 சுதந்திர தினத்தன்று தமிழ்சூழம் முழுவதும் கர்த்தால் அனுசரிக்கப்பட்டது. 1957 ஆகஸ்டில் தமிழர்களுக்கு நீதி வழங்காவிடில் நேரடி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என தமிழரசுக் கட்சி அறிவித்தது.

பல இழுபறிகள் மத்தியில் யூன்மாதத்தில் திரு பண்டாரநாயக்கா வுக்கும், தந்தை செல்வாவுக்குமிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தை கணைத் தொடர்ந்து உடன்பாடு காணப்பட்டு ஒரு ஒப்பந்தம் கைச் சாத்தாகியது. தமிழரசுக் கட்சியும் தனது நேரடி எதிர்ப்பை நிறுத்தச் சம்மதித்தது.

திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர், திரு. பண்டாரநாயக்கா சிங்கள மக்களுக்கு துரோகம் செய்து விட்டார் என ஒரு பக்கம் கூக்குரவிட, மறுபக்கத்தில் திரு. G. G. பொன்னம்பலத்தின் தலைமையில் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியினர் ‘சிங்களவரிடம் தமிழர் பூரண சரணாகதி’ என்று கத்தினர். திரு. பண்டாரநாயக்கா இடம் தரவில்லை. ஒக்ரோபர் 3ல் திரு.

ஜெயவர்த்தனா கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்கு பாதயாத்திரை ஒன்றை தொடங்கினார். இதையும் திரு. பண்டாரநாயக்கா பொருப்படுத்த வில்லை. 23

1958 பெப்ரவரியில் அமைச்சர் பிலிப் குணவர்த்தனா கொண்டு வந்த நெற்காணிச் சீர்திருத்த மசோதாவை (Paddy Ladns Bill) சில பணக்காரர்க் கத்தோலிக்கர்களும் சிங்கள நிலச்சவாந்தர்களும் நெற்காணிகளை பெருமளவில் வைத்திருந்த விகாராதிபதிகளும் எதிர்த்தனர். எனவே மசோதா நன்கு தளர்த்தப்பட்ட நிலையில், பிலிப் குணவர்த்தனா எதிர்பாராத மாற்றங்களுடன், 1958 பெப்ரவரியில் சட்டமாகியது. 24

1958 மார்ச் 31ல் சிங்கள சிறீ எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட இலக்கத் தகடுகளுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு பேருந்து (Bus) வண்டிகள் அனுப்பப்பட்ட போது சிறீ எதிர்ப்பியக்கம் மீண்டும் ஆரம்பமாகியது. அதன் எதிரொலியாக கொழும்பில் தமிழ்ப் பெயர்ப்பலகைகள் தார் பூசப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி மத பேதமின்றி மக்களான வரும் வாலரும், வயோதிப்பிரும் எதிர்ப்பியக்கத்தில் பங்குகொண்டனர். திருமதிகள் வன்னியிசிங்கம், அமிர்தவிங்கம் திரு. தர்மவிங்கத்துடன் பதினெட்டு வயதுடைய கத்தோலிக்கர் மங்களாகிறிஸ்தோப்பரும் சுன்னாகத்தில் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டனர். 25

இது கொழும்பில் பெரும் தமிழ் எதிர்ப்பை எழுப்பியது. 1958 ஏப்ரல் 4ல் பண்டா — செல்வா ஓப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த அவர்கள் சந்தித்துப் பேசினர். திரும்பவும் பிக்குகள் எதிர்த்தனர். 5000 பேர் கொண்ட கூட்டத்தில் இவ்வொப்பந்தம் முழுச் சிங்கள இனத்தினதும் அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் என முழங்கினார் ஒரு பிக்கு. பிக்குகள் பிரதமரின் ரோஸ்மீட் வாசஸ்தலத்தின் முன்னால் கூடி சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். அமைச்சர் விமலா விஜயவர்த்தனா மட்டும் பிக்குகள் மழையில் நனைகிறார்கள் எனப் புலம்பித திரிந்தார்.

போலீசை உபயோகிப்பது பாரதாரமான விளைவுகளை கொண்டு வரலாம், பிக்குகளும் பின்வாங்கப் போவதில்லை எனச் சித்தித்தார் பண்டா. பண்டா — செல்வா ஓப்பந்தம் பிரதமரால் கைவிடப்பட்டது எனப் பத்திரிகைகள் தெரிவித்தன. 26

அடுத்த நாளே தமிழ் எதிர்ப்பு ஆரம்பமாயிற்று. 1958ம் ஆண்டின் சிங்கள — தமிழ் கலவரங்கள் மூன்று கட்டங்களில் நடைபெற்றது. மே 22 — 25 வரை பொலந்துவை ஏறாலூரிலும், மே 25 — 29 வரை சிங்களவர் பெரும்பான்மையாக உள்ள பகுதிகளிலும், மே 26 மூன்றாவது தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் இடம் பெற்றது. மே 27 பகல் 12.15 மணியளவில் அவசரகாலச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்

பாணம், மட்டக்களப்பு, ஊர்காவற்றுறை, வல்வெட்டித்துறையில் பல தூர்ப்பாக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. மே 30ல் நயினாக்கிலுள்ள விகாரை நிர்மலமாக்கப்பட்டது. 27

புதிய மிசன்கள்

1958ம் ஆண்டின் இனக்கலவரம் பல தமிழ் மக்களை வடமத்திய மகாணத்திலிருந்து குடிபெயரச் செய்தது. இவர்களில் சிலர் கத்தோ லிக்கர், பலர் ஏழைகள். ஆயர் எமில் இவர்களது துயர் துடைக்க விரைந்தார். கிளிநோச்சி, வவனியா, மாங்குளம் போன்ற பகுதிகளில் குடியிருப்புகள், பாடசாலைகள், சிறு கோவில்களை உருவாக்கி குரு மார்களையும் அங்கு பணியாற்ற அனுப்பினார். அடிக்கடி இப் பகுதி களை தரிசித்து குருக்களின் கஷ்டமான பணிகளில் அவர்களை உற் சாகப்படுத்தி ஊக்குவித்து இடம்பெயர்ந்தோரையும் ஆறுதற்படுத்தி னார்.

வட்டக்கச்சி, இராமாதபுரம் கிராமங்களில் ஏழைகளோடு ஏழைகளாக வாழ்ந்து பணியாற்ற நற்செய்திப் பணியின் சின்னச் சகோதரர் களை (Little Brothers of the Gospel) ஒழுங்கு செய்தார். கிளிநோச்சி 8ம் வாய்க்கால் விவசாயக்கல்வி நிறுவனத்தில் கடமையாற்ற புனித கபிரியேல் சகோதரர்களைக் (Brothes of st Gabiriel) கொணர்ந்தார். இவர்களில் சிலர் தாய்லாந்து நாட்டில் பாங்கொக், கொந் மென் முதலிய இடங்களில் விவசாய பாடசாலைகளையும், கல்விக் கூடங்களையும் மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருவது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. எனினும் இவர்களது சேவை இங்கு நீண்ட காலத்துக்கு நிலைக்காதது நம் மண்ணின் தூர்ப்பாக்கியமே.

அத்துடன் புதிய சகாப்தத்துக்கு வேண்டிய ஆன்மீகத்தை உருவாக்க, ஊன்றிவிட யேசுவின் சிறிய சகோதரர் (Little Brothes of Jesus) இருவரை மைக்கல், பீற்றர் புதுமைமாதா கோவிலின் பின் அறை வீட்டிலும் யேசுவின் சிறிய சகோதரிகள் (Little Sisters of Jesus) சிலரை அரியாலையில் ஒரு வீட்டிலும் அமர்த்தி சேவையாற்ற வசதிகள் அளித்தார்.

சகோதரர் மைக்கல் மேசனாகவும், சகோதரர் பீற்றர் யாழ் பெரியகடையில் செருப்புத் தைப்பவராகவும் தொழிலாற்றிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் ஏழை முஸ்லீம்கள் மத்தியில் யேசுவின் மௌன சாட்சிகளாக வாழ்ந்து பின்னர் தமிழ்நாடு சென்று ஒரு குஷ்டரோகர் கிராமத்தில் பணியற்றினர். 28

நாடு சுதந்திரமடைந்து பத்து வருடங்கள் முடிந்திருக்கும் மக்களின் துண்புகள் குறையவில்லை அதிகரிக்கவே செய்தன. திருச்சபை உலகின் அருட்சாதனமாகையால் குழந்துவரும் ஆன்ம இருளில் அது

ஒளியேற்ற வேண்டும். திருச்சபையும் உலக இருளில், யேகவின் உயிர்ப் பின் பிரகாசத்திலும், அவரது ஆவியின் பிரசனனத்திலும் தங்கி நின்றது. கத்தோலிக்க மக்களிடையே 1960ம் ஆண்டு பத்திமா இரகசியம் வெளியாகும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிறைந்திருத்தது. இலங்கை அரசியலில் இருள் சூழ்ந்திருந்தது.

பண்டாரநாயக்காவின் முடிவு

திரு. பண்டாரநாயக்காவின் அரசியலில் உள்ளும் புறமும் முரண் பாடுகள் அதிகரித்தன. அவரது எழுச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களில் பலர் அவரை விட்டு நீங்கினர். அவரது அமைச்சரவைக்குள்ளேயே பலவித பிளவுகள் தோன்றின, சுகாதார மந்திரி விமலா விஜயவர்த்தனாவை வெளியேற்றுமாறு சிங்கள ஆயுள்வேத சங்கத்தினர் கோரி னர். கல்வியமைச்சர் தகநாயக்காவை நீக்குமாறு சிங்கள ஆசிரியர்கள் வேண்டினர். பிலிப் குணவர்த்தனாவை அகற்றுமாறு புத்தர கிரத்த தேரோவும் அவரைத் தலைமையாகக் கொண்ட பிக்குகளும் குரலெழுப்பினர். மார்க்கட்சியவாதிகளான பிலிப்பும் அவரது இடதுசாரிக் கட்சியினரும் பெளத்த மதத்தைக் கொல்பவர்கள் என்பது பிக்குகளின் வாதம். பிலிப் குணவர்த்தனாவோ பகிரங்கமாக புத்தரகிரத்த தேரோவையும் குழுவினரையும் ‘‘மஞ்சள் அங்கி அணிந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தினர்’’ எனக் குற்றஞ்சாட்டியிருந்தார். ஏனெனில் புத்தரகிரத்த தேரோ, நிதிமந்திரி ஸ்ரான்ஸி டி சொய்சாவிடம் கப்பல்கம்பெனி ஒன்றில் பங்கு கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அரசுக்கு ஆதரவு தந்த பல பெளத்த பிரமுகர்கள் ஐ. தே. கட்சியுடன் சேர்த் தொடங்கினர். பிலிப் குணவர்த்தனாவை அமைச்சர் அவையிலிருந்து பிரத்மர் பண்டா வெளியேற்றியதால் தீவிர இடதுசாரித் தோழர்களின் ஆதரவை இழந்தார்.

திரு. பண்டாரநாயக்கா ஒரு பெளத்தறிவு முதன்மைவாதி (Rationalist) அடிபணியாக கொள்கையாளர் எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்பவர் தனது தந்தையின் அதிகார நிலையின் விளைவாக புரட்டஸ்தாந்த மதத்தில் வளர்ந்த அவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதன்மைவாதியாக மாறியவர். தமது அரசியல் நிலையை ஸ்திரமாக்கிக் கொள்ள சிந்தனைவாத நலீன பெளத்தத்தைத் தழுவியவர்.

இன்று அரசியல் நிலை ஆட்டங்காணத் தொடங்க மனைவியின் விருப்பப்படி (1959 ழூலை) கதிர்காமத் தேவைதயிடம் சென்றார். வழியில் ஒன்றாவை விழ்ணு தேவாலயத்தில் தரித்தார். அவரை இன்மதியாத பயம் ஒன்று ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியது. வழியில் மாத்தறையில் பிரபல்ய குவியக்காரி ஒருவளிடம் வருங்காலம் பற்றி விசாரித்தார். வாழ்வில் எவரது ஆளுமைக்கும் அடிபணிய மாட்டேன் என-

வாதித்தவர் ஒன்றை கப்புரால் அவர் தலைமேல் சுமக்கும்படி வைத்த விக்கிரகத்திற்கு அடிபணிந்து நடுங்கி சூனியக்காரியின் வார்த்தைகட்டு செவிமடுத்து குறிப்பேட்டில் குறித்தவையில் சில:-

“ஆரம்பத்தில் அவர் அரசு பல பிரச்சினைகளை அகற்றி சுத்தப் படுத்திற்று. தேவர்களும் இச் சுத்திகரிப்பு வேலையில் ஈடுபட்டனர். தகுதியான நேர்மையானவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.” கடந்த வருடம் நடந்த சம்பவங்கள் சொல்லப்பட்டன. இவ்வருடம் இன்னும் அதிக பிரச்சினைகள் உண்டாகும். இது அவருக்கும் தெய்வங்களுக்கு மூன்று பிரச்சினைகள்... தெய்வங்கள் சுத்தி கொடுக்கும்... சூனியம்... மந்திரம்... மாலா யக்கா... எதிரிகளைப் பழி வாங்குபவன். அவன் பிடியில் வந்ததனால் கதிர்காமத் தேவைதொடு எதிர்ப்பு... இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். மந்திரி சபையின் சர்ச்சைகளும் இதனால் தான்.....”

தீர்வுபற்றி வினாவியபோது 21 நாட்களுக்கு கதிர்காம தேவைதைக்கு காணிக்கை கொடு..... பிலிப் குணவர்த்தனாவும் தேவர்களால் தெரியப்பட்டவன்... இவ்வாண்டில் இரத்தம் ஒடும்... இது மந்திரி சபையில் இருந்து எழும்.”

அவர் இவ்வாக்குக் கேட்டு பயந்து கொழும்புக்குத் தெற்கேயுள்ள ஒன்றை தேவாலயத்திற்கு எல்லா சமய கிருதியங்கட்டும் தவறாது போய்க்கொண்டிருந்தார். அங்குள்ள பெரிய பிக்கு, பிரதமரை ஆசீர்வதித்து இனி ஒரு குறையும் வராது என ஆறுதல்லித்தார்.

இரு மாதத்தின் பின் (1959 ஆவணி 26) மந்திரி சபையின் வாராந்தக் கூட்டத்தின் போது முத்த அமைச்சர் C. P. de. சிலவா அருந்திய பாலில் கடும் விஷம் கலந்திருந்தது எனவும் அப் பாற்கிண்ணம் அவருகில் இருந்த பிரதமருக்கே வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் ஐயுறவு தெரிவிக்கப்பட்டது. அமைச்சர் கடும் சுகலீனமுற்று தப்பிப் பிழைத்தார்.

செப்ரம்பர் 23ல் பிரதமர் கண்டிச் சந்தையின் புதிய கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்தார். செப்ரம்பர் 28ம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் சொற்பொழிவாற்றுவதற்காக செல்லவிருந்தார் ஆயினும் செப்ரம்பர் 25 காலை 9.45 மணியளவில் தல்துவை சோமராமதேரரால் துப்பாக்கியால் நான்கு தட்டை சுடப்பட்டார். ஜந்து மனித்தியால் சத்திர சிகிச்சையின் பின் மனைவியோடும் அவரது சகோதரரோடும் பேசினார். அடுத்த நாள் காலை 7 மணிக்கு ஆனந்தர் ஒவிவர் குணத்திலகாவுடன் பேசினார். 7.45 க்கு அவர் உயிர் உடலை விட்டு நீங்கியது. மலா யக்கா வென்று விட்டான். 29

(இ) சுதந்திர காலம் 1960 — 1972

1. ஆரம்பம் 1960 — 1972
2. பாடசாலைகள் பறிபோதலும் போராட்டமும்
3. 2ம் வத்திக்கான் சங்கமும் ஆவியின் அசைவும்
4. வத்திக்கான் சங்க மாற்றங்கள் இல்லறத் தொண்டர் வழிபாடு, வேதகாமம், மறையாசிரியர், பண்பாட்டு மயமாக்கல், இன்றைய உலகில் திருச்சபைச் சமூகம், கிறிஸ்தவ ஜக்கியம், ஏனைய மத உரையாடல்.

1. யாழ்ப்பாண அரசியல் கலாச்சாரம்

யாழ் இளம் சந்ததியினர் 1950 களில் தென்னிந்தியாவின் திராவிட கழக ஈ. வே. ராமசாமிப் பெரியாரின் நாத்திக, பிராமண எதிர்ப்புக் கருத்துக்களர்க் காதிப்படைந்தனர். விசேஷமாக திராவிடக் கழகத் தினதும் பின்னர் அதிவிருந்து திரு. அண்ணாத்துரை தலைமையில் பிரிந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினதும் பிரசுரங்கள், பத்திரிகைகள், நாடகக்கள், பாடல்கள், சினிமாக்கள் ஒரு தமிழ் இலக்கிய கலாச்சார மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. இவை பல கத்தோலிக்க இளைஞர்களை சிறப்பாக வேல்மாறன், தீப்பொறி அந்தோனிசில் போன்ற முன்னணி இளம் எழுத்தாளர்களை திவிரவாதப் போக்கில் நடக்கத் தூண்டியது.³⁰

அண்ணாத்துரை கருணாநிதி, நெடுஞ்செழியன் முதலிய தி.மு.க. முன்னணித் தலைவர்களின் கருத்துக்கள், கனல் கக்கும் மேடைப் பேச்சுக்கள் மேலெழுந்தவாரியான மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. தி.மு.க.வின் தமிழார்வம், பிராமண எதிர்ப்பு, அவர்களது பாரம் பரிய கதைகள், நம்பிக்கைகளை நாத்திக நோக்குடன் விமர்சித்தல், மறுத்து எதிர்த்தல் என்ற புதிய அலைகளை தமிழ்னைஞர்கள் மத்தியில் கிளரியது,

ஆயின், இவற்றிலும் மேலாக ஆழமான சமூக சிந்தனைக்கு வழி வகுத்தவர்கள், மார்க்கஸ்லிய சிந்தனையால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்களாவர். இவர்களுள் தம் சிந்தனைகளை இலக்கியங்களாக வடித் தவர்களில் டானியேல், பெண்டிக்ற் பாலன், டொமினிக் ஜீவா. அகஸ்தியர் போன்ற கத்தோலிக்க குடும்பப் பின்னணிகளைக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள், நேரடியாக கிறிஸ்தவ கருத்துக்களை முன் வைக்கா விடினும் பசி, கானல், தண்ணீரும் கண்ணீரும் போன்ற நால்வ, சிறு கதைத் தொகுப்புகளால் நீதி, சமத்துவம், சாதி ஒழிப்பு, சகோதரத் துவம் போன்ற அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை முன் வைத் தனர்.³¹

1960 களில் முனைவிடப்போகும் தமிழ்த் தேசிய வாதத்துக்கும், பின் 1970 களில் எழும்பவிருக்கும் தமிழ் இளைஞர் எழுச்சிக்கும் இக்கருத்துவாதங்களுடன் முன் குறிப்பிட்ட தி. க, தி. மு, க அலைகளும் முக்கிய பங்காற்றின.

கத்தோலிக்க இளம்குருக்கள் தி. மு. க வின் தமிழ் உரை நடைவளத்தை தம் மறையுரைகளின் தொனியாக்கி பிரசங்கங்களில் புதிய கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். ஆயர் எமில் ஆட்சியின் ஆரம்ப காலங்களில் பிரசங்க பிரங்கி எனப்பட்ட பீற்றர் அடிகளினதும் எக்காளத் தொனி என்றழைக்கப்பட்ட நீக்கிலஸ் குருஸ் அடிகளினதும் சண்டமாருத பிரசங்கங்கள் மகா ஞான ஓடுக்க வேணாகளில் மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை, இப்புதிய மறையுரைப்பணியால் உறுதிப்படுத்தியவர்கள் மறைத்தந்தையர்கள் மைக்கல்சாமி, பிரான்சிஸ் (குட்டி) சேவியர், தேவராசா, யேசுநேசன், ஜெபநேசன், மரிய சேவியர் ஆகியோரே.³²

இக் கால கட்டங்களில் தமிழ் நாட்டின் புகழ் பெற்ற மறை உரைவல்லுநர்களும் அடிக்கடி இங்கு வருகை தந்து மகா ஞான ஓடுக்க காலங்களில் இறைமக்களின் விசுவாச வாழ்வை நன்கு பதித்தனர்: ‘சவாமி விசுவாசம்’, ‘கத்தோலிக்க சேவை’, ‘ஞானத்தூதன்’, ‘திரு இருதயத் தூதன்’ முதலிய இந்திய சஞ்சிகைகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.³³

2. (அ) கல்வி விருத்தியும் சில பிரச்சனைகளும்

ஆங்கிலக் கல்வி மக்களை உலகளாவிய அறிவு நீரோட்டங்களுடன் தொடர்புடூத்தி, மனதை விஸ்தரித்தது. அதனால் பெளத்த சைவ எழுச்சிக்கு பக்கபல உதவிகள் எழுந்தன. இருந்தும் அந்திய மொழி, கலாச்சாரம், வாழ்க்கை முறைகளும் உட்புகுந்து பெளத்த சிங்கள கலாச்சாரத்தினை கேள்விக்குறியாக்கின. இதனால் ஆங்கிலம் படித்து முன்னேற, சிங்கள தமிழ் பாரம்பரிய கல்வியை தொடர்ந்து நடத்திய விகாரைகளும் மடங்களும், பின் தள்ளப்பட்டு வருவதை உணர்ந்தனர், இதனால் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்ட கல்விமுறை ஒழிக்கப்பட்டு எல்லாப் பாடசாலைகளையும் அரசு பொறுப்பேற்க முன் வந்தால் பெரும்பான்மையினரான சிங்கள பெளத்தருக்கு கூடுதலான அளவு நிதி, கல்விவசதி, தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் சிங்கள பெளத்தின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்ற எண்ணம் பின் நிற்க, பெளத்த காங்கிரஸ் ஆணைக்கும் வெளியாகியது. சிங்கள பெளத்தர்களின் குறைகளை நிறைவேற்ற எழுந்த பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சி, பெளத்த எழுச்சியின் அடிமட்ட வெற்றிக்காலம்.³⁴

இக் காரணிகளின் பின்னணியில் பண்டா அரசின் மூன்று செயற் பாடுகள் இங்கு சுருக்கமாக ஆராயப்படுகின்றன. முதலாவது சிங்களம் இலங்கையின் அரசமொழியாக்கப்பட்டது. இரண்டாவது மிசனரிகள் வெளியேற்றம். மூன்றாவது பாடசாலைகள் அரசாங்க மயமாக்கப் பட்டமை.

முதலாவது செயற்பாடு தமிழ்மீப் போராட்டத்தின் ஆரம்பமாக அமைந்தது. அன்று தொட்டு வளர்ந்த தமிழ்மீப் விடுதலைப்போராட்டத்தின் அறவழி. ஆயுத வழி இரண்டும் கெட்ட இடை வழி என்பன சமயசார்பற்ற இலங்கை அரசியலின் வரலாற்றில் இடம் பெற்று விட்டன.

மிசனரிகள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி, தமிழர் சிதறி வாழும் சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய நாடுகளில் வாழ்ந்து அமைதி யாக ஆன்மீகப் பணியாற்றி மறைந்தனர்.

மூன்றாவதாக பாடசாலைகள் பற்போன வரலாறும் திருச்சைபையின் அறவழிப் போராட்டமும் முடிவும் பெரும்பாலும் எழுதப்படாத வரலாறே.

ஆயர் எமில் கல்வியோடு நீண்டகால தொடர்புடையவர். மாதகல் புனித வளனார் கல்லூரி அதிபராக எமில் தொடங்கிய கல்வித் தொடர்பு கொழும்புத்துறை போதனா (ஆசிரியர் பரிந்தி) சாதனா கல்வி நிறுவனங்களின் பிரதம நிர்வாகியாகவும் பின்யாழ் திருச்சைபையின் அனைத்துக் கல்விக்கூடங்களின் பொதுமுகாமை யாளராகவும் நீண்டது. ஆயராகிய பின்னும் கல்விக் கூடங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார். தமது மேய்ப்புப் பணிக்கு அது அத்தியாவசியம் என அவர் நன்குணர்ந்திருந்தார்.

இல்லற அப்போஸ்தலரை உருவாக்குவதற்காக கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகளை உருவாக்கினார். இப்பாடசாலைகளில் பணி யாற்ற கொழும்புத்துறை ஆசிரிய கலாசாலை வருடாவருடம் 50 ஆசிரியர்களைத் தந்து கொண்டிருந்தது.

தத்தோலிக்க கல்வி, ஆயர் எமிலின் கீழ் ஒரு பெரும் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்திருந்தது. பிறமத கல்விக் கூடங்களின் அதிபர்கள் ஆசிரியகலாசாலை அதிபர்களுடன் நல்லுறவுகளைக் கொண்டிருந்தார்.

அவரது கத்தோலிக்க கல்வி நிர்வாகத்தில் சிறுசிறு முரண்பாடு கரும் எழுந்திருந்தன.

ஆங்கில கல்லூரிகட்கும் மக்கள் பாடசாலைகள் எனப்படும் கிராமப்புறத் தமிழ்ப் பாடசாலைகட்குமிடையே சமூகமான உறவு நிலவில்லை. அ. ம. தி களால் நடத்தப்பட்ட பிரபல கல்லூரிகட்கு போட்டியாக குசையப்பர் சபைத் துறவிகள் கிராமப்புறக் கல்லூரி களைத் திறமையுடன் நிர்வகித்தனர். திருக்குடும்பக் கண்ணியரின் ஆங்கில கல்லூரிகட்கும் தமிழ்க் கலாசாலைகட்குமிடையே இடைவெளிகள் காணப்பட்டன. கல்வி நிர்வாகத்தில் தாம் கொண்டிருந்த ஏகபோக உரிமை வேறு சபையினரின் வரவால் பாதிக்கப்பட்டதாக அ. ம. தி. களும், தி. கு. கண்ணியரும் கருதினர், (மன்னாரில் புனித சவேரியார் கல்லூரி டிலாசால் சபைக்கும், அச்சவேலி புனித திரேசா ம. வி., யாழ் பொல்கோவித்தியாலங்கள் அப்போஸ்தலிக்க கார்மேல் சபைக்கும் ஆயரால் அளிக்கப்பட்டிருந்தன.) யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்ட காலமாக கல்விப்பணியில் அயராதுழைத்த குசையப்பர் சபைத் துறவிகள் ஆயர் எமிலின் நிர்வாகத்தால் வெளிவேற்றப்பட்டு, பின்னர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை காலத்திலேயே மீண்டும் யாழ் திருச்சபைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

எனினும் கத்தோலிக்க ஆசிரியர்கள்தான் சமூகத்தின் புனிக்காரங்கள் என அடிக்கடி கூறும் எமில், பாடசாலைகளைத் திறமையாக நிர்வகித்ததன் விளைவாக தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தல அப்போஸ்தலர்களையும் ஆங்கில கல்லூரிகள் குரு அப்போஸ்தலர்களையும் மற்றும் திறன்மிக்க கல்விமான்கள், மேதைகளையும் ஏற்றதாழ ஐம்பதாண்டுக்கு உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தன.

கிராமப்புற கல்வியமைப்பு

“இலங்கையில் பாடசாலைக் கல்வியமைப்பு ஜோப்பிய மறைபணியாளரின் வருகையையாட்டி உள்வாங்கப்பட்டது. கல்வியமைப்பில் குரு சீட முறையில் தின்னைக் கல்வி முறையே யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பிரதான கல்வியமைப்பாகும். இந்தக் கல்வியமைப்பானது யாழ்ப்பாண சாதியமைப்பை பேணிக்காத்தது. பாடசாலைக் கல்வியமைப்பில் கீழ்மட்ட சாதியமைப்பி வூள்வர்கள் கல்வி பெறுவதில் காட்டப்பட்ட எதிர்ப்பை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். கல்விப் பணி மறைபரப்புப் பணியின் இணையம் சமமாகக் கருதப்பட்டதால் பல பாடசாலைகள் உருவாயின. ஆரம்பத்தில் போர்த்துகீசரினால் அறி முகப்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற கல்வியமைப்பிலும், ஆங்கிலேயர்களைத்தில் உயர் கல்வியமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆங்கில காலனித்துவ ஆட்சியின் நிர்வாக அமைப்புக்கு ஏற்ற ஏவல் பணியாளர்களை உருவாக்கியது. இதனால் கத்தோலிக்க மறைப் பணியாளர்களும் ஆங்கில கல்வியமைப்பிலும் பாடசாலைகளை உரு

வாக்கத் தலைப்பட்டனர். கல்வியமைப்பு விரிவாக்கல் பணிக்கு சுருக்கையப்பர் துறவற சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது கல்விப் பணியில் சிறப்பான பங்களிப்பாரும். பின்னர் இச் சபையினர் யாழ்ப்பான மண்ணிலிருந்து விரட்டப்பட்டது மிகவும் கவலைக்குரிய வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும்.

ஆனால் இக் கல்வியமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட பல பாடசாலைகள் நகரங்களை அண்டியதாகவே பெரும்பாலும் காணப்பட்டது. சிறப்பாக மன்னார், மாதோட்டம், வன்னிப் பிரதேச கிராமங்களில் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு வித்திட்டார். கல்வியறிவை பரவலாக்கி எழுத வாசிக்க விழிப்புணர்ச்சியூட்டப்பட்டது.

சிறப்பாக இக் கிராமங்களில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றவர்கள் பொதுநிலைப் பணியாளர்களாய் பல்வேறு பொதுநிலைப் பணிகளை பங்குதளங்களில் ஆற்றினார்கள். மறைக்கல்வியூட்டல், அருட்சாதனங்களுக்கு ஆய்த்தப்படுத்தல், இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் மறைப்பாளர்களாக திகழ்ந்தார்கள். இதனால் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் ஊடுருவ வாய்ப்பாக அமைந்தது. பொதுநிலை தலைமை இவர்களிடமிருந்தே உருவானது, எனக் குறிப்பிடுகிறார் சா. கிருபானந்தன் அடிகள்.³⁶

2. (ஆ) பாடசாலைகள் பற்போதலும் பற்போதலும்

1960ம் ஆண்டின் இரண்டாவது தேர்தலில் சிறிமாவோ அம்மையாரின் கூட்டணி வெற்றி பெற்றது. இதுசாரிகளின் பக்கபலத்தோடு அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார். கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு இது ஒரு பெரும் சோதனைக் காலமாக இருந்தது.

1960ல் நிகழ்த்தப்பட்ட சிம்மாசனப் பேச்சில் மிகத் தெளிவாக முன்றாந்தர அரசு உதவிபெறும் பாடசாலைகளனைத்தும் அரசினால் சுவீகரிக்கப்படும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. முதலாம் இரண்டாம்தர அரசு உதவிபெறும் பாடசாலைகள் (கல்லூரிகள்) அரசு உதவியின்றி தனியார் பாடசாலைகளாக இயங்க விரும்பினால் அனுமதிக்கப்படும்.

கொழும்பு பேராயர் தோமஸ் கூறே ஆண்டகை இலங்கை வாழ்க்கத்தோலிக்க மக்களுக்கு ஆகஸ்ட் 20 லும், செப்டம்பர் 28 லும் விடுத்த சுற்றுமட்டில் பேச்சவார்த்தைகள் பயனளிக்காததைத் தொடர்ந்து செப வழிபாடுகள் நடத்தி இறையிரக்கத்தை தேடுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

“ஜூரோப்பாவை அல்பிஜென்சியரின் பதித தப்பறைகளிலிருந்து பாதுகாத்து செபமாலையே உங்களையும் உங்கள் பிள்ளைகளையும் அவர்களது கல்வியையும் இலங்கைத் திருச்சபையின் வருங்காலத்தையும் ஸங்காமாதாவின் பாதுகாவலில் வைக்கிறோம்.....”³⁶

இதுவே ஆயர் எமிலின் உணர்வைகளாயும் இருந்தது. ஏன்? அவரே பேராயர் தோமஸ் கூறேயின் ஆலோசகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கினார் என்பதை பின்வரும் பேராயரின் வார்த்தைகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“மிக நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் ஆலோசனையும் வழிகாட்டுமையும் தந்த ஒரு முத்த சகோதரராக எமில் விளங்கி னார்,”³⁷

(கனவும் நிறைவும் பக் 4-5)

1960 நவம்பர் 11ல் இது சட்டமாக நிறைவேறியது. “எல்லா மூன்றாந்தர பாடசாலைகளும் கிராமப்புற பாடசாலைகளும் நஷ்டசடின்று அரசினால் பொறுப்பேற்கப்படும். முதலாம் இரண்டாந்தர பாடசாலைகள் பெற்றோர் அனுசரணையுடன் பண்கட்டும் பாடசாலைகளாக அல்லது பணம் வசூலிக்காத பிரத்தியேக பாடசாலைகளாக இயங்குவதற்கு ஓர் தீர்மானத்தைத் தெரிய வேண்டும்”

முதலில் எல்லாக் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளையும் பிரத்தியேக பாடசாலைகளாக நடத்த கத்தோலிக்கர் தீர்மானித்தனர். இது மறுக்கப்படவே முதலாம், இரண்டாந்தரப் பாடசாலைகளை மட்டும் தம் வசம் வைத்திருக்கத் தீர்மானித்தனர்.

1961 மார்ச் 2ல் நஷ்டசடின்றி எல்லாப் பாடசாலைகளின் சொத்துகளையும் சுவீகரிக்க அரசு சட்டம் இயற்றியது. அரசின் முடிவை ஏனைய மதத்தினர் எதிர்க்கவில்லை. ஒரு சில பெளத்த பிக்குகளே எதிர்த்தனர்.

இந்த எதிர்ப்புக்கான காரணிகளாவன் - இச் சட்டம் முதலாவது மனித அடிப்படை மனச்சாட்சி சுதந்திரத்துக்கும், இரண்டாவது மத சுதந்திரத்துக்கும், மூன்றாவது பெற்றோரின் அடிப்படை உரிமைக்கும், நான்காவது தனியார் அடிப்படை (உடமை) சமூக உரிமைக்கட்கும் எதிரானது.

கத்தோலிக்க உண்மைகளை, மத அறிவை குழந்தைகள் பெறுவதற்கு கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்கள் அவசியம். இவ்வறிவை கத்தோலிக்க பாடசாலைச் சமூக சூழலில்தான் கொடுக்க முடியும் என வாதாடினர்.³⁸

1961 ஜூவரி 1 லிருந்து சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. எனினும் அதற்கு முன்பே இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையினர் அறவழிப் போராட்டத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கி விட்டனர். இலங்கை முழுவதிலும் மூன்றா கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் முன்னறிவிப்பின்றி அங்கு கற்கும் மாணவரின் பெற்றோராலும் நலன் விரும்பிகளாலும் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டன. பாடசாலைகள் அனேகமாக கோவில் வளவுக்குள் அமைந்திருந்தமையால் பாடசாலைச் சொத்துகளுடன் கோவிற் காணிகளும் பறிமுதலாகுமென அஞ்சி தடை வேவிகளிடப்பட்டன. கத்தோலிக்க பாடசாலைகளும் கோயிற் காணிகளும் மக்கள் கூட்டத்தால் நிறைந்திருந்தன.

பாடசாலைச் சொத்துகளை, ஆவணங்களைப் பார்வையிட போலீசாரின் ஜீப் வண்டிகள் வந்தால், ஆய மணிகள் அலற, மக்கள் திரள் இன்னும் அதிகமாக கூடி பாடசாலை வாயில்களிலும் வீதிக்கு குறுக்கேயும் மறியல் போராட்டம் செய்தனர். உண்மைக் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களுடன் நின்று போராட்டம் நடத்த இல்லறக் கத்தோலிக்கர் (ஆண்களும் பெண்களும்) விசுவாசத்துடனும் வீரத்துடனும் அறவழியில் போராடிய அந்த நாட்கள் மறக்கப்பட முடியாதவையே.³⁹

கண்டியில் பேராசிரியர் பகில் மெண்டில், தன் புதிய காரில் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமாகத் தரிசித்து இரவுபகலாக மறியல் போராட்டம் செய்த கத்தோலிக்கரை ஊக்குவித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆயர் எமல் தனது செயலாளருடன் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அறவழிப் போராட்டத்தை ஊக்குவித்தார். பல குருக்கள் பிரசங்க மேடைகளில் கத்தோலிக்க கல்வி, திருச்சபையின் நிர்வாகத்தில் நடைபெற வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினர்.⁴⁰

பெரிய கல்லூரிகளின் உயர்வகுப்பு மாணவ மாணவிகள் பகுதி பகுதியாக சைக்கிள்களிலும் மோட்டார் வண்டிகளிலும் ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் தரிசித்து அறவழிப் போராட்டக்காரருடன் சேர்ந்து செயித்து ஆண்மீக உற்சாகமளித்தனர்.

முன்றாந்தர பாடசாலைகள் அரசு உடமையாக்கப்பட்ட போது அங்கு கடமையாற்றிய தமிழாசிரியர்களின் நிலை கேள்விக்குறியாகிய தாகத் தோற்றியது. அரசு சேவையில் ஈடுபட அவர்கள் ஒப்புதல் கையொப்பமிடல் வேண்டும். சில ஆசிரியர்கள், பாடசாலையில் குருக்களின் ஆதிக்கம் நீக்கல், அரசு பாடசாலைகளில் கூடிய சுதந் திரும், அரசு சேவைச் சலுகைகள் முதலிய பல சிறப்புகளால் உள்ளூர் மகிழ்ச்சி. ஆயரை எதிர்க்கவும் அவர்கள் விரும்பவில்லை ஆயின் பாடசாலை ஆசிரியர்களைவரும் அரசு சேவையில் சேர்ந்து கொள்ளத் தடையேதுயில்லை என ஜயந்திரிபற ஆயர் எமில். தெரிவித்து அவர்களது எதிர்காலம் பாதிப்படையாதிருக்க வகை செய்தார்.

போராட்டம் வழுப்பெறுவது கண்டு ஒரு சமரசத்தை உருவாக்க இலங்கை அரசு இந்திய துணையுடன் பம்பாய் பேராயர் கருதினால் சிராசியன் ஆண்டகையை வரவழைத்து நடத்திய பேச்சுவார்த்தை களைத் தொடர்ந்து, சில புதிய நிபந்தனைகளுடன் கத்தோலிக்கர் தம் போராட்டத்தைக் கைவிட்டனர்.

“எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் மதக்கல்வி புகட்டப்படும்.

ஒரு பாடசாலையில் ஒரு மதத்தைச் சார்ந்த மாணவர் 20 பேருக்கு மேல் இருப்பின் அம் மதபீடும் சிபார்சு செய்யும் ஆசிரியர் ஒருவரை கற்பிக்க அனுமதிக்கலாம்.”

மார்ச் மாதத்தில் எல்லாப் பாடசாலைச் சொத்துகளும் அரசு டைமையாயிற்று. 41

யாழ் திருச்சபையைப் பொறுத்தவரை ஐந்து உயர் கல்லூரிகள் திருச்சபை வசம் இருந்தன. இவை தனியார் பாடசாலைகளாக 1961 ஜூன் வரி முதல்நாளிலிருந்து இயங்க ஆரம்பித்தன. இவற்றின் நிர்வாக செலவுகட்காக 8 லட்சம் ரூபாய்கள் தேவைப்பட்டன. இத் தொகையைத் தேடும் சுமை ஆயர் எமிகல பல இடங்களுக்கும் அலைய வைத்தது. யாழ் மறைமாவட்டத்தைப் பெரும் கடன் தொல்லைகளுக்குள்ளும் தள்ளியது. சம்பத்திரிசியார், என்றிக்கப்பர், புனித அந்தோனியார் கன்னியர் மட்டும். 42

கல்வி நிறுவனங்கள் அரசுடைமையாக்கல்

திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் உருவான மூலங்களாக சுதந்திரக்கட்சி தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் கூறியபடி பாடசாலைகளை அரசுடைமையாக்கியது. இதை எதிர்த்து உருவான மக்களின் எழுச்சி இறுதியில் பின்வாங்கிய சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆசிரிய நியமனம், ஆசிரிய பயிற்சி, ஆசிரியருடைய மாற்றம் போன்ற அதிகாரத் தன்மைகள் பறிக்கப்பட்டு அதிகாரமற்ற நிலைக்கு திருச்சபையை தள்ளியது. பாடசாலைகள் அரசுடைமையாக்கப்பட்டதால் திருச்சபையின் அதிகாரப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும், உரையாடல் தன்மைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிலையையும் வரவேற்கத்தக்கது என்ற கருத்தைப் பல இறையியலாளர்கள் முன்வைத்தனர்.

பாடசாலைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதால் மறைக்கல்விப் பணி தடங்கலுற்றதோடு புதிய பணித் தேடலுக்கு உள்ளாக்கியது. பல பங்குத் தளங்களில் பங்குத் தந்தையே பாடசாலைகளின் உள்ளூர்

நிர்வாகியாக கடமை புரிந்ததால் பல பொதுநிலைப்பணிகள் அங்கு நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்களின் மேலதிக பணி களாக இருந்தன என்றாம். அரசுடைமையாக்கவின் பின் ஏற்பட்ட நிர்வாகச் சிக்கல்களும், எதிர்ப்புக்களும் புதிய பணித் தலைமையை உருவாக்கிறது.⁴³

யாழ் திருச்சபையின் நிலை இவ்வாறிருக்க தேசிய ரீதியில் பெள்த்த கத்தோலிக்க உணர்ச்சி மோதலின் உச்சக்கட்டமாக விளங்கிய பாட சாலை சூலீகரிப்பின் பின் மத உணர்வுகள் படிப்படியாக தணிந்து ஒருசாரார் மறுசாராரைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலை உருவாகும். மோதல்கள் நீங்கி, அமைதி பிறக்கும். 1970 களோடு சமய சமரசமே பேச்சும் மூச்சமாகி விடும்.⁴⁴

2ம் வத்திக்கான் சங்கமும் தூய ஆவியும்

1960 ம் ஆண்டு, பத்திமா அன்னையின் 3 ம் இரகசியம் வெளியாக்கப்படும் என அனைத்துவரும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த ஆண்டு. அருட்சோதரி வியாகுலமேரி (ஹுசியா) யினால் எழுதப்பட்டு இருந்த இவ்விரகசியம் அடங்கிய காகித உறையை வெயிரா ஆயரவர்கள் வத்திக்கான் தலைமையகத்துக்கு ஏற்கனவே அனுப்பி யிருந்தார், பாப்பரசர் 23ம் அருளப்பரும், அவரது அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த கர்த்தினால் ஓட்டாவியானி முதலியோரும் மூன்றாம் இரகசி யத்தை வாசித்திருந்தனர்.

எனவே தாம் பாப்பரசராகத் தெரியப்பட்ட மூன்றாம் மாதத்தில் (1960 ஜூவரி 25 ல்) நடங்கிப் கரங்களோடும் உடைந்த உள்ளத்தோடும் சிறிய விதை ஒன்றை நடுவுது போல 2 ம் வத்திக்கான் சங்கத்தை கூட்டுவதை 23 ம் அருளப்பர் தந்தை முதன் முதலாக அறி வித்தார். பத்திமாவின் 3ம் இரகசிய அறிவின் உந்துதலில் ‘‘சங்கம் கூட்டி விவாதிக்கப்பட வேண்டியவைகளை பலரின் ஆலோ சனைகளைக் கேட்டோம் தயாரிப்பு வேலைகள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன என அறிவிக்கிறோம்’’ என்றார் 1961ல்.

1962 ஒக்டோபர் 11ம் திகதி, தேவதாயின் தாய்மையின் திருவிழாத்தினத்தில் புனித இராயப்பர் பேராலயத்தில் விசேஷமாக அமைக்கப்பட்ட 624 அடி நீளமும் 75 அடி அகலமும் கொண்ட அவையில் அனைத்துவகிலுமிருந்து வந்த 2400 ஆயர்களுடன் ஆயர் எமிலும் ஒருங்கிணைந்து ‘வருக தூய ஆவியே’ என்ற பாடலைப் பாடிக் கூட்டுத்திருப்பவி நிறைவேற்றியதுடன் 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் ஆரம்பமாகியது.⁴⁵

1960 யூன் 5 பெந்தகோஸ்தே விழாவென்று 12 ஆயத்த ஆணைக் குழுக்களை பாப்பரசர் ஏற்படுத்தினார். ஆயர் பெலிசி செயலாளராக, யூலை 9 ல் 67 கருதினால்கள், 5 ப்ரதாப் பிதாக்கள், 116 பேராயர்கள், 135 ஆயர்கள், 220 மேற்றிராசனக் குருக்கள், 282 துறவறக் குருக்கள், 8 பொது நிலையினரை சந்தித்தனர். 1962 யூலை 13 முதல் ஏழு கொள்கைத் திரட்டுகள் அனைத்துலகுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஆயர் அவைகள் அவற்றை ஆய்வு செய்தன. விசேடமாக ஒல்லாந்து தேச ஆயர் அவை எட்வேர்ட் சிலபேக் போன்ற இறையியலாளரின் வழிகாட்டுதலில் 'திருவழிபாடு' என்ற கொள்கைத் திரட்டே முதல் ஆய்வு ஆக. முன்வைக்கப்பட்டல் வேண்டும் என்று. பிரான்ஸ், ஜேர்மனி நாட்டு ஆயர் அவைகளும் ஆமோதிக்க ஒக்டோபர் 16 ல் அதுவே முதலில் விவாதிக்கப்பட்டது.

2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் முதல் அமர்வு டிசம்பர் 8ல் முடிவடைந்தது. அமர்வில் பங்குபற்றியவர்கள் பெரும் மாற்றங்கள் தம் மூன்றாம், திருச்சபையினுள்ளும், ஏற்படுவதை உணர்ந்தனர். திருச்சபை கியூரியாவும் (யராட்சி அவை) கருதினால் ஒட்டாவியானி முதலியோர் ஒருபுறமும், மற்போக்கு சிந்தனைவாதிகளான ஜேர்மனிய, பிரான்சிய, சுவிஸ், ஒல்லாந்த பெல்ஜிய நாடுகளைக் கொண்ட ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் அவர்களின் மிசனரிகள் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஆசிரிக்க ஆசிய நாடுகளின் ஆயர்களும் மறுபுறமும், ஒன்றிணைந்தன. திருவழிபாடு, திருவெளிப்பாடு, திருச்சபை (கீழூத்தேய, வைதீக சபைகளின்) ஒற்றுமை பற்றிய கருத்துப் பரிமாறல்கள் காரசாரமாக நடைபெற்ற இம்முதல் அமர்வில் 23ம் அருளப்ப தந்தையின் ‘‘திருச்சபைக்குள் தூய ஆவியின் புதிய தென்றல் லீச அனுமதிக்குக’’ என்ற கூற்று, அனைத்து ஆயர்களையும் வேகவைத்து உருமாற்றும் பிரஸர் குக்கர் (Pressure Cooker) ஆக மாற்றியது. ⁴⁶

2ம் அமர்வு 1963 செப்டம்பர் 29ல் தொடங்கி டிசம்பர் 4ல் முடிவடைந்தது. இவ்விடைவெரியில் ஆயர் எமில் யாழ். வந்திருந்தார். நாம் வள்ளாய் ஆயர் இல்லத்தில் அவரைச் சந்தித்து வத்திக்கான் அமர்வைப்பற்றி வினாவினோம். ஆயர் ஒரு நடுநிலமைவாதி. நற்செய்தி மேய்ப்புப்பணி, கிரீஸ் தவ ஜக்கியம் (PASTORAL, ECU MENICAL), ஆகிய அம்சங்களில் இரு தரப்பினரதும் இழுபறி பற்றியும் அதனால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் பற்றியும் விபரித்தார்.

திருவழிபாடு பற்றிய அந்தியோக்கானின் பிதாப் பிதா நாலாம் மாக்கிமோஸ் செய்க அவர்களின் வலுமிக்க உரையைப்பற்றி சுருக்க மாக கூறினார் ‘‘யேசு தமது முதற்பலியில் தம்மக்களின் அரமேய மொழியையே பாவித்தார். வரலாற்றிலும் திருச்சபை மக்கள்

மொழி கிரேக்கத்தையும் பின் லத்தீனையும் பாவித்தது. மொழி அருளின் ஹடகம். உயிருள்ள ஜீவநுள்ள மொழி, வழிபாட்டில் பாவிக்கப்படவேண்டும். நாம் சம்மனசுகள் அல்ல மனிதர்கள்’.

கருதினால் ஒட்டாவியானியோ ‘‘லத்தீனே வழிபாட்டு மொழியாக தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும். திருப்பவியை நாம் விரும்பிய வண்ணம் வெட்டித்தைக்கும் துணியாகப் பாவிக்கக் கூடாது என்று வாதாடினார்’’ இருபக்கவாதங்களையும் எடுத்துக் கூறிய ஆயர் தமது நோக்குகளை வெளிப்படுத்தவில்லை. அடுத்த நாள் வள்ளாயில் வத்தீன் மொழிப் பூசையின் பின் சந்தியாப்பிள்ளை சமைத்த பிட்டைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆயர் எமில் – வந்தவர் திமே ரெனக் கூறினார். ‘‘யாருக்குத் தெரியும்? அடுத்த ஆண்டுகளிலே நாம் திருப்பவி ஒப்புக் கொடுக்கவும், குருக்கள் திருமணிச் செபத்தை தம் மொழியில் செபிக்கவும், அருட்சாதனங்களை தமிழில் வழங்கவும் கூட்டுப்பவி ஒப்புக் கொடுக்கவும், மக்களைப் பார்த்தே பலி ஒப்புக் கொடுக்கவும் காலம் வந்துவிடும்’’ என்றார்.

ஆயர் எமில் இம்மாற்றங்களை எதிர்நோக்கி, தம் குருக்களையும், குருமாணவர்களையும் இறைமக்களையும் தயார் பண்ணி ஆயத்த செயல்பாடுகளில் வத்திக்கான் சங்க 2ம், 3ம், 4ம், அமர்வுகளின் பின் முழுமுச்சாக உழைத்தார்.

..... யூன் 3 திங்கள் மாலை 7-49 ம் மணியில் 23ம் அருளப்பர் காலமாணார். 1963 ம் ஆண்டு, பெந்தக்கோஸ்தே தினத்துக்கு அடுத்த நாள், புதிய பாப்பரசர் 6ம் சின்னப்ப தந்தையின் தலை மையில் (1965 செப்டம்பர் 14-8 டிசம்பர்) 8ம் வத்திக்கான் சங்கம் முடிவுற்றது.⁴⁷

2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்த, ஆயர் எமில் குருக்களைக் கொண்ட குழுக்களையும் உபகுழுக்களையும் நியமித்து பங்குபங்காக விளக்கங்களை அளிப்பதில் முழுக்கவனம் செலுத்தினார்.

திருவழிபாட்டைத் தமிழில் நடத்துவதற்கு எம் யாழ் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அதிக பிரயாசை எடுக்க வேண்டியிருக்காதது தமிழ் கத்தோலிக்காரின் அதிஷ்டமேயாகும். இந்திய தமிழகத்தில் ஆயர் குழுக்கள் ஒன்றினைந்து இவ்விடயத்தில் மிக்க திறனுடனும் விவேகத்துடனும் செயற்பட்டதுடன் இவ்வளவில் ஈழத்தமிழ் கத்தோலிக்க மாவட்டங்கட்கும் உதவியளிக்க முன்வந்தனர். அவர்களது அருமையான மொழிபெயர்ப்பில் சங்க ஏடுகளும், திருப்ப

பளிச் செபங்கள், அருட்சாதனங்கள் முதலியனவும் தமிழிசைப் பாடல்களும் எமது ஆயரூடாக உடனுக்குடனே இடைத்தன. ஏனைய சிங்கள மறைமாவட்டங்களை விட தமிழ் மறைமாவட்டங்களான யாழ்ப்பாணம், திருமலை, மட்டக்களப்பு என்பன வத்திக் கான் சங்க தீர்மானங்களை தமிழில் செயல்பட வழிவகுக்கப்பட்டது. சிங்களத்தில் இன்னுமே வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள் முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப் படவில்லையென்பது இங்கு குறிப்பிடக்கது.⁴⁸

தமிழ்மொழி யாழ். திருச்சபையின் கருமமோழியாதலால் வேதா கமம் தமிழில்; தொடர்ந்து மறைக்கல்வி தமிழில். எனவே இல்ல றத்தாரின் முதிர்வு காலம் (பக்குவமடைந்த நிலை) அஸ்வித்ததை ஆயர் எமல் நன்குணர்ந்தவராய் மறையாசிரியர் தேவையை நன்கு புரிந்தவரானார்.

பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடத்தப்படும் ஆயர் முன் பிருந்த மனிதனானம், பலம், மனித திட்டங்கள், சானக்கியம் ஆகியவற்றின் காலம் ஓய்ந்து வருவதை நன்குணர்ந்து, பரிசுத்த ஆவி திருச்சபையை வழிநடத்தும் காலம் பிறந்து விட்டதை நன்கு அவதானித்து உலகினதும் திருச்சபையினதும் பிரச்சினைகட்கு புதிய நம் பிக்கையோடு முகங் கொடுக்கத் தயாரானார்.

2ம் வத்திக்கான் சங்கம் பல ஆயர்கட்கு அனுபவாதியாக விளக்கிய உண்மை இது:

“நீ இளைஞனாய் இருந்தபோது நீயே இடையைக் கட்டிக் கொண்டு உனக்கு விருப்பமான இடத்தில் நடமாடி வந்தாய். உனக்கு முதிர்ந்த வயது ஆகும் போது நீ கைகளை விரித்துக் கொடுப்பாய். வேறொருவர் உன்னைக்கட்டி உனக்கு விருப்பமில்லாத இடத்துக்குக் கூட்டிச் செல்வார்” (யோவா 21 : 18)

இல்லற அப்போஸ்தலர்

1965ம் ஆண்டில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி திரும்பவும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. பறிமுதல் செய்த பாடசாலைகள், திருப்பித் தரப்படும் என்ற நம்பிக்கை சிலருள் பிறந்தது. இல்லாவிடில் இழந்த சலுகைகளாவது திரும்பக் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் இருந்தது. எனினும் அனைத்தும் ஏமாற்றமாகி விட்டது. பெரும் மாற்றங்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

1966ல் ஞாயிறு தினத்துக்குப் பதிலாக போயா நாட்களையே அரசு விடுமுறை நாட்களாக்கியது மகாநாயக்க தேரர்களுக்கு பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொடுத்து வாகனங்களையும் வழங்கியது. ஞாயிறு

வெள்ளி வழிபாட்டுக்காக கிறிஸ்தவர்கட்கும், இஸ்லாமியர்கட்கும் இரு மணித்தியால் வீவை வழங்கியது. ஆயர் எமில் இதைப் பெரிது படுத்தவில்லை. மாற்க அவர் தமது மேய்ப்புப் பணியிலும், புதிய இல்லற அப்போஸ் தலர்களை உருவாக்குவதிலும் முனைப்பாய் இருந்தார்.⁴⁹

கணடாவிலுள்ள பரான் சுவாமியார் உருவாக்கிய திருவளச் சபைக்கு இங்கிருந்து குருக்கள், குருமாணவர்கள் : மைக்கல் யோசன், பற்றிக் ஞானப்பிரகாசம், இரத்தினையா, கைடிபொன்களன், இராசரத்தினம் முதலியோரையும், இல்லறத்தோர் சிலரையும் இம்மானுவல், சின்னப்பு, ஞானப்பிரகாசம் முதலியேரையும் அனுப்பி உருவாக்கி னார்.

இவர்களைவிட இங்கு முதலில் அருட்தந்தை பெஞ்சமின் அல்பிரட் தலைமையிலும், பின் தனது நேரடிப் பார்வையிலும் கத்தோலிக்க இளைஞர் சிலரைத் தெரிந்தெடுத்து முழுநேர தொண்டர்களாகவும், மறையாசிரியர்களாகவும் தமிழ்நாட்டில் சென்னையிலுள்ள பூந்தமல் லிக்கும், திண்டிவனம் மறைக்கல்வி நிலையத்துக்கும் அனுப்பி வைத்தார். இவ்வலுவவில் ஆயரோடு அயராதுழைத்தவர் குட்டி சேவியர் என அழைக்கப்பட்ட அருட்தந்தை பிரான்சிஸ் சேவியராவர். இவ்விதம் அனுப்பப்பட்ட இளந்தொண்டர்களின் தொகை சிறியதாயினும் அவர்கள் இன்றுவரை அளித்துவரும் சேவையும் இம் மறைமாவட்டத்தில் கத்தோலிக்கர் மட்டுமல்ல பிறசமய மக்களிடையிலும் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளும் சிறப்பான ஒரு அத்தியாயமாகும்.

இல்லறத் தொண்டர்களாக ஆயர் எமில் உருவாக்கிய சிலர் மறையாசிரியர்களாக பின் உருவாக்கப்பட்டதாலும் இல்லற புத்தி ஜீவிகள் பலர் தாமாக முன்வந்து மேய்ப்புப் பணியில் தங்கள் பங்கு களிலும், மறைமாவட்ட பொது அலுவல்களிலும் கைகொடுத்த தாலும் தொண்டர் பயிற்சியைத் தொடராது, மறையாசிரியர் உருவாக்கத்திலேயே அதிக கவனம் செலுத்தினார்.

மறைக்கல்விப் பணி

பாடசாலைகள் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கீழ் இயங்கியபோது முக்கியமாகவும் முதல் பாடமாகவும் இருந்தது மறைக்கல்வியே. பாடசாலைகள் பறிபோனதும் மறைக்கல்விப் போதனையை பாடசாலைக்கு வெளியே ஆலயங்களில் அல்லது ஆலயச் சூழலில் நடத்த வேண்டிய தலை எற்படலாயிற்று.

“அறுபதுகளில் பூலெங்கா சுதந்திரக்கட்சி திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் ஆட்சியமைத்தது. புத்த மத தீவிர வாதத்தை திருப்திப்படுத்த பாடசாலைகள் அரசுடமையாக்கப்பட்டன. இதனால் திருச்சபை மறைக்கல்விப் பணிக்கான புதிய அனுசு முறையை எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இலங்கை அரசியலில் உருவான தாக்கத்தால் திருச்சபையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஒரு புறத்திலும் மறுபுறத்தில் இரண்டாம் வத்திகான் சங்கம் கொண்டு வந்த மாற்றத்துக்கும் முகம்கொடுக்க இலங்கைத் திருச்சபை தள்ளப் பட்டது.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் காலம் பொது நிலையினரின் பொற்காலம் என வர்ணிக்கப்பட்டது. பொதுநிலையினரின் தனித்து வம், அவர்களின் சிறப்பான பணி, அவர்களின் பயிற்சி சங்கத்தில் எதிரொலித்தது. தனது சிறப்பான ஆளுமையாலும் முன்னெடுப்பான பணித்தன்மையாலும் முற் போக்கான சிந்தனையாலும் அருள் திருட்டியி, அவரைத் தொடர்ந்து அருள்திரு பெக்கர் போன்றவர்கள் தமிழக திருச்சபையில் மறைக்கல்வியை நவீனமயப்படுத்தியதோடு வேதியர் பயிற்சியையும் ஆரம்பித்தார்கள்.

‘பாடசாலைகள் அரசுடமையாக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட மறைக்கல்வியிலித்தலின் வீழ்ச்சி புதிய பணித்தேவையை உருவாக்கிறது. இல்லறத் தொண்டர்கள் என்று ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பெற்ற வேதியரின் மூவாண்டு பயிற்சித் திட்டத்தை உள்வாங்கி ஆயர் எமிலி யானுஸ் சென்னை, திண்டிவனம் பயிற்சிக்கு அனுப்பும் திட்டத்தை செயல்படுத்தினார். இன்னும் சிறப்பாக இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க படிப்பினைகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சங்க கருத்து களை பயிற்சி பெற்ற மறையாசிரியர்கள் உள்வாங்கி பங்குகளில் ஊடுருவ காரணமாயிருந்தனர் என்பதை மறுக்க முடியாது.⁹

ஆயர் எமில் தீர்க்கதுரிசன நோக்குடன் செயற்பட்டதன் காரணமாக இன்று “அரசு பாடசாலைகளில் வாரத்துக்கு இரு பாட நேரமே மதக்கல்விக்கு இடமளிப்பதால் எங்கள் சிறார் பூரணமான சமய அறி வின்றி அல்லல்படுகிறார்களோன ஏனைய மதச் சிறாரின் பெற்றோர் கவலையுற கத்தோலிக்க பெற்றோர் அவ்வித அல்லவின்றியிருக்கின்றார்கள்.”

எனவே ஆயர் எமில், யக்கோவுசேரம், ராஜேந்திரம், அந்தோனிப் பிள்ளை, சவுந்தரம், யேசுகாசன், அருளானந்தம், ஆரோக்ஷியநாதர் ஆகிய இளைஞர்களை தெரிந்து தமிழ்நாட்டில் சிறப்பாக இயங்கிய பூந்தமல்லி, திண்டிவன முப்பணி நிலையங்கட்டு அனுப்பிப் பயிற்சி பெறச் செய்தார்.

ஆயர் எமில் அவர்களால் தமிழ்நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு கிறத்த அப்போஸ்தலப் பணியை இன்று வரை அளித்துவரும் மறையாசிரியர் களுள் ஒருவர் ஆயரது ஆளுமையையும் தலைமை தாங்கும் தகமையையும் மறைக்கல்வியில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

“தென்னிந்தியாவில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய பின் எங்களது பணியிலும் ஆன்ம வாழ்விலும் அதிக அக்கறை காட்டினார். மாதம் ஒரு முறை தியானம் (ஞான ஒடுக்கம்) செய்ய ஒழுங்குகள் செய்தது டன் தியான இறுதியில் எங்களைச் சந்தித்து அறிவரை பகர்ந்தது டன் எம் குறைகளையும் கேட்டறிந்து ஆவன செய்து வந்தார்.

இரு கால கட்டத்தில் யாழ் பிரதான வீதியில் 110ம் இலக்க வீட்டை ஒழுங்கு செய்து மறையாசிரியர்கள் ஒரே கூட்டாக இரவு நேரத்தில் தங்க வழிசெய்தார். அதிகாலையில் எழுந்து தங்கள் பணித் தளங்கட்டு செல்லும் இவர்கள் இரவில் மேற்படி இல்லத்தில் ஒன்று கூடுவார். தங்கள் பணிகளையும் அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்வார்.

‘அடிக்கடி ஆயர் எமில் எங்களை இரவு உணவு வேணாயில் சந்திப்பார். பகலெல்லாம் பணி செய்து களைத்து வந்த நாம் நல்ல உணவு அருந்த வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை காட்டினார். இதற்காக அவர் வரும் நேரங்களில் உணவைச் சுவைத்துப் பார்க்கத் தவறியதில்லை’

‘சுருக்கமாகக் கூறினால் ஒவ்வொரு குரு மாணவரையும் உருவாக்க எவ்வளவு கவனம் எடுத்தாரோ அவ்வளவு கவனத்தையும் இப் பதினெட்டு மறையாசிரியர்களிலும் காட்டி வந்தார்’

‘இருமுறை வவுனியாப் பங்கில் (1969) பணி புரிந்தேன். ஓமந்தையி லுள்ள பங்குச் சொறிஞ்சான்குளம் என்ற இடத்தில் சிறிய கோவில் ஒன்றைக் கட்டி அங்கு தங்கிப் பணிபுறியுமாறு பங்குத் தந்தையால் பணிக்கப்பட்டேன். தங்குவதற்கு எந்தவிதமான வசதிகளற்ற வேணாயிலும் மனத் திருப்தியோடு பணி புரிந்தேன்’

‘மடுவுக்கோ, மன்னாருக்கோ அல்லது வவுனியாவுக்கோ ஆயர் எமில் செல்லும் வேணாயில் என்னையும் சந்திக்கத் தவறியதில்லை. எனது கஸ்டந்டஷ்டங்களை விளக்கமாகக் கேட்டறிந்து ஆறுதலளித்து தேவையான உதவிகளைச் செய்து செல்வார். அவரது ஆன்ம தாக மும் மேய்ப்புப் பணியின் தீர்க்கமான நோக்கும் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்ததெனின் ஒருமுறை என்னைச் சந்தித்தபோது றம்பைக்குளச்

சந்தியிலிருந்து உள்ளே மூன்று மைல் தூரம் போனால் வீரபாரு என்ற ஒரு குடும்பம் உண்டு. பிசுகு குடும்பம். சென்று தரிசித்துச் சரிபண்ணும்படி கூறினார்.⁵¹

இம் மறையாசிரியர்கள் தமிழ்நாட்டில் மறைக்கல்விப் போதனையில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றதுடன் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் சிறப்பாக சேரிப் பகுதிகளில் சிறுவர்களை ஒன்று சேர்த்து பந்து விளையாட்டுக்கள், ஏனைய பொழுதுபோக்குகளுடாக அவர்கள் து நண்பர்களாக மாறி இலகுவாக மறையறிவையும் ஒழுக்க நெறியையும் புகட்டும் சாதனா பயிற்சியும் பெற்றனர். மேலும் இந்து சமய சிறாருடன் பழகவும் பல்வேறு மதத்தினர்க்கும் நற்செய்தியினாடாக கிறிஸ்துவை அறிமுகப்படுத்தவும் பயின்று சிறந்த அப்போஸ்தலர் ஆயினர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து வேறுசிலரும் இச் சிறந்த பயிற்சிகளைப் பெற்றனர் ஆயர் எமில் யாழ் மறைக்கல்வி நடு நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். இந்திலையத்தின் இயக்குநர்களாக முதலில் அருள்தந்தை பெஞ்ச மின் அல்பிற்ட் அவர்களும் தொடர்ந்து அருட்தந்தை G. T. பாலசுந்தர மவர்களும் அரும்பணி புரிந்தனர். மேற்கூறிய 18 மறையாசிரியர்களில் சிலர் இந்நடு நிலையத்தில் பணிபுரிய ஏனையோர் பங்குத் தளங்கட்டு அனுப்பப்பட்டனர்.

யாழ் மறைக்கல்வி நிலையத்தில் மறைக்கல்விப் பயிற்சி பெற பங்குத் தளங்களிலிருந்து மேய்ப்புப் பணியில் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்கள், யுதிகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட மறையாசிரியர்களின் கீழ் பயிற்சி பெற்றதுடன் வேதகாம வழிபாட்டு அறிவுகளில் வல்லுனரான குருக்கள் சிறரது போதனையையும் பெற்ற பின்னர் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டு தத்தம் பங்குத் தளங்களில் மறைக்கல்விப் போதனை, விவிலிய அறிலுட்டல், திருவழிபாடுகள் என்னும் பணிகளில் பங்குத் தந்தையருக்கு உதவுவோராக விளங்கினர்.

ஞாயிறு மறைக்கல்வி வகுப்புகளை நடத்தி சிறுவர் சிறப்புடன் ஒழுகவும், முதல் நன்மை, உறுதி பூசல் பெறுவோர்க்கு விசேட பயிற்சியளித்தல், கிராமங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் வெறும் ஆடம் பரத்தில் தங்கியிராது ஆன்மீக அறைநெறி புகட்டும் அர்த்தமுள்ள விழாக்கள் ஆக்குதல், விவிலிய கருத்தரங்குகள் நடத்துதல் முதலிய பணிகளில் முழுநேர அல்லது அரைநேர அல்லது அவ்வப்போது உதவும் திருமறை வேதியராக விளங்குகின்றனர்.

மறைக்கல்விப் போதனையில் நீண்டகாலமாக கைகொடுத்து உதவி யவை சின்னக் குறிப்பிடம், பெரிய குறிப்பிடம் என்னும் நூல்களே. ஆயர் எமிலின் காலத்தில் அருட்தந்தை வில்லியம் பேசுதாசன், அருள்மிகு. வ தியோகுப்பிள்ளை (பின்னர் ஆயர்) ஆகியோரின் சமய நூல்கள் பாவனைக்கு வந்தன. புதிய முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டு மறைக்கல்வி நூல்களும் சமய பாட ஆசிரியர்க்கட்டு அரும்பெரும் கைத்துணையாய் விளங்கின.

மறைக்கல்வி சம்பந்தமாக ஆயர் எமில் ஆரம்பித்து, கட்டிப் பாதுகாத்த பணி இன்றுவரை சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பது அவரை என்றும் நினைவுகூரச் செய்யும் நடுகல் ஆகும்.

பாதுகாவலன் மறுமலர்ச்சி

யாழ் மாவட்டத்தால் தமிழ்மொழியில் வெளிடப்படும் சுத்திய வேத பாதுகாவலன் என்ற வார இதழின் ஆரம்பம் பற்றி இந்நாலின் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பார்த்தோம். பாதுகாவலன் யாழ் மறையாயரால் வெளியிடப்பட்டினும் இலங்கையில் தமிழில் வெளியிடப்படும் ஒரேயொரு கத்தோலிக்க வார ஏடு என்ற சிறப்பும், இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உத்தியோகபூர்வ தமிழ் வார இதழ் என்ற பெருமையும் அதற்குண்டு.

ஆபர் எமில் காலத்தில் நீண்ட காலமாக ஒரேபாணியில் பழைய முறையில் வெளியிடப்படும் பாதுகாவலன் மறுமலர்ச்சி கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் பல குருக்கள், புத்திஜீவிகளால் எழுப்பப் பட்டன. இக் கோரிக்கைகள் நியாயமானவை என ஆயர் கருதினார். ஆயினும் காலம் வரும்வரை காத்திருந்தார்.

ஆயர் எமிலின் காலத்தில் பாதுகாவலனை இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். 1950 — 1960 களில் பாதுகாவலன் பழைய பாணியிலேயே வெளியிடப்பட்டு வந்தது. திரு. ஞானப்பிரகாசம் அதன் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார் நீண்ட காலமாக அவர் இப் பதனியிலிருந்தார். பரிமேலர் சு. அருளானந்தம், பேராசிரியர் சவிரிமுத்து ஆசிரியர் அமிர்தநாயகம் ஆகியோரின் கட்டுரைகளும், அழுது என்ற மறைக்கப்பட்ட அடைக்கலமுத்து ஆசிரியரதும், யாழ் ஜெயம் என்ற மறைக்கப்பட்ட விக்ரர் ஆசிரியரது கவிதைகளும் அடிக்கடி பாதுகாவலனை அலங்கரித்தன. பத்திராதிபர் ஞானப்பிரகாசத்தினால் பாதுகாவலனில் இரு இளம் எழுத்தாளர்கள் S.M. போசேவ், சாமு வேல் பெண்டிக்ர் ஆகியோர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர்.

பாதுகாவலனை சீர்திருத்தம் செய்ய ஆயர் எமில் காத்திருந்த வேளை வந்தது. நீண்டகாலமாக பாதுகாவலனது ஆசிரியபீடத்தை அலங்கரித்த ஞானப்பிரகாசம் ஆசிரியர் 1960 களில் ஒய்வுபெற்றார். அவரது நீண்டகால எழுத்துப்பணியை பாராட்டி பாப்பரசரால் (For the Church and Pope) (புறோ எக்கிளேசியா ஏற் பொன்றிசே) பாப்பரசருக்காகவும் திருச்சபைக்காகவும் என்ற கெளர விருது வழங்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து அருள்தந்தை வ. தீயோகுப்பிள்ளை அவர்கள் பாதுகாவலனின் நிர்வாக ஆசிரியரானார். பாதுகாவலனைப் புதியபாணியில் வெளியிடும் பணியைத் தொடக்கியவர் தீயோகுப்பிள்ளை அடிகளாரே. எனினும் கல்லூரி அதிபராகவும், மறைக்கல்வி நூல்களைத் தயாரிப்பவராகவும் வேறுபல பொறுப்புகளை நடத்துபவராகவும் அடிகளார் பணிபுரிந்தமையால் பாதுகாவலனில் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்த முடியவில்லை.

எனவே திரு S. M. J ஹாயில் அவர்கள் நிர்வாக ஆசிரியராக ஆயர் எமிலினால் நியமிக்கப்பட்டார் இவர் ஆசிரியர் குழு ஒன்றை நியமித்து ஆயின் அனுமதியோடு புதிய அம்சங்களைப் புகுத்தினார். அவரது ஆசிரியர் குழுவில் சாமுவேல் பெனடிக்ற, வயலற் இம்மானுவேல், அந்தோனிப்பிள்ளை, மேரிநோஸ் பிளசம் சாமுவேல் ஆசியோர் பணியாற்றினார். திரு சாமுவேல் ஆசிரிய தலையங்கம், பேசும் பேனா, உல்லாசவேளை, இருளில் ஓளிமுதலிய அம்சங்கடகு பொறுப்பாகவிருந்தார். இந்த அம்சங்களில் பேசும் பேனா உல்லாசவேளை ஆகிய தலைப்புகள் தீயோகுப்பிள்ளை அடிகளார் காலத்தில் திரு சாமுவேல் பெனடிக்ற அவர்களால் தொடக்கப்பட்டவை. செல்வி வயலற் இம்மானுவைல் செய்திப்பகுதிக்கும் ஆங்கில தகவல்களை மொழிபெயர்த்தல், கட்டுரைகட்டும் பொறுப்பாயிருந்தார். திரு அந்தோனிப்பிள்ளை சிறுவர் பகுதியை திறம்பட நடத்தினார். பாதுகாவலன் வரலாற்றிலேயே மகளிர் மன்றம் ஒன்றைத் தொடங்கி ஏறத்தாள ஏழான்டுகள் வெகுசிறப்பாக நடத்திய பெருமை ‘ரோஜா’ என்றழைக்கப்பட்ட செல்வி மேரிநோஸ் பிளசம் சாமுவேலுக்கு உரியது. १२

திரு. S. M. J ஹாயில் அவர்களின் நிர்வாகத்தில் பாதுகாவலன் மறுமலர்ச்சி பெற்று புதிய அம்சங்களுடன் வெளிவந்தது. 2ம். வத்திக்கான் சங்கம், 23ம் அருளப்ப தந்தையின் மறைவு, புதிய பாப்பரசர் தெரிவு முதலிய திருச்சபையின் முக்கிய நிகழ்வுகளில் அதிகப்க்கங்களுடன் விபரமாக விளக்கமாக செய்திகள், கட்டுரைகளை வெளியிட்டு தமிழ் பேசும் கத்தோலிக்கர்களின் பாராட்டுதல்களை பாதுகாவலன் பெற்றது.

‘அமுது’, யாழ் ‘ஜெயம்’ ஆகியோர் தொடர்ந்து பாதுகாவல கணத் தம் கவினுறு கவிதைகளால் அலங்கரித்தனர். இக்காலத்தில் இரு இளம் எழுத்தாளர்களை பாதுகாவலன் அறிமுகப்படுத்தியது. ஒருவர் “நாவண்ணன்” மற்றையவர் “பேர்னாட்”. இருவரும் பின்னர் பாதுகாவலனிலும் ‘புதிய உலக’ த்திலும் பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகுத்தனர்.⁵²

எமிலின் ஆரைமை

ஆயர் எமில் இன்னும் தக்கவைந்திருந்த பாடசாலைகளை (கல்லூரிகளை) நிர்வகிப்பதற்கு உதவியாக, சில குருக்களை உயர் கல்வி பெறுவதற்காக வெளிநாடுக்கு அனுப்பினார். இவர்களுள் T. A. J மதுரநாயகம் அடிகளும், S. J பிரான்சில் அடிகளும் இங்கிருந்து கலைமாணிப் பரிட்சை எழுதிப்பட்டம் (B. A) பெற்றவர்கள். பின்னர் முன்னெண்஘வர் லண்டனுக்குச் செல்ல மற்றையவர் அயர்லாந்து சென்று வித்துவாம்ச (DIPLOMA) பட்டம் பெற்றனர்.

மதுரநாயகம் அடிகளார் அனுராதபுரம், புனித குசையப்பர் கல்லூரி அதிபராகவும் பின்னர் யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபராகவும் பணிபுரிந்தார். பிரான்சில் அடிகளார் இளவாலை புனித என்றியரசர் கல்லூரி அதிபராகவும், பின்னர் யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். F.J ஸ்ரீனில் அடிகளார் இங்கிருந்து லண்டன் கலைமாணிப் பரிட்சை எழுதி, சிறப்புப்பிரிவில் (HONS) முதன்மைப் பட்டம் பெற்றார். பின் பெரதேனியா பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவாம்ச (DIPLOMA) பட்டம் பெற்று, புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் வரலாறு, ஆங்கில பாடங்களில் போதனாசிரியராக பணிபுரிந்தார் தொடர்ந்து அனுராதபுரம் புனித குசையப்பர் கல்லூரி அதிபராகவும், பின்னர் இளவாலை புனித என்றியரசர் கல்லூரி அதிபராகவும், இறுதியாக ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி அதிபராகவும் கடமையாற்றிய பின் லண்டன் சென்று லீட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணி (M. A) பட்டத்தின் பின் கலாநிதிப் (Ph. D.) பட்டத்திற்கு பதிவு பெற்றார். மேற்படி பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுறையாளராக கடமையாற்றும்படி துணைவேந்தர் விடுத்த அழைப்பை (அதனால் வரக்கூடிய பல மூடுகைகள், பதவி உயர்வுகளையும்) உதறித்தள்ளிவிட்டு, யாழ் ஆயர் மேலும், தாய் நாட்டின் மேலும் கொண்ட பாசத்தினால் மீண்டும் இங்குவந்து ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி அதிபராக பதவியேற்றார்.

M. J மரியாம் பின்னை அடிகளார் இங்கிருந்து லண்டன் கலைமாணிப் (B. A) பட்டப்பரிட்சை எழுதிச் சித்தியடைந்து, கொழும்

புத்துறை புனித வளணார் ஆகிரியர் கலாசாலை அதிபராகவும் பின் னர் ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி அதிபராகவும் கடமையாற்றினார்.

இவ்விதம் ஆயர் எமில், கத்தோலிக்க கல்வியையே இறுதிவரை தமகண்ணின் மணியாகப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தார். அவர் காலத் திலேயே இம்மறைமாவட்டத்தின் குருக்கள் சிலர், தம் புனித நிலை யிலிருந்து விலகிக் கொண்டனர். அவர்கள் அந்தோனிப்பிள்ளை அ. ம. தி பணியம் லோப்பையா, குட்டி பிரான்சீஸ் ஜேவியர், T. A. S தேவதாசன் ஆகியோர்.

பத்திமாவின் மூன்றாம் இரகசியம், உலகளாவிய காம வெள்ளப் பெருக்கும், அதனால் ஏற்படபோகும் பேரழிவும் எனப் பலர் அறியவரத் தொடங்கினர். விசவாச மறுதலிப்பு, குருக்கள் துறவியருக்குள்ளும் நடக்கும் என பத்திமாவில் தேவதாயின் காட்சிகள் உறுதிப்படுத்தின. இவ்விரகசியத்தை 23ம் அருளப்ப பாப்பரசர் அறிந்திருந்தார். அதனை அறிவிப்பதால் என்ன பயன்? அது முன்னிலிக்கும் அழிவை நிறுத்த, ஆவன செய்ய, வழிவகுத்தது 2ம் வத்திக்கான் சங்கம்.

அதன் முதல் பாதிப்பு, சில குருக்களின் வெளியேற்றம். சில, அதிகம் கற்ற புத்திலீவிகளின் அவசிசவாசம், உலக போக்கு-பாதிப் புகள் அனைத்துலகிலும் வெடித்தன.

யாழ் திருச்சபையில் இவ்வெடிப்புகளின் முதல் அறிகுறியே குருத் துவத்தை விட்டு வெளியேறிய நால்வர். தொடர்ந்து வேறு சிலரும் எதிர்காலத்தில் குருத்துவத்தை துறப்பர்.

ஆயின் எமில் திடமான உள்ளங் கொண்டவர், தூய ஆவியில் அவருக்கு அயராத பக்தி. தூய மரியன்னையைத் தம்மைக் காக்கும் கரங்களாகவும், புனித சூசையப்பரை வழிகாட்டியாகவும் கொண்டு ஒழுகுபவர். அதனைத் தமது குருக்களுக்கும் நன்கு ஊன்றிலிட்டார். “இறுதியில் எனது மாசற்ற இருதயம் வெற்றி கொள்ளும்” என்ற தேவதாயின் உறுதி மொழியை நினைவு கூர்ந்து, பண்டத்திரிப்பு, பத்திமாபதியில் முன்பு, திருக்குடும்ப கன்னியாரின் நவசந்தியாச மட்மாக விளங்கிய, பாரிய கட்டிடத்தை விலைக்கு வாங்கி யாழ் மறைமாவட்டத்தின் தியான இல்லமாக மாற்றி குருக்கள், மறையா சிரியர், இல்லறத்தோர் அடிக்கடி சூடி, ஞான ஒடுக்கம் செய்யச் சகல வசதிகளையும் செய்து வைத்தார், தியான இல்லம் இன்று வரை அளப்பரிய ஆன்மீக நன்மைகளை அளித்து வருகிறது.

இயற்கை அமைதியில் இறைவனுடன்

பலாலி செல்லச்சந்நதி தொண்டைமானாற்று வீதியில், பலாலி மயிலிட்டிச் சந்தியில் இருந்து, இரு கிலோ மீற்றர்களுக்குள் ஒரு சிறிய மீனை குக்கிராமத்தை (வள்ளாய்) அண்டியிருப்பது ஆயரின் இல்லம் (பாக்கு நீரிணையை நீந்திக் கடந்த நவரத்தினசாமி, சாதனையைத் தொடங்கிய பகுதி) கடற்கரை.

தென்னநோப்பில் அமைந்திருந்த ஆயர் இல்லம் 5 அறைகளையும், மூன் பின் விறாந்தைகளையும் கொண்டது. சிற்றாலயமும் அடுக்களையும் அதனுடன் சேர்ந்தவை. பொழுதுபட ஆயர் எமில் மோட்டார் வாகனத்தில் வந்திருங்குவார். இதுவே அவரது இரவு விடுதி; சிந்தனை, செபம், மீளாய்வு அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியின் இளம் தென்றலில் நடைபெறும். பகலெல்லாம் கடினமான அரசியல் சிக்கல்கள், திருச்சபையின் பாரிய பிரச்சனைகள், பழமைக்கும் புது மைக்கும் இடையிலான போட்டி ழசல்கள், மாறுதல்கட்கும் மலர்ச்சி கட்குமான நெருக்கடிகள், தக்கவைத்த பாடசாலைகளின் நிர்வாகச் செலவுகளால் ஏற்பட்ட கடன் தொல்லைகள் ஆகிய சூறாவளிகளால் சுக்குநூறாகிய அவரது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும், சிந்தனைக்கும் மாற்றுமருந்தாக அமைதி, மௌனம், நல்வாசிப்பால் ஏற்படும் தெளிவு அனைத்தும் வள்ளாய் இல்லத்தில் கிடைத்தது. அவருக்கு வேண்டிய ஆன்ம இடவெளியை வள்ளாய் தந்தது.

அடிக்கடி தமது மறைமாவட்டத்தின் மூலை முடுக்குகளைத் தையும் தரிசிக்க, பரந்த பயணங்களை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அவரது மறைமாவட்டம், யாழ்பாணத்திலிருந்து வவனியா எல்லைவரை, மூல்லைத்தீவிலிருந்து தலைமன்னார் வரை விரிந்து, பரந்து கிடந்தது. வழியில் புலவெளிகள் மட்டுமல்ல, அடர்ந்து நெருங்கி நெடிதுயர்ந்த காடுகளும் அச்சமூட்டும் பயங்கர விலங்குகளும் நிறைந்திருந்தன. மாதமொருமுறையாவது யாழ் திருச்சபையின் பாதுகாவலியான மருதமடு அன்னையைத் தரிசிக்க அவர் தவறு வதில்லை. எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் குறுகிய மனப்பான்மையுடன் அவரது பயணங்களையும் நடமாட்டங்களையும் தீர்ப்பிட்டுக் கொச்சைப்படுத்திப் பேசியவர்கள் பலர்.

ஆயர் எமிலோ, பரந்த - விரிவான் மனப்பான்மை கொண்டவர். 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் புதிய தரிசன பார்வையோடு அலைந் தவர். அவரது இறுதிப்பத்து வருடங்களும் தொல்லைகள் அதிகரித்தது போல, அவரது ஆன்மீகமும் வளர்ந்தது. ஆவியின் ஆசிரவாதங்களும் வளர்ந்தன.

வள்ளாயின் ஆன்மீக மெளன் குழலைச் சுவைத்தவர் அவர். தன் குருமாணவர்களையும் விடுதலை காலங்களில் அழைத்து வருவார். தங்கவைத்து, தன் ஆன்மீக, தங்கக் கருத்துகளை அடிக்கடி சொல்லுவார். முறிந்த செல்ல வசனங்களையும் அவரது உதடுகள் கூறும்.

“எந்தச் செருப்பு வாங்குவதென, ஆவியை கேட்கவேணும்.....”

“இருக்கச் சொன்னவர், இருக்கை ஆயத்தம் செய்யாது இருக்கச் சொல்லுவாரா?”

அவரது அறையில் சுகோதரன் பீற்றர் பிள்ளை அடிகளார் போன்று, சாம்பனைக் கதிரையும் அருகே விளக்கும் இருக்கும். பக்கத்தில் புத்தக அலுமாரிகளில் அடுக்காகி, நிறைய நால்கள் இருக்கும். கீழ்த்தட்டில் ஆங்கில பிரான்சிய மொழிகளில் அரும் பெரும் கருத்துக்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள், நாவல்கள் அது விளங்காதவர்கள்தக்க மேல்தட்டில் தமிழில் ஆன்மீக கருத்துக் களஞ்சியங்கள். இவை பிரபல சிந்தனையாளர்கள், தியானயோகிகளால் எழுதப்பட்டவை. அவிலா நகரப் பெரியதிரேசாள், யேசுவின் சின்னமலர்த்திரேசாள், போன்றவர்களின் கருத்துக் குவியல்களையும் அங்கு காணலாம்.

ஒருமுறை எமக்கு நெனோ வொய்யும் என்ற நோனிபற்றிக் கூறினார். இந்த நோனி யேசுவின் சிறிய சுகோதரர், சுகோதரிகள் சபையை ஆரம்பித்தவர். சகாரா பாலைவனத்தில், இஸ்லாமிய துகாராக் ஏழை நாடோடிகள் பத்தியில் ஏழ்மைத் தியானயோகியாக மெளனத்தில் வாழ்ந்து, தனது முன்னை இராணுவ வாழ்க்கையின் மனமாற்றத்துடன், மொறாக்கோவில் இரகசியமாக மாறுவேடத்தில் உட்புகுந்து “மொறாக்கோ ஆய்வு” என்ற நாலை எழுதிப் பரிசு பெற்று பிரபல்யமடைந்த துறவி சாள்ஸ் டி புக்கோவின் சீடர். அவரது ஆச்சிரமம் எதிர்பாரத விதமாக கடுந்தாக்குதல்கட்குள்ளாகி அவரும் சுடப்பட்டு மறைசாட்சியானார். அவரது சிதைந்த ஆச்சிரமும், அதில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுக் குறிப்புகளும் அரும் பெரும் பொக்கிஷாகளாக வொயோமிற்கு உதவின.

இந்த நூனையின் கீழ் 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின்பொழுது பல ஆயர்கள் சென்று நூன் ஒடுக்கம் செய்தனர். அவர்களுள் ஆயர் எமிலும் ஒருவர். இதுபோன்று பல ஆழமான ஆன்மீக ஊற்றுகளி லெல்லாம் பருகி வாழ்ந்தவர் ஆயர் எமில். ஆகவேதான் அவர் எல்லோரையும் சுகோதரராகக் கருதியவர். மேல் மட்டத்தில் அவர் எவ்வளவுக்கு பழகினாரோ அவ்வளவுக்கு கீழ் மட்டத்திலும் பழகு, நடக்க அவர் தவறியதில்லை.⁵³

எமிலும் பிறமத சகோதரர்களும்

எமிலின் ஆனுமையும் ஆன்மீகமும் பிறரை அரவணைத்து எல்லோரையும் ஓர் சகோதரத்துவத்துக்குள் வைத்து நோக்கும் விரிந்த பார்வையைக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பானைக் கிறிஸ்தவ சபைகளைப் பொறுத்தமட்டில் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்பே மெதடிஸ்ததிருச்சபையின் தலைவர் (பின்னர் உலக திருச்சபை சம்மேனன் உபதலைவர்) வன். D. T. நெல்ஸ் உடன் ஆயருக்கு ஆழமான நட்பும் சகவாசமும் (கூட்டுறவும்) இருந்தது. நம் மக்களின் வாழ்க்கை நிலைபற்றி இருவரும் மத்திய கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் தம்பர் மற்றும் பிரமுகர்களுடன் ஆழமாக — நட்புரிமையுடன் கலந்துரையாடுவார். வளவாய், கிறிஸ்தவ ஐக்கிய தளம் ஆயிற்று.

முன்னாள் தென்னிந்திய திருச்சபைத் தலைவர் ஆயர் சபாபதி குலேந்திரனும், வன். D. T. நெல்சும் ஆயர் எமிலின் வளவாய் இல்லத்துக்கு அருகிலேயே தமது இளைப்பாற்றி விடுதிகளையும் அமைத்துக்கொண்டனர். அடிக்கடி எமில் இரவுவேளகளில் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடுவார். வளவாய் அவர்களது தபோர் மலையாயிற்று. யேசுவின் உருமாற்றத்தை மூவருக்கும் பொதுவான இறைவாக்கு தளத்தில் வைத்து இம் மூன்று அன்பர்களும் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் போன்று ஆண்டவரே, நாம் இங்கேயே இருப்பது நல்லது. உமக்கு ஒன்றும..... மூன்று கூடாரங்களை அமைப்போம்' என அடிக்கடி சொல்வது போன்று, மெதடிஸ்த திருச்சபையின் சாதனையான 'பேர்சிவல் — நாவலர் விவிலிய தமிழ்மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றி ஆயர் சபாபதி குலேந்திரன் பேச, எமில் ஆவியின் வழி நின்று ரசித்துக் கேட்பார்.⁵⁴

அக் காலத்தில் தமிழ்த்தாது தனிநாயக அடிகளார் வெளியிட்ட Tamil Culture என்ற தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கிய கழக சஞ்சிகையில் வெளிவந்த அத்தியட்சகன் சபாபதி குலேந்திரன் நாவலர் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய கட்டுரையும் ஓர் பரந்த ஒன்றுமையின் சின்னமாகவும் அமைந்தது.⁵⁵

சைவப் பெரியாருடன் தோழமை

சுதந்திர காலத்தின் தேசிய மறுமலர்ச்சி விடுதலைப் போராட்டங்களின் ஆரம்பத்தில் சமய மறுமலர்ச்சியாகவே தொடங்கியது. அது பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேசியா தீவுகளிலான்றாலென்ன? இங்கைத்தீவு, இந்திய உபகண்டத்திலான்றாலென்ன? இது ஆறுமுக நாவலர் காலத்தில் முறுகலாகவும் பின் நட்புறவுக்கும் இட்டுச் சென்றது. இந் நட்பு மேலெழுந்த சந்தர்ப்பவாத நல்லுறவுல்ல, இன்னொரு

வரின் நன்மை, உண்மை அறிந்து இன்புற்ற உறவு என்பது ஆயர் எமில் அவர்களால் திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலை வெளியிட! அதிபர் திரு. சி. சுவாமிநாதன் அவர்களது பிரியாவிடை மலருக்கு அளித்த கட்டுரையில் எழுதிய வரிகள் உதாரணமாகும். 56

திரு. சி. சுவாமிநாதன் மட்டுமல்ல, செந்தில்நாத ஜீயர், சேர் பொன், இராமநாதனின் மருகன் (பின்னர் பா. உ) நடேசன், சட்டத்தரணி பாலரத்தினம், அடங்காத் தமிழன் பேராசிரியர் சுந்தர லிங்கம், M. பூபாலசிங்கம், சட்டத்தரணி S. சிவசுப்ரமணியம் போன்ற பல சைவப் பெருமக்களை (இவர்களில் பலர் கல்வி மான்கள்) அவர்கள் விபின்ற காலம் தொட்டும் பின்னரும் நன்கறிந்திருந்தார். இந்த நல் உறவுகள் பின்பு பலன் கொடுக்கத் தொடங்கின.

இலங்கையில் சைவ மதத்தின் ஒரே குரலாக வெளிவந்த ‘இந்து சாதனம்’ The Hindu Organ ஆகிய வார இதழ்கள் ஆயர் எமில் காலத்தில் வச்சிர விழாவைக் கொண்டாடிய போது (1949) அவ்விழா மலருக்கு “சத்திய வேத பாதுகாவலன்” பத்திரிகாசிரியர் அளித்த ஆசிச் செய்தி மேற்படி மலரில் ஒரு தனிப்பக்க கட்டுரையாக ஆயர் எமில் உருவாக்கிய கத்தோலிக்க சைவமத உறவின் அளவு கோலாக பிரசரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். (பக. 32) 57

“இந்து சாதனமே; சைவ நன்மக்களாசிய தமிழ் மக்களின் சமய சாதனமாயுள்ள நீ, சஷ்டியப்த பூர்த்தி என்பபடும் உனது அறுபதாம் ஆண்டு நீறைவு விழாவை மங்கலமாகக் கொண்டாடும் இச் சந்தர்ப்பத்திலே உனக்கு மங்களமாகுக!..... நிற்க, பாதுகாவலனுடன் நீ பன்முறைகளிலே சுய விஷயமாய்த் தர்க்கமாடியதுண்டு. அதெல்லாம் தமிழன்னையின் மடியிலே இரு செல்வக் குழந்தைகள் சகோதர பாசத் துடன் நடத்திய சமய ஆராய்ச்சிப் போட்டிகளேயாதனின், விளைந்தது நன்மையே என்க..... (23.1.50)

இவ் வாழ்த்துரை முழுவதையும் நோக்குமிடத்து பழைய சைப்பு கள் மறைந்து நாஸ்திகத்துக்கு எதிராக தோன்னாடு தோன் நின்று உழைக்க இரு மதங்களையும் அழைக்கும் ஒரு புதிய யுகம் உருவாகியது கண்டு.

கொழும்புத்துறை புனித வளனார் போதனா, சாதனா கலா சாலைகளின் அதிபராகவும், தானப் பெருந்தோட்ட நிர்வாகியாகவும் ஆயர் எமில் பணியாற்றிய காலந்தொட்டு அவருக்கு யோக சுவாமி யிடம் ஏற்பட்ட நட்புறவு உண்மையையும் துய்மையூக விளக்கி இறுதிவரை பயன்தந்தது.

எமில் அவரை பல தடவைகள் சந்தித்ததுண்டு. அவரும் ஆயரை சந்தித்து உறவாடிய வேளைகளில் சுவாமிக்குப் பழக்கப்பட்ட இடம் கொழும்புத்துறை கலாசாலை. யோகசுவாமி அங்குதான் முதலில் கல்வி பயின்றார். விவிவியத்தைப் படித்துத் தலைமாட்டில் வைகி திருந்த ஒரு உத்தம சிவபக்தர் அவர். கிறிஸ்தவர்கள் அவரிடம் சென்றால் வேதத்தை வாசிக்கக் கொடுப்பதுண்டு. வேடிக்கை பார்க்க வந்தால் துரத்தி விடுவதுமுண்டு.

வேறு ஒரு நிலையிலும் இப் பெரியார் இருவரதும் நட்புறவு பயன் பட்டது. ஆறிவந்த சைவ — கத்தோலிக்க நல்லுறவில் புதிய காயங்கள் தோன்றாதிருக்க இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவினர். ஆயரைப் பற்றிக் குறை கூறினால் சுவாமிகள் விளக்கம் கூறி சமாதானம் செய்து விடுவார். தமது காலத்தில் சைவ — கத்தோலிக்க உறவு சுமுகமாக வளர யோகசுவாமி ஆற்றிய பங்களிப்பை நன்குணர்ந்த ஆயர் எமில், 1964ல் அன்னார் சமாதியடைந்த பொழுது ஒர் அரிய நண்பனை இழந்தவராய் மிக்க கவலையுடன் சுவாமிகளின் இறுதிக் கிரிகைகளில் பிரசன்னமாயிருந்தார்.

இச் சமய நட்புறவு மேலும் வளர சென்னை ஐக்கிய ஆலய நிறுவனர் சித்தாந்த அறிஞர் சுவாமி கிருதயத்தை இந்தியாவிலிருந்து வரப்பண்ணி, திவ்விய ஜீவன சங்கத்தின் தலைவர் திரு. கனகரத்தி னம் ஏற்பாடு செய்த சித்தாந்த சொற்பொழிவுகளை நல்லாரில் சிறப்புடன் நடக்கச் செய்தார். 1965ல் யாழ் மாநகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சர்வமத சமரச மகாநாட்டில் ஒரு மகாநாயக்க தேரர், அங்கிலிக்கன் சபை அத்தியட்சகர் கரல்ட் டி சொய்சா, ஒரு முஸ்லீம் நீதிபதி முதலியோர் கூடியிருந்த மேடையில் சமயங்களிடையே புரிந்துணர்வு பற்றிய தெளிவான் ஒர் விளக்கவுரையை அளித்தார் ஆயர் எமில். பின் இப்பிரமுகர்களை தோலகட்டி, செபமாலைத் தாசர் மொன ஆச்சிரமத்துங்கு அழைத்துச் சென்று சிறிய விருந்துப சாரமும் அளித்து அனுப்பினார். 58

உறவும் உபத்திரவழம் ...

ஆயர் எமிலின் இவ்வித பிறசமய உறவுகள் எப்போதும் சமூக மானவையாக இருக்கவில்லை. ஆயரின் வேறொரு நண்பர் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன். அவர் பிரதமர் D. S. சேனநாயக்காவின் நிரந்தர காரியதரிசியாக இருந்த பொழுது எமில் ஆயராக திருநிலைப் படுத்தப்பட்ட வைபவம் கோலாகலமாக யாழ் பேராலைத்தில் இடம் பெற்றது. இவ்வைபவத்துக்கு பிரதமரின் பிரதிநிதியாக சேர். கந்தையா வைத்தியநாதனே அனுப்பப்பட்டார். பிரதமரின் அன்பளிப்பான ஆயரணியும், தங்கச்சங்கிலியும், பொற்சிலுவையும் வைத்திய நாதன் மூலமே கொண்டுவரப்பட்டன.

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி யில் ஆயர் கியமார் அதிபராயிருந்த போது கல்வி பயின்றவர். எயில் - வைத்தியநாதன் உறவு நன்கு வளர்ந்தது மட்டுமல்ல, மன்னார் பாரானுமன்ற தொகுதித் தேர்தலில் மன்னின் மெந்தர்களான கத்தோலிக்கர் அழக்கோனுக்கு எதிராக, ஆயர் எமிலை சேர் கந்தையா வைத்தியநாதனுக்கு சார்பாக நிற்க வைத்தது. இதனால் மன்னார்த் தொகுதிக் கத்தோலிக்க வாக்காளரின் மனக்கசப்பை எயில் ஏற்க நேரிட்டது. அதுபோல திருக்கேதில்வரப் பிரச்சினையிலும் மன்னார் கத்தோலிக்கர்க்கட்டு பாதகமான நிலையை எடுக்க வைத்தது.

மாந்தை பண்டைய துறைமுகம் “பேர்கிலி” அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் ரோம வர்த்தகம் சிறப்புற நடைபெற்ற சிங்கள ராஜதானிக் குச் செல்லும் பிரதான இறங்குதுறை யாவும் வணிகர் குழுக்கள் - யவன, தமிழ், சிங்கள, சீன, பென்தத, சைவ, கிறிஸ்தவ சந்திப்புத் தலமாகவும் இருந்தது. பாடல் பெற்ற இத்துறைமுகம் பல்வை சோழர் காலத்து ஈஸ்வர ஆலயமாகவும் திகழ்ந்தது. பேரர்த்துக் கேயர் கால போர்களினால் அழிக்கப்பட்டு, கத்தோலிக்கர் தம மாந்தை மாதா ஆலயத்தை நிறுவிய இடம் பாலாவியின் மறு கரையாகவும் விளங்கியது.

இலங்கை விடுதலை அடைந்த காலகட்டத்தில் ஓர் சைவ எழுச்சியின் அலை, மாந்தை மாதா ஆலயத்தை அகற்றி திருக்கேதில் வரத்தை புனித தலமாக பிரகடனப்படுத்தும் எத்தனிப்புகளை சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் தலைமையில் மேற்கொண்டது. எயிலின் சமய உறவுக்கு இது ஒரு உரைக்கல்லாகிவிடும் அபாயம். ஆயரின் ஒத்துழைப்புக்கு மன்னார் அரசு அதிபர் N.P. ஜெகநாதன், இல்லற கத்தோலிக்க இயக்கத் தலைவர் அழகக்கோன் முதலிய பிரமுகர்கள் தலைமையில் மன்னார்ப் பகுதிக் கத்தோலிக்க மக்கள் எதிர்ப்பு முட்டுக்கட்டையாகியது. வேத சாட்சிகளின் விகவாசம் வேறுன்றிய மன்ன் அல்லவா?

யார் விட்டுக் கொடுத்தாலும் நான் விட்டுக்கொடுக்கப் போவ தில்லை எனத் துணிந்து போர்க்கொடி உயர்த்தினாள் வங்காலை மன்னின் கத்தரின் அம்மா மார்க். ஒரு கொட்டில் அமைத்து வாழ்ந்து அங்கிருந்த லூர்துகெபியைப் பாதுகாத்து தன் எதிர்ப்பைக் காட்டினாள். சரமாயியாக வந்த கல்லெறிக்கட்டு அவள் அஞ்சவில்லை. கொட்டில் எரிக்கப்பட்டும் அவள் பின்வாங்கவில்லை, 1960 - 70 வரை வங்காலைக் கத்தோலிக்கர் அவ் விதவைக்கு உணவித்து ஆதரித்தனர். அவளைத் தரிசித்த வேதநாயகம், மரியதாசன் அடிகளி

டம் “எல்லாரும் கைவிட்டினம், ஆயரும் கைவிட்டுவிட்டார்” என்பாள். அவளது விசவாசமே சேர். கந்தையா வைத்தியநாதனுக்குப் பெருஞ் சவாலாயிற்று. பின் வேதநாயகம் அடிகளார் அங்கு ஒரு பீடத் தைக் கட்டினார்.⁵⁹

உறவில் திருப்பம் முடிவில் வழி மாப்பார்கள் முடிவாய்விளக்கம் மீண்டும் பொதுத்தேர்தல் வந்தபோது திரு. அழக்கோனுக்கு ஆயரின் ஆசியும் ஆதரவும் கிடைத்தது. முன்னெய் தேர்தலில் பிளவு பட்டிருந்த மன்னார்த் தொகுதி வாக்காளர்கள் (பெரும்பான்மையினர் தத்தொலிக்கர்) அழக்கோனுக்கு பெரும் வெற்றியை அளித்தனர். அத்துடன் வைத்தியநாதனின் மன்னார் அரசியல் நிலை அல்லது விட்டது.

செபமாலைத் தாசர் கன்னியர் சபை

எமிலின் ஆன்மீகமும், பரவச தியானயோக பற்றும் செபமாலைத் தாசர் சபையில் சில மலர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கியது. ஆன்கள் சபையில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் அழுல் செல்யப்பட்டன. கன்னியர் சபையொன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. மெனன பரவச தியானத்தின் முக்கியத்துவத்தை திருச்சபைக்கும், ஏனைய, ஆசிய புரதான மதங்களான பொத்தம், கைவும் முதலியவற்றுடன் உறவுக்கும் முக்கியமென உணர்ந்து ஊக்குவித்தார் எமில்.

1950 ஆகஸ்ட் 22ல் வசாவிளான் உத்தரியமாதா கோவிலின் அண்மையில் 16 ஏக்கர் நிலத்தில் 40 பெண்களுடன், பெண்கள் ஆசிரமம் ஆரம்பமாயிற்று. 1952 பெப்ரவரி 11ல் பெண்கள் சபை ஒழுங்குகள் திருச்சபையால் அங்கீகரிப்பட அன்னை ஜீன்மேரியும், சங். சகேதரி பறக்கேற்றும் நவசந்தியாகிகளை நெறிப்படுத்தினர். தென் னிந்திய வடக்கன் குளத்துக்கு இங்கிருந்து 10 கன்னியர் சென்று, புதிய ஆசிரமத்தை நிறுவினர். அது இந்தியாவின் வேறு பல இடங்களிலும் சபை வளர வழிவகுத்தது.

1957ல் கொழும்பு தேவத்தையிலும், தலவில்லா, பின் கண்டி, தூத்துக்குடி, பெரியபாழையம், ராவத்த நல்லூர், டனோராஜ, ஜபல்பூர், பெங்களூர், நாவலப்பிட்டி, அச்சுவேலி, மன்னாரிலும் செபமாலைத் தாசர் கன்னியர் சபைகள் வெகுசிறப்புடனியங்கத் தொடங்கின.⁶⁰

முடிவுரைக்காலை உடப்பூர்வக் காப்புக் குடிசீலிக் காலை பால் மாலை மாலை மாலை ஆயர் எமிலின் காலம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற முதல் இரு சகாப் தங்கள் புதிதாகப் பெற்ற சுதந்திரத்தின் பின் வந்த வேதனைகளையும், இன்பங்களையும் மாறிமாறிச் சுவைக்க இம் மண்ணும் அதன் அருட்சாதனமாக அனுப்பப்பட்டது திருச்சபையும் பணிக்கப்பட்ட காலம். இது எம்ருக்கு இல்குவர்னதாக இருக்கவில்லை. இன்ப துண்ப துருவங்கட்கிணையில் எழுந்த தலைவர்கள் - மக்கள் சக்திகள், விசுவாச, அவளிசுவாச அரசியல் சக்திகள், மதப் பூசல்கள் இவற்றினிடையே நின்று சமரசம் ஏற்படுத்த - இணைப்புப் பாலமாக நின்ற நிலையே ஆயர் எமிலின் வாழ்க்கையின் அர்த்தமாகும்.

மிசனரிகள் வெளியேற்றப்பட்டமை, பள்ளிக்கூடங்கள் பறிபோதல் சமயச் சண்டைகள், இனக் கலவரங்கள், திருச்சபையில் உட்பூசல்கள் இவைகள் மத்தியில் சமயோசிதமாக - நிதானமாக நடந்தது மாத்திரமல்ல, இணைப்புப்பாலமாக நின்று தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்தார்.

பள்ளிக்கூட சுவீகரிப்பின் போது பல இடங்களில் கத்தோலிக்கர் அறவழியில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். சுன்னாகம் புனித அந்தோனியார் கோவிற் கத்தோலிக்கர் இவ்வெதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்க ஆயத்தப்படுத்துகையில் அங்கிருந்த பாடசாலை ஆசிரியர் அவர்களை தாறுமாறாக - தவறான வார்த்தைகளால் ஏசியதன் விளைவாக, எழுந்த சர்ச்சையில் பொவிஸ் நிலையம், வழக்கு மன்றம் வரை பிரச்சினை சென்ற போது ஆயர் எமில் பாதிக்கப்பட்ட தமது கத்தோலிக்க மக்களுக்காகவே நின்று சட்டத்தரணிகளை நியமித்து போராடி அவர்களைக் காப்பாற்றினார்.⁶¹

1960 களில் தமிழ் மண்ணில் சுத்தியாக்கிரகத்தின் போது சிறீலங்காவின் சிங்கள ராணுவம், தமிழ் மக்களின் சாத்தீகப் போராட்டத்தினை அடக்க அனுப்பப்பட்டது. (1961 மார்ச் 21) பல கத்தோலிக்கர் (ஆண்கள், பெண்கள், ஆசிரியர், மாணவர்கள்) ஏனைய தமிழ் மக்களோடு கைகோர்த்து யாழ் அரசு செயலக்த்தின் முன் அறவழிப் போர் நடத்தினர். மார்ச் 30 இரவில் அறவழிப் போரளிகள் மீது கல்லெறி வீச்சு நடத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து கைக்குண்டுகளும் ஏறியப்பட்டன. இருவர் காயமடைந்து யாழ் பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

இராணுவத் தலைவர் உடுக்கமுக்கு முறையீடு செய்ததின் பேரில் கல்லெறியும், குண்டு வீச்சும் நிறுத்தப்பட்டன. கச்சேரியை இயங்கச் செய்வதற்காக எல்லர்க் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினரும் அரிசி பெற,

கச்சேரிக்கு வரும்படி உத்தரவிடப்பட்டது. பலனோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் கச்சேரிக்கு வர மறுத்தனர், மக்களை அரிசிப் பஞ்சம் எதிர்நோக்கியது. 155 கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 123023 அரிசிக் கூப்பன் கள் 2 வாரங்களாக கொடுப்பவில்லை. (அன்று நடந்ததே இன்றும் தொடர்கிறது) அரிசியை ஆயுதமாகப் பாவித்து தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களை நிறுத்த அரசு முனைந்தது. அரிசி வெட்டி னால் மக்கள் - தமிழ்த் தலைவர்கட்கெதிராக கொதித்தெழுவர் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ஆயர் எமில் பஞ்சத்தால் துடிக்கப்போகும் ஏழை மக்களை எண்ணினார். குழந்தைகட்டு உணவின்றி அலைந்த தாய்க் குத்ததைப் பார்த்தார். அதேவேளை உரிமைப் போராட்டத்தை நிறுத்தவும் முடியாது அரசு அதிபரைச் சந்திக்க முடியாத நிலையில் இராணுவ அதிகாரி உடுக்கவிடம் சென்று வாதாடினார். யாழ் கோட்டையில் இருந்து அரிசி அனுமதிப் பத்திரிக்களை வழங்குமாறு மாற்று யோசனை யும் தெரிவித்தார். இராணுவமும் அரசும் பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டன. அறவழிப் போராட்டங்களின் போது தமிழ் மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளை சமாளிக்க இவ்விதம் பல தடவைகள் அவர் முயற்சியெடுத்தார்.⁶²

70 களில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக தொடங்கிய சூறாவளி கள் 80 களில் தொடர்ந்து 90 களில் உச்ச நிலையில் நிற்கும். இன்றைய கட்டத்தில், பாலங்கள் நொறுங்கி, உறவுகள் உடைந்து நிற்கும் இந்த வேளையில் எமிலின் சேவையை நன்றியுணர்ச்சியோடு நோக்குவோம். இனங்களுக்கிடையிலும், சமயங்களுக்கிடையிலும் சமா தான்தை நிலைநாட்ட, அழிவுகளை அகற்ற நீதியையும் புரிந்துணர்வையும் நிலைநிறுத்த அரும்பாடுபட்டவர் அவர்.

அவர் கட்டியெழுப்பிய பாலங்களினதும் வளர்த்த உறவுகளினதும் பொதுவான - தனிப்பட்ட, மதிப்பீடு யாதென்பதை எதிர்பாராத வகையில் 1972 ஆடி 23ல் ஆவர் கொழும்பில் மரித்தபோது கொழும்பு புனித ஓசியா பேராலயத்தில் நடைபெற்ற அஞ்சலி நிகழ்விலும், பின்னர் கொழும்பிலிருந்து அவரது பூதவுடல் பலாவி விமானத் தளத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போதும் அங்கிருந்து யாழ் பேரால யத்துக்கு எடுத்துவரப்பட்ட போதும், பேராலய இறுதி நிகழ்வுகளின் அரசு, உயர்மட்ட, இராணுவ, பொவில், பொதுமக்கள் கலந்து கொண்ட நிகழ்வுகளில் தெளிவாக தெரிய வந்தது.⁶³

ஆயர் எமி லின் வாழ்வையும் காலத்தையும் பற்றி வண.
F. J. ஸ்ரனிஸ்லாஸ் அடிகள் அவர் இறப்பின் பின் எழுதிய வார்த்தை
களோடு முடிப்பது நன்கு பொருத்தமானது.⁶⁴

அவர் ஆயர் பதவி ஏற்றபொழுது மந்தையில் பிரிவுகளும் நிறைய
இருந்தன. எதிர்ச் சக்திகள் பல கோணங்களிலும் இருந்து தோன்
றன. ஆயர் இவற்றையெல்லாம் ஒற்றுமைப்படுத்த அயராது உழைத்
தார். அவர் ஏற்படுத்த முனைந்த ஒருமைப்பாடு ஒற்றுமையையும்,
புதிய பிரிவுகளையுமே ஏற்படுத்தின. துறைமுகம் விட்டுக் கிளம்பிய
கப்பல் எதிர்பாராத பெரும் புயலில் அகப்பட்டது போன்று முதல்
பத்து வருடங்களும் ஒற்றுமையை உருவாக்குவதிலேயே செலவிடப்
பட்டன. ஆனால் ஒற்றுமையோ தூரத்தே தெரியும் கரை போன்று
தோன்றியது. தேவ ஆவியின் பலத்தினாலும் அவர் வழி நடாத்துத
வினாலும் அன்றி வேறு எவ்வகையிலும் இத்தனை எதிர்ப்புகளையும்
ஒருவர் சமாவித்திருக்க முடியாது. ஆயரின் விருது வாக்கியம் “Unitas
Spiritus in Vinculo Pacis” ‘சமாதான பந்தனத்தில் ஆவியானவரின்
ஐங்கியம்’ அன்றைய நிலைக்கு அன்று உருவாகா விட்டாலும், இன்று
உருவாகி விட்டதுதான். இறுதி வெற்றி ஆயர் எழ்வுக்கே.

◆ ◆ ◆

சுதந்திரகாலம் — அடிக்குறிப்புகள்

1. நூலின் ஆரம்ப ‘நுழைவாயிலில்’ குறிப்பிடப்பட்ட 5ம் பகுதி
நவீன காலத் தலைப்புக்குப் பதிலாக “சுதந்திரகாலமாக” வெளிவருகிறது.
2. சம்பத்தரிசியார் என்ற பெயர் ஆயர் பொஞ்சினால் 1-10-1881
குட்டப்பட்டது. 125 th Anniversary Volume of St. Patricks
College 1975.
3. அல்லப்பிட்டி மாப்பிளை என அழைக்கப்பட்ட கோ. அலெக்சி
சின் ssj. ‘ஆயர் எமிலின் தகப்பனை ஒல்லெலாட்டியா மாஸ்டர்
என அழைத்தனர். அவர் தன் குடும்பத்தாருடன் ஊர்காவற்
றுறைக்கு வெனப்புவு ஒல்லெலாட்டியாவில். இருந்து வந்து குடி
யேறி பிறதமாரின் கீழ் எமிலை கல்வி கற்க அனுப்பினா
ரென்றும், எமில் மதியவேளை உணவிற்கு இடைவேளைக்கு
முன்னேயே வீடு செலவதை பிறதமார் விரும்பாத்தினால் ஒரு

கசப்புணர்வு ஏற்பட்டதென்றும் குறிப்பிடுகிறார். அங்கிருந்த யிரவுண் அடிகளுக்கு அடிக்கடி ஆமை சூப் அனுப்பி நல்ல ஒட்டா யிருந்த மாஸ்ரர் செல்வாக்கு மிக்கவராக இருந்தார்.”

4. கனவும் நிறைவும் ஆயர் எமிலியரனுவில் ஞாபகார்க்த மலர். 1982 பக். 17, 18.
5. Dudley Senanayake of Sri Lanka by T.D.S.A, Dissanayaka 1975 p. 11, 12, 13 Swastika Press - Colombo.
6. Ibid. அதே நூல் பக். 16
7. ஆயா எமில் குறிப்புகள்.
8. F. J. ஸ்ரீனிஸ்லால் ‘எதிர் நீச்சல்’ கனவும் நிறைவும் பக். 67, ம. பாவிலுப்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை பக். 54.
9. கொழும்பில் பிற்றர் பிள்ளை அடிகளார் உருவாக்கிய அக்குவி னாஸ் உயர்நிலை கல்விக்கு சவால் யாழ்ப்பாணத்தில் லோங் அடிகளாரின் உயர்கல்விக் கூடத்தில் இருந்து எழும்பலாகாது என்று, லோங் அடிகளின் கல்வி நிதியை யாழ்ப்பாண கிராம பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க பாவித்தார் என அபிப்பிராயப்படுவோ ரும் உளர்.
10. 1960ல் உடக்கு பாசுகள் தடை. ஓயின் யோசப் அடிகளின் குறிப்பு.
11. பஸ்கா கரலத்தில் உடக்கு பாஸ் நடாத்துபவர்கள் குடிபோதை யில் விளைவித்த குழுப்பங்களை தடுக்க, ஓர் பாரம்பரிய கலை யையே முற்றாக அழித்தல் நியாயமாகாது என வேறு ஒரு அபிப்பிராயமும் உண்டு.
12. Excelsior Carnival and Exhibition 1953 April 24. declared open by G.G. Ponnampalam, Minister of Fisheries,
13. சந்தியாப்பிள்ளை மாஸ்ரர் 1931 — 1970 யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் கத்தோலிக்க மேயர் (யேக்கப் மாஸ்ரர் 1917 — 1958)
14. ‘கனவும் நிறைவும்’ பக். 40 — 43 Chief pall bearers at the Funeral Rites of Bishop Emil.

15. Stamp for Fr. Long. 1st Issue May 1990, Patrician Sunshine, Commemorative Number.

16. Dudley Senanayaka, T. D. S. A, Dessanayaka p. 33, 36

17. All Ceylon Buddhist Congress Report.

18. The Expedient Utopian, James Minor. 1989 p. 174. Cambridge University Press, New York.

19. Ibid p. 258

20. අචේ නුරුල් Ibid 260

21. „ „ Ibid 261, 262

22. „ „ 317 මරණ තන්ත්‍රයෙන් ආයුණු තන්ත්‍රයෙයා මාර්ගය පට්ටතු, පින් ශිඹුවිකප්පපට්ටාරා.

23. Manor J. 271 'Expedient Utopian'

24. „ 284

25. „ 285

26. „ 286

27. „ 288, 289

28. යෝකවින් සිරිය සැකො තරුරු කළමනාකලීන ප්‍රතිඵලිය නිසා ප්‍රතිඵලිය නිසා ප්‍රතිඵලිය නිසා

29. Manor J. නුරුල් p. 315

30. වෙළමාත්‍රන්, සම්පත්ත තරියියාර් කලුවා ඇඟිරියරාකවුම්, තිරුවුණු සපෙ ඩිල්ලර අංකත්තවරුමානාරා.

31. 'කාණල්' න්‍යලුර් සවාමි නොනප්පිරාකාසරු කතාපාත්තිරා මාකක කොණීයු එමුතප්පට්ටතු.

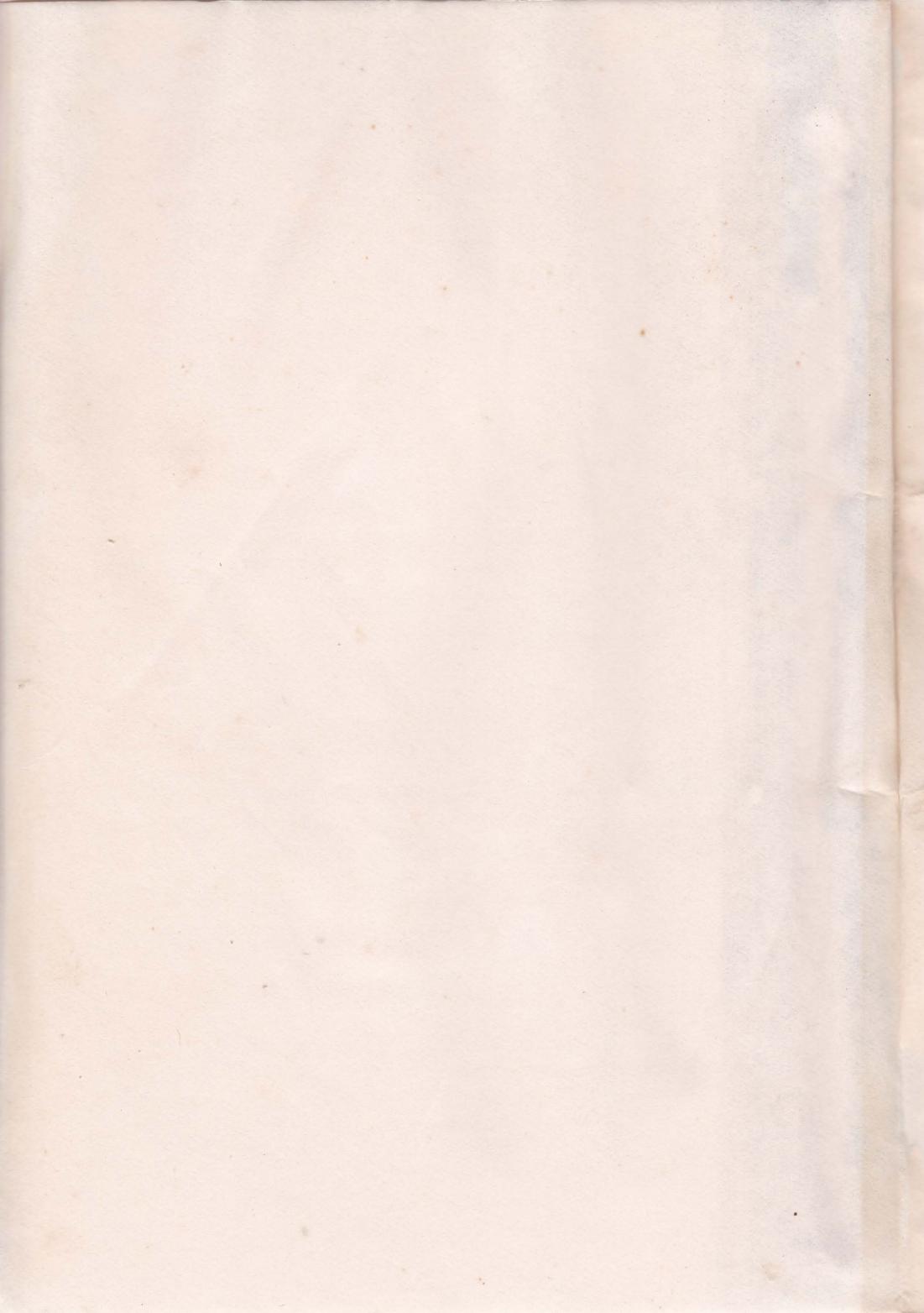
32. ති. මු. ක., අරූනුර් අන්නා මුතලියෝගින් අඉක්කුමොයි පාවනෙනෙයා මෙමෙන් පෙශ්කාලෙ පින්පර්ත මහෙන්ත්‍රාරා.

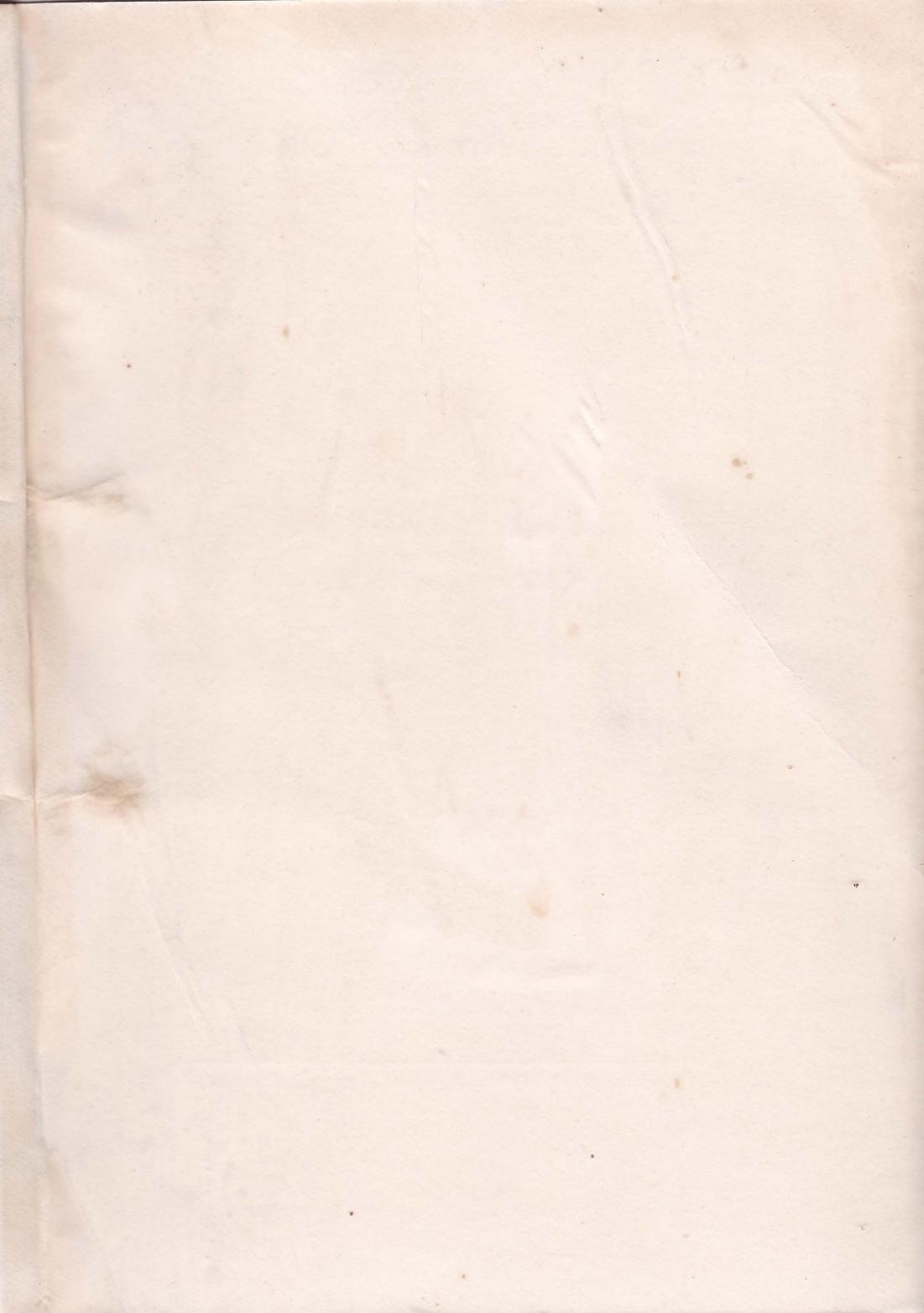
33. இனவு 1950, 60 களில் பல பங்குகளிலும், வீடுகளிலும் இத்தியா விலிருந்து வருவிக்கப்பட்டு, ஆன்ம பயன் வருவித்தன,
34. மேற்குறிப்பிட்ட பண்டாரநாயக்கா பற்றிய அதே நூல் 326 பக். Manor J.
35. சா. கிருபானந்தன் அடிகளின் குறிப்பேட்டிலிருந்து. 1947ல் சஞ்சுக்கையீட்பார் துறவிகள் யாழ் மேற்றாசனத்தில் இருந்து வெளி யேற்றப்படுவது உத்தியோகபூர்வமாக ஆயர் கியமோர் காலத் தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்றாலும் அதன் பின்னணி சக்தி கள் ஆய்வுக்குரியது.
- A Historical Sketch of the Society of St. Joseph, M. Devasagayam and E. I: Chrysostom, Batticoloa 1984 p. 165
36. Houtart Religion and Ideology in Sri Lanka T. P. I. Bangalore 1974 p. 294
37. கணவும் நிறைவும் பக். 4 — 5
38. Houtart. F. Religion of ideology Sri Lanka. p. 293
39. சாமுவேல் பெண்டிக் குறிப்புகளில் இருந்து
40. பசில் மென்டிஸ், பெரதானியா பல்கலைக்கழக மெய்யியல் துறை பேராசிரியர். இப்பொழுது ரோமாபுரியில் ஒர் துறவற சபையில் குருவாக இருக்கிறார்.
41. Houtart. F, "Religion and Ideology in Sri Lanka" p. 295
42. யாழ்நகர் பத்திரிசியார், தி.கு.க., இளவாலை என்றிக்கப்பர், ஊர்காவற்றுறை அந்தோனியார், அனுராதபுரம் சூக்கையீட்பார்.
43. சா. கிருபானந்தன் அடிகள் குறிப்புகள்.
44. Houtart. F. "Religion and Ideology in Sri Lanka" 1974. TPI Bangalore p 297
45. Wiltgen M. R, "The Rhine Flows into the Tiber 1986, p 13 Tan Books Illinois.
46. Ibid. p 60
47. Ibid p 286

48. 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஆடுகள்.
49. Dissnayaka, "Dudley Senanayake" p. 89
50. திருபானந்தன் அடிகள் குறிப்பேடு.
51. மறை ஆசிரியர் அந்தோனிப்பிள்ளை, சவுந்தரம் குறிப்புகளில் இருந்து.
52. சாழுவேல் பெனடிக்ற் குறிப்புகளிலிருந்து
53. "Seeds of the Desert" — Rene Voillaume.
54. Unswerving Faithfulness to his Church Bishop S. Kulendran- கணவும் நிறைவும் பக. 35 — 37 ஆயர் எமிலின் அந்த ரங்க காரியத்திலை வண. J. P. இம்மானுவேல் செல்வராஜா அடிகளின் குறிப்புகளிலிருந்து
55. Tamil Culture 'Navalar's Tentative Version of the Tamil Bible. (S: Kulendran)
56. ஆயர் எமில் எழுதிய கடிதத்தை பின் சேர்க்கக்கூடியில் காணக. "Such Men Leave Their Footprints in the Sands of Time"
57. இந்து சாதனம் வச்சிர விழா மலர் பக. 32, 23 - 1 - 1950 கணவும் நிறைவும் Pillar of Unity S. Sivasubramaniyam, Promoter of Peace p. 40, 41 Nissanka Wijeyeratna.
58. இம்மானுவேல் செல்வராஜா அடிகள் குறிப்புகளிலிருந்து
59. கலாநிதி S. E.N. குணசிலன் அடிகளாரின் குறிப்புகளில் இருந்து
60. 50 years of Rosarian Harvest 1998. 1948 — 1998
61. கண்ணாக கத்தோலிக்கார் ஆசிர்வாதம் என்றி, அ. அருளப்பு முதலியோரின் குறிப்புகள்
62. "Satyagraha" S. Ponniah 1963 Jaffna p. 128
63. கணவும் நிறைவும் 1972
74. கணவும் நிறைவும் பக. 34

18. மீ கிட்டின்கூடாக வரும் சாலைகளில் பாதுகாப்பு செய்து விடுவது என்று நிர்ணயித்து விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
19. "DesertXape", "Dumpy Gouravice", p. 88
20. உபயோகப்படுத்த விரும்புவது என்று நிர்ணயித்து விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
21. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
22. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
23. "Sands of the Desert", — Reeds Oilinum.
24. Unswallowing Fertilizers to the Camp Bazaar S. Kulu-
25. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
26. Tamil Chitras : Navaier's Testimony Version of the Tamil Bipes (S: Kulusandur)
27. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
28. "Seph Men Lava Lava Lava Footprints in the Sand of Time", 1920-1-1-1920
29. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
30. 40. 41 Mississippis Wigglesworth
31. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
32. கூடுதலாக பொருள்களைப் போட்டு விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
33. 19. 20 Years of Russian History 1918 - 1938
34. நிபாலாக நிபாலாக விடுவது அதே நிலையில் விடுவது அதே நிலையில் விடுவது.
35. "Syrupes", S. Ponniah 1983 1911 p. 125
36. கொலம் கொலம் 1925
37. கொலம் கொலம் 1925

A POPULAR HISTORY OF THE JAFFNA CHURCH

by

Fr. J. E. Jeyaceelan,
Lecturer
University of Jaffna.

Jubilee Edition

அன்ன அச்சகம், குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.